திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவான்மியூர்ப்புராணம்.

இஃது

தசாவதானம்

பேறை - ஜெகநாதப்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்டு,

மெ - அ - ரு - அ - ரு.

இராமநாதஞ்செட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவியால,

ஷை முதலியாரவர்களானமார்த்தநண்பராகிய

பிருங்கி-இராமசாமிமுதலியாரவர்களது

சென்னை

இந்து யூனியன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மத௵ - வைகாசி௴

1895.

உ

சிவமயம

சூசீபத்திரம்.

௳

சிவமயம்.

திருவான்மியூர்ப்புராண வசனசுருக்கம்.

வான்மீகர்பூசித்தபடலம்.

தாமரைமலரி லெழுந்தருளியிருக்கு நான்முகக்கடவுளின் புத்திரருட் சிறந்த தவத்தினை வாய்ந்த வியாகிருதி யென்பவர் பெற்றெடுத்த பிரசேதசு என்னு முனிவரனுடைய வானப்பிரஸ்தனாய் வாழ்ந்து வருகையில் இவருக் கொரு புத்திரன் பிறந்தனன். இவன் சிறுவயது முதல் பிதாசொல்லைக் கேளாதவனாகி கல்வி முதலிய பயிலாது காட்டிலுள்ள மறவர்களுடனே கூடிக் கொண்டு அவர்கள் செய்யுந் தீமைகளி னன்குபழகிப் புண்ணியத்தினைச் சிறிது நினையாது தனது குலத்தொழிலை முற்று மறந்து, இரவும் பகலுங்கொலை புரிதலையே விரதமாகக்கொண்டு உலகாயதனாய்ச் சஞ்சரித்துவருவன். வேடுவர் கூட்டத்திலே கூடிக்கொண்டு காட்டிலே சென்று வேட்டையாடுவன், பெரிய விருட்சங்களிலேறி மிருகங்களிருக்குமிடமறிந்து அவை வரும் வழியில் வலைகளை நட்டி அவற்றுளகப்படு மவைகளைக்கொண்டு செல்வன், காட்டின்வழியே போகிறவர்களின்மேல் புலிப்போல பாய்ந்து கொல்லுவன். இவ்வாறு வாழ்கையில் ஒருநாள் ஒரு பெரிய கானத்தினுள்ளுழைந்து ஒரு சிங்கத்தினைக் கொன்று திரும்புகையில் வழியிலொரு மரத்தில் ஒரு பெரியவர் காலமேலாகவும் தலைகீழாகவுந் தொங்கக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று "இவனிவ்வண்ண மிருப்பானேன் ஏதோ சாதனம் பண்ணுகிறான்போலு மிவனையிக்கணமே மாய்ப்பேன்" என்று ஒருபாணத்தை யவர்மீது விட்டனன். அது இரண்டு துண்டாய்ப் போயிற்று, மற்றபடியுஞ் சிலவம்புகளைப் பிரயோகித்தனன். அவைகளுந் தூளாயின. வேடன் சோகித்துப் பயந்து "ஓ! ஓ! இவன் தேவனோ அல்லது முனிவனோ! என்று அத்திரங்கள் சிறிதேனுந் தீமைசெய்யவில்லையே, அந்தோ! இம்மகானை நான் கொல்லத்துணிந்து மிகப்பாவியானேன், தவத்தினுங்காட்டிலு முலகில் பெரியகாரியமொன்றுமில்லை, என் காலமுழுவதினையும் வீணாய்க்கழித்தேன், இனியுண்மைப்பொருளையறிவது எங்ங

னம், பிராமண குலத்திற் பிறந்தும் வேடுவனாய்த்திரிந்து கெட்டேன், இவ ரைத் தரிசித்தமாத்திரத்தி லெனக்குச் சிறிது நல்லறிவுவிளங்குகிறது, இவர் தமது கண்களைத் திறந்து என்னைப்பார்ப்பாரேல் நான் புனிதனாய் விடு வேன்'' என்று தன்னுள் நினைந்து தன் கரத்திருந்த வம்புகளைத் தூரத்தே யெறிந்துவிட்டு அவர் சமீபத்தில் சிலகாலங் காத்துக்கொண்டிருந்தனன்.

மரத்தினை யாதாரமாகக்கொண்டு தொங்கு முனிவர் ஒருநாள் கண்வி ழித்துத் தனது சமீபத்துள்ள வேடுவனைப்பார்த்து, ''அட துஷ்ட! பிராம ணகுலத்திற் பிறந்து தந்தையின்வழியே காலத்தைக் கழியாது உலகத்திற் கோர் பிணியனாக வாழ்ந்து நல்லவர் நடுங்கப் புல்லர்களுடனே கூடிக்கொ ண்டு புலாலினையேயுண்டு கெட்டாய் நீ யெவ்வித முயவாய மாமிசபருவ தம்போலவுள்ள நீ யெப்போது சாவாய் பாவி''யென்றனர் உடனே வேடன் பயந்து நடுங்கிச் சமீபத்திலோடித் திருவடியில் வீழ்ந்து ''சுவாமி! ஏழை யேன் செய்த குற்றங்களை யெல்லாம் பொறுத்து நானினியுய்யவேண்டிய வழியை யருளவேண்டு''மென்றனன், முனிவர்கேட்டுக் கூறுவாராயினர்.

''வேட! நினது பூர்வ ஜென்மத்து நல்லூழின் வழியால் நினக்குச்சிறிது அறிவு இப்போது விளங்கியது, நீ யுண்மைநிந்து உய்வதற்கு ஆதாரமாக விருப்பது யோகமேயாம், அவ்வியோகங் கூடுதற்கு முந்திய பஞ்சேந்திரி யங்களின் வழியாகச் செல்லுகின்ற புந்தியை யொருவழிப்படுத்தி நாளடை வில் உலகத்தை மறக்கும்படிப் பயின்று நின்று தத்துவங்களை நன்குசோ தித்து இவைகட்குச் செயல்களே துங்கிடையாதென்றும், இவைகளைச் சேட் டிப்பிக்க வித்தின் வேறொன்றுள தென்றும், அதுவே யான்மாவென் றும், இவ்வான்மாவும் பளிங்குப்போன்று சார்பொத்தனாய் விளங்குங் கால இத னை, திமலத்தைப் போக்கித் தனின் வேறாயிருப்பதொன்று உண்டு அதுவே பரமான்மாவென்றுந் தேர்ந்து, இப்பரமான்ம தரிசனம் இருபுருவத்தின் மத்தியிற் காணும் பொருட்டு மூலாதாரத்துவைக்கும் மூர்ப்பாம்பைச் சட்டக கினியான மெல்லென் வெழுப்பிச் சந்திரமண்டலத்தட்டத் தாக்கச்செய்து அவணின்று மொழுகுமமுதத்தைப்புனசி கோடியுகங்களை நொடிநேரமாகக் கழித்து அட்டமாசித்திகளுங் கைவரப்பெற்று யோகத்து வீற்றிருப்பர் பெரி யவ''ரென்றார்

வேடுவன் கேட்டவனாய் சந்தோஷித்து விடைபெற்றுத் திரும்பிக் கங்கா தீரத்தின் சமீபத்து ஒரு ஆசிரமம் வகுத்துக் கிழக்குமுகமாவிருந்து யோகத் திற்கு ஆரம்பித்தனன் தனது குருசொன்ன நிலையினிலிருந்து, ஆயிரம் வருடம் யோகங்கூடினன் இவ்வேடுவன்மீது புற்று வளர்ந்து விட்டது

ழுதில அனேக வாலவிருட்சஙகள் முளைததன. அமமரங்களின் கீழுமேலுமம அனேகமான மிருகங்களுமம பட்சிகளும் வாசமாயின

இவனிவ்வாறிருக்கையில நாரதமுனிவ ரொருநாள் சததியலோகஞ் சென்று பிரமன் சந்நிதானததில் வநது யாழ்வாசிதது நின்றனா. வேதன கேட்டுசசந்தோஷிதது, முனிவ! உலகததிலேதாகிலும அதிசயமுளதோவென்றனா, நாரதா பணிநது ஐய! நானொனறுங கணடேனிலலை, இனியேதாகிலு நடக்கவேண்டிய வதிசயஙகளுளவேல் தேவரீா தயைசெய்கவென்றனன. திசைமுகன் முனியை நோககி யாழ்வல்லோய! கேட்டிடுதி, சில தினஙகட்கு முந்திக கோதாவரிததீரததில கௌதமனிருநதனா, அஙகுநாரணாவந்து அவனைபபாாதது முனிவ! நீமிகவிளைததனை எநதெநத க்ஷேததிரஙகளைத் தரிசிததுககொணடு எநதெநத தீாததஙகளிலாடிவநதனை அவ்வவவிடஙகளிலேதாகிலும விசேஷஙகளுளவோ கூறதியெனறனன். கேசவ! நான வருமவழியி லொருகுனறில நானகு குரஙகுகள் விபூதிபூசிக கொண்டு விலவவிதழகளைககொணடு சிவபூசைசெயதுகொணடிருநதன அச்சமயததில ஒரு வேட னவ்வழியேவநது அவைகளைப்பிடிததுககயிறறாற்கட்டிக கொணடேகினன் அவற்றுளொரு குரஙகு அவவேடனை நோககி எஙகளினாலுனககு யாதொரு பிரயோசனமுமிலலை, நாஙகள் எஙகள சிவபூசை முடிததுச சுவாமியின நினமாலியங கொணடுபோயக கொடுதத பின்னரோ எமமனைவியா புசிப்புண்பர், குட்டிகளுமம பால குடிககுமம, இலலையேல் வழிபாாத்துப் பாாதது இறநதுவிடுமெனறது உடனே வேடுவன் மனதிரங்கிக கட்டவிழ்ததுவிடடுத தனவீடேகினன் அநநானகு குரஙகுகளுமம பினனா ஒரு மரததிலிருநதுகொணடு பேசவாரமபிததன நாம எனன செய்வது இநத மாசிமாதம சோமவாரம சிவராததிரி வரப்போகிறதாம அனறு இரவில் நானகு சாமமுஞ சிவபூசை செயதல மிகபபுணணியமெனறு சில முனிவா்பேசிககொண்டாாகள். நாமெபபடிசெயவது வேடுவனுடையகயிற்றின கட்டினால நாமிக மெலிகின்றோமே என்றன வென்றா கௌதமர் வாாததையைக கேட்டவுடன நாரணன, வாருமம நாம போய அவற்றைப் பாாப்போமெனறு முனிவருடன அவவிடம போய மரங்களினமீது இருக்குங் குரங்குகளைத தன கண்களாற் கடாட்சிதது அவற்றின் துனபததைப் போககினன். அவைகள வலிவுறறுச் சுகமாய் வாழ்நதன.

இரணடொரு நாளாயினவும்சிவராததிரி தினமவர அககுரஙகுகள நானகும் ஸ்நானஞ்செயது விபூதிதரிதது விலவ விதழ்களைப் பறிததுககொண்டு சமீபததுற்ற சிவாலயததிற்குசசெனறு அச்சிவாலயததுள முனனமே புலததிய முனிவா கதவை மூடிககொணடு சிவபூசை செயது கொணடிருநதனர். குரஙகுகள் மூன்று சாமததிருந்துங் கதவு திறவாமையால் கோபங கொண்டு கதவைப் பெயர்த்தெறிநது உளளே பிரவேசிததன. புலததியா

கண்டு கோபித்து நீங்கள் என் சிவபூஜைக்கு இடையூறு செய்தமையால் உடனே அழிந்துபோகக் கடவீர்களென்று சபித்தனர். குரங்குகள் புலத்தியனர் நோக்கி முனிவ! அடுத்த சன்மத்தில் நின்குலத்துடனே எங்களால் மாயக் கடவையென்று சபித்து விட்டிறந்தன. நாரதமுனியே! சிவபூஜையின் மத்தியில் கோபித்துக் கொண்டமையால் புலத்திய முனிவன் அசுரனாகிய இராவணனாகப் பிறப்பன். குரங்குகளனைத்தும் சிலகாலம் மண்ணுலகில் வாழ்ந்த பின்னர் உலகில் வாலி, சுக்கிரீவன், அனுமான், அங்கதனாகப் பிறந்து இராவணனுக்குப் பகையாவர். நந்திஎம்பெருமான் சாபத்தால் விஷ்ணு வானவர் இராமனாகப் பிறந்து அவ்விராவணனைக் கொல்லுவர் என்றனர். இங்ஙனம் கூறிய பிரமனை நாரதன் வணங்கி, பங்கயனே! விஷ்ணுவிற்கு நந்திஎம்பெருமான் சாபமேன் வந்தது திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று கூறவும் ஒருகாலத்துப் பிருகுமுனிவரானவர் மூன்று லோகங்களையுஞ் சஞ்சரித்து வருகையில் ஒருநாள் வைகுண்டத்திற்குச் சென்று நாராயணன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்குச் சமீபிக்க வாயிலிலிருந்த கருடன் தடுத்து முனிவ! உள்ளேபோகற்க, எனது தலைவன் தனது நாயகியோடு சரசலீலை செய்கின்றனன் என்றது. முனிவன் கேட்டு சிவ! சிவ! இதென்ன கொடுமை இப்பொழுது பிரதோஷ சமயமாயிற்று இவ்வமயம் எத்தகையோர்களும் சிவதரிசனார்த்தமாகவும் சிவபூசையாற்றவும் இருக்கின்றனரே, இவ்விஷ்ணுமாத்திரம் காமாந்தகாரனாயிருப்பது என்னே! என்று கோபித்து உடனே யவ்விடம் விட்டுப் பெயர்ந்து கைலாயத்தை யடைந்து நந்திஎம்பெருமான் திருவடியில் வீழ்ந்தெழுந்து தோத்திரித்து, சுவாமீ! இப்பிரதோஷகாலத்தில் எவ்வகைத்தவரும் சிவத்தியானத்துடனிருக்கின்றனர். வைகுண்டத்தில் விஷ்ணுமாத்திரம் இலக்குமியுடன் கலவித் தொழிலிலிருக்கின்றனன் இவனுக்கு வருந்தகுதியாந் தண்டனையிட்டருளவேண்டுமென்றனர். நந்திஎம்பெருமான் பிருகுவை நோக்கி, முனியே! இத்தகைய நிலைமையை யிழைத்த நாரணன் மண்ணினில் மனிதனாகப் பிறப்பன் இவன் மனைவியையொரு இராக்கதன் கொண்டேகுவன். பின்னர் குரங்குக்கூட்டங்களைக்கொண்டு அசுரனைச்செயித்துப் பிரதோஷவிரதமனுஷ்டித்துச் சிவபூசையியற்றி வைகுண்டஞ் சேர்வனென்றனன். முனிவன் கேட்டுச் சந்தோஷித்துப் போயினன். நாரதர் இக்கதையினைப் பிரமனிடத்திற் றெரிந்துகொண்டு விடைபெற்றுத் திரும்புகையில், என்செய்வேன் இக்கதையினை யுடனே யாரிடத்திலாவது சொல்லாவிட்டால் என் தலை வெடித்துவிடுமே யென்று அங்குமிங்குமோடி யலைந்து ஒரு வனத்தில் ஒரு ஆலமரத்தடியில் ஒரு புற்றிருக்கக்கண்டு அதனுள் யாராவதிருப்பரென்றெண்ணி அப்புற்றில் தன் வாயைவைத்துப் பிரமா தனக்குச் சொன்னவற்றையெல்லாம் சொல்லிவிட்டுப் போயினர்.

புற்றினுக்குள்ளிருந்த வேடன் யாவற்றையுங் கேட்டுணர்ந்து வெளிவருங்கால மெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் இவ்வேடனது யோகத்தீயின் சுவாலை யெங்கணு மெரிக்கக்கண்டு தேவர்கள் பிரமாவிற்குச்சொல்ல பிரமன் புற்றினை யடைந்து தெய்வத்தச்சனாகிய மயனைக்கொண்டு மரமுதலியவற்றைக் களைந்து வான்மீகமுனியே! வெளிவருகவென்றனர் வேடன் முனிவடிவோடும்வந்து வணங்கக்கண்டு முனியே நாரதர் நினக்குக் கூறிய காதையை யொரு இதிகாசமாக வியற்றுகவென்று கட்டளை யிட்டேகினர். வான்மீகமுனிவர் அங்ஙனமே செய்து பல முனிவரோடும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையில் ஓர்நாள் அவ்விடத்தில் மார்க்கண்டேயர் வந்தெழுந்தருளினர் இவரைக் கண்டவுடன் வான்மீகமுனி சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து பணிந்து சமீபத்திருந்து தானியற்றிய இதிகாசத்தினைக் காட்டித் தன் யோக வரலாற்றினைச் சொல்லினர் மார்க்கண்டேய முனிவர் நோக்கி நீ யென்ன காரியஞ் செய்தனை, ஆயிரம் வருடம் யோகமிருந்ததனாலென்ன பிரயோசனம், அனேக மலைகளும் மரங்களும் எத்தனையோ கோடிகால மவுனமாக விருந்து யோகஞ்செய்கின்றன. அவைகண்ட விலாபமென்ன, ஒருநாள் செய்யும் சிவபூசைக்கு இது சமமாமோ பசுக்களின் கதைகளை ஆயிர ஆயிரமாக வியற்றிடினும் பதியாகிய சிவபெருமான் சரித்திரத்தைச் சொல்லுமடியார்க் குண்டாகிய புண்ணியம் வருமோ, சிவபூசை யொன்றினாலன்றோ சகல புண்ணியத்தினையும் பெறலாம், சிவபூசையில்லாத வீடு புலைச்சேரியாகும் அப்பூசையில்லார் வீட்டிலுண்பவனும் புலையனாவன் வேதங்கள் கொண்டாடும் விபூதிருத்திராட்சம்பூண்டு சிவபூசையியற்றி மூர்த்தித்தலந் தீர்த்த முறையாகத்தெரிசிக்கின்ற பெரியோரைக் கண்டவர்களும் புண்ணியராவரோ என்றனர்.

இந்தப் பிரகாரஞ் சொல்லிய மார்க்கண்டேயரைப் போற்றி அடியில் வீழ்ந்து அந்தோ! கெட்டேன்! கெட்டேன்! யோகத்தைச் சாதகமென்றெண்ணாது சாத்தியமென்றெண்ணினேன் பதிநூலறியாது பசுநூல் பேசினேன் அடியேன் கதியாது உய்யுமாறு திருவருள் புரிவாய் என்றலும் மார்க்கண்டேயர், முனியே! நீ இந்த வுலகத்தினைப் பிரதட்சணமாக வருவாயேல் எவ்விடத்து "நானிங்கு இருக்கிறேன்," என்ற அசரீரிகேட்கிறாயோ அதுவே சிறந்ததலமாக வெண்ணி அவ்விடத்துச் சிவபூசை செய்து உய்வாய் என்று கூறிப்போயினர். உடனே வான்மீகமுனிவர் பூமிமுழுவதினையும் வலமாகச் சுற்றி வருகையில் அசரீரிகேட்டது. கேட்டவுடன் துளுக்கலித்து ஒன்றுந் தோன்றாது சிறிதுநேர நின்று தெளிந்து அந்தத்தலம் பாலாற்றினுக்கு மேற்குக் கடற்கரைக்குச் சமீபமாக விருக்கக்கண்டு அவ்விடத்திருந்து சிவபூசை முறையே யியற்றிக்கொண்டிருக்கையில் சிவபெரு

மான ஒரு வன்னி விருட்சத்தினகீழ்க் காட்சிகொடுத் தெழுந்தருளத் தரிசித்துத் தோத்தரித்து நின்ற முனிவரனைப்பார்த்துச் சுவாமியானவர் அறிஞ! நினக்கு வேண்டும் வரங்களைக் கேட்டிடுதி யென்றனர் வான்மீகர் பணிந்தெழுந்து ஆண்டவ! நின்னைத் தரிசித்த மாத்திரத்து என்பாவமனைத்து மொழிந்தது நான் பூசித்த இச்க்ஷேத்திரத்தினுக்கு என் பெயரால் திருவான்மியூர் என்று வழங்கவேண்டும், தேவரீர் சிரசிலுள்ள கங்கையினின்றுஞ் சிலநீர்த்த மிவ்விடத்துண்டாக வேண்டுமென்றனன் அக்கணமே முதல்வன் தனது சடாபாரத்திலுள்ள கங்கையினின்று நீர்சிந்த அது ஐந்து துளிகளாய் பூமியில் வீழ்ந்து கிழக்கில் சனமநாசனி யென்றும், தெற்கில் காமநாசனி யென்றும், மேற்கில் பாபநாசனி யென்றும், வடக்கில் ஞானதாயினி யென்றும், நடுவில் மோட்சதாயனி யென்றும், ஐந்து தீர்த்தங்களாயின. சிவபெருமான் முனியே நின்விருப்பத்தின்படி ஐந்து தீர்த்தங்களை யுண்டாக்கினோம் நீ இந்த ஞானதாயினியிற் படிந்து சகல ஞானங்களையும் பெற்று வாழக்கடவை! இன்றையதினம் பங்குனிமாதம் பௌர்ணமியாகையால் வருடந்தோறும் இத்தினத்தில் நம்மைத் தரிசித்தார் யாவருக்கு மோட்சந்தருவோம் நீ யெப்போதும் நம்மைத் தரிசித்துக்கொண்டு இவ்வூரில் வாழ்வாயாக வென்று கூறிமறைந்தனர்.

வான்மீகர் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

இரட்சசுசென்மநாசப்படலம்.

நான்முகக் கடவுளின் கொட்டாவியிற் குரங்கு ரூபமாய இரட்சசு என்பவன் பிறந்து, சத்தியலோகத்திற் சஞ்சரித்து வந்தனன் பிரமாவானவர் தனது உலகத்தி னொருபக்கத்தில் கலியாண தீர்த்தமென்று ஒரு தடாகமுண்டாக்கி இதில் யாராவது முழுகுவாரேல் அவர்கள் பெண்ணுருவமடைவரென்று ஆணையிட்டு வைத்தனர் ஒருநாள் இரட்சசு அத்தடாகத்தின் கரையிலுள்ள ஒரு மரத்தின் சமீபம்வந்து அம்மரத்தின்மீது ஒரு கிளியிருக்கக் கண்டு அதனைப் பிடிக்கத் தாவியேறுகையில் அது பறந்துபோய் விட்டது, அம்மரத்தினுனியினின்றுங் குளத்தைப் பார்க்க அசனுள் தன்னிழலைக்கண்டு ஓ! ஓ! இதில் என்னைப்போ லொருவனிருக்கிறான் அவனை யிப்போதே கொல்லுவேனென்று அதிற்பாய்ந்து கலக்கி யொருவனையுங் காணாமல் கரையேறத் தான் பெண்ணுருவாயிருக்கக்கண்டு வெட்கிச் சமீபத்திருந்த வொரு காளிகோயிலைக்கண்டு வணங்க அத்தேவி வெளிவந்து இரட்சசே! உனக்கு வாய்ந்த பெண்ணுருவம் நின்று தந்தையாலதான் மாறும் அதுவரையிற்

ஆறுமாதம பெண்ணுக்கவும் ஆறுமாதம் ஆணுகவுமிருப்பா யென்றனள். இரட்சசு அவ்விடம் விட்டுத திரும்பி, எனது ஆணுருவததைக் கிரகிததுக் கொணடு எனககுப பெண்ணுருவததைக கொடுததவன இந்தக குளததுககுள்ளிருநதவனதான் அவன எநத வுலகததிலாவது ஒளிததுக்கொண டிருப்பான் அவனை இபபோதே தேடிககணடு பிடிப்பேன என்று, இநதிரனுலகஞ் சென்று தேவேநதிரன சபைககுப போனவுடன் அவன் கண்டு மோகிதது இரட்சசையிடுக்கொணடுபோய தனது மாளிகையிற புணாவாலி பிறநதனன. இரட்சசு அவவிடம விட்டுத திருமப சூரியனைககணடு காதலாகித தனது உலகததிறகுக கொண்டுபோய ஆலிஙகனம் செயயச சுககிரீவன் பிறநதனன பின்னா இரட்சசு அஙகுமிஙகு மலைநதுகொணடிருககையில வேதன நாரதமுனிவனா யழைதது, முனியே! எனது கொடடாவியிற பிறநத இரட்சசு பெணணுருவம வாயநது அலைநதுகொண டிருககிறபடியால நீ சென்று பிடிததுவநது நான பல வரஙகள பெறற தலமாகிய திருவாணமியூரிறகொணடுபோய சென்மநாசனி யென்னுந் தீரததததில் மூழகுவிதது ப்பெண சென்மததை நீககி என்னுலகம கொணடுவருவா யெனறனா. அங்ஙனமே நாரதா தேடிப்போய் சநதிரனுலகத்திற் கண்டுபிடித்துக் கொணாநது பிரமன கட்டளைப்படி செய்து சததியலோகததிற சோததனா

இரடசசுசென்மநாசப்படல முறறிறறு

பார்த்தசாரதிபாபநாசப்படலம்.

நாராயணமூர்த்தி வடமதுரையிலே வசுதேவனுககுந தேவகிககும் புததிரனுயப்பிறநது, ஆயபாடியி னநதனிடதது மவன் மனைவி யசோதையிடததும வளாநது பலராமனுககுத தமபியாயக கிருஷ்ணனென்னும பெயர் பூணடு வளருகையில இவன மாமன கஞ்சன கேளவியுறறு இவனால் தனனுயிா நீஙகுமென்று அசரீரியாலுணாநது, இவனைககொலலுமபடி பூதகி எனனுமரககியை யனுப்பினன. அவள் அழகிய பெணணுருவஙகொணடு குழநதையை மடிமீது வைததுப பாலூட்ட பாலுணணுவது போல வளையினையுமுணடனன. தொட்டிலினிததிரை செயகையிற காலுதறிமூலையில அவவுதையுண்ட சகடாசுரனாயின அசசமயதது ஒருவன கணணனைத் தூக்கிககொணடு ஆகாயததிலெழுமபவு மவன விழிபிதுஙகததாககிக கொனறனன தவழநது விளையாடி மணணுணணககணட யசோதை யொரு சிறுகோல் கொணடோசச வாய்திறநதழ வாரமபிததனன் அப்போதவன வாய்வழியே சராசரஙகளையுங் கணடு வியப்புற்று உடனே மறநது எடுத்தணைதது முததமிட்டுக கீழேவிட்டுத தயிர்கடையச் சென்றனள். கணண

னயலார் வீடுகளிற் சென்று உறியைத்தாவி வெண்ணெய் முதலிய திருடியுண்ணத்தாய பிடித்துவந்து உரலுடன் சேர்த்துக்கட்டிவைத்தனள் உரலை மெல்லவிழுத்துக்கொண்டு சென்று இரண்டு மருதமரங்களி னடுவிற்றுக்க அம்மரங்கள் முறிந்து வீழ்ந்து பழைய வடிவங்களைப் பெற்றுப் போயின. கண்ணன் பசுக்கூட்டங்களை மேய்த்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒரு அசுரன் கன்றுருவங்கொண்டுவரலு மதனைத் தூக்கி விளாமரத்தின்மீது வீசிக்கனியுதிர்த்து அவ்வசுரனுயிரையும் போக்கினன் மற்றோரசுரன் பட்சியுருக்கொண்டுவந்து கண்ணனை விழுங்குதலு மவன் வாயினுழைந்து இரண்டாகப் பிளந்துவிட்டனன் மலையடிவாரத்தேயோர் நாள் இராக்கதனொருவன் வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கக் கண்ணன் குகையெனவெண்ணி நுழைந்து உண்மையறிந்து உடனே கொன்று அவன் சாபத்தை நீக்கினன் பிரமாவானவர் பசுக்கூட்டங்களையும் இடையர் பிள்ளைகளையும் கவர்ந்துகொண்டு மறைய உடனே அப்பிரமன் வெட்கமடைய யாவரையுஞ் சிருஷ்டித்துக்கொண்டனன். யமுனை தீரத்தின் சமீபத்துற்ற வோர்மடுவின் விஷநீரை ஆயர்பிள்ளைகளுண்டு மடிய அவர்களை யெழுப்பி அம்மடுவிலிருந்த காளிங்கனெனனும் பாம்புமேலேறிநடித்து அப்பாம்பின் மனைவியர் வேண்ட விடுத்தனன், கண்ணனைப் பார்க்கும்படி வந்துகொண்டிருந்த நந்தனை அக்கினிவளைந்துகொள்ள அவை முழுவதினையும் வாரியுண்டனன் தன்னோடு விளையாடிக்கொண்டிருந்த பிள்ளைகளையுந் தீசூழ அதனையு முண்டனன் இடைப்பெண்கள் தங்கள் ஆடை முதலியவற்றைக் கரைமீது வைத்து மடுவிலிறங்கி ஸ்நானஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில் கண்ணன் அவர்கள் வஸ்திரங்களையெடுத்துக்கொண்டு சமீபத்துற்ற ஒரு புன்னை மரத்திலேறி யிருந்து அவ்வாய்ச்சியர் பலவிதமாகக் கேட்டுங் கொடாமற் வெளியேவந்து நிர்வாணமாய் நின்று அஞ்சலித்தவர்க்கே கொடுத்து யாவருக்குங் காதலூட்டினன். அவர்கள் மயங்கிக் கண்ணனைச்சூழ்ந்துகொள்ள அவர்களோடும் பற்பலவகையான லீலைகளைச் செய்தனன். யமுனை தீரத்தொருநாள் வேய்ங்குழலை வாயினில் வைத்துக் கண்ணன் பாடுதலும் குடத்தியர்கள் கேட்டோடியும் வந்து பிரயசராயவேண்ட அவர்களவ்வொருவரோடு தனித்தனிசையோகஞ்செய்து சந்தோஷிப்பித்தனன் சரஸ்வதி தீரத்தில் தனது சுற்றத்தினரோடும் பிராமணரோடுஞ் சென்று சிவபெருமானுக்குத் திருவிழாக்கொண்டாடி மகிழ்ந்தனன். தனது தந்தை நித்திரை செய்கையில் ஒரு பாம்பானது விழுங்கக்கண்டு அதனைக்கொல்ல அது பழையவரக்கனுருவைவாய்ந்து விடைபெற்றேகின. தான் யமுனைதீரத்திலுலாவி வருகையிற் சங்கசூடானெனப்பவந்து தாக்க அவனைக்கொன்று அவன் கரத்திருந்த மணியையெடுத்து பலராமற்கீந்தனன். பசுநிரையுள் எருதுருவந்தாங்கிவந்த வோரவுணனை யோரறையால் வீழ்த்தினன்.

இததகையவரிய செயலகளைக கஞசன கேளவியுற்றுக கேசி யெனபவ னைக குதிரையுருவததோடு மனுப்பிக கணணனை மாயக்க வுததரவளிதத னன. அவவாறுவநத குதிரையின்வாயில கரததைக கொடுததுத தூக்கி வீசி யெறிநதனன. மயன, எசசன், வியோமனெனபாா காளவா மககளைக கொணடுபோய ஒருமலையின முழையிலடைககக கணணனுடனே மீட்டுக் கொணடனன கஞ்சனிவையனைததையு மறிநது கோபாவேசததனாய, மல லாகளை யழைதது இஙகுவருங கணணனோடு யுததஞ்செயது அவனையுமவ னண்ணனையுங கொல்லுவீரகளெனறு கட்டளையிட்டு அவாகளை யிட்டுக் கொண்டு வருமபடி அககுரூரனெனபவனை யனுப்பினன அவன சென் றழைகக வவன பினனே பலராமனோடு கண்ணன மதுரைககுச சமீபம் நது வழியிலெதிாபடட அரசனது வணணானைககணடு ஆடைகேட்க வன மறுககவுமவனைக்கொனறு கலைகளைப் பறிநது யாருககுமீநது தானு நதிககொணடனன பினனா அரசனுககு ஆபரணமணிவோன் பல லனகளோடும வர வாஙகிப் பூணடுககொணடனன், கூனியொருவள் பல கநதங கொணாநது எநத வேறறு அவளகூனை நிமிாததி விட்டனன டனே யரசனது விற்சாலையினுழைநது அஙகிருநத விலலுகளை முறிததுச பையினுழையு வெதிாதத குவலயாபீடமெனனுமயானையை வாலைபபிடித் துச சுழறறி மோதிககொனறு முனவநத மலலரை வீழததிச சிஙகாசனத் திருநத கஞ்சனமீது சிஙகமபோற பாய்நது உயிரைக குடிததனன தேவா ள பூமாாி பொழிநது ஆாததனா

பினனா கணணனும் பலராமனுங காசிகேஷததிரததிறகுச சென்று ாநதிபனி முனிவாிடததது எட்டெட்டுககலைகளையு மறபபநது நான்குதினங ளில கறறுத தோநது அவருககுப பாதகாணிககையாக அனேக வருடங ட்கு முந்தி முதலையாலுணட அவா குமாரனை யெமலோகததி னின்று கொணாநது கொடுதது மீணடு மதுரையிலேவாழ்கையில,சராசநதன எதிாத் துப் பதினேழுதரந தோறறனன கலவயவ னெனபான பலசேனையோடு மதிாகக அவனுககுத தோறறு விட்டவனபோலு மோடி ஒரு குகையில வளுசெயதுகொணடிருககு முசுகுநதன பினனா மறைநதனன், கலவய ன கணணனைக காணாது முசுகுநதனை உதைகக வவன கண்விழிததெறித னன பினனா அவவரசனுககு வேணடிய வரஙகளீநது திருமபுகையில ராசநதன வரககண்டோடி யொருமலையின் முழையினுழைநதனன சரா நதன அமமுழைககுத தீவைதது விட்டேகவுங கணணன குதிதது வெளி நது மதுரையைச சாாநது சமுததிரததின் மததியிற பனிரணடுயோசனை யகளநீளததில துவரையென வொருபட்டண முண்டாககி வாழ்நது வரு கையில, வெிாநத நாட்டுச சுகவிரோதயன மகளைப் பலராமறகு விவாகஞ் செய்விதது, சிசுபாலனுககுக கொடுககவேணடு மெனறிருநத விதாப்ப நா

டு உருக்குமணியைத் தங்கையை யவளுருக்குமணியுடன் விரும்பிச் சென்று யுத்தஞ் செய்து பிரதானமான விவாகஞ்செய்து, சத்தியபாமை, காளிந்தி, சாம்ப வதி, மித்திரவிந்தை, சத்தி, இந்துமதி(?) இலக்ஷணை இவர்களையு மணந்து, பதினாறாயிரங் கோபிகளோடும் வாழுகையில், சாம்பவதிக்கு மாத்திரம் புத்திரனில் லாத குறையால் உபமன்யு பகவானை யடைந்து சிவதீக்ஷை பெற்றுச் சிவ லிங்கபூசை செய்து சாம்பனே முதலான குமாரர்களைப் பெற்று இருந்தனன்.

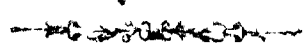
இங்ஙனம் வாழுகையில் அஸ்தினாபுரியில் பஞ்சபாண்டவர்கள் துரி யோதனனால் நாடிழந்து வனவாசஞ் சென்று திரும்பி வந்து கேட்டும் தன் [illegible] சாரங்கண்ணனை துரியோதனன்பால் தூதாகச் சென்று காரியமுடியா ததனால் பாரத யுத்தத்திற் சாரதியாக விருக்க இசைந்து யுத்தத்திற்கு ஆரம்பித்துப் போர்க்களத்தில் இரதத்தோடும் வர அருச்சுனன் பகைவரைப் பார்த்துக் கலங்கித் தன் சாரதியை நோக்கிச் சொல்லுவான்: மைத்துனரே! இங் கிருக்கின்றவர்கள் யாவருஞ் சுற்றத்தார்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். இவர் களைக் கொல்லாமல் விட்டால் எத்தனை காலம் நாம் வாழப்போகிறோம், இப் பகையினாலுண்டாம் [illegible] ஒருவரையுங் காணோம் [illegible] யினால் இவர் களைக் கொல்லாமல் கொண்டுவிட்டு இந்த மண்ணையாள்வதில் [illegible] என்ன சார, அருச்சுனனை நோக்கிப் பார்த்தனே! இவ்வுலகில் விஞ்ஞானத்திற சத்தியமெ ன்று சொல்லுஞ் சருமங்களியாவும் பாரமார்த்திகத்தில் யாதொரு பயனுமில்லை யாய் முடியும். பலகுடங்களிலுள்ள ஆகாயமும் ஒன்றாயமே போல சீவகோடிகளியாவும் பிரமமே யாகும், இந்த உண்மையையறியாது அறிவீனத் தால் பேதம் பாராட்டிக் கருமங்களிற் கட்டுண்டழிவர், நானும் பிரமம் நீயும் பிரமம் இந்தச் சேனையும் பிரமம், பகைவருமப் பிரமம், யுத்தமும் பிரமம், கொல்லுதலும் பிரமம், சொல்லியும் பிரமம், எல்லாம் பிரமமேயாகும், ஏகமாகிய பிரமந்தானே போக ரூபமாக நின்று அப்போகத்தை யாவருக்கு மூட்டு தலால் நீயேன் விருத்த மோகமுற்றாய் உடனே யுத்தஞ் செய்குவாயென் றனன்.

இந்தப்பிரகாரமருட்டவருச்சுனன் வீராவேசத்தோடு பதினெட்டுநா ட்களினிலே பல சந்நிராங்களால் யுத்தஞ்செய்து வெற்றி புனைந்து தன் தமையன் தருமனுக்கு முடி சூட்டினன். இவ்வகையிற் பாரதப்போர்முடி வும் கண்ணன் [illegible] நகரை நோக்கிச் செல்லுகையில் வழியிலு முனிவர்களனைவருந் திருவடியில் வீழ்ந்து பற்பலவிதமாகத் தோத்தரித்து வணங்கி எதிரே நின்று, முனிவர் கூறுவார், பார்த்தசாரதியே! இவ்வுலக நன் மையின் பொருட்டு நீ அவதரித்தாயாயினும் உன் நியமத்தை மறந்து வஞ் சகப்போர் முடிப்பித்ததே யன்றி, நின்று தோழனருச்சுனனுக்கு வெற்றியுற அச்சமயத்தி லவனை மருட்டிச் சற்காரியமாகிய சிவபூசை யாதியனமுதலா

மெந்நூலாசவும் அதை விசாரத்தினுக்கே யென்று கூறினேன், வேதவுண்மை நீ யறிந்திருந்தும் அவனை மயங்கும் வண்ணம் அச்சமயங் கூறினையாயினும், இதுண்மை யென மறைநூல் நம்பிக் கெடுவதற்கே துவாயினமையின், நினக் குப்பிரமஹத்தி வந்தெய்தியது, அதை யொழித்தற்கு வகை தேடுதி யென்றனன். கண்ணன் அந்தோ! என் செய்கேன் விளையாட்டுக் காரியம் வினையாக முடிந்தது, இதை யொழித்தற்குத் தேவரீரே உபாயங் கூறவேண்டுமென்ன, முனிவர், கிருஷ்ணா! எத்தகைய பாவங்களையும் போக்குவது சிவலிங்க தரிசனமே யல்லாமல் வேறில்லை இத்தகைய தரிசனமும் சிறந்த தலங்களினிடில் மிகப் புண்ணியமாம் ஆதலின் சிறந்த திருவான்மியூர் சென்று பாவநாசத் தீர்த்தத்திற் படிந்து சுத்தனாகு வென்றனன் உடனே விடைபெற்றுத் திருவான்மியூரடைந்து பாவநாசத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி விபூதியணிந்து உருத்திராக்ஷம் பூண்டு மருந்தீசனைத் தோத்திரஞ் செய்து சுவாமி யெதிர்வந்து கண்ணா! என்னைத் தவிர வேறு பொருள் இல்லையென்னும் மறையுண்மையைத் தேர்ந்து வேறு விபரீதப்பொருட்படுத்தி யருச்சுனனை மயக்குவித்தாயாகலின் நினைப்பாவம் பற்றியது அதைப் பாவநாசத்தீர்த்தம் நீக்கியது இனி நீ நின்னுளத்துள் வைகுண்டமடைதியென்று மறைந்தனன் பார்த்தசாரதி உடனே பலதரம் பூமியில் வீழ்ந்தெழுந்து வான்மியூரை வலம்வந்து மனத்திருப்தி அக்கெல்லையினுக் கோரடிகைத் தூரத்திலுள்ள ஒரு அல்லிக்கேணிக்குச் சமீபத் திறங்கித் தினமும் வாழ்ந்து, இரவுதோறுஞ் சென்று மருந்தீசனை வணங்கி வந்தனன் இவ்வண்ணம் பார்த்தசாரதிப்பெருமாள் தங்கிய இடத்தைத் திருவல்லிக்கேணி யென வின்றும் வழங்கியனேக அடியார்கள் சென்று போற்றிச் செல்வமுதலிய பெறுவர் சிலகாலமங்கேயில் கண்ணன் வணங்கி வான்மியூர் சனுக்குப் பல திருவிழா முதலிய செய்து தரிசித்துத் தந் துவாரகை சேர்ந்தனன்.

பார்த்தசாரதிபாவநாசப்படலம் முற்றிற்று.

இந்திரன் பாவநாசப்படலம்.

அத்திரிமுனிவர் தனது புத்திரனாகிய சகஸ்ரனை பிரகஸ்பதி முனிவரிடத்திற் கல்வி கற்கும்படி விட்டனர். அவனவ்வாறே படித்து வருகையில் அவனது நற்குணத்தைப் பிரகஸ்பதியின் மனைவியாகிய தாரை மோகங்கொண்டு அவனுக்கு வேண்டிய உபசாரங்களை பல முறை நடத்தி வருகையில், ஒருநாள் குருபத்தினியின் சரசத்தையடைந்து [illegible] தனக்குள்ளே சாலவும் வருந்தி அந்தோ! என் செய் [illegible] இதைச் சென [illegible]

வனே. ஆனால் இந்தத் தாரையினழகைப்போல மூவுலகத்துங்கண்டதில்லை. இவளைப் படைக்குங் காலத்தில் பிரமன் இவள்மீது மோகியா திருந்ததும் அதிசயமே யாகும். தானாக வலியவந்தமைந்தால் என ஊழானது மிகக நல்லதே. இவளைக்காணுந்தோறு மனமதன் பாணங்களால் வெகு துயரப் படுகிறேன். இவளோ தனது அங்க முழுவதையும் நன்றாக மூடுகிறதில்லை. நானே அவசரப்பட்டால் என்னதீமை விளையுமோ, இந்த வாசையைப் நடப்பதற்கு எந்த ஞானம் தலையெடுக்கும், இவள் வீடே குபேரன் வீடு இவள் தரிசனமே பெரிய தவம், இவள் பெயரைச் சொல்லுதலே மந்திர செ பம், இவள் சையோகமே அத்துவிதம் என்று இவ்வாறு இருவரும் சந்த ... கள் கிட்டாமல் வாழ்ந்து வந்தனர்.

இவ்வாறிருக்கையில் இந்திரனானவன் விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பா வத்தைப்போக்கத் தானியற்றும் அசுவமேத யாகத்தை நடத்துதற்குப் பிரக ஸ்பதி பகவானுக்குத் திருமுகமனுப்பினன். இதைக் கண்ணுற்ற முனி வன், தனது மனைவி தாரையை நோக்கிப் பெண்ணே! இந்திரன் யாக கார் யமாக வென்னை யழைக்கின்றான் போய்வருகிறேன். நீ நமது ஆசிரமத்தில் சாக்கிரதையாக விருக்கக்கடவை, தலையை வாரிக்கொள்ளுதல், வாசனை யெ ணெய் தடவல், திலதந்திருத்திடுதல், உயர்ந்தவஸ்திர முடுத்திடுதல், வ சனை புட்பஞ் சூடுதல், ஆபரணமணிதல், மிகக வன்னமுண்டிடுதல் இவை முதலிய, நாயகனில்லாத காலத்திற் கற்புடைய மாதர்கள் செய்யார்கள், ந இந்தத் தருமங்களை யனுசரித்து வாழ்வதுடன் நினக்கு வேண்டுங் காரியங் களை நமது சந்திரனைக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுவாய், அவன் வயதில் சிறியவனாயினும் புத்தியிற் பெரியவனே யாவன். இவனை வேறாக நினை யாதே, இல்லறநடத்துவதில் நிபுணன் நினை விழியினிமைபோலக் காப் பன், எனக்கு விடைதருவா யென்றனன்.

தாரை இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட மாத்திரத்துத் தலைகுனிந்து, தலை யைப் பெருவிரலினாற்கீறிக் கண்ணீர் சிந்த, வலது கரத்தைக் கன்னத்தில் வைத்துக்கொண்டு விம்மி விம்மி யழுது சொல்லுவள். நாயக! நினது வீப தவார்த்தை போதும், இது உனக்கே யழகாயிருக்கிறது. நின்னைப் பிரிந்து தனியாக வெப்போதாவது நான் வாழ்ந்ததுண்டோ? ஏழையின்மீது ஏத வது கோபமுண்டோ? தங்கட்கு மனந்தானெப்படி துணிந்ததோ? போய் வருக வென்று எப்படி சொலவேன், சொல்லேனேல், யாகத்தைத் தடுத்த பாவம் வரும், தேவரீர் நீர்த்த யாகத்தைச் செய்ததாலும், தீட்சைவகித்துக் கொண்டிருந்ததினாலும், உபாசனை முதலிய விரதங்களினாலும், முனிவர் கூட்டத்துடன் வாழ்ந்ததனாலும், எனது ருதுதினங்களாலும் பல்நாள் நட க்கு ஆலிங்கனமில்லாத நாள்கள் கழிந்தன. இருந்த காலத்தும் இத்தகை

அவதிவாய்க்குமேல் நான் எவ்வாறு சகித்து வாழ்வேன், நின்னைத் தப்பினேல் என் கற்பில் பங்கவரும் ஆயினும் எத்தனை நாளைக்குள் வந்திடுவீரென்பதை யாகிலுஞ் சொல்லுக வென்றனள்.

"பெண்ணே! யாக முடிந்தவுடன் வந்து விடுவேன், முப்பதுநாள் எப்படியாகிலுங் கழித்து விடுவாய், போகவிடை தருவாயென்று தேவமந்திரி சென்றனன். சூரியனு மேற்றிசைச் சாய்ந்தனன். குருவினுடன் சந்திரன் வழித்துணையாகச் சிறிது தூரம்போய் வருவதற்குள் தாரை சகியாது அதிசீக்கிரம் அறுசுவையோடுங் கூடிய அன்னமுதலிய சமைத்துப் பொன் பாத்திரங்களி லமைத்து வைத்து, வாசப்பொடியுடன் வெந்நீர் தயார்செய்து, தெருவாயற்படியில் வந்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனள். வந்த சந்திரனைக் கண்டு பால! நின்குரு தனது மனைவியைப் பாதுகாக்கும்படி சொன்ன சொல்லை மறவாது என் வார்த்தையினையுந் தட்டாது இருக்கக்கடவை, பொழுது போயிற்று எழுந்திருப்பாயென வழைத்துக்கொண்டுபோய் ஒருஆசனத்திருத்தி தனது கைவளையல் கலகலென்ன முகத்தில் நீரரும்ப முத்துமாலைச் சிக்குண்ண ஆடையைச் சடையளவுந் தூக்கி நன்றுகச் செருகிக்கொண்டு ஸ்நானஞ் செய்வித்துக் கலையாற்றுடைத்துக் குமிக்கு வாசனையூட்டி, வஸ்திர முடுத்துப் புட்பமுடித்து அன்னம் படைத்துப் பருப்பிட்டு நெய்வார்த்துப் பலவிதக் கறிகளுடன் உண்ணச் செய்து விசிறிகொண்டு விசிறி மிருதுவான சரசவார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிருந்தனள்.

சந்திரன் உண்டபின்பு எழுந்திருந்து தாரை தன்னிடத்து அதிக மோகமாயிருக்கிறாளென்ற குறிப்பறிந்து சமீபத்துள்ள ஒரு நந்தவனத்திற் போயிருந்தனன். தாரை யுடனே * துவாவிளாயோடு ஓமாலிகையிலூறிய நீரிற் குளித்து, சரிகைமே கலைபூண்டு, பட்டு இரவிக்கை யணிந்து, வாசனை தடவிப் பலவாபரணந்தரித்து, புட்பஞ்சூடிக்கொண்டு சந்திரன் தங்கு நந்தவனநோக்கி வர வாரம்பித்தனள். சிறிது இரவிக்கையைத் தளர்த்தித் தனஞ் சிறிது பிதுங்க அடிக்கடி கரத்தால் தலையைத் தடவிக் கொண்டு, பக்கத்திருக்கும் செடிகளிற் புட்பங்கொய்து, சிறிது வாய்க்கால்களைத் தாண்டி மரத்துனிழ

---

* துவாவகைபத்து - பூவம் திரிபலை புணர்வன் சருங்காலி, நாவலொடு நான்மரம். விளாவகை ஐந்து - கொட்டந் தருக்கந்தகரமகிலாரம், ஒட்டிய வைந்துமவிளா - ஓமாலிகைவகை முப்பத்தைந்து - இலவங்கம் பச்சிலைக் கச்சோலமேலம், குலவியநாகணங்கோட்டம் - நிலவிய, நாகமதாவரிசித் தக்கோலநன்னாரி, வேகமில்வெண்கோட்டமேவுசீர் - போகாத, கத்தூரிவேரி விலாமிச்சைசகமரேணுகமாஞ்சியுடன், எண்ணுஞ்சயரோகமினபுகழு - சண்ணியிளைய, புன்னைநறுந்தாது புலியுகிர்பூஞ்சரளம், பின்னுந்தமாலம்பெருவகுளம - பன்னும், பதுமுகநுண்ணேலம்பைங்கோடுவேரி, கதிரங்கையாயோமாலிகை.

விற்சென்று வண்டுக்கூட்டங்களின் பாட்டுகளுடன் தானும்பாடி, பல சரசத்துடன் சென்றனள். சந்திரன் கண்டு சகிக்கவொண்ணாத பரவசத்தாற் புந்தி திகைத்து ஓ! ஓ! நமது தவமே திரண்டு உருவாய் வருவதுவோ, என் ஊழின் பெருமை நன்று! நன்று!! மூவுலகத்தும் இத்தகைய வுருவமுமுண்டோ, வச்சிரத்தினாலேயே யமைந்த தேகமோ, இது பிரமன் படைப்பிலடங்கிடுமோ, நட்சத்திரக்கூட்டங்களெல்லாம் இவள்முன் என்னவாகும், இவள் தேகத்திலுற்ற அங்கமொன்றினை இன்னதற்குவமையென மதிப்பவர் ஏழையறிவையுடையவரேயாம். இவள் தேகத்தினழகைக் கவர்ந்து கொண்டு உலகத்திலுள்ள பொருளனைத்தும் பிரகாசிக்கின்றன. இத்தகைய யழகி தனித்து இங்குவருவாளேல் மன்மதனாயினும் சரணமடைய மாட்டானோ, இவளழகின் சாயையால் இந்த நகர் முழுவதும் மிகவழகாகத் தோன்றுகிறது என்று இப்பிரகாரம் வியப்புற்றுத் தனக்குள்ளே சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில் தாரை சமீபித்து வந்து குஞ்சிரிப்புடன் வாசனை கமகமெனக் குந்தித் தனது மனக்குறிப்பைக் காட்டினள்.

சந்திரன் கண்டு பரவசமாகி உடலஞ் சில்லென்ன, தனது காதலையுள்ளடக்கிக் கொண்டு ஆண்மையைவிடாது என் தவம் பலித்துவிட்டது, இவள் தனிமையாயினள் ஆயினுமாசனை நம்பப்படாது இன்னமுந் தடுப்பேன் இவள்போல் குறிப்பின்படி நடப்பேன் என்று எண்ணிக்கூறுவான்: தாரையே! நான் தனியாயுள்ள இடத்தில் நீ வரலாமோ, வீட்டில் வேலையில்லையோ, நாயகனில்லாத சமயம் இந்தவிதமாக அலங்கரித்துக்கொண்டிருப்பது கற்புடையாருக்கழகாகுமோ, நாமிருவருஞ் சுத்தமாக விருந்தாலும் அன்னியர்கள் ஏசாரோ? அதிசீக்கிரம் போகவென்றனன். இந்தப் பிரகாரங் கூறிய சோமனைத் தாரைநோக்கி உடுபதியே! நின்னிடத்து நான் வந்தாலுலகமென் சொல்லும், உன்னைக் காணுதற்கே அலங்காரங்கள் பூண்டேன் வீட்டுவேலைகளை யியற்ற வேறு காலமில்லையோ, உன்னைக்காட்டிலும் வேறு செயலென்ன விருக்கிறது என்னைப்போலுஞ் சகிப்பவொருவருமில்லை பூர்வதவத்தின் நல்வினையால் உன்னைத் தனியே யிங்குக் கண்டேன். உன்னுடைய கட்டழகை எண்ணி எண்ணி மோசித்தேன், நினது மார்பைத் தழுவ விம்மிய தனங்களை என்துகரங்களால் அடக்கி அடக்கி யாண்டுவந்தேன், மன்மதனாற்பட்ட துன்பத்தைக் கூற என் திறமாமோ, வஞ்சமில்லாது கூறுவேன் நின்னழகு என்னைக் கொளுத்திவிட்டது, அதனால் நினது சரணடைந்தேன் துரையே! உடனே ஆலிங்கனம் செய்கவென்றாள்.

சந்திரன் கேட்டுத்திகைத்துப் புளகாங்கிதங்கொண்டு, கூட்டியசெய்வதைக் கொண்டாடி மீட்டுஞ்சொல்லுவான். தாரையே! நீ நல்லமரபிலே பிறந்

தாய தேவகுருவின மனைவியாளுடனவிடங்களில் அழுந்தும்படியாகவுந யாயினை, நீயிவ்வாறு நடத்தல் உலகதரந்தாள, பரடாள், முழந்தாள், அல் சிப்பையேல தேவா நகையாரோ நாம கழுதது, கபோலம, வாய், கண், நோயுளனேனும, தீமையுளனேனும, ம அமுதநிலை யாராயநது, சஙகு நாயகனுடைய வாயந்தபினனா அவனுடைய ரனவும், கணகள் சிவப்பேறவும், இசறகு மாறுபட்டால சாயுந்தனமபவும, கணடத்தில மயில், புறு, சிகிவிட முயலுவாரகள, சுறறததார செமபோதது எனகிற எணவித யால இந்த வபவாத நமகெகன்னதிறகு சியகாமவலலிகொடிபோல்ப்

காளை சநதிரனை நோககி அமபுலியே! நீட்காரவைததல, நிற்றல், னககுந தெரியும், நீ சொலலுதல் மீனுககு நீநதககறபாமபு,கோழி, பூனை, லும், இககதைகளை யெலலா மொருபககம சட்டிவைப்பாய ஆவியொடு யோகமே ஆனநதம, அவாகளது மலையை யொககு தனங்களேதியபோது யாத நீ குறறஙகூறிக காலததை வீணுயககழிககினறுய, விசடயானைநது தை யிநதகாரம போதும, உன ஆசையை யடககிககொணடு வெளியிட்டு சதசோ பேசுகினறுய, சரணமெனறடைநத வெனனை அவமாவிடுதல் பாவமாகும், இநதத தேகமுனககடிமை என்ன அவமானம வநதாலும எனக குத துனபமிலலை எனனழகை யெல்லாங் காட்டினிலவாககழிததிட் டேன நினனதாரததைத தநதால நினககு மிகப்புணணியம, சினனயநது முதல் நானினனை வளாததேன பெரியவனுயினபின என் சொல்லைத தடுக கினறுய, உனனையணையுமுரிமை யெனககுணடு எனபது மறநதனைபோ லும, நீ படிததபடிப்பின சாமாாததியததை யிஙகுககாட்டவேணடாம,நாய ன சொலலைத் தடுததல் பாவமெனறு சொல்லினை, உனனை நான நாயகனு க கொணடபினபு உன சொல்லைததடுததனனடோ, நாயகனிடதது மனை யடைந்து கொளளும விருப்பததைத் முடிககாதிருததல் நாயகனுககழகாகு மா ஆகையால நீயே தவறிவிட்டாய் தாருகாவனததிலும, ஆயாபாடியி லும நடநத சங்கதி நாமறியோமா, பிரமா தான் பெறற சரஸவதியை மனை யாககக்கொணடான, கணணன தனது அததையாகிய ராதையை யணைநதி ட்டான, கவுதமன பததினியை இநதிரன புணாநதான், பிருநதையை விஷ்ணு சோநதான இவாகளெல்லாந தேவரெனறு முனிவரெனறு இன னமுமிலலையோ, மாதர்கட்குத தககபடி இனபததைக கொடுகக சததியில லாத மெலிநத முனிவாகள் தஙகள மனைவியா பிறரைநாடிச சுகததையனுப விப்பரெனறு பனையோலைகளி லெழுதிப் பயமுறுததி வைததிருப்பதை யுனனைப்போனறா நமபி பலனிழநதாா, இது உணமை மாதாகள் சுகததை யுணராத முனிவாகள தவஞசெயத தேகஙகைச சுமையாததாஙகிக கொ ணடு காட்டிறறிரிவா. புதுமணப பெணகளையணைநது வாழ்வதினுங கல்வி யில தோயநதுளள நலலாா சையோகமே பேரினபம. இநத வுண்மையை என்

ப்புராண

ும பாவததை நானேற்றுக்கொள்ளு
கும புண்ணியததை நீயேறறுககொள
ல, இனி யொருககணமுந தாளேன
ழிப்பதிற பிரயோசனமிலலே, இதுவை
வழஙகாயென று அதிசிககிறஞ் சநதிரன

கடடிககொணடு பரவசமாய மூாசசித்துச்
தளிநது பெருமூச்சிடடு அதரமுண்டு பலதர
ன று முததுமாலேசள சிகருணண, குழலவிழ காற
பாவையருமப வலமிடமாகப்புரண்டனா பினனா தாளை
சுறறு ஆடையோடு மற்றைய வாடையைபததோளின்மீது
கொணடு அவிழநது வீழ்நத கூநதலே இடது காததிலேநதி வலது
ாற சநதிரன கரததைப்பிடிததுககொணடு தன்வீட்டிறகுள்சென று கட்டிலேலறியவுடன, சநதிரன தாரையை யணைததது அவள முகததில் புனனகையரும்ப ஆபரணம பிரகாசிககச் செவவாய துடிதுடிகக, தனஙகள் விமம இரவிகையவிழ இடை நநெநெங்க, சரசசல்லாபஙகளோடு, விழிகள் சிவகக இரண்டுபேரோதரஙகளே வருடி, ஆடையையவிழத் தெறிநது நிதமபததைத் தடவி, கூநதல அவிழநதுசோர, கொடிபோலச சுறறல, மரததைப்போலே றல், எள்ளரிசிபோற கலசசல், பாலநீாபோ லொன்றுபடல், தொடையா னெருககல, குறிகள சோததல, கொஙகை யழுததல, நெற்றி பொருததல எனற எணவகை ஆலிஙகனஙகளே நடாததி, நுசலே நீவி, முததமிட்டு உசசி, கொஙகைககளினடு, சகனம, முதுகு, கனனம், பிடா, நெற்றி, தெடை இவவெட்டிடஙகளில முறையே கைவிரல குவிததுததட்டல, குட்தல, அஙகையாறறட்டல, பையககுததல, தாசசனியாலூனறல், தாசசனியாலு மததியமததாலு நெருககல, மேறபடி விரலகளே மடககிப பறறு குறடுபோலப் பிடிததல், தாசசனியாறறருவுதல் எனற எண்வகைததாடனஙகளேசசெயது, கண், கபோலம, கொஙகை, நெறறி, கைமமூலம், நிதமபம், வாயிதழ், உநதி எனற எட்டிடஙகளிலினுஞ சுமபனமியறறி, கழுததுனிடததுந தனததினிடததும வளேவாகவும், கடிதடததில் எதிரெதிராகச சோததும, மேறகூறிய மூனறிடததூ நுனிவளேவாகவும், கொஙகையினடிப்புறததிலொனறு, மேறபுறததில மறறைய நாலுரேகைககளும, கொங்கைகளின முகட்டிடதது ஐநதும, கொஙகையீனமீதும அலகுலினும் பின்புறததினு மூஙகிலிலேயைப்போலும அறுவகையாக நககககுறிகளேயிட்டு, அதரததில் சிவபபுறவும, கபோலத்தும அதரததும வடுபபடாமலும, கபோலததில பலலுமிதழும பொருநதவும, அதரததில பல்தைககவும, கைம்

மூலம், நெற்றி, மாரபு, தொடை, இவ்விடங்களில் அழுந்தும்படியாகவுந் நந்தகுறிகளை யமைத்து, பெருவிரல், புறந்தாள, பரடாள், முழந்தாள், அல் குல், நாபி, மாரபு, முலை, கைம்மூலம், கழுத்து, கபோலம், வாய், கண், நெற்றி, உச்சி என்ற பதினைந்திடங்களினும் அமுதநிலை யாராயந்து, சங்கு ...ாயல் நெறியவும, பாதச்சிலமபுகலிரெனவும, கணகள சிவப்பேறவும், அதரம் வெளுப்புறவும், வியாவை யரும்பவும், கண்டத்தில் மயில், புறா, அன்னம, காடை, வணடு, குயில், கோழி, செமபோத்து எனகிற எணவித புட்குரலகளைககாட்டியும, கறபகததைப பினனியகாமவலலிககொடிபோல்ப் ...னனிககொணடு, மலலாந்தல ஒருககணித்தல, உடகாரவைததல், நிற்றல், ...னிததல் எனற ஐவகைககரணஙகளோடும, குதிரை,பாமபு,கோழி, பூனை, ...லி முதலிய பலநிலைகளையும புரிநது, சிநதையுடன சிநதையாய ஆவியொடு ...வியாய ஒனறுபட வானநதககடலின் மூழகிப் பேரினப மெயதியபோது ...ூரியன் உதயமாயினன், இருவாகளும் கட்டில்விட் டிறங்கி வெளிவநது ...ராடி வேறுகலையாதி யணிநது அடிசிலுணடு நாளுளுஞ சுகபோக மனுப விதது வருகையில இவாசடகு அஷடமததிற சனியெனன தேவகுருவும் வநது சோநதனா

தனது நாயகனைத தரிசிதத தாரை எதிரோடி வணங்கிக காலலம்பி அநநீாக கண்ணிலொறறிப பீடததெழுந்தருளச செயது சமீபததிருந்த ளோள. கணவன மனைவியை நோககி எதாவது குறையுளதோவெனறனா. ...ீரில்லாத குறையொனறே யெனறனள பினனா சநதிரன வந்து வணஙக ...பூதியீநது நீ யெவவாறு காலஙகழிததனை யெனறனா தேவரீா வருகை ...னையே யெதிாபாாததுககொணடிருநது தானா சநதோஷிகக நினது பணி ...பாற செய்து வநதனன எனறான குருகேடடுச சநதோஷித்து வாழகை யில இருவருககு நடககுஞ சலலாபஙகளாற் குறிப்பிறறோநதுபயமுறறதிக கேடகத தானா யுணமையைச சொலலி விடடனள, உடனே இருவரையும ...கக ஆரம்பிததனா தானா பணிநது ஐய! நடுநிலையை நாடுஙகாலததில் தவறுதவாகள் ஒருவருமிலலை, எதுவும ஊழ்வினையினபடியே நடககும, குற றம செயதவாககனறே பரிகாரமும ஆகமததிற கூறப்பட்டுளளது, பிரமன முதலியோரு மனஙகலஙகினபோல ஏழை யெமமாததிரம, ஏதோ சிறுவாகள் மயஙகி விடடோம மனனிகக வேணடுமெனறு வணங்க, தேவகுருவு மனைவியின குறறததைப பொறுததுச சநதிரனை நோககி நீ க்ஷய ரோகத தால மெலியககடவை யெனறு சபிததனா சநதிரன அவவிடம் விட்டுத திரும்பித தன தநதையிடஞ செலலுகையில் வழியில நாரதரைக்கணடு ...ணஙக, முனிவா சநதிரனைப் பாாதது, பால, எனனகாரியஞ் செயதாய், ...ாமமே பொய கொலை களவு முதலிய பலதீமைகளுககுங காரணமாகும்

காமததாலிநதிரன் ஆயிரஙகண்கள் பெற்ருன, காமததால் குபோ ஞெருகண் ணிழநதான, காமததா ஞரணன அடைநத சாபஙகட்கு அளவில, காமத்தா லுண்டாகும் பாவங்கள பல. ஆகையால உனக்குக காமஙகாரணமாக உண் டான சயரோகமொழியத திருவானமியூாச் சென்று காமநாசனித தீாததது மூழ்குவையேல எலலாவினையுமொழியும என்றவுடன், முனிவரிடம விடை பெற்றுச் சென்று அததீாததத்து மூழ்கிச சொக்கநாயகியுடன மருததீசனைத தோததரிததுத தனது நோயநீங்கப் பெறறுத திரும்பித தனது தநதை அத திரிமுனிவரிடஞ் சென்று வாழ்நதனன்.

சநதிரனகாமநாசப்படல முற்றிறறு.

சூரியன்பூசைபுரிநதபடலம்.

சூரியன பிரதி தினம் உதயமாகுநதோறு மநதேகமெனனுந தீவி லுளள இராககதாகள அறுபதினுயிரஙகோடிபோ வநது எதிாததுயுததஞ் செயதுவநதனா. அதனுற சூரியன சகிகக முடியாது ஒருநாளோட வாரம் பிததனன் தேவாகணஙகளை அசசமயததிலாகாயததில் அசரீரியுணடாகிச் சூரியனே! ஓடவேணடாம, சம்புததீவிலே பாலாறறின் வடககிலே சமுததிர தீரததிலேயுளள திருவானமியூா க்ஷேததிரததினை நாடி அஙகு எழுநதருளி யிருககு மருநதீசனை வணஙகில இராககதா பயமொழியு மெனனச் சொலலி யது. சூரியன கேடடு எனனசெயவது எனனுடைய தொழிலைவிட்டு எஙங னஞ்செல்வேனென்று தககிததுககொணடிருககையில, நாரதமுனிவரெழுந் தருளி, சூரியனே! நினது தமபியாகிய அசனியெனபவனை யழைதது நின்க் குப் பதிலாகத் திருவானமியூருக கனுபபுவை யென்று சொலலிப்போயி னா, அஙஙனமே சூரியன அசனியையழைப்பிததுககூற அவனுமஙஙனமே சென்று திருவானமியூரடைநது ஓரிரவினுககுள சூரியதீாததமென வொன் றுண்டாககி மருநதீசனை வணஙகிப் பலவரமேறறுச சூரியனுககு அறிவித துச சென்றனன் பினனா சூரியன தனனுடைதிாககு மிராககதரை எதிாத துசசாடித தோற்கடிததுச் சுகமே வாழ்நதனன் இசசூரிய தீாததததிலாடு வோரும இததீாததஙகொண்டு சுவாமிககு அபிடேகஞ் செயவிப்பவரும் தேவரோயாவா, எவாகளெனனெனன விரும்பி முழுகினுமவையாவுமடை வா, மநதிரஞ் செபந தருப்பணம, மகேசுரபூசை, இததடததருகிற் செயில் ஒன்றுககாயிரம பலனதிகமாம், இததடததினருகிலிருககுந தருக்களின் மீது இருநதுபடுதலினுல அவையுமோட்சததையே யடையும, பிரதிதினமும்

அதனுள் மூழ்கித் திருவான்மியூரிலுறைவார் சிவமே யாவார். சூரியன் இர வில் பூசித்த தலமாகலின் சுவாமி இன்றளவுமே றகுமுகமாக விருக்கின்றனா.

சூரியனபூசைபுரிந்தபடல முற்றிற்று.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடலம்.

அசுரர்களுக்குள தலைமையினை வாய்ந்த அகிதவுடடிரனென்பவன் தவ மியற்றிப் பிரமனிடத்துப் பலவரங்களைப் பெற்று உலகங்களை யெல்லாஞ் செயித்து விண்ணுலகிற் சென்று இந்திரனோடு யுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பித்த ான் தேவேந்திரன் தனனாலானவரையில் போர்புரிந்து முடியாமல அவ லுலகத்தைவிட்டு மண்ணுலகத்திலிறங்கி இமயமலையின சமீபத்திலுள்ள பிருகுவின பன்னசாலைக்குவந்து சோந்தனன முனிவாகண்டு எதிர் வண ஙகி அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஆசனத்திலெழுந்தருளச செய்து, நடந்த வரலாற்றினை விசாரித்து வருத்த முற்றுத் தனது ஆசிரமத்திலேயே வைத் துக்கொண்டிருந்தனர் ஒருநாள் பிருகுமுனிவர் புத்திரியினது அழகைக கண்டு சகியாது இந்திரன் சமீபத்திற்சென்று ஒருமுத்தமீந்தனன இதைக் கண்ணுற்ற பிருகுமுனிவா இந்திரா! நீ இராக்கதனுகப போக்கடவை யென்று சபித்தனா, அங்ஙனமே வாசவன் இராக்கதனுயக் காட்டில் வாழ் ந்துகொண்டிருந்தனன். தேவாகள தங்கள் தலைவனை யிழந்ததால ஒருங்கு டப் பூமியிலுள்ள முசுகுந்தனைவேண்டலும அவன் உடனே விண்ணு ஞ் சென்று அகிதவுடடிரனைக கொன்றுதான் அரசாட்சி செய்து வந்த ான்.

இந்திராணியானவள தனது நாயகனைப் பிரிந்த துக்கத்தால் சத்திய லோகஞ் சென்று பிரமனிட முறையிட, பிரமன தேறுதலகூறி யனுப்பிய பின், நாரதனை யழைத்து அதிசீக்கிரஞ் சென்று தேவேந்திரன் கொண்ட இராக்கத உருவைமாற்றிவைபபா யெனனலும், முனிவா இசைந்து பல விடங்கள்தேடி இந்திரனைககண்டு பிடித்துத திருவான்மியூருக் கிட்டுக் கொண்டுபோகவும், எலலையை மிதிப்பித்தவுடன இராக்கதவுருவ மொழிந் தது. வாசவன் ஊருட்சென்று சென்மநாசனித் தீர்த்தத்தில் முழுகிச் சுத்த னுகி மருந்தீசனைப் பற்பல விதமாகத் தோத்தரித்து விடைபெற்றுத தன்னு லகம் சென்று முசுகுந்தச் சக்கிரவாத்தியைக்கண்டு அரசாட்சி யேற்று வாழ்ந்தான்.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடல முற்றிற்று

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படலம்.

கற்பமொன்று முடிந்து மறுபடியும் உலகமுற்பத்தியாகையில் நாராயணன் உந்தியினின்றும் பிரமன் பிறந்து தந்தையை வணங்கி நான் செய்ய வேண்டிய பணியைக் கட்டளையிடவேண்டு மென்றனன் விஷ்ணுவானவர் வேதனை நோக்கி மைந்தனே! எனக்கு நினக்கு மறையவுயிர்க்குந் தந்தையாய்த் தாயாய்த் தமராய் விளங்கும் பெருமானை நோக்கித் தவம்புரிந்து இந்த வண்டத்திலனந்தகோடிகளைப் பழையபடி செய்விப்பா யென்றனர். பிரமன் நாரணனைத் துதித்துப் பிரபோ! வேண்டிய பலனை யதிசீக்கிரத்தில் கொடுக்குந்தானத்தை அடியேனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ன, நான்முகனே! வேதங்கள் கூடிப் பூசித்த வேதாசலத்திற்கும், நமது அம்மையார் மயிலாகவிருந்து வணங்கிய திருமயிலைக்கு மத்தியிலுள்ள திருவான்மியூரினை நாடுதியென்று தந்தை கூறவு மிசைந்து பிரமாவானவர் அந்தத் தலத்தினை யடைந்து பதினாயிரம்வருடந் தவமுற்றுறச் சுவாமி வெளிவந்து பிரம! நினக்கு யாதுவரம் வேண்டுமென்ன, இவ்வுலகத்திலுள்ள உயிர்வருக்கங்களைப் பழையபடி சிருட்டிக்க வேண்டுமென, அங்ஙனமே தந்தோம் நீ யாவையும் படைத்த பின்னர் இத்தலத்தில் நின்பெயராற்றட முண்டாக்கி எனக்குத் திருவிழா நடத்திவைக்கக் கடவாயென்று சொல்லி மறைந்தனன்.

அந்தணன் அங்ஙனமே எல்லாவற்றையு முண்டாக்கித் திருவான்மியூரில் பிரமதீர்த்தமென வொன்று எடுத்து அந்நீரால் சுவாமிக்குத் திருமஞ்சனஞ் செய்து பின்ன ரொருநாள் அகத்தியராதி முனிவர்களை யழைத்து அவர்களைக் கொண்டு ஆகமங்களை யெல்லா நன்கு விசாரித்து அவற்றிற் குறித்தபடி திருவிழாச் செய்யத் தொடங்கினர். தேவர்க ளெல்லாரு மொன்றுகூடி மருந்தீசருக்குப் பல ஆபரணங்களையும் பல பீதாம்பரங்களையும் அணிந்தனர், மாடவீதியை யலங்கரித்தனர், தேரினைச் சிங்காரித்து வைத்தனர், எங்கணுந்தோரணங்கட்டினர், நவரத்தினங்களிழைத்த தம்பங்களில் வாழை கமுக முதலிய கட்டினர், பூப்பந்தர்கள் சந்திகளில் தூக்கினர், வீதிதோறுங் கோலமிட்டனர் பங்குனிமாதத்தில் கொடியேற்றிப் பல விழாவாற்றி, முதனாள் முதல் பத்துதினங்கள் வரையில் பலபல வாகனங்களினிலேற்றி ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் சண்டேசன் அம்மையாருடன் அரனுருக்குத் திருவிழாவாரம்பித்து, காலையில் வீதிவலம் வந்த பின்னர் இரவில் மறையவர் வேதபாராயணம் சொல்லவும் நாரதாதிமுனிவர்கள் யாழ் வாசிக்கவும், குங்கிலியதூப மெங்கும் வீசவும், அடியார்கள் நாமாவ

ம், வெண்குடை நிழற்செய்ய, கவரி ஆலவட்டம் சாந்தாற்றி நெருங்க கொடிகள் தாங்கவும், எவ்விழுதற்கிடமின்றிப் பலர்சூழ்ந்தனர் சூரி சந்திரன் நட்சத்திரம் யானை சிங்கமபோன்றதீவட்டிகள் முன்னும்பின் ...நந்த, பேரிகை, யாழ், கைப்படகம, பறை, முரசு, குடமுழவு, சின் ...பூரி, எக்காளம், சங்கம், தாளம, தண்ணுமை முழங்கவும் வெளிவந்த ...வீதிதோறும் கும்பமவைத்தனர், வேதியர்கள் அட்டமங்கலத்துடனே ...களில் தேங்காய் தாம்பூலம் காசு கற்பூரத்துடனே வந்து தீபாராதனை ...பயவும், சிலவடியார் ஆடவும், சிலவடியார் பாடவும், மறைமுதல்வன் வந் ...தான், கறைமிடற்றோன் வந்தான், வானமியூர் மருந்தீசன் வந்தான், என்று ...லபலவிதமாகத் தோத்தரிக்கவும் இத்தகைய ஆடம்பரத்துடன் நான்கு ...வீதியும் வந்து கோபுரவாயிலடைந்தவுடன் ஆதிசைவர் நிவேதனத்துடன் ...தீபாராதனைகாட்ட, அரம்பையாதியர் தாளவிசைமருவிய நடனமிட ஆலத்தி ...ழற்றி எச்சரிக்கை சோபனம்பாடினர், நந்தியெம்பெருமான் முன்னரேக ...லயத்துட் பிரவேசித்துப்புண்ணியன் எழுந்தருளினன் இவ்வகையாகப்பத் ...தினமும் பலவாகனம விமானந்தோறுந்தவிபவீதிறகொண்டாடிசசமுத்திரத் ...தகமாடி அடுத்த நாள மவுனபலிதூவிப் பிறபூசையுமாற்றித் தூக்கியவி ...டக கொடியை யிறக்கினர் மற்றொருகாலத்தில தெப்பவிழா கொண்டாடி ...ர் இத்திருவிழாக்காலங்களில பிரமாவானவர் அனேகமானபூதானம, சுவா ...தானம, அன்னதானமுதலிய செய்து சுவாமியின் சந்நிதானத்தில் வணங் ...கிநின்றான் மருந்தீசன் வெளிவந்து, பிரமனே! நீ நடத்திய திருவிழாவைக் கண்டு மகிழ்ந்தோம என்னவரம் வேண்டுமென்ன, சுவாமி! இனி இத்தலத் திருவிழாசெய்பவரும், செய்விப்பவரும், தரிசித்தவரும், இயன்றமட்டும் ...செய்தவரும, வேண்டியபணியியற்றினவரும, சகல செல்வங்களுடன ...ந்து பின்னர் முத்தியடைதலவேண்டுமென்றனன் அங்ஙனமே யாகுக ...னக்கூறி மறைந்தனன் பின்னர் பிரமன் சத்தியலோகஞ் சென்று வாழ் ...ந்தனன மற்றொருகாலத்தில இந்திரன விஷ்ணுமுதலியவர்களும திருவிழாச் செய்து மகிழ்ந்தனர்.

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படல முற்றிற்று.

வேதம்பூசைபுரிபடலம்.

சோமுகனென்னு மசுரன் தவமியற்றிப் பலவரங்களை யேற்று எட்டுத் ...திக்குகளையும வென்று தன்னை யெதிர்ப்பவரொருவருமின்றி விண்ணுலகிற் சென்று தேவர்களை யெல்லாம் வாட்டிச் சத்தியலோகம புகுந்து புயங்க

ளைத் தட்டித்திசை முகனமவுணமுற்றிருக்க அவ்விடத்திருந்த வேதங்களை யெல்லாம் வாரிக்கொண்டுவந்து சமுத்திரத்திலே சேற்றிற் புதைத்துத் தான் கடலிலொளித்துக்கொண்டனன். மறையவன் வருத்தமுற்று விஷ்ணுவினிடத்தில் கூறவும் அவன் மிகுகோபம் வாய்ந்து, பெரியதோர் மீனுருவமெடுத்து கடலிற் பாய்ந்து தேடிச் சோமுகனைக்கண்டு அவனைக் கொன்று வேதங்களைப் பிரமனிடத்தில் கொடுத்துவிட்டனன். மீனுருவம் பெற்ற நாரணன் இத்தகைய அரியகாரியஞ் செய்தார் என்னைக் காட்டிலு வேறொருவருண்டோ வென்று கருவங்கொள்ளத் தான்கொண்ட மீனுருவ நீங்காது வெறிகொண்டு சமுத்திரத்தைக் கலக்கி உபத்திரவஞ்செய்யப் பிரமன் முதலியோர் கயிலையையடைந்து முறையிட, கண்ணுதற்கடவுள் கிருபைகூர்ந்து தனது சமீபத்திருந்த சாத்தனாரை யழைத்து நீபோய் விஷ்ணுவாகிய மீனின்செருக்கை மாற்றி வருவாயென்றேவலுஞ் சாத்தனும் போய்க்கடலிற்புகுந்து அம்மீனின் கண்களைப்பிடுங்கி மமதையைக்கெடுத்து வந்து சிவபெருமான் திருவடியில் கண்களை வைத்து வணங்கினன். முதல்வன் குஞ்சிரிப்புடனெழுந்தருளி யிருந்தனன். விஷ்ணு தனது மயக்கமொழிந்தவுடன் தனது மீனுருவத்தை மாற்றச் சமுத்திரவழியே சென்று திருக்கோணமாமலையை யடைந்து பூசித்துத் தனது பழைய வுருவத்தினை யேற்று வைகுண்டஞ்சென்றனன்

வேதங்கள் பிரமாவை நோக்கி ஐய! நாங்கள் அசுரன் கரத்திற்பட்டதனாலுண்டாகிய பாவத்தைப் போக்கடிக்கத் தவமியற்றவேண்டு மொருதலத்தினைத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்றன. நான்முகன் வேதங்களே! உம்மிடத்திலெழுதப்பட்டுள்ள உயர்ந்த தலத்தினை மறந்தீரோ வென்ன, ஆம், ஆம், ஞாபகத்திற்குவந்தது அந்தத்தலத்தினுக்குப்போய் வருவோமென்றுவிடை பெற்று மனிதவுருவம் வாய்ந்து தென்தேயநாடித் திருவான்மியூருக்குச் சமீபிக்கையில் அரிய சோலை முதலிய சூழ்ந்த இடத்தைக்கண்டு அங்கேபோயிருந்து தவமுஞற்றி அங்குச் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து, திருவான்மியூருக்குச் சென்று தினமுந் தரிசித்துவருகையில் ஒருநாள் சங்கரன் பிரத்தியட்சமாகி உங்களுக்கென்ன வேண்டுமென்ன, பெருமானே! அசுரனால் எங்கட்குவந்த பாவம் போகவேண்டும் இத்திருவான்மியூர் எல்லையினில் நாங்கள் தவமியற்றிய இடத்திற்கு *வேதசிரேணி யென்றும் இத்தலத்திற்கு வேதபுரியென்றும் வழங்க வேண்டுமென்றன அங்ஙனமே யாகுகவெனக் கூறிக்கரந்தனன்.

வேதம் பூசைபுரிபடலம் முற்றிற்று

---

* இக்காலத்தில் இவ்வூர் வேளச்சேரி என்று வழங்குகிறது.

காமதேனுவருள்பெறு படலம்.

வசிட்டமுனிவர் ஒருகாலத்தில் இந்திரனிடத்திற்குப் போய் தேவேந்திரனே! காசித்தலத் தெழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதனை ஒருமண்டலமபிடேகித்துப் பூசை செய்ய வெண்ணங்கொண்டேன் நின்னிடத்துள்ள காமதேனுவை யென்பாலனுப்புவையேல், தினம் வேண்டிய பால் பெறுவேனென்றுகூறி அத்தெய்வப் பசுவோடும் வாரணாசியடைந்து நாடோறுஞ்சதாசிவத்திற்குப்பாலபிடேகஞ்செய்துவந்தனர். ஓர்நாள் அப்பசு காசியைவிட்டுக் கானகங்களில் மேய்ந்துகொண்டே கயிலைச்சாரலடைந்து ஓர் சோலையின் அழகினைக்கண்டு ஓர்நாளமுற்று மவ்விடமே யிருந்து மற்றைநாள் காசிவந்து சேர்ந்தது. வசிஷ்டர்கண்டு கோபித்துக் காட்டுப்பசுவாகப் போகக்கடவதென்று சபித்தனர். காமதேனு சாபமேற்றுத் தெற்கு நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கையில் திருவான்மியூரெல்லைக்குள் வரலும் தனக்கு நல்லறிவு பிறந்து ஓ! ஓ! ஏதோவதிசய மிவ்விடத்துள்ளதென்று எண்ணி அங்குமிங்கு நோக்க ஒரு புற்றுக்குள் சிவலிங்கப்பெருமானிருக்கக் கண்டு வியப்புற்றுத் தனது மடியினின்றும் பாலைப் பெருமான் றிருமுடியிற் சொரிந்து தினமு மவ்வெல்லையுள் வாழ்ந்து வந்தது.

இங்ஙன நிகழுகையில் அடுத்த * சைதையென்னு மூரையாண்டு வரும் வருகிய சத்யுவென்னு மரசன் தனது ஊரிலுள்ள பயிர்களைக் காட்டுமிருகங் கெடுத்து வருதலைக் கேள்வியுற்று வேடருடன் சென்று வனத்திலுள்ள மிருகங்களை யெல்லாங் கொன்று திரும்புகையில், சிங்கமொன்றினைக்கண்டு துரத்திக்கொண்டேகையில் அது வான்மியூர் எல்லைக்குட் சென்றது. அங்கு மேய்ந்துகொண்டிருந்த காமதேனு அந்தச் சிங்கத்தினைக்கண்டு தாவித்தன் கொம்புகளாற் குத்திக் கொன்றுவிட்டுப் புற்றுக்குணுழைந்து கொண்டது, அரசன்பார்த்து ஆச்சரியமுற்று என்னே! என்னே! சிங்கத்தினைப்பசுவென் றகதையை யான் கேட்டதில்லை, இதனுண்மை யறிவேனென்று புற்றுக்கருகச் சமீபித்துப் பசுவைப் பிடிக்க வெண்ணிப்புற்றைச்சுற்றிலுஞ்சேனையைச் சூழச்செய்து ஒரு சிறு அம்பைப் புற்றுள் பிரயோகித்தனன் காமதேனு திடீலென வெழும்பித் தன்குளம்பை லிங்கத்தின் மேல் வைத்துத் தாண்டி வெளிவந்து யாவரையும் கொன்றுவிட்டுப் பழையபடி யுட்புகுந்து, சுவாமியின் மேனியில் குளம்பு பதிந்திருத்தலைக் கண்டு பயந்து அனேக மானத் தோத்திரங்களைப் புரிந்து நிற்கச் சுவாமி வெளிவந்து தேனுவே! யாம் பயப்படற்க நின்னது அடியை நமது கந்தன் பாதமெனக்கொண்டோம். நமது

---

* இந்நகரிப்போது சைதாப்பேட்டை யென்று வழங்குகிறது.

மேனியில வாயநத சுவட்டினைக காஞ்சியில் காமாட்சிதந்தவளைத தழுவி முலைத தழுமபினைபோற பெறறேம நினைது பாலால நமமைததினமும அபிடேகிததனையாகலின நாம வெணமேனி பெறறுப்பாலவணணனென னும பெயரைப்பூணடனம் நீ சுகமாயப் பழைய வடிவததை வாயநது விண ணுலகஞ் சார்ந்து வாழுதி என்று கட்டளையிட்டுப்பின இறந்த அரசர் முதலியயோரையுமெழுப்பிததாமறைநதனன

சததியூவரசனெழுநது விம்மிதமடைந்து, தன் மந்திரிமுதலியோரை யழைதது அமைச்சர்களே! நானினி இத்திருவானமியூரினை விட்டுவருவே னில்லை எனது புததிரனுக்குப் பட்டங்கட்டி நீவிரெலலா மவனுடனிருந்து, சைவசமயத்தையாளக்கடவீரென றனுப்பியபின தான நீராடிப் பூதிபூசி உருத் திராக்கமணிவடநதாங்கிப பாலவண்ண நாதனைப்பணிநதேததிப் பலரையு மழைதது பொருளீநது மணடபங கோபுரங கோயில முதலியகட்டி, வீதி வகுதது சைவர்களைக குடியேற்றி நகரமுண்டாக்கித திருவிழா நடத் திததரிசிதது வாழ்ந்து ஒருநாள மோட்சதாயனி எனனுந தீர்த்ததது முழுகி கயிலையை யடைநது சிவகணததுள வாழ்நதனன.

காமதேனுவருளபெறுபடல முற்றிற்று.

இயமன்பழிதீர்படலம்.

வேதாகமங்களை யெலலா நனகுபடிததுத தேர்நத மிருகண்டுமுனிவர் மருதது வதி யெனனு மனைவியோடு வாழ்நதுவருகையில, புததிரனில்லாக குறைவால காசிப்பதியினையடைநது தவமியற்றி ஒரு புததிரனைபபெறறனர் அப்புததிரனுககு வயது பதினாறு என்று விசுவேசனருளியும, கவனியாது புததிரபாககியமடைநத வொன்றே சிலாக்கியமென வெணணி நாளொரு மேனியாக அபபாலனை வளர்தது வருகையில, பதினாறுமாணடு நெருஙகவுந தாய் தநதையர் கவலையின மூழ்கித துன்பப்படுகையில பாலன மார்க்கண் டன தாய தநதையர்களைப் பணிநது கூறுவானாயினான நீவிர் துககபபடு வதினா லென்னபயன அநத வெமபயமொழிபபதறகு முன்னமே யறிந துள்ளன யாவுஞ் சிவாஞ்ஞையின்படியே நடககும எமனுனை யொன்று மெனனைச செயயாது விடைககொடுப்பீராக வென உததரம பெறறுத தென்றிசை நோககி நடநது திருக்கடையூ ரடைநது பறபல விதமான அரியபுட்பங்களை யெல்லாங கொயது அமுதகணடீசனை யருசசனைசெயது

ண்டிருக்கையில் எமன் அவ்விடஞ் சமீபித்து அழைக்கவும், மார்க்கண்டன் இலட்சியஞ் செய்யாது பூசைசெய்துகொண்டிருந்தனன். நமன் கோபித்துப் பலவிதமாகப் பயங்காட்டியும் பயப்படாமையால் உடனே பாசக்கயிற்றை வீசிப்பிடித்தனன். மார்க்கண்டேயன் சம்போ சங்கர மகதேவா இரட்சி இரட்சியுமென்றலற அக்கணஞ் சிவபெருமான் வெளிவந்தருளி எமனை யடியுதைத்து மார்க்கண்டேயன் பயமொழித்துக் கருணைகூர்ந்து மறுபடியு மெமனை யெழுப்பி மறைந்தனர்.

காலனெழுந்து பலதரம் பணிந்து முனிவனை வாழ்த்தி விடைபெற்று டகுத்திசையை நோக்கிச்செல்ல, வழியிற் கண்ணுற்ற நாரதரிடத்து ந்த யாவற்றினையுமுரைக்க அவர் மறலியே அதிசீக்கிரஞ் சென்று இதோ மீபத்துற்ற திருவான்மியூரடைந்து பூசிப்பையேல் உன்பாவமொழியுமெனக்கூற, அங்ஙனமே அவ்வூர் எல்லைக்குச்சமீபத்திற்சென்று வேதசிரேணி என்னுமிடத்திலடைந்து அவ்விடத்தே தனது காத்துத்தண்டத்தை நிறுத்தி அதனையே சிவலிங்கமாகப் பாவித்துப் பூசித்துத் தடமொன்றுண்டாக்கி இரவுதோறுஞ் சென்று மருந்தீசனை வணங்கிவருவன். ஒருநாள் பால்வண்ணநாதன் வெளிவந்து காட்சிகொடுத்து என்ன வேண்டுமென, சுவாமீ! உனதடியை வணங்குவோர்க்கு எமபயமில்லையென்பதை யறிந்தேன். மார்க்கண்டேயனால் பட்டபாடு சென்மந்தோறுமறவேன். வேதசிரேணியினில் நான் தாபித்த இலிங்கத்திற்குத் தண்டபாணியென வென்பெயர் வழங்கவேண்டும் அச்சிவலிங்கப்பெருமானை வணங்குவார்க்கு மந்தகாசம் வயிற்றுளைவு, மேகம், குட்டம், வாதம், காமாலை முதலிய எல்லாங்களு மொழிதல் வேண்டுமென்றனன். உன் விருப்பத்தின்படியாகுக என்று கூறி மருந்தீசன் ஆலயத்துட் சென்றனன்.

பின்னர் காலன் வேதசிரேணியிற் றண்டபாணிக்கடவுளுக்குப் பிரமோற்சவமுதலிய பலதிருவிழா நடத்திப் பலவரங்களை யேற்றுத் தன்னுலகஞ் சென்றனன்.

இயமன்பழிதீர்படலமுற்றிற்று.

இராமன்வரம்பெறுபடலம்.

அயோத்திமாநகரிலே அரசாட்சி செய்த தசரதசக்கரவர்த்தி தனக்குப் புத்திரனில்லாது வருந்துகையில் தனது குருமுனிவர்கட்டளைப்படி யொரு யாகம் வளர்த்தனன். அவ்வியாகத்தினின்றும் ஒரு பூதமுதித்துக்கொடுத்த ஓதனத்தைத் தனது மனைவிமார்கள் மூவருக்கும் ஈந்தனன். அம்மூவருக்கு நான்குபுத்திரர்கள் பிறந்தனர். அவருள் மூத்தவன் நாராயணமூர்த்தியினவதாரமாகப் பிறந்தமையால் அவரருமையையெண்ணி இராமனென்று பெயரிட்டனர். இவ்விராமன் றனது தம்பியருடன் வளர்ந்து சகலகலை

களும் பழகி விஸ்வாமித்திரன் பின்னர் சென்று தாடகையைக்கொ
அம்முனிவர் வேள்வியை நிறைவேற்றி அகலிகையின் சாபத்தை நீ
மிதிலியையடைந்து சனகமுனிவர் உத்தேசப்படி அவரிடத்திருந்த வி
யொசந்துச் சீதையை மணந்து அயோத்திநோக்கி வருகையில், எதிர்
வந்து வாதுகூறிய பரசுராமன் தனுசினையொடித்தெறிந்து வாழுகையில்
ராமனுக்குத் தந்தை மகுடஞ்சூட்ட எண்ணியதைக் கேள்வியுற்று,
தன் அரசாளவும் இராமன் காட்டிற்கேகவும் கைகேசிகூற, அவ்வார்த்தை
யைச் சிரமேற்று மனைவியோடும் தம்பியோடும் தெற்கு நோக்கிக் காசிமுத
லிய க்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு தண்டகாருணியம் வந்து வாழு
கையில், அவ்விடத்து வந்த இராவணன் கண்டு மாரீசனை யேவ அவன்
பொன்மானுருக்கொண்டு சீதை முன்னுலாவினன். அதைப்பிடித்துக்கொடுக்
கும்படி இராமனைவேண்ட அவன்பின் தொடர்ந்து வெகுதூரஞ் சென்று
முடியாது அம்பினுலெய்து கொன்றனன், அப்போது அது சீதாவென்று
இராமனோசைப்போலக் கூவி மாண்டது சீதைகேட்டு இலக்குமணனை
யேவுதலும் அவன் போனவுடனே, இராவணன் சந்நியாசி வேடங்கொண்டு
வந்து பிச்சைகேட்டுச் சீதையைத் தூக்கிச் சென்றனன் இராமனுந்
தம்பியும் வந்து பார்த்துச் சீதையைக் காணாது புலம்பி பொருவாறு தேறிக்
கிழக்கு சமுத்திரமார்க்கப் பிரயாணப்பட்டுச் சீகாளத்தி, திருப்பதி, திருத்தணிகை,
திருவிற்கோலம், திருப்பாசூர், திருவூறல், திருவொற்றியூர், திருமுல்லை
வாயல், திருவலிதாயம், திருமயிலை முதலிய தரிசித்துக்கொண்டு திரு
வான்மியூரை யடைந்து ஆச்சரியமுற்றுச் சந்தோஷித்து அபிஷேகத் திர
வியம் பல சேகரித்து திருமஞ்சனமாட்டி யருச்சித்துப் போற்றித் தரிசித்
தனன் அப்போது ஆகாயத்தில் அசரீரியுண்டாகி, இராம! அஞ்சலை நினக்
குத் தக்க வலிமையைப் பெற்றோம் இராவணனைக் கொன்று சீதையை மீட்டுக்
கொண்டு அயோத்தி சேருவா யென்னக்கேட்டு ஆனந்தத்திருந்து தெற்கு
நோக்கி நடந்தனன்.

இராமன்வரம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று

மருந்தீசப்படலம்.

அகத்தியமுனிவர் இமயமலையினின்று ஸ்ரீசிவபெருமான் கட்டளைப்படி
பொதியமலையை நோக்கிச் செல்லுகையில், பல தலங்களைத் தரிசித்துக்
கொண்டே சென்று மாணாக்கர்கட்குத் திருவான்மியூர்ப்பெருமைகளை யெடுத்துச்
சொல்லி நடந்து அந்த க்ஷேத்திரத்தினையடைந்து, பாலவண்ணநாதரைத்
தானத்தில் வந்தவமாகத் தோத்திரிக்கப் பெருமான் முன்காட்சி கொடுத்து
என்ன வேண்டுமென்ன, சுவாமி! அடியேனுக்கு இவ்வுலகத்திலுள்ள
சகலவித பதார்த்தங்களின் குணமனைத்து மெனக்குத்தோன்றி இன்ன

நோயினுக்கு உபயோகமாகுமென்பதையும், அறிவிக்கவேண்டுமென்றனர். அங்ஙனமேயாகுகவென்றருளி, மேலுமணிமந்திரம் அவுடதங்களுண்மைகளையுஞ்சில வெடுத்துக்கூறி, நன்கு தெரிவித்தனர். கேட்ட [illegible]இயர் சந்தோஷித்துப் பணிந்து சுவாமீ! அடியேனுக்கு மருந்துகளின் தன்மையைப் போதித்தமையால் தேவரீருக்கு இன்று முதல் மருந்தீசரென்ற பெயரும், தரிசித்தார் யாவருக்கும் நோய் வாராமையுமாகிய வரந்தரவேண்டுமென்றனர். அவ்வாறே கிருபை புரிந்தனன்.

மருந்தீசப்படல முற்றிற்று.

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலம்.

இமயமலையிற் றனக்குப் பெருமானன்றந்த வாக்கின்படி திருமணக்கோலக் காட்சியை நினைக்க அங்ஙனமே அவரெதிரெழுந்தருளினர். அகத்தியர் ஆனந்தித்துப் பற்பல வகையான மடக்கு, யமகம், பதுமபந்தம், அஷ்டநாகபந்தம், இரதபந்தம், கோமூத்திரி, சுழி[illegible], திரிபாதி, காதைகரப்பு, மாத்திரைச்சுருக்கம், பிறிதுபடுபாட்டு முதலிய வற்றாற் பாடித் தோத்திரித்து விடைபெற்றுப் பொதியமலைக்கேகினர்.

திருமணக்கோலங்காட்டியபடல முற்றிற்று.

பிருங்கிதரிசனஞ்செய்படலம்.

மகா கைலாசத்தின் ஒருபாங்கர் எழுந்தருளியிருந்த பிருங்கிமுனிவர் ஒருநாள் தனிமையிலிருந்து சிந்திக்கலாயினர். [illegible] பாதி அமைந்திருக்கும் போகங்களை யூட்டிப் பரி[illegible] திருவடியின் கீழுக்கும் பெருமானொருவனேயாம், [illegible] பணியைப்போதும் பிரிந்திருப்பதில்லை குணிபோல் [illegible] ஆகையால் குணத்தைக் குணியென்றும் குணிமை குணமென்றும் சொல்லுகிற குற்றமில்லை குணகுணி பேதமுண்டாவது காரியத்தை நோக்கியேயாம். ஆகையால் வேறு வேறாகப் பிரிப்பது தோடமாகும். குணமாகவும் குணியாகவுநிற்பவன் குணமிலாத சிவமொன்றேயாம். ஆகலின் சிவத்தைத் தவிர வேறொருவரைப் பணிவது கூடாதென்று, [illegible] முன் கைலாயத்திற் சிவபெருமானை மாத்திரம் வணங்கிக்கொண்டு வந்தனன். ஒருநாள் அம்மையார் சுவாமியை நோக்கி நாயக! பிருங்கி, தேவரீரை மாத்திரம் வணங்கி என்னை வணங்காது, செல்வதற்குக் காரணமென்னவென்று வினவ, பணைத்தோளாய்! உன்னை என்னைக்காட்டிலும் வேறாக நினையாது அபேதமாய்ப் பாராட்டி வணங்குகிறானென்றனர். அங்ஙனமானால் நீர் மாத்திரம் இவ்விடத்திராது உன் பக்கத்து என்னையும் வைத்திருப்பானேன். அபேதமாக

நினைக்கின்றவன் என்னை மாத்திரம் வணங்கி நின்னை வ
படாதார்? அவனுண்மை யறியவேண்டும் என்னை நின்
பொருத்திப் பாதிபாகஞ் செய்வாயென்னலும் அங்ஙன மிசை
மறுநாள் பிருங்கிவந்து தரிசித்து ஒருருவாயிருப்பதைக்
பாரிசமாக விருந்து சுவாமியை மாத்திரம் வணங்கி வண்டு
ருவிற்றுளைத்துப் பெருமானைப் பிரதட்சணஞ் செய்துகொண்
விட்டனர். அம்மையார் கண்டு கோபித்து அடுத்தநாள் வந்தபோதுனை
சத்தி யினைத்தினையுங் கவர்ந்து கொண்டனள். உடனே பிருங்கி
யின்றிச்சாயக் கண்ணுதல் மற்றொருகால் கொடுக்க மூன்றுகாலோடின்றன்ன
அங்ஙனமிருந்த முனிவனைக்கண்டு சுவாமி சொல்லுவார்.

பிருங்கியே! வேதாகமங்களினுண்மையை நீ நன்கறிந்திருந்தும் நமது காரியமாகிய சத்தியின் இரகசியந் தேராது அழகிழந்து அவலனுயினை, கதிரொளிபோல் காரியகாரணமிருந்தும், காரணஞ் சூக்குமமாகவுங் காரியந் தூலமாகவுமிருக்கும், காரணத்தினின்றுங் காரியம் வந்திலதேல் உலக நடவாது. காரணத்தை நோக்கிக் காரியத்தைக் கைவிடுதல் கன்மமன்று காரியத்தை நாடியே காரணத்தை அறியவேண்டும் என்றினையும் விளக்கலாலே காரணத்தினும் காரியமே வலிது, எல்லா நலன்களையு மடைந்திடற்குக் காரியமே காரணமாம் என்றனர். இவை முதலியவற்றைக் கேட்ட பிருங்கி முனிவர் நன்று! நன்று! அந்தோ இவ்வுண்மைகளை யறியாது சத்தியை வணங்காது சத்தி யிழந்து கெட்டேன் ஊழ்வலி பெரிது! பெரிது! என்று அம்மையப்பரை வணங்கி விடைபெற்றுத் தன்குறையைத் தீர்ப்பதற்குத் தென்றிசையை நாடித் திருவான்மியூர்க்குச் சமீபத்திலரையோசனைத் தூரத்திலுள்ளதொரு மலையைக்கண்டு அதன் வளப்பத்தைநோக்கி யாச்சரியமுற்று மதன்மீதேறி ஒரு பாறையின்மீது குந்திக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது அம்மலையின் குகைகளினின்றுஞ் சில முனிவர் வந்து வணங்கினர். அவர்களைப்பார்த்துப் பிருங்கிமுனிவர் நீவிர்யாவரென்ன, நாங்கள் நைமிசாரணியவாசிகள் சூதரிடத்துத் திருவான்மியூர்மகிமைகளைக் கேட்டகாலத்து அத்தலத்தைத் தரிசிக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டனம் அங்ஙனமே செய்வீரென்ன விடைகொடுத்து முக்காலோடுங்கூடிய பிருங்கி முனிவர் அவ்விடம் வருகிறவர்களுக்கும் வழிகாட்டவீரென்று கட்டளையிட்டனர். அங்ஙனமே மருந்தீசனை நிசம் வணங்கிக்கொண்டு இம்மலையில் வதிகின்றோமென்றனர். பிருங்கிமுனிவர் கேட்டு மகிழ்ந்து அம்மலைமீது ஒரு சிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிஷ்டித்து வணங்கிய பின் அம்முனிவரோடு திருவான்மியூரடைந்து பால்வண்ண நாதனைப் பணிந்து தரிசித்து அனுக்கிரகம் பெற்றுத் திரும்பி * அம்மலையிலேயே சிலகாலந் தங்கியிருந்து பின்னர் கைலாயஞ் சென்றனர்.

திருவான்மியூர்ப்புராண வசனசுருக்க முற்றிற்று.

இவ்வசனசுருக்க மிந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருளொருவரா லெழுதப்பட்டது.

* இம்மலைக்குப் பரங்கிமலை யென்று இக்காலத்தில் வழங்குகிறது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவான்மியூர்த் தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுலாங்கடலிற்பொலிசங்கம்வெள்ளிப்பிவன்
திரையுலாங்கழிமீனுகளுந்திருவான்மியூ
ருரையுலாம்பொருளாயுலகாளுடையீர்சொலீர்
வரையுலாமடமாதுடனாகியமாண்பதே (௧)

சந்துயர்ந்தெழுகாரகிறண்புனல்கொண்டுதஞ்
சிந்தைசெய்தடியார்பரவுந்திருவான்மியூர்ச்
சுந்தரக்கழன்மேற்சிலம்பார்க்கவல்லீர்சொலீ
ரந்தியினொளியின்னிறமாக்கியவண்ணமே (௨)

கானயங்கியதண்கழிசூழ்கடலின்புறந்
தேனயங்கியபைம்பொழில்சூழ்திருவான்மியூர்த்
தோனயங்கமராடையினீரடிகேள்சொலீ
ரானையங்கவுரிபோர்த்தனலாடவுகந்ததே (௩)

மஞ்சுலாவியமாடமதிற்பொலிமாளிகைச்
செஞ்சொலாளர்கள்சாமம்பயிலுந்திருவான்மியூர்த்
துஞ்சுவஞ்சிருளாடலுகக்கவல்லீர்சொலீர்
வஞ்சநஞ்சுண்டுவானவர்க்கின்னருள்வைத்ததே (௪)

மண்ணினிற்புகழ்பெற்றவர்மங்கையர்தாம்பயில்
திண்ணெனப்புரிசைத்தொழிலார்திருவான்மியூர்த்
துண்ணெனத்திரியுஞ்சரிதைத்தொழிலீர்சொலீர்
விண்ணினிற்பிறைசெஞ்சடைவைத்தவியப்பதே (௫)

போதுலாவியதண்பொழில்சூழ்புரிசைப்புறந்
தீதிலந்தணரோத்தொழியாத்திருவான்மியூர்ச்
சூதுலாவியகொங்கையொர்பங்குடையீர்சொலீர்
மூதெயிலொருமூன்றெரியூட்டியமொய்ம்பதே (௬)

வண்டிரைத்ததடம்பொழிலின்னிழற்கானல்வாய்த்
தெண்டிரைக்கடலோதமல்குந்திருவான்மியூர்த்
தொண்டிரைத்தெழுந்தேத்தியதொல்கழலீர்சொலீர்
பண்டிருக்கொருநால்வர்க்குநீருரைசெய்ததே (௭)

தக்கில்வந்ததசக்கிரிவன்றலைபத்திறத்
திக்கில்வந்தலறவ்வடர்த்தீர்திருவான்மியூர்த்
தொக்கமாதொடும்வீற்றிருந்தீரருளென்கொல்சொலீர்
பக்கமேபலபாரிடம்பேய்கள்பயின்றதே. (௮)

பொருதுவார்கடலெண்டிசையுந்தருவாரியாற்
றிரிதரும்புகழ்ச்செல்வம்மல்குந்திருவான்மியூர்ச்
சுருதியாரிருவர்களுமறிவ[illegible]சொலீர்
வொருதுமேல்கொடுமுன்றுகந்திலபலியேற்றதே (௯)

மைதழைத்தெழுசோலையின்மாலைசேர்வண்டினஞ்
செய்தவத்தொழிலாரிசைசேர்திருவான்மியூர்
மெய்தவப்பொடிபூசியமேனியினீர்சொலீர்
கைதவச்சமண்சாக்கியர்கட்டுரைக[illegible]றதே (௧௦)

மாதொர்கூறுடைநற்றவனைத்திருவான்மியூ
ராதியெம்பெருமானருள்செய்ய[illegible]தொழு
தோதியன்றெழுகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்சொ
னீதியானினைவார்நெடுவானுலகாள்வரே (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கௌசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விரையார்கொன்றையினாய்விடமுண்டமிடற்றினனே
யுரையார்பல்புகழாயுமைநங்கையொர்பங்குடையாய்
திரையார்தெண்கடல்சூழ்திருவான்மியூருறையு
மரையாவுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே.

இடியாரேறுடையாயிமையோர்தம்மணிமுடியாய்
கொடியார்மாமதியோடரவம்மலர்க்கொன்றையினாய்
செடியார்மாதவிசூழ்திருவான்மியூருறையு
மடிகேளுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே.

கையார்வெண்மழுவாகனல்போற்றிருமேனியனே
மையாரொண்கணல்லாளுமையாள்வளர்மார்பினனே
செய்யார்செங்கயல்பாய்திருவான்மியூருறையு
மையாவுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே

பொன்போலுஞ்சடைமேற்புனறாங்கியபுண்ணியனே
மின்போலும்புரிநூல்விடையேறியவேதியனே
தென்பாலவையமெலாந்திகழுந்திருவான்மிதன்னி
லன்பாவுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே. (௪)

கண்ணாருநுதலாய்கதிர்சூழொளிமேனியின்மே
லெண்ணார்வெண்பொடிநீறணிவாயெழில்வார்பொழில்சூழ
திண்ணார்வண்புரிசைத்திருவான்மியூருறையு
மண்ணாவுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே. (௫)

நீதிநின்னையல்லானெறியாதுநினைந்தறியே
னோதிநான்மறைகண்மறையோன்றலையொன்றினையுஞ்
சேதிசேதமில்லாத்திருவான்மியூருறையு
மாதீயுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே (௬)

வானார்மாமதிசேர்சடையாய்வரைபோலவருங
கானாரானையின்றோலுரித்தாய்கறைமாமிடற்றாய
தேனார்சோலைகள்சூழ்திருவான்மியூருறையு
மானேயுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே (௭)

பொறிவாயநாகணையானொடுபூமிசைமேயவனு
நெறியாநீள்கழன்மேன்முடிகாண்பரிதாயவனே
செறியார்மாமதில்சூழ்திருவான்மியூருறையு
மறிவேயுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே (௮,௯)

குண்டாடுஞ்சமணர்கொடுஞ்சாக்கியரென்றிவர்கள்
கண்டாகாரணங்கள்கருதாதவர்பேசநின்றாய்
திண்டேர்வீதியதார்திருவான்மியூருறையு
மண்டாவுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே. (௧௦)

கன்றாருங்கமுகின்வயல்சூழ்கருகாழிதன்னி
னன்றானபுகழான்றிருஞானசம்பந்தனுரை
சென்றார்தம்மிடர்தீர்திருவான்மியூர்தன்மேற
குன்றாதேத்தவல்லார்கொடுவல்வினைபோயறுமே (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்டமாமலர்கொண்டுவிரைந்துநீ
ரண்டநாயகன்றன்னடிசூழ்மின்கள்
பண்டுநீர்செய்தபாவம்பறைந்திடும
வண்டுசேர்பொழில்வான்மியூரீசனே (௧)

திருவான்மியூர்த்தேவாரம்.

பொருளுஞ்சுற்றமும்பொய்ம்மையுமவிட்டுநீ
மருளுமாந்தரைமாற்றிமயக்கறுத்
தருளுமாவல்லவாதியாயென்றலு
மருளறுத்திடுமேவானமியூரீசனே. (உ)

மந்தமாகியசிந்தைமயக்கறுத்
தந்தமில்குணத்தானையடைந்துநின்
றெந்தையீசனென்றேத்திடவல்லிரேல்
வந்துநின்றிடுமேவானமியூரீசனே. (ங)

உள்ளமுள்கலந்தேத்தவல்லார்க்கலா
கள்ளமுள்ளவழிக்கசிவானலன
வெள்ளமும்மரவுமவிரவுஞ்சடை
வள்ளலாகியவானமியூரீசனே. (ச)

படங்கொள்பாம்பனைப்பானமதிசூடியை
வடங்கொண்மென்முலைமாதொருகூறனைத
தொடர்ந்துநின்றுதொழுதெழுவார்வினை
மடங்கநின்றிடுமேவானமியூரீசனே. (ரு)

நெஞ்சிலேவாநினைக்கநினைக்குறா
பஞ்சின்மெல்லடியாளுமைபங்கவென்
றஞ்சினாண்மலர்தூவியழுதிரேல்
வஞ்சந்தீர்த்திடுமேவானமியூரீசனே. (௬)

இணங்குநான்முகன்மாலுமறிகிலாக
குணங்கடானபரவிக்குறைந்துகக்கவா
சுணங்குபூண்முலைத்தூமொழியாரவா
வணங்கநின்றிடுமேவானமியூரீசனே, (எ)

ஆதியும்மரனுமயனமாலுமாயப்
பாதிபெண்ணுருவாயபரமனென்
றோதியுள்குழைந்தேத்தவல்லாரவ
வாதைதீர்த்திடுமேவானமியூரீசனே (அ

ஓட்டைமாடத்திலொன்பதுவாசலுங்
காட்டிலவேவதன்முனங்கழலடி
நாட்டிநாண்மலர்தூவிவலஞ்செயில்
வாட்டந்தீர்த்திடுமேவான்மியூரீசனே (கூ

பாரமாகமலையெடுத்தானறனைச்
சீரமாகத்திருவிரலூன்றிஞ
ஞாவமாகவழைத்தவனேத்தலும்
வாரமாயினன்வானமியூரீசனே. (க0

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவான்மியூர்ப்புராணம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

திருமுடிவிநாயகர்

ஒருமுடிவினையுமறியாதுயாமறைகளபுகழநதமோதிநிறக
இருமுடியினமௌலியனுமெழிறசரோருகததேவுமேததிவாழநத
வருமுடிவிலனுவ... மிறைமகனுபிரணவததினுருகமான
திருமுடிவிநாயகனிருபோதுமுப்போதுஞசிநதிததுயவாம (௧)

நடேசர்

நசிநமாதியசஞசலததுமழலுமானவரினசபுககறுககு
ஞசிதமாஞசிவகாமியமமைமகிதமருஙகுநனறுமபலாஙகளிபபச
ஞசிதமேவியசிறறமபலததுபபோானநததிருநடஞசெய
தஞசிதபாததததமழகைககணகுளிரததரிசிததுயகொளளுவாமால

மருந்தீசர்

மருநதீசவிநயவிளாநகையுமையாமெயபொருடகுமுதலவிகூநத
திருநதீசநததமிசைககுநயமனைததுஞசெவியாரவினபஙகொணடு
பெருநதீசவிதாமதிமுககணணுஙபாவஙாயுமபெட்பினுரு
மருநதீசனமலரடியையமுடிபுனைநதுகொடியவினைமாசுதீரவாம. (௩)

சொக்கநாயகியம்மை.

தககலாகடமறையின்பொருளுணருமடியர்மனமேவியெனறுக
ககவாறுடனிருநதுமலமொழியுஙகாறுமருடசததியான
சுகனுாபுடைமருவியைநதொழிறகுஙகாரணமாயநணணிவாழுஞ
சொககநாயகியமமைசெஞசரணநெஞசாரததுதிததுவாழவாம (௪)

பாலவண்ணர்.

மாலவண்ணமாலயனாதியவமரர்முனிவர்கண்மயங்கிவேத
நூலவண்ணமேயுணரா தாகமத்தினவழியேதநேரான மைக்கக
சேலவண்ணவிழியுமையாளோடமர்ந்துநாளுநளுநீர்த்திப லகுப
பாலவண்ணமெய்வண்ணமவ்வண்ணமேனியனைப்பரவுவாமால். (௧)

திரிபுரசுந்தரி

அரிபுரமோடயனரியர் நியர்புரமுமதிக்கேமென்றரியவெண்மை
கிரிபுரமே ருவன்வெர்நகணத்துமுமையத்துகிளக்குனர்
பரிபுரமேவா வரிறடியையபான நுமவாகளிடருறைய பணைபுவாய
திரிபுரசுந்தரிதாளைத்தரித்தாளவெகுசிரசுசிரக்குயமால (௨)

நடசிறுமூர்த்தி

பொருந்தியநாலவருக்கனறுகயிலை நனிவரசத்வைகைபொருந்
யருந்தகையவர்துவிநடப்பதிபநடாசத்துணமையநுணையநூ
திருந்தியநம்பெருந்துறுமயிலையனிவாசகாசகுமரநதெரிநுமே
குருந்தடியிலமுத்ததுருந்தகுருவடிவையுமதிருந்ததெசாணமெய்பூவா

விநாயகர்

வேறு

நேயபடிநூனைருந்நியடையந்த நோதமுனி மணிந
ஞமபயநதெனறும ரியமன நங்கவாயுக கணைநா
கூமபடிகமைடை அநுழநதெபாறிமுகமலநாமுனமுநென
நாமபடிநதுயவாயமனறுநலமெலாமணைபணிபமோ (௪)

அறுமுகக்கடவுள்

வேறு

மகமாறுடைபவிமபவாகணயகிமுமுலைகையமூறந்த
வகமாறுடையவசுராகளையணிமெலதறுநகைறையாரதிர
சுகமாறுடையகுஞசரியினறுமணக்கோடமுவியணைந்திட்ட
முகமாறுடையபெருமானறனமுளரிததாளைமுனைவதுமே. (௫)

வயிரவர்

வேறு

ஏமநிறதநிசைமுகவனைநதலையிலொனறுபறிததனிதங்கேகவி
வீமமுறவொருகோடிவிணடுவினெசந்நீரோறுவிபுத்தாவேணட
வாமனனவெணககாளமவாங்கியவறசெருகெகொழிநதுவாகைபூ
ணாமரணிவயிரவநகடவுளிருபாதமலாகருததுட்கொளவாம (௬)

நந்திதேவர்.

முந்தியவல்வினைநழுவவிமையவர்வெண்கயிலைத்திருமுன்னருராந்து
வந்திசெயமிடைதவிஞலமரபாதமுன்றமையினைவகைபிறருழந்து
பந்தியுறுகொருவித்துப்பயனிரப்பவேத்தோத்திணைபடையைத்தாங்கு
நந்திதிருத்தாணமலர்கணருசிரத்துக்கணிகலனுநாடுவோமால் (கக)

தமிழாசிரியர்

வேறு

சந்தநீர்மையாலருநடனுழுந்தாவுச்சமைத்துமாத்திய
யிகந்தினிலெனருளினிப்பொருங்கடியவமென்றுமேத்துவான்
மகத்துவமுமவொருதமிழ்ப்பயிரினித்தமிலவமாத்தமெநாமலை
யகத்தியமுனிவரடியிணைமுடிவினைமைதந்திட்டாமரோ (கஉ)

ஆளுடையபிள்ளையார்

வேறு

அரசமர்பத்தவர்நோனரமணபூடேபுரிதரனடியிணைனை
சரமயநெகனைநனருந்தந்தமிழைப்பெயானறி
முரசமரதரனாசிவிநைகாபொலிமுறிய ஞானப
பரசமயகோளரி பிள்ளையார்பதம்பரவுதுமே (கங)

ஆளுடையவரசு

வேறு

முன்று நீற்றறைமயிற்றெனறலுறச்செய்தனமீதமந்துனறுஞ
ஞாலாருமருமகடவாயமனமிடுபாககடநமயனகதுறையிறசோந்து
தொழுவாருமாலமைதயமுதமெனவுடன்கொண்டருளங்கிவாயந்த
வழுவாரப்படையேந்துமவாசெபபெருந்தகைநைப்புளளங்கொள்வாம்

ஆளுடையநம்பி

நந்தத்திருக்கடவுட்கங்கடவுளைக்காத்தாண்டகருணைத்தேவை
பந்தாகத்தினிநாயாடகிளைவீதியாறருளிணமங்குறமேபாதி
லந்தரநேரிடைப்பரவைபாலனுப்பியுடறணிதபாதந்தெவங்கள
சுந்தரமூர்த்தியினமணநகோலமதைமனமாநதொருதடகொள்வாம

ஆளுடையவடிகள்

ஆணிப்பொனமபலத்திலானந்ததாண்டவஞ்செயரனாநீளசெய்
சேவடியிறசென்னியினமணணைப்பிட்டுகநாசசுமப்பித்தமீனவனறன
பாணிப்பிரம்புகொடுவடிப்பித்துமபானருளைப்பரவுவித்த
மாணிக்கவாசகனாரடியவருக்கடிமைகளைமகிழந்துவாழ்வாம (கசு)

சண்டேசுரர்

வேறு

தந்தையையாதியந்தமாகளாயினுஞ்சங்கரன்றனை
நிந்தையேசெய்திடிற்றடிந்தவர்தமமினீங்குகபாவப
பந்தமேயிலலைபுண்ணியமாகுமிப்பாரினிலென்றுச
சிந்தையேதந்தசண்டேசாவணப்புகழ்றசோறுவாமரோ. (கஎ)

அறுபத்துமூவர்

வேறு

மினபோலொளிருஞ்சடைப்பெருமானவிழியினமணியுந்திருநீறு
மன்பாற்போற்றியவவாதமஞ்சககரநதைககொண்டாடிப
பொனபாற்பொனையாற்புவியினபாற்போநதபாசபபுனையொழிதத
வொனபானேழுமுனிவரையுமுறைபபாயவினையைககளைபபாமே

ஞானபதிசேர்

ஞானபதிப்பாமபணிபூண்டுசிவைகளிககமனறினடமியாறுமபெம்மான
றனபதியாகியபணிநதுமனங்கசியவுட்குழையததனிததமோன
வனபதிகாநிலவவருணமயமாந்திருவிசைப்பாவருளுநர்நயவ
வொனபதின்மரொணகமலச்செஞ்சரணநெஞ்சரணததொளிருமாமால

சந்தானகுரவர்

இந்தானனவமைபாகாவேநாகமந்திரியையநதஞான
மந்தானசுந்தரந்தவிதவுண்மைததமிழ்மொழியிலுலகமோங்கத
சந்தானசிவபோகநசேதினைககுமபெருஞ்செலவஞ்சாரந்தவெங்கள
சந்தானகுரவாதிருததாளகடமைநங்கடமைதலைககுககொளவாம

சேக்கிழார்.

வேறு

அருணமலமொழிவிகதெமபெருமானேடிரணடறககலப்புவிதவொளிருஞ்
தருணமிகுஞானதெதொணடாதஞ்சரிதைசெவவியவொளிநிகழகனகப்
பாருண்மலிமனறததிறைதருமொழியாறபுகலவித்தபுண்ணியநாம
அருணமொழிததேவரழகியகமலவமலவொண்ணடியடைககலமே

திராவிடமகாபாடியமுனிவரர்

வேறு

சுதாநதபபுறசசமயபபிணக்கறுததுப்பேருவகைபிறங்கிடல
சிதாநதமீதெனவேமெயகணடாசாததிரததுமுடிததுககாட்டி
சுதாந்தமியாவருககுமூட்டிவிட்பான்றுறைறசைவயினிலைததவெங்கள்
சுதாநதபானுவெனுஞ்சிவஞானமுனிவராதாள்சிநதைசெயவாம.

போதகாசிரியர்

சகவாதவற்போலவியலிசைநாடகக்கலையிற்றன்னேரின்றி
யிகவாதபாஞானசசோபானவகையனைத்துமெறகிங்கூட்டி
யசஞ்ஞுதனபபோதகாசிரியனுகியெனுளமாநதபேறைச
சகநாதநாவலனற்பெருமான்றனிணையடிகளசிநதைசெயவாம.

கடவுள வாழ்தது முறறிறறு

அவையடக்கம்.

தனணிகரிறறிருவானமிந்தவானமியநதகைமைசசிறிஞயநது
மனனுபுகழுயா தமிழிறபுராணமுறைகூறுகெனமகிமையுறற
மினனொளிருஞசடைபபெருமானடியவாகளனபடனேவிளமபுமாறறுற
றுனனுமனதின்கழுவிருபபமுளோநதிடவுமீதுரைககததுணிந்திட்டேனல்

திதிககிழவனளகையினிலவைசியாசெயவாணிபததைநிகரவநதப
பதிககுலவுமொருமிடியனவிறகுவிறறுபபயனடையுமபானமைபோலுந
துதிககவருதொணடைமணடலாதிபபுலவாமுனநதுணிநதுநினறு
மதிககஇலாச்சிறியேனுமபுராணமெனவொனறிபறறியகிழநததாமால.

வாமுதலுயாதிணையோரபுரிநதிட்டதிருததொணடினசெயகைமான
ரவனுடனஃறிணையுமவிதியறியாதேயியறறவாணடபெமமா
றவலாகளகறபனையோடலஙகாரயமேவநவினுாபோனறு
கூவலின்மணடூகததுககததுமெளியேனறமிழுஙகொளகிறபாரால

அவையடககம் முறறிறறு

சிறப்புப்பாயிரம்.

பட்டாஙகிலுளபுலவாவியநதுதமிழநயமனைததுமபணபிறறேறச
சொடடாயவானமியூரபபுராணமதுநவரசமுஞசுரககவுணமைத
திட்டாநதஞானநறகலைபலவுநனிதோநதுதிகழுமபூவை
யட்டாவதானகலியாணசுநதரககவிஞனறைநதிட்டானல்.

ஆகசசெய்யுள - ௨எ.

திருநாட்டுப்படலம்.

கங்கை தங்கிய சடைமருந் தீசக் கண்ணுதல்
மங்கை சொக்க நாயகி யாருடன் மருவித்
தங்கும் வான்மியூர்த் தலத்தினைத் தழீஇத் தவத்தின்
பொங்கு தொண்டை மண்டலத் தணிநலம் புகல்வாம். (க)

துண்ட மாமதிக் குழவியை மிலைச்சிய துன்னிருட்
கண்டன் நீறணி மேனியி னழகினைக் கடுப்ப
விண்டனிற் பற்பல படலையை மானவே விளங்கிக்
கொண்டல்கள் ஞெமிர்ந்தன விரைவினிற் கீட்டிசைக் குணித்தே.

வெண்டிரை யலைத்து மணித்திரள் கொழிக்கும் வியன்பல
கொண்டிடுந் தரங்க வாரகலி முகட்டினைக் குறித்தே
தொண்டலம் வைத்தூங் கரிபல வுரிஞுறு தோற்றத்
துண்டன நீரினை யெழிலிகள் வயின்வயி னூங்கே. (ங)

துங்க நாயகி கருநிற மேனிபோற் றோன்றித்
தங்கு நந்தியம் பொருப்புழை விருப்பொடு சார்ந்தே
யங்கண் சூல்கொடு பொம்மென வெழும்பியே யார்த்து
மங்குல் விண்ணிடை யெங்கணுங் கெழுமின மந்தாதே (ச)

அறிவினை யாணவ மலமது மறைக்குறு மாங்குச்
செறிதரு வானசுட ராதிய தேசினைக் கவிர்த்து
வெறிகொளும் வலவினைத் தொடர்பினுந் தொல்லைநாள் விளங்கி
மறிபடு மாறென மின்னின வாங்கங்கு மங்குல். (ரு)

அசுத்த மாயையிற் றொலியெனு மடலிடி யுறுக்க
நசித்துப் போமவகை தீதுசெய் நகாவன் வொழித்து
விசித்திடு விலலினிற் பூட்டிடு மம்பென விரைந்து
வசித்திடு முலகினின் மழையினைப் பெய்தன மாரி. (சா)

ஐந்தினை நானில மடங்கலு மளியுறப் புயலாற்
றந்திடு நீரவாம் பற்பல தகைமைய வாயின
பந்தம் துறந்திடு முயிர்களின் பக்குவம் போன்று
வந்திடு மோகமல மாயையின் வகைகளை மானும். (எ)

இன்னவா றகில மாணபுற விருமழை பெயது
மன்னிய மேக முன்னிற வெணமையை வாயந்த
துன்னிருட சகதி மமையத் தொடருருசசுமந்தும
பின்னருந தனவடி வாயுறு பெருமையே போலும. (அ)

குளிர்பெயல பாரி நீரநதிடக குவடுக டோறு
மொளியுறு மருவிக தாரை யொணமையி னடருவ
வரிபெறு புலிமா தேவி யணிமுலை யதனமேல
வெளிறிய நாலி மாலை விளஙகுவ நேரும. (௯)

விரையுறு சநதன நலலகில வெணணிற மருபபுப
புரையறு நிததில மாதன பாதிய பொதிந்து
வரைபெறு வளளொளொங கவாநது வழஙகிய வொலியின
றரையின நடிவந திழிந்தன தனிநதவெண ணீரத்தம. (௰)

வேறு.

அருவிக ளென்ன வநத வவைபெலா மொனறாக கூடி
மருவிய பாலி யாறு மணமிசை யோடா நிறகும
பெருகிய சமயக் கோ்கள பேறுறும வழியா லெலலா
மொருவநரு சைவஞ் சொறற வொருவனை யடைதல போனறே.

றமெருவி வெணணைம ரண நிலவிடு படளிக ஞால
வெறறிடு மடிய ராபப வெழிலுறுஞ சடைமே லாடச
சாறறிய பலததி ஞுடிச சாருநத தியினமேற றஙகிப
போறறிட வரலாற பெமமான் போனறிடுமே பாலி யாறே. (கஉ)

உயரகில களபஞ சநத மொண்மணம வீசுமாலை
வியனுறு நயிாதெய பாடீறன மேலுற வாயை மூடி
யியறுமைக கலையைப போாததங கெழிலுடன வருநாறீறுறம
பெபாசிவ பூசை யாறறப பெயரடி யாாபோனம பாலி. (கங)

மலைதா வநதுத் தோனறி மகிழினைச் செயது நாளு
மலைகட லுலகின மாககட கழகிப சுததி செய்து
தலைமை கொடெய்வப பெமமான றனனிட முறையபெறறே
புலைவரு வடிவேற கணணு ளுமையின மானும பாலி. (கச)

தேனினை யுண்டு தேக்கித் திகழணி யாரம் பூண்டு
கானிணா வேங்கைத் தூசு கவினுற நன்கு சுற்றிக்
கூனிய சிலையா யானைக் கோட்டினைக் கொண்டங் கேந்திக்
கோனிவ னென்ன யாருங் குலவவந் தனுவண பாலி. (௧௫)

வேறு

இந்த வகையி னெங்கணு மோடி
முந்தக் குறிச்சியின் முழங்குபு சென்று
சந்த விதனைச் சவாரை வாட்டிக்
கந்த வெட்சியைக் கவினுறச் சூடி (௧௬)

முல்லையைக் கண்டு முளிதயி ருண்டு
நல்லவர் கறவை நெய்யய வழித்துங்
கொல்லையி லானிரை யீர்த்துடன் கொண்டு
மெல்லவா வஞ்சியை மிலைந்து நடந்து (௧௭)

வயலுள மருதம வந்தவண மள்ளர்
செயலுறு கரைகள சிதைந்திட நொச்சி
வயனுற மோதி வளர்நெலை வாரி
யியமுறக் குதுமபை யினிதி னணிந்தே. (௧௮)

நெய்தலை நணணி நீடிய சேப்பா
செய்திடு மளனைச் செவவை மழித்தே
பெய்திடு முடையின் பிழையைப் போக்கி
யெய்திடக் கடலு மெதிருற வந்தே (௧௯)

அலையுமென காதத ராசிறை யேந்தி
நிலையுறு பயததா னிறைநது நிறகத்
தலைமைகொள பாலி தானு முவந்து
கலந்துற வாடிக களித்ததை யன்றே. (௨௦)

திருப்பயி றெண்டை தெய்வகன ணுட்டுப
பருப்பத மாதி பாறபெருஞ செலவத
திருப்பினு மதிக மீந்து புரந்து
விருப்புடன் செங்கோல விழைந்தது பாலி. (௨௧)

வேறு.

ஆலிகொள மழையாதின்றி யருபபம்வந துறற ஞான்றும
பாலியின் பெருககா லெங்கும பயனபல வோஙகினாளுங்
கோலிய வறங்க ளெலலாங குறைவற நிலைதது நிறகு
மேலியல புற்றதிந்த மேதகு தொண்டைநாடு (உ௨)

வணபுறு மனதராகி வாழவுறு சமயத் தோரு
மினபுடன சைவஞ் சொறற விறைவனே தெயவமெனறு
வணபுகொண டேத்துயாரு மாளுடைய பிளளையாரா
லெனபுபெண ணாகி வநத திருநதமிழந தொணடைநாடு (உ௩)

நறவது கொப்ப ளிககுநறுந்துழாய மாலை யானும
விறலகெழுபிரமன றானும வீறறிருந் தேததி யுயயு
முறனுறுங கயிலைப பெமமா னுடனமறை யமலை வநதிங
கறமெலாம வளாககப பெறற தழகிய தொணடைநாடு (உ௪)

முருககிதழ நிறைதது சீரின் முதவடிக னெளி யோடு
திருககினி லிருககு மெமமா னீநதோா வேததது றற
பெருகசமே யொருவகு பூநதுப பிறஙகுநன னீதிநூலிற்
றிருககுறடாநத வெநதை சௌிததது தொணடைநாடு. (உ௫)

லியு முதுகு காடட மலாவன் படைபபு நீஙகத
றவிகட கெலலா ஞானததுலவிய ராகிநின்று
பாலருந தேவதேவன பேறறினை யடைநது வாழநத
நலகெழுந திருவெண காடா வீடது தொணடைநாடு. (உ௬)

ருவிய வுலக மூனறு மணணுவிான் சைவப பேறே
பருகுறச செய்து செலவப பெருநதமிழ வேதஞ் சொறற
ருவளா கொணடா சீரத்தி தெரிககவந தவதரிதத
ருண்மொழித் தேவ ரன்பி னாமாநதது தொணடைநாடு. (உ௭)

வபபெருந் தேவன வாழுநசிவாலைய சிறபபுந தக்கோா
வபணிணி போகசச செய்யும பணபுறு பூசைப பொறபு
வபபுற நாளுங காணுமுயரிய விழாவி னோபபு
மப்புடனெனறு மோஙகி நிலைததது தொணடைநாடு (உ௮)

ஊரெலாஞ் சிவால யங்க ளூரையெலா நால்வர் பாட்டு
நீரெலாந் தெய்வத் தீர்த்த நிலையெலா ஞான யோகம்
பேரெலாஞ் சிவநா மங்கள் பேறெலா முத்தி வேட்கை
யேரெலாங் கொண்ட திந்த வெழிலுலாந் தொண்டைநாடு (உ௯)

அ பா ரவா கூட்ட மமைப்பது தெய்வக் கோட்டங்
 ோ ோடி டி குவிப்பது சொன்ன ராசி
 து சை ரே பெத்துவ தாரோர் சேரே
 ப் த ப பாடே தொன்மையாந் தொண்டைநாட்டில.

கற்பவர் சுத்த சைவங் கவினுறு புண்மை நூலே
நிற்பவர் மனுவாற் சொற்ற நியதியைக் கடைப்பிடித்தே
யறமென் றுரைப்ப தெல்லா மாயிழை யார்து சுப்பே
பொற்ற பெலாம வாயந்தவிந்தப் புண்ணியத் தொண்டைநாட்டில.

எந்தநாட் டினுங்கா ணுத வெழிலுடைப் பொருள்க ளெல்லாஞ்
சந்ததம் வாய்க்கப் பெற்றுத் தன்னிகரின்றி யோங்கு
மந்தரத் தேவர் தாமு மாசைமே தொண்டை நாட்டி
னைந்திணை வளங்கள் சற்றே யறிந்தவா றுரைக்க லுற்றாம். (௩௨)

குறிஞ்சி

வேறு

விரும்பிய பொருளினை நாடியே வேட்கை யுற்றவர்
பெரும்பொருள் வேற பெற்றிடினுங் கொள்ள ரவர்போற்
றிருந்திய சந்தன ம கிற சிதை வுறச்செப்பது
பொருந்திய புனபயிரிடியைப் போற்றுவர் வேடர் (௩௩)

படாந்ரும பைந்தினை விதைத்திடப் பாரினைத் திருத்துபு
சுடரிய வொளிவிடு மணிபல தோன்றிறு பவைத்தமை
யடார்ந்த கல்லுடன வாரியே யகற்றுவர் குறவ
ரிடாசெயு முலகினை மதித்திடா விருந்தவர் செயல்போல (௩௪

பொருந்திய தினைக்கதிர் கொணய மே பட காம வெருவ
முருந்துறழ் மூரல மாதிபு பதிபினை கேட்டு
மிருந்து காறிடக் கவணைக் கொள்ளு ணுங்க கூடித்
திருந்த வுள்ளன குறிஞ்சியந் தணைபபுல மெங்கும் (௩((

மதிநுத லாடவ ரொயிலினை மகிழ்வுடன் காண்டலும்
வதிதரு மயிலின மேங்கியே வாட்டமுற றசைதர
வெதிருற றினறிடு மவைகளை யிவாதாக கடிந்திடா
கதிதரு மநகிலக கடவுளின வரியென வெணணியே (௩௬)

மலைவுறு சலசல வெனநீா வருமொலி யதுகேட
டலைதாக கரியின மிரிதரு மணாவுற வவவயின
மலைகளின முழைகளிற றவமுறு மாதவா தமைவிட
நிலைதரு மாணவ விருளின மோடுவ போலும. (௩௭)

விண்முகங் குடைபட வோஙகிய வேயவளா மலையின
தணணுறுந தாறுவிற றிரிதருந தநதியூ ததைதத
நிணணிய மழைமுகிற கணமெனச சிறைமயி லகவுவ
தணணிடும வெயிலைச செறி வேனிலா ளினறு மிகவே. (௩௮)

அமாவவிழிக கொடிசசியா பணைவமேல வயின்வயி னிருநது
மயானவிடு தழலினற குலைநதிடு வணணிற வினத்தின
தீறனவழி யாசினி யாதிய சிதறிட வசுமபினற
நிமாணவளா யானையும வழுககியே வீழ்வன கடிதே. (௩௯)

அநுணணிடைக குறிசசியா முலைகளுக கெதிரென நுவலுந
துநணணிய கரிகளின கோடவை தேயவுற வேலியாப
புநணணிடுங் குறவாக ளஙகணு மெனலை விளைவித்
துநுணணுவா நுவணை நுண ணிழுநுட னுவபபினிற கூட்டி (௪0)

அநருவிகள பலதிசை விழுநிமி ரடுகசல வேயின
துஙகருவிய முததமு மதமா மருப்புறு மாரமு
சஙகிருமெழின மூலை நிகாயபன வெனமுனிந தெஙகணும
யெநவருவுறக கொடிசசியா கவண கொடு வீசுவா வன்பால். (௪௧)

வயவெள்ளிய சுடாவடி வேலுடை யயாகுகப பெருமான
மயவெள்ளியெழ மனனையை மணநதிட மகிழ்வுட னனறு
கயவெதளளிய பலவினை யாடடினைச செயதிடப பெறற
மியவெளளருங குறிஞசியின பெருமையை யெவாிசைபபாலவே. (௪௨)

முல்லை

வேறு

மழவிடை யேற்றலான மானினைத் தாங்கலா
னிழறரு மாதவியு மிதழியு நீடலாற
றொழுவரு மாலுடன் றொடர்பு கொள்ளலா
லெழுகிய வன்புல மரனை யானுமே. (சங

மல்லிகை வெட்சியோ டாதிய மலர்நிறை
வல் லிக ண மயங் ியே வனந்தனிற் படர்வ
புலவிய பன ிற மயிரினுற புரிந்திடு
மெலலிய கம்பளம விரித்தன போலுமே. (சச

கயலினைப பழிததிடுங் கணணுறு மிடைச்சிய
ரியலினுக குடைநதவ ணெங்குறு முழையினந
தயிர்கடை யோதைகயிற றளம்பிப பாடியிற
றுயிலுரு தலைகுவ துறந்தவா செயலபோல. (சரு

குழைதரு கட்சியிற குலவிய கோரகை
மழைவளர் நாளினில வாபம்பாதிந துறையுமா
விழையிடைக குடத்திய செழினமண மகருடன
விழைவுடன் கொஞசிடு மிழற்றலை விருமபியே (சசு

ஆனின மேயந்திடு மமலையுந துவரைபாந
தானியம விததிடு மாவழும பெருகினைப
பானிய மந்ததிடு மோதையு ம பான்மொழி
மானினி யார்செயுங் குரவையின் மடங்குமே. (சஎ

அவயவ முழுநிறை மண்டர்கள் வாழ்ந்திடு
நவமிகும பசுநிரை நாடொறுங காத்திடுந
தவமிக வாயந்ததாற றரணியின் வாழ்பவ
ரவரையு மண்டரென றழைத்திட் டாரரோ (ச

வேயலி னுறசெயு பொனகுழ லேந்திடு
மாயாசா தாரியி னுனிரை யாதிய
வாயசை யின்றியே மயங்குவ களியான்
மீயகத தேயுறை மேலவா போலுமே. (ச

வெட்டிய மடுபபுனல விருமபிமாந தாமலுங்
கடடிய வேலியைக கடககவெண ணுமலு
நடடிடு கூழினை நாடிமே யாமலு
மிடடமொ டுலாவுவ வெங்கணு முயலகள (ருo)

தககவாக கணுபபலன் றநதிடி லதனையே
மிககவா கொணடுடன மீநலஞ செயவாபோ
லைகுலக கோவாக ளளிததிடும புலவினை
விககவுண டாததரும வேண்டிய வமிழதமே (ருக)

உலகினை வயினதி லொடுககு நாரண
னலமிகும பாடியை நாடிவந துதிததே
யுலவிய முலலையி னுயரணி முறறும
பலபல வாகப பகருவ ரெவரே (ருஉ)

மருதம்

வேறு.

ஏரணிக கனபு பூணட வடியவ ரருளபோ லோஙகு
மாநிரை சோலைச சூழல வயின வயினமலகி நீடந
நீரமிகு ஞானமோனா தமமனத் தெளிவு போன்று
நிரனமிகு வாவியேரி நிறைநதன மருத வைபபில (ருங)

உயவாக கனபி னீநத வருமபொருள ளாநது நாளும
தமிசை யனநத மாகப பலிததிடுந தனமை போனறு
முடியவும பாலி நீதத மொயததபல காலக ளாகிக
குடிவள மோஙக வெனறுங குலாயது மருத வைபபில (ருச)

அங்கணுயிரயாம வேநத னவன்புக ழோது மோதை
துங்கமோ டொளிரும பாலி துழைநதுபாய கினறவோதை
சஙகினங குமுறு மோதை தணணுமை முழஙகுமோதை
யெங்கணு மாகி வானத தேகுவ மருத வைபபில. (ருரு)

வயலெலாஞ செநநெ லோஙகும வரமபெலா முததமோஙகு
மயலெலா மரைகளோங்கு மனைகளெ லனன மோஙகுங
கயலெலா மடையி லோங்குங கருஙகவ ரிகளே யோஙகு
மியலெலாங் கொண்டதிநத வெழிலுறு மருத வைப்பில. (ருசு)

சாலையில மயில்களாடுந துறைகளி லிப்பியோடு
லையிற கருமபுகூடு மறலிடை மணிகணீடு
லையில வணடுபாடும வதியிடை வாளைபாடும
வலையின மூழ்கி யெனறும வியனுறு மருதவைப்பில. (௫௭)

வினன மலாகடோறுங கசிநதுசிந தியநற றேனு
ாவினின வழிநதேனும வருககைகயி லிழிநதேனு
மவிய கதலிதேனும விரவியோ டாறு யோடி
ாவிய பாலி யொதது வழஙகுவ மருதவைபபில. (௫௮)

றநதரு தொண்டை நாட்டிற செறிநதிடு மளளரியாரும
றநதரா சடகு யைநது புலனகளைக காததுவாழு
றநதா மறைநூல வலலோா மனனவா வணிகரோஙக
றநதரு வினையின மூளவ ரனுதின மருதவைபபில (௫௯)

வேறு

கநதாத திணைமுல காவியை யிணைவிழி
யநதாத நிகலிடை யநதளிா நிகாநடல்
சுநதரி துணைமுலை தோயப புலவிடு
மிநதிர னைதொழு தேததின ருழவாகள். (௬0)

பொருநதிடு புனலினைப புகழுடை மளளாகள
வருநதிடப பலபல வரமபினைக கோடடியே
திருநதிய காலவழி செறிநதிடச செயதலா
லிருநதது பணைதொறு மீரமதாகவே (௬௧)

கலபணையின பூடிவா காளைகடமமைநதிய
யுலப வவ சளை யுழுதிட முயஙகுவா
லபபறு வினையினைக காஙகொடு லித்துவாா
லைபபட வஙகுரஞ சார்நது களிபபரால். (௬௨

யாததிப நீரினை யாணடு மளளாகள்
ோததிடு நாலகளிற குறித்துக் கவிழத்திடச
சேநதுற நெனமுளை செவவிதி ஞடியே
காததிடு மகவெனக காககவுறறனா (௬௩

பாணிறத் தொளிரிய பரந்த நென்முளை
நீணிற மரகத நீள்கொழுந் தாமென
வானினை நோக்கியே வளர்ந்த மென்பயிர்
கூனிய சங்கினங் குலவிய பணைகளில் (௬௪)

வாரினர் நாற்றினை வயறொறு நட்டனர்
சீரிய விளைதருஞ் செம்மை நோக்கியே
யாருயி ரனைத்துமுற் றறிந் தவ்வவற்றினைப்
பாரினி னூட்டுறும் பரமற் போலுமே. (௬௫)

உத்தமச் சைவர்க ளுஞற்றிய செயலெலாம்
நித்தமு மோங்கியே நிலைக்கும் பான்மைபோல்
பைத்தபூம் பணையிற் பயிரெலாம் வளர்ந்தன
வுய்த்தநற் பாலியி னொண் புனலூட்டவே. (௬௬)

அருளுடை மாந்தரு மாதியர் கூழினை
மருளது வாய்ந்திட மயங்குவ ரதுபோல்
மருவுபைங் கூழினீள் மலர்முதற் களைபல
வருகின விடையிடை யடர்ந்து மிக்கவே (௬௭)

பங்குவ நோக்கியே பாச மொழித்திடுந்
தக்கதி ரோனைப்போற் சார்ந்த களைகளை
யொக்கவே யொழித்திட வுழத்தி மாரெலாம்
மிக்கவந் தெய்தினர் மென்பணை முற்றுமே (௬௮)

களைகளைப் பிடுங்குபு கரைக்கண் வீசலும்
வளைகள்வந் துழத்தியர் மலரடி முட்டிட
விளமுலை குலுங்கவே யிம்மென வேவெரீஇக்
களமாகட் டேத்திடக் களித்து மகிழ்வரால். (௬௯)

தங்கடஞ் சாயைக்கண் டண்வயற் றோன்றுங்காற்
செங்கய லெனறைதச் சிந்தையி னுடியே
பங்கயக் கரங்களாற் பற்றப் பதைத்தன
ரங்கதைக் காண்கிலா தயர்ந்து வெள்குவார். (௭௦)

ஆமப லெனத்திரி யாயிழை மாமுலை
தேமபடு மனையெனச சோநது மூசுறக
காமபினைக கணடதொா கருதிற வணடெனப
புமபணைச சுருமபினம பொலிநது மயஙகுமால (எக)

அனனமென் னனனடை யாறறுக்கா லாடடியா
டன்னிய பறபல மலாகளி னைபபரூஉப
பின்னமுற ழுலாதரப பெயாதது வீசின
ரன்னவை தமமுறுப பழகினைக கவர்தலால். (எஉ)

கழனிவாய்த தோன்றிய களைகளை நீககியே
யுழவாகண் மாதரா ரொதுங்குபவ் வவரது
குழலுடன சென்றன குவவுச சுருமபின
நிழனமலாச சேககைக ணீஙகப பெற்றதால். (எங)

அடர்கொடும பறறெலா மகலப பினனரு
டிடமுட னேஙகிடத திகழதரு நலம்போற்
படரிய களைபல பாற்றலும பைங்கூழ்
மடலுடன வளாநதன வான்முக நோககியே (எச)

வேறு

லவியிற சாலச சேருக சனிஞரிற றலைநி மிர்ந்து
லலநற் புலவா மான வரவாச சிரமவ ணங்கி
லலவா பழககந் தனனு ளொடொறு மனநத மாக
வொலலென நறுநதணசாலி யுயாவன படுகா தோறும. (எரு)

தளைதொறு நிவநத சாலி தககநெற கதிாகண் முறறித
திளைநரத தரையிற சாயநது திகழ்தரு மமயநததங
கிளையுட னரிநரியாருங கெழுமியே நனைஞ்ஞயதது
வளைதருங் குயஙகை யேநதி வநதனா விளையின மூண்டோா.

அரிநதனா நிலையாய் நினறே யடுககினா வேறு வேறு
வரிநதனா தலையிறறூககி வைததன ரோடடமாகத
திரிந்தனா களனை நாடிச சேர்நதனர் மேரு மானப
புரிந்தன ாரிகடமமைப புகழுறுங் களமரீட்டம. (எஎ

நெற்பொலி போகட மமை நீண்மலை யென்ன நோக்கிப்
பொறபுறு மேகயோகம போநதன வென்னு மாபோல்
பற்பல மேதிநேரப் பந்தியி னிணைததங் கோட்டிக்
கறபுய மளளா வைககோல கழிததனா நெலவினின்றும. (எஅ)

பங்கமில சுதத சைவா பகாதரும வாதிற ரேற்று
மங்குபுன மததரி யாரும வயின்வயி னிரிவா போனறு
பொங்குநெற பொலியை வாரிப பொளளெனக் காலிற றாவத்
தங்கிய பதடி யெலலாந தலைதநலை பரநத வமமா. (எகூ)

கொறறவாக காறிலொனறு கூறுசெய நீநத பினனா
மறறநெற சகடமேறறி மகிழ்வொடு பணைககட சேர்த்து
முறறுமஞ் சிகையிறகூட்டி மொழிபிதுாக கடன்க ளாறறிச்
சுற்றமொ டிருநது வாழவா தொலகுடிக களமரென்றும (அ0)

சிவனடி யாரை காணிற செனறெதி கொணடு வந்து
தவிசினி லிருததி முன்னாத தககவா றிருநது வேண்டு
நவமணி யாதி யிநது நறசுவை யடிசி லூட்டி
யிவாதரும வழிபா டாறறி யின்புறுங குடிக ளெங்கும. (அக)

செநநெலின் வண்மை கணடு செங்கரும பிவையே யென்றுங்
கன்னலின் வளபப நோககிக கணடன கமுகே யென்றுந
துன்னிய கோலத தாரைத தோனறுவ தெங்கே யென்று
மின்னண மயரச செயயு மெழிலவள முறறு மெஙகும. (அஉ)

இந்திர போகந் தானு மிணைததிட் விலலந தோறு
மைநதரு மாத ராரு மகிழவுட னுககற பேணிச
சந்திர சேக ரன்றன றணண்டி போறறி மள்ளா
சந்ததம வாழும் வைபபுச சாற்றலாந் தகைமைத் தேயோ. (அங)

நெய்தல்

படிமிசை வேறு வேறுப் பரவிய சமய மெலலா
முடிவினிற் றன்னைச் சார முயங்கிடுஞ் சைவம போனறு
வடிவுறு நதிக ளியாவும வயின்வயிற றேன்றி யோடிப
படிதர் வேற்று நீடும பயோததி நெயதறன்னில. (அச)

பகைவரிற் பகைவர் கூடிப் பணபுகொண் டமாதல போன்று
திகையினைக் கலையாக் கொண்ட திகமபரற கன்று நஞ்சு
மிகையுறத தந்து நீடும விரிகடற கரையின பாங்காத
தகையறும் பொயமமை சொறற தாழையும வளாந்தவன்றே.

கடன்மருங் கணைந்து நலல காறறினைக கொள்வாா தமமு
னுடனெழு மீனி னுறற மொழிதர நெய்த னுக
மடல்கெழு தாழை ஞாழன மருவிய புனனை கோங்கு
படர்தரு வாச மீயும பனனெடு நானு மாஙகண. (அசு)

பெரியரைக கேட்குமுன்னே பெருமபொருளீவாாப போனறு
விரிதரப பரதர் நாட வியன்றிரைகக ரஙக டமமா
லரியதோர் சஙக முதத மரதனம பவள மாதி
பரிவுட னீவ தாகப பாரபபரக் கடலவா ரததே. (அஎ)

நிலமகிழ நிதியந் தேடி நீளகடல சென்ற சேர்பபா
பலதின மாகி யினனும படாதர விலலை யெனனு
வலமுற விமமு நெய்த லாயிழை மாாகள் சேணிற
கலனுறு கூமபைக் காணக களிபபினிற றேயவா மாதோ (அஅ)

பெருகிய சிவபோகததின் பெருககினிற குளிதத மேலோா
மருவிய வுலகந் தோன்று மகிழசசியின வதிவா போல
வரியதொா நிமிஙகி லஙக ளாதிய மீனக ளெலலாங
கரியமா கடலுககுள்ளே களிதுயில் கொள்ளு மமமா (அகூ)

உப்பினை யளங்க டோறு முமணாக ளமைககு மோதை
கபபலை யோடடவெண்ணிக கனவிதை விரிககு மோதை
வெபபுற வுணககு மீனை வேட்டுண வருநீாக காக
மபபுறப படுததுமோதை யாாகலி யொலியின மேலாம். (கூ0)

பெருகிய கடலினீரைப் பேணிடாா பட்டி னததா
ரருகுறு கேணிநீரை யருநதுவர் தாகந் தீர
வுருவினிற பெரியரேனு முதவிடாா தமமை நீத்து
மருவிய சிறியரோடு மகிழ்நா குணததைக கணடே. (கூக)

கருநிற வமணா மேனுட் கடலுழைக் கட்டி விட்ட
வருணிறை யரசைத் தாங்கி யருங்களைப் பாஙகாச் சேர்நத
வருணனை தெயவமாக வாயநதிடு நெய்தன் மேனமை
சருவமு மோர்ந்து நன்கு சாரந்துரைக குநாக ளியாரே. (கூஉ)

பாலே.

வே று

எயிறறியாக ளெழினலததிற கிரிநதிடட தாதுணஙகள்
குயிறறியபற குடினிறைந்த குறுமபினிடை வாழாமே
வெயிற்றலேயி லேயிருந்து வேறயினி வேணடாமே
வயிற்றுனு வனறியினரு வனபருநகை யுணணிடுமால். (கூங)

பொரிகெழுவற கலேநிறையும் புறவயிரக கோஙகாதி
சொரிமலர்கள் விரவிமிகச சுரமுழுது மலருவன
வெரிதழலுக காறறும விடாபபடடுச செலவழுங்குஞ்
சுரிகுழலாா மெலலடிக்குச சுகமதனே விளேத்திடவே. (கூச)

நெருங்கிவள ரிருபபையினி னிறைநததழை யிடையிடையே
மருங்கமரும வெணணிறதத மலாகளினத தொளிாநோக்கம
பெருங்ககனத் தியஙகுபல பெயரொழிலி னனநதலேயி
லருங்கதிரே யுடுவனைய வழகொருங்கு காட்டிடுமால. (கூரு)

பலபாவை யளிததுவளா பயிலகுரவு தமைநோக்கி
மலடாகுந தமதனுை மாறறிடுவான மனததெண்ணி
நலனுருஞ் சண்டிகைமு னன்மலாக ளினனுசொரிந்து
பலனுகத தவஞ்செயது பாடலங்கள பலகிடுமால். (கூசா)

நல்லுதகப் பொருட்சிறிது நாடிடுதற் கரிதாகி
யிலலேயிதற் கொபபெனவே யெரியெறிவெங் கடததினுழைச
செல்வுழி யங்கெய்திடுவார் தேக்குமவிடாய தீர்தருவா
னெலிமான் றநதிடுவ நெறிதோறு நற்கனிகள். (கூஎ)

எத்தகையு கொற்றவரு மெழிலவென்றி வேணடுநரோ
வித்தகைய செமபுலததி விருங்கோட்டங் கொணடருளுஞ்
சத்தியினே யேபணிந்து தக்கவரம பலபெறறு
மெத்தியநல வாகையினே யேசூடி மேவுவரால. (கூஅ)

கலலாரிற பயின்றுவிட்டார கற்றூரினகுணமனைத்து
நலலார்வத தறிந்திடுவா நாணிலததி லஃதொபபச்
செல்லாரு நாணிலததுச சீாமையெலா நனிதேற
வெல்லாரும வெயிலெரிககு மிருமபாலை யோஙகுறுமால. (௬௬)

தீணைமயக்கம்.

வேறு

வயலகளினிடையிடைநறுயருஞ்சுவைக்கழைகடமையலைததவயமாதம்மை
வாயன்களமாககவையடித்தாடபகடென்றுமிசமயாவினமறிககசசெல்வ
ரியலவனாசசானுவினகதலியினிதயிலவநதடுதததவெருமைததமமை
யயனுறையுஞசிறறூராராமபலெனவேநெருங்கியயாவுதிர்வாா.

தஙகள்விழிக்குறம்வென்றுபபரததியாகளகயறகுழுவைததாமுணகக
வங்கவைகள்குப்புறவேயடுததசுனையிறடாயுமாங்கெளுஞான றுங்
தங்குமலாத்தேன்றிமிறுமிகவெரீஇறலைசசியாகடலையினமொயப்பச
சங்கையுறககொண்டவிடைசுமையாற்றுதரிதலங்கிததளராநிறபா.

பாஙகுபெறுங் தினைககுரலைக குரீஇயினஙகள் வாயிலகிப் பறந்துசென்று
வாஙகுமயற் சோலைகளிலிருநது கொறித திடும் பான்மை வயஙகுமோாபா
லோஙகிய செங்நெறகதிாக ணனிமுறறித திடபமுற வுதிாநத முததங
கூாங்கவணில வைததெறியககுறிஞசிநிலககொடிசசியாகளகொள்வரோாசாா

பொதுவியாகள் கடைகினற ததியோதைக களுசுமுயல புககு ஞாஙகா
முதிாபரன்மு ரமபிலவளா வரகாதி கறிததுணண முயஙகு மோர்பா
லதிாகருமபா லையிஞோதை கேட்டலும்பல் கருமந்தி யலமநதோடி
வெதிாவளாமா வரைகளினிற குடியிருநது விளஙகுவனவஙங ஞோ்சாா்.

நகாதனிலளவிலவா முயருபரி களினுலவு நல்லா தஙக
ளகவிதழகளலாதரூஉம வெண முலலை யமைநதிட்ட வணிகூநதற்கு
மிகமலைசசாாத தமமிறினம விளைவிககு மகிலாதி கொன்றுதீயிற்
புகவியறற வெழுநதபுகை மணமவீசி யெந்நாளும பொருந்துமாமால்.

செநநெலினையளநதிநது வெண்முதத மிகவாஙகிச் செருககுற்றுரு
மன்னுமா லதிமலாக ளுதவிமது வாங்கியுண மகிழகொள வாருங
கொனனெயிற்றி யாககுணவைத தநதரசா மைந்தாபுருக கொள்ளுவாரு
மின்னபரி வருததனைக ளியறறிவாழ் பவராக வெங்கு நீடும். (௪0௫)

நானிலத்தின் பொருளனைத்து மிவ்வாறு நனிமயங்கி நண்ணுந்தன்மை
வானிலத்துப் புலவர்களு மெடுத்துரைக்க வியலாது மயக்குவிக்கும்
தூநிலத்துப்புகழ்த்தொண்டைமண்டலச்சிறொருசேரத்தோன்றுமென்றன்
பானிலத்த வறிவதனுக் கெட்டுமெள வேயீங்குப் பகாநதிட் டேனுல.(க௦சு)

நிகரரிதா மெழிற்பாலி நாடதனின் வளமுழுது நீணிலத்திற
பகரவலா சிவஞான முனிவரரே யிவ்வுலகம பரவு மேனமைப்
பகரமனைத் தினுமோங்கும் திருவானமி யூரெனனப படாந்த சீரததி
நகரணிக ளொரு சிறிதிங கெடுத்துரைத்து வினைப்பாச நடலை தீரவாம்.

திருநாட்டுப்படலம்
முற்றிறறு

ஆகசசெயயுள - கநச

திருநகரப்படலம்.

கல்வி வல்லுநாக கருண்மருந் தீசாதங் கருணை
செலவி வாழ்தன்மற் றங்கவ ளெண்பயன் சிறபபுச
சொல்வி ராவிய ஞானமிங் கிவையெலாந் துளங்கி
நல்வினு ஞாதமே நலகுமவ வான்மியூா நகரம. (க)

மறைக ளாதிய விஞ்சைக ளோதிடு மதிய
ரிறைக ளேறறிடு மனனவ ரூதியத் தானே
நிறைவின் மேம்படு வைசிய ராதியா நீடு
நறைத ருந்தருப பொலிவது வானமியூா நகரம. (உ)

பான னேர்விழி மடந்தையோ டுறைதரு பரம
ஞான வன்சர ணனுதினம போற்றிட வமாநத
மோன யோகிக ணிலைபல நிலவுவ முற்றும
ஞான மேயுரு வாந்திரு வான்மியூா நகரம. (ந)

கல்வி வேணடுநர் கனகம வேணடுநர் காதற
செல்வி வேண்டுநா சேய்கள் வேண்டுநர் தேர்ந்த
பல்வி தப்பொருள் வேண்டுந ரவையெலாம் பகுக்கு
நல்வி ழாததினம் வளர்திரு வான்மியூர் நகரம. (ச)

வஞ்சமுற்றவர் வறுமை பெற்றவர் மறந்து
மஞ்ச லாபவா புன்றொழி லாய்பவ ரணங்கு
விஞ்ச வாழுநா தேடினுங் காணகிலா வியனூா
நஞ்ச தாசிவன் வளர்திரு வான்மியூா நகரம். (ரு)

வேறு.

வண்டு செயவன வண்ண மிலஞ்சியில
வண்டு செய்வன வணண மிலஞ்சியில
விண்டு மேவுவ வீசுத ஞெசசியில
விண்டு மேவுவ வீசுத ஞெசசியில. (சா)

அரிகள கூடு மரிமண டலத்தினை
யரிகள் பாடு மரிமென் றுடைவயி
லரிக ளோடு மரிகளை யீாதருமே
யரிக ணீடு மரிமலை யென்னவே. (எ)

கோவு லாவுமங் கூலத தருகுவண
கோவு லாவுமங் கூராரி ததிடைக
கோவு லாவுங் குளிா தண பணைவயின
கோவு லாவுமவண் கொணடலக ளீடடமே. (அ)

வேறு.

மாதங்க மேவிடு மாழையின் மாவணி
மாதஙக மாாதரு மாடங்க ளெஙகணு
மாதங்க மணணிடு மந்தண மாதிய
மாதங்க மாாசிரன் மன்விழா வோங்குமே. (கூ)

வேறு.

அன்பெனும பூமிமாட்டிங் கழுததிய வருள்காழ் வித்தே
யின்புற நாளுமோங்கி யிலகிடும பான்மை நேர
வென்பணி யீசன் வேட்கு மெழிற்றிரு வான்மி யூரை
முன்புற யாண்டுஞ் சூழ்ந்து மொய்த்தன பொங்காச் சோலை. (கo)

விரியலர் காவி னீழல விளங்குறத் தமமுட் காட்டி
யரியவிண சோலை நாண வமாந்ததண் பொய்கை தோறும
பிரியமொ டன்னஞ சார்ந்து பீடுற வாடுந் தோற்றம்
பெரியதொர் சிவவே டத்தர் பெடபுடன் குடைதன் மானும. (கக)

அயில்விழி மாத ரார்த மழகினை கவர வெண்ணுப
பயிலும்பைஞ் சோலை யாவும பைந்தளி ரிணர்த்து நோக்கும்
குயிலகிளி மறைந்து நின்று குளிர்மொழி கற்பாளுடு
மயிலின மொயிலைக் கற்று மகிழ்வுற நடந்து பார்க்கும். (கஉ)

மல்லிகை முல்லை கொன்றை மருவுசண்பகமா மாதி
யெலலையில வாசம வீச வியங்குபூந் தணடலைககண
மெல்லிய வாழை பூகம் வெள்ளிய தாழை வேழ
மல்கிய வேதிலினன வளனெலாங காட்டா நிறகும (க௩)

தேன்மலி கொன்றை யநதாச சிவபெரு மானா தங்கும
வான்மியூர நகாககு நேரா வயஙகுமோர தலமுண டென்பார்
பான்மலி காமதேனு பரவிய கலுழி பாயுங
கான்மலி வயமாக கொபபென் றுரைததிடுங் கயவாப போலும்.

மருவிய காசி யாரூர் மன்னிய வருணை திலலை
யிருமபெரு வீடடைச சூழி லிறநதிடி ற பிறககி லுன்னி
லருளபெறக காணி லென்ப ரரியவித தலததி லிவவா
றருகிய பேத மினறி யளிததிடு மெவாககு முத்தி. (க௫)

முகமஞ்ச சொலவ தனறு முபபுவ னததுள ளாரு
மிகமலி செலவங் கலவி விருமபிய ஞான மாதி
யகமகிழ் வுடனே வேடடங கடைகுவா சாத மாகப
புகழுபல வோஙகு மிககப புணணிய வானமி யூரில. (க௬)

மறவியைச செய்யும பாச மலததிடை மூழ்கி நாளும
பிறவியங கடலிற பட்ட பேதையா பிணியைப போககி
யுறவியைக் காக்க வேணடி யுயர்மருந தீசன் வாழ்த
துறவிகட் காக்க மான தொனமைய வானமி யூரே. (க௭)

புறநகர்.

யானைக்கூடம்

வேறு.

விண்ணெறி யசைதரு மேக ராசிகண
மண்ணிய மண்மிசை மதர்தது லாவுவா
னணணிய வோவென நகாப்பு றமபெலா
மெண்ணில கரியின மெஙகுந் திரிவன. (க௮)

ஐங்கர னெமமுறழ் வாஞ்சிரங் கொணடனன்
சங்கரன் போாத்தனன் சருமநீட்சியை
யெங்களுக் கிணையவா வெவ்விலங் குண்டெனுப்
பொங்கி னுலாவும புகர்முகத துமபிகள். (௧௯)

பைமபொனிற் கிமபுரிப பானிறக் கோட்டின
குமபம திலகுறக் கொண்டிடு மோடைய
வமபின் மதத நன வளாமுழ மேழின
வுமபலி னுலைக ளோஙகுவ வோாசாா (௨௦)

குதிரைப்பந்தி.

குரைகட லலையெழு குலங்க ளியாவுமே
தரையுழைப பிறழ்வுறச சாரநத வாயெனு
வரையறு தேததுநல் வாசமாவின
நிரைநிரை சூழ்நதெதிா நிலைதது வாழ்வன (௨௧)

ஒற்றையஞ் சக்கரத தொணகதிாத தேரிணைப
பற்றியங் கீததிட வேழெனும் பரியினுங்
கொற்றம தாமெனப் பலவுருள் கொண்டதோ
வெறறியி னீாப்பன வியன்பரி தனித்தனி. (௨௨)

ஐங்கதி கொணடிடு மாழியுந் தாணடிடு
மெங்குள திசையினு மிமைககுமுற் பாயநதிடு
மங்குரம பங்கதது மழுநதிடா தோடிடு
மஙகலக குதிரைகளை மநதிர மோாசாா. (௨௩)

தேர்நிலை.

சுந்தரப் புரவிக ணெவினங கீத்திட
வுந்திய கொடிபல வுயாவி னசைத்து
மந்தர மசைவுற வந்தென வான்றொடு
பந்தியிற் றேரினம பறபல வோர்பால. (௨௪)

வீரரிருக்கை.

தேர்கரி பரியுடன் றிகழுறு காலா
ளார்தரு பல்படை யாய வனைததுஞ்
சீரபெறச் செய்து சிறந்திடு மாக்கள்
சேர்தரு சேரியஞ் சேக்கைக ளெண்ணில. (௨௫)

மாபுறத் தட்டுவா வாட்களை வீசுவ
ரோபெறு மஞ்சுவ லேந்துவர் தூணிக
ளோர்வடு வேனுமங் குடற்கொ ளாதவா
சீர்பெறு வீரர் சிலம்ப மளவில. (உசு)

வேறு.

அணிகிம புரிவா ரதிகூா கணைவாள
மணிகல் லணையின் மததிகை புரசை
திணிகொள் படைக டிறமுள மறறும
பணிசெய் சேரிகள பலவா மவணே. (உஎ)

இடைநகர்

வேறு

வெணமை யாமணற குன்றுகள விளஙகுவ வோர்சார்
வணமை மாமல ரோடைகள வயஙகுவ வோாசாா
தண்மை செயயுமுய் யானனந தஙகுவ வோாசா
ரொணமை மாமணி மாடங்க ளோங்குவ வோாசார். (உஅ)

வம்பவி ழுங்குழன் மாதராா வணடலாட் டயருங்
கம்ப லைத்தெழுஞ் சோலையிற் காளைகள கூடியே
யைமபொ றிக்கும் விருநதளித் தானநத மாகியே
யுமப விறறனை ணிகரின்றி யோங்கி யுலாவுவா. (உகூ)

பொருந்து பறபல பூவையா புருடரோ டென்று
மிருநது வாழதரு மாடமீ தெழிலுற விழைத்த
திருந்து மாமணி யொளியினிற் றினகரன பரிகள்
வருந்த விழிகவித திடருவ வணசுடர் முடடி. (௩0)

ஓங்கு மொணவிழி காதள வோடுறு மடவார்
தாங்கு குழலிருட் கனமெனச சங்கை கொணடாலு
மாங்கு மாமணி மேடைக ளணிசெயுங் குன்றம்
பாங்கு மேவுறு மயிலினம பரிவுட னென்றும. (௩க)

சந்த ணிந்திடு பூணமுலை துயலவரத் தாங்குங்
கந்தவார்குழற் கொப்புகண மண்மிசைக் கழல
முந்து மாமுக நீர்த்துளி முத்தெனத் ததும்பப
பந்தடித்திட முயங்குவர் பைந்தொடி நல்லாா. (௩உ)

நீங்க ளேசர ணுமெனு நேடிடு மாடவா
தாங்கள் பூமியி லலேதரு தனமைமயீ தாமெனுத
தூங்கு மாமணிப் பொற்குழை துணைச்செவித தாங்கிட
வோங்கி யாடுவர் பூவைய ரூஞசலாட் டதனே. (௩௩)

சாந்த மாமதி சாரலுந தணபுனல காலக
காந்து சநதிரக் கல்லினிற் கட்டிய மேடைமேற
காநத ஞேடிள மாதாபொற் கடடிறகண டுஞ்ச
லார்ந்த பாறகடற பின்னைசீாத் துணைவனு மாமால. (௩௪)

சூட கமபுனை மாதராா சுடாவிடு மணிசெய
மாட மேலவர வவர்முக மதியென வுனனி
நேட ராகவா நடையினை நீளுறச சூழ்நதே
யோட வெண்ணுறும பிணிமுக வொண்மயி லெனறே. (௩௫)

சொலலுஞ் செலவத்தே யளகையின் றென்னக ராமால
புல்லும் போகததுப போகிவண பொன்னக ரேயு
மொல்லு நாணிலத தொணபொரு ளியாவுமிக கோங்கிக
கல்லு மினமையைக் கனவினுங காணகுறு மிடியே. (௩௬)

காந்து மாமணிக் கதிர்விடு மாளிகை தோறுஞ
சாந்து மான்மத வாசமுந தமனியப பொடியும
பூநது ணர்த்திர ளாதியும பொலிதரக் காணூப்
போந்த விண்ணவா தமமனங கவருமெப போதும. (௩௭)

உண்ணகர்.

அகழி.

வேறு.

விருமபுற விண்ணின வாவும வியன்முகிற் படலை யாவும
பெருமபுறக கடலீ தெனறுப பெரிதுவ்ந திறஙகி யாாததுக
கருமபுன னிரமப வுணடு கறுத்திடு மேன்மை மிக்குத்
தருமொரு கிடஙகு சூழந தனிநகா மதிற்புறமபே. (௩௮)

கடற்க யங்கண டிடடாலுங் காளையர் மனங்க வர்ந்த
தடங்கணூா நெஞ்சி னுழஞ் சாறறுவ ரிருந்திட்டாலு
மிடங்காக ளொனறோ டொன்றங் கிகலுறத் தாக்கி யல்குங்
கிடங்கரி னழுவ நோக்கிக் களிப்பெவர்க் காகுமம்மா. (௩௯)

நவநவ மலர்கள் பூத்து நாடுநீ ருளளேய் வானே
யுவள்வரால முதலை ஞண்டற குலவிடுங் கிடங்கைக்காணி
னவ்வவ வெழிலை மிக்க வணிபெறக காட்டி யென்றுங்
கவாபடு நெஞ்சின் வஞ்சங கணடிடுமே வேசை போலாம. (சுo)

மதில்

அணடரி னுலகின் மட்டு மணிபெற வுடைததா யோங்கி
யெண்டிசை பரவு மேகூ மினிதுறச சூழப் பெற்று
மண்டிய விரவி யாதி வலனகொடு வருவானீளக்
கொணடதோா மதிலின் செமமை குணிபபிட வரிதே யாமால்.

சொக்கநா யகியாரோடுந தோய்ந்தள விலாவு யிர்கரு
மிககவே யருளே யீயும வியனமருந் தீச னாதந்
தொககநற் புகழே போனறு தொலவிசும பகடுகீணடிங்
கொககவே போய தமமா வொண்டிற ஞெசியிஞ்சி. (சஉ)

வநதெதிாத் திடுவ மெனனு வளைநதிடுஞ் சேனைமீது
குநதமவார் வாளிசூலங குயங்கதை பிணடி பாலஞ
சிந்தியேயவாக டமமைச சிதறறுமெண் ணிலமெய் யாய
வெநதிரங் காணபாா தாககை யெண்ணகில லாரோ யென்றும்.

வேறு

ஓங்கு மாமதின மீதுமிக கோஙகிய வெண்டுகிற கொடிக
ளாங்கு வானமிசை நிலவிய வணிநல முறறுமே நோககி
யீஙகிவ் வான்மியூ நகரினை யிமமியு மொவவுறு தெனறே
பாங்கு ளாாகளுக கசைவிறை பலதா மளிததுறக் காட்டும. (சச)

பரத்தையர் வீதி.

வேறு.

பலபலநற் குறிபதிததல பாணிகொடு தட்டிடுத
னலமுறமெ யணைநதிடுத னிலீலை புரிந்திடுதல
நலவிநல முணராத காளையர்கண முனமறிப
நிலவுசுவ ரோதியங்க ணீண்மணிமா டந்தோறும. (சரு)

மாடகயா ழிசையோடு மணிக்குரலின் னிசையெழுபபிப்
பாடகமென் சிலமபடியாா பயிலரங்கம் பலவற்று
நாடகஞ்செய் தாடவரா நயப்பிபபின் னீயாத
நாடரிய பொருளேற்று நாடறிய வாழுவரால. (சசு)

தலமுழுதுந் தந்தாலுந் தனஞ்சிறிதுங் காட்டாத
குலமகளிர் குறையதனைக் குவலயத்து ளாரறிய
நிலவுதன முழுவதூஉ நேர்பவர்க்கெ லாமளிக்கு
நலமுடைய கணிகையரி னன்கொடைக ளெவாகுண்டே. (சஎ)

தவமுடைய ரேனுமுடற் றசைதினைநதோ ரேனுமனத
தவமொழிநத வறத்தினவழி யணைநதிட்டோ ரேனுநீர்க்
குவவுநோய் மிக்குறற கூடுடைய ரேனுமிங்
கிவாவிழியிற் பட்டாராக ளிவர்சரணே கதியாவா. (சஅ)

தஙகுமாந தர்கள்பலருந தமமுடலம பொருளாவி
யிங்கிவர்பாற் சரணமடைந் திடுவரெனி லககணமே
யங்கையினி லோடேந்தி யடியவாபா வியாசிககுஞ
சங்கரனா சாரூபந தந்திடுவ ரிதுசரதம (சகூ)

பலபுருடர் தமையணைவா பரதநியர்க ளென்றறியாச
சிலபுருடா வைதிழிவு செப்புவரேற சுவாககத்துத
தலமருவு புலோமசையின் றன்மைபல வாவகுதது
நலமருவ வதிகுவரோர் நாணமினறி யெஞ்ஞான்றும. (ருo)

உள்ளவகத் தன்பிலரா யொளிநகைசொன் னயங்காட்டித
தெள்ளியர்க ளேனுந்தமைச சேருமவரை மிகமயக்கி
யெள்ளாதி நெய்பொருட்போ லிருமபொருளுக கிசைந்தவகை
கள்ளநலங் கொடுக்கின்ற கணிகையரை மதிபபாகொலோ. (ருக)

ஆயிரமா டவர்கடிதத வதரமே யாயிடினும்
வாயின்வரு முமிழ்நீரை வளமறைய ராதியருந்
தூயவமு தாக்கொளலாற் சுந்தரநற் பொதுமகளி
ரேயவழற் கடவுளினை யெந்நாளு மொத்தனரால். (ருஉ)

திருமகளெஞ் ஞான்றுமிவா தேகத்துப பொலிகுவடு
மருமலர்வெண டாமரையாள் வதிவளிசை தருநாவில்
வருபுருடர் மருங்கிருந்து மன்வேண்ட வதிதருவர்
மருவியசு பாங்கமுள வரைவின்மா தர்களென்றும. (ருங.)

வைசியர் வீதி

வேறு.

வெள்ளிய முத்தின் கோவை விளங்குமா ணிக்க வாரந்
தெள்ளிய பவளத் தொங்க றோமர கதத்தின் றாம
மொள்ளிய நீலக் கோதை யுயரிய வயிர மாலை
யெள்ளரும பலவும யாதத விலையிலங் காடி பலல. (ருச)

வரைபடு பொருளி னீட்டம வயஙகிடு மலையை மானுங்
குரைகடற பண்ட மியாவுங் குலவுவ வீரை யென்னுத்
தரைபடு செலவ முறறுந் தயங்குவ பரவி யெங்கு
நிரைநிரை பஃறு ரங்க ணிலவுவ கான மொததே. (ருரு)

பன்னிரு நாட்டி னுள்ளார பலபல கூலங கொள்வான
முனனுவ ரெங்கு மாக மொழிகுவா தநதந தீஞ்சொல
சொனனிக ழுணமை தோந்து துலைதடு மாறற மின்றி
யின்னதிங் கிலலை யென்னு தியாவுமே நொடையின் விற்பார.

ஒவ்வொரு நாய்கர் பாலு முணடுபல கோடி கோடி
யவ்வுழை வருவார்க கெல்லா மளிபபது கோடி கோடி
யெவ்வெவ ரொன்று கேடகி னிகைப்பது கோடி கோடி
யிவ்வகை யீவ ரேனு மிமமியு மனங்கோ ணாரே. (ருஎ)

இலலையெனுஞ் சொலலை யென்று மிவவுழி கேட்டதின்று
விலைதரு பவர்கட் கெலலாம வேண்டிய வீவா நனகு
மலைபல குவிந்தா லன்ன வயினவயிற பண்ட மோங்கி
யலையென மேலு மேலு மருமபொருள் வநது நேரும. (எஉ)

வணிகர்பீ டிகைக டோறு மகிழ்வுட னிரிப்பா தமபான்
மணியுநன் முத்துங் காசு மாழையுங் குவித லானே
யணிபெறு தனத னென்ன வழகுடன் வதிவ ரொன்னிற்
றிணியுறூவளனை முறறத் தெரிப்பவர் யாவ ரேயோ. (எங)

எந்நகர்க் கூல மியாவு மீண்டிடு வெந்த ஞானறு
டணினுவ குப்ப லாக மாடமார் வளங்கடோறு
நனனரிற் கூர்ந்தி யார்க்கு நலகுவ பணடம பல்ல
விந்கர் போன்று காண்ட லெங்கணு மில்லை யாமால். (எச)

முயறலின் ஞாஎகல கொள்ளா முனிவினை யென்றுங் காட்டார்
பயனில வார்த்தை வாளாப் பகர்ந்துகா லதனைப் போக்கா
ரயலவர் பொருள்க டம்மி லதிகமுங் கொள்ளா ரீயா
ருயரிய வணிகா சீரை யுரைபபவர் முற்று மியாரே. (சுக)

வேளாளர் வீதி.

வேறு

வருபல விருநதைக் கண்டெதி ரோடி மனமகிழ்ந் தவாவர வேற்றும்
பெருகிய வனபான் முகமனுங கூறிப் பிரியமொ டடிசிலை யருத்தி
யருகுமா துலாத மவாகடெட நல்கு மறமவளாத தோங்கிடவாழுந
தருபுக ழுயாவே ளாளாக ளென்றுந தஙகிவாழ் வீதிகள் பல்ல. (சுஉ)

சாற்றருந தமிழிற் றககநல் விளைவுந் தண்ணலம யொருந்துறு வாழ்வு
மேற்றருந தெய்வத் திருமுடி மிசையே யிலகிய கஙகைநற் குலத்துத
தோறறிய புகழும புனிதமு மருளுந தூலங்கிடப் பெற்றனராகி
நீறறையே பொருளாக கொணடிடு சைவ நிகரிலகா ராளாகளெங்கும்.

உழுதுணுந தொழிலே யுரிமையிற் கொண்டிங கொழிக்கினி லிம்மியும்பிறழா
தொழுகிமற் றரைய ராதியா நீட வுபகரித தோஙகியே யென்றும்
பழுதறு தருமம் பல்வகை புரியும் பழையவே ளாளர்க ளெங்குங்
கெழுவுமோ கையினுற் பெருமையிறக வினறு கிளாநதுறை வீதிகளெங்கும்.

ஓங்கிய மறைய ரரசர்களாதி யோரிரு கரநிரை நீட்டப்
தங்குறு தருமந திறைமுதற் ருனம பணபொடு மளிததுநூல் விலககுந்
ானை யொழிககுஞ் சிவனடி மறவாச சிநதனை யுடையவராகி
ஆயிரமு துலகைக் காததிட வாழ்வ ரிணையிலவே ளாளாகளெஙகும்.

வாயில்
தூயவ(; வரவே தம்முணு வென்னு வஙகவாந் தேர்நதள வளாவி
கற்றை வாாசடை முடியார் மகிழ்மருந தீசனென் றுன்னி
ரேயவ, யொழித்தங் கவரவர்வேண்டு மருமபொருள் பலவுமே யீந்து
திருப ம் புகழ்பூ வைசியர் மறுகு வயினவயிற் காண்குறலாமே. (சுசு)

மருர்தம் பேர்கா ரணவிடு குறியாச் சந்தத மிசைந்து மிக்கருளாங்
வருவநன் னீர்மை பொலிதரு மடத்துத் தேசிகவிறைமையைப் பூண்டு
மரவகை யரசுக் கொருமுடி சூட்டு முயரிய தொழிலினை யேற்று
பவகை தெரிந்த சைவவே ளாளர் மேம்படு புகழ்ச்சியே புகழ்ச்சி.

அரசர்வீதி
வேறு.

எட்டிசை தன்னி லேனு மிருமபகை யுணடென் றோரி
லத்தரு ணத்துச செனறே யடிசம ராற்றி வென்றி
பெறறிடு சேனை வேலைப் பெருக்கென நிறையப்பூமி
முற்றுமோா குடைக்கீ ழாளு மொய்மபுடன் வாழ்வா மன்னர்.

எத்தகை வலதத ரேனு மிகறகளம வந்து நேரே
பததியி னின்று ஞாடபு பணணுவ ராயிற்றமமை
நிததமும வீர சொாக்க நிலைபபுறச் செய்வோா தமமின்
பத்திரு மாட ஞெள்ளல பற்பல பிறஙகு மாங்கண். (௬௯)

காரிருளேய்க்கு மியானை கடிதுற நடததி வாருஞ்
சாரியின் புரவி யேறிச் சதிபெறத் தாவுவாரும
பாரினைக கிழிககுமாபோல பலவிரி யோட்டுவாருஞ்
சேரிய வரசவீதிச செழிப்பினைச செபபப போமோ. (௭0)

மறையவர்வீதி.

அரன்றிரு முகத்திற் றோனறி யநாதியிற்றீக்கை பெற்றுச்
சிரமறை யாகமங்கள் செபபுமுப் பொருளையாய்நது
வானறனைத தொட்டுப பூசை வகைபெறச் செய்துபோறறு
முரனுறு மாதிசைவ ருறைபல வீதி யாங்கண். (௭க)

அறுதொழி லாள ராநின் றருமறை வளஞ்சிறப்ப
வுறுமக மோமம் யென்று முயரிய வேள்வியாற்றி
மறுவறு தேவர் நாடு மகிழவி சிந்து வைகு
மறுகினி லோங்கு மிலலம் வானமு மகிழ நிற்கும. (௭௨)

முஞ்சிநா ணரையிற் றுங்கி முடிகொளு மயிணஞ் சோாந்த
பஞ்சின்முப புரிநூ லைப பண்டைய முமம லங்க
டுஞ்சிய தென்னக காட்டுந் தோற்றமுக் கோலை யேந்து
மிஞ்சிய மறைவ லாாகள் மிடையுமா வீதி பலல. (௭௩)

சரணெனச் சார்ந்தாா தங்க டரத்தினை யாய்ந்து நன்கு
மீணறு சமய மாதி முறைபெறு தீக்கை யாற்றி
யரணெனும பாச மாற்றி யரனருளின்பு காட்டுந்
தாண்மிறு குரவ ராணர் சார்வுபல் சிறக்கு மங்கண். (௭௪)

மடம்.

கல்வியிற் றேர்ந்து ஞானக் கடலினிற் றிளைத்து நாளும
புல்லிய காம மாதி புன்சமழுக் கறுத்து மேலா
நல்லதோர் சைவ வேட நண்ணிய முனிவா மலகுந்
துலலிய மடங்க ளெஙகுந் தோனறிடும பலல வாங்கண.

கல்விச்சாலை

துலக்கமுற் றிலகு ஞானத் தொடாபினுக கேறற தான
கலக்கமில விஞைசை தோந்த கவியர சாய மேலோா
கலக்கம்போற பொலிநது ஞான்று நணணுமாணவாகடம்பா
லிலக்கண விலக்கி யஙக ளியமபிடுங கழக மெணணில. (௭௬)

சத்திரம்

கருப்பெனு மாற்ற மீணடு கனவினு முனறு வணணம
பருப்புட னெய்பால பண்டு பாயசம பண்ணி காரம
விருப்பமர் கறிக ளாதி விளஙகிட வடிசி லூட்டு
மிருபபிட மென்ன வோஙகு மினியசத் திரங்க ளெங்கும. (௭௭)

தண்ணீர்ப்பந்தல்.

வெறிகமழ் வேரும பூவும விரவிய துடியுஞ் சுககுஞ்
செறியெலு மிச்சஞ் சாறுந் தெளிதரு நன்னீ ரோடு
நெறிபெற மோாவி ளாவி நேர்பவாக கெலலா மீயு
மறிஞர்க டருநீர்ப பநத ரளவில வீதி தோறும். (௭௮)

மண்டபம்.

அண்டர்நா யகனு ராகு மருமருந் தீச ஞரதாங
கெண்டையங் கண்ணியோடு கிளாமணி மாட வீதி
கண்டிடும் விழாக்க டோறுங் கணப்பொழு தெய்பபுரீஙக
மண்டபந் துறுமி யோங்கி மலிவன நியமமுற்றும. (௭௯)

திருமதில்.

அரியயர்க் கரிய வெங்க ளருமருந் தீச ஞரும
பெரிதுவந் தருளுஞ் சொக்க நாயகப் பிராட்டி யாரும்
பரிவொடு வாழுங் கோயிற் பருமதில் வளரும் பொன்னங்
கிரிமுடி காண்பானீண்ட கீண்முதற் றிசையி னமமா. (௮௦)

திருக்கோபுரம்.

வாபரத் துழைமே னின்று வானமே நிவந்து தாவுங்
கோபுரக் காட்சி கண்ணே யாவரோ குணிக்கற் பாலார்
பப்லத் திருவா நாபபண் வண்ணியி னுருவ மாகித்
தாபித்த சோண சைலத் தானுவாத் தயங்குமாதோ. (௮௧)

விடைக்கம்பம்.

ருணையின் படிவ மான கண்ணுதல் பாதங் காண்பான்
வருபவர் தங்கட் கெல்லாம் வழங்குநன் விடைக்கம்பமைத்
தருமொரு விடையைத் தாங்கிச் சந்நிதி முன்ன ரொன்று
முருவவார் கொடியொன் றேங்குமுயர்க்கனத் தைநகிணரே. (௮௨)

திருவிமானம்

வெள்ளியங் கிரியின் ஞாங்கர் மிக்கொளி சுடரக் காலு
மொள்ளிய சிகரம் பொன்னா லுளைதர வோங்கிற்றெனனு
விள்ளருங் கலசப் பந்தி விரிசுடர் விட்டு நீட
மள்ளலுற் றுயர்வி மான மலிந்திடும் விசும்ப ளாவி. (௮௩)

யாகசாலையும், பிறவும்

மண்டபஞ் சினக ரந்து ணிரலுற மலிந்து நிறகு
முண்டிடற் கமுத மைக்கு முயர்மண்டபப்பள்ளி யோங்குங்
குண்டமுற் றவிரு மியாக சாலைகள் குலவ நீடு
மண்டரும வேட்கை கொள்ளு மழகமர் தடமு முண்டால். (௮௪)

திருக்கோயில்.

வேதிய ரான வாதி சைவர்கள் விரும்பி வேதத்
தோதுமா கமங்க ளுண்மை யுணர்ந்தருச் சித்துப் போற்ற
மேதகு மக்கட் கெல்லா மிக்கருள் பொழிந்து காக்கு
நாதனும் வாமி யூர னுளுமவீற் றிருக்குங் கோயில். (௮௫)

திருநகரப்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் உ௧௧.

நைமிசாரணியப்படலம்.

கலைமக ளுறைந்து கமல மேயதா
மலைமகள் வாழ்தர வரங்க மாயதா
மலைமகண் ஞானமே மலியப் பெற்றதா
நலமனைத் தினுநிறை நைமிசக் கானமே. (௧)

வேறு.

வளங்கொண் மாமழை மண்ணிற் பொழிதர
விளங்கி யோங்குவ வேள்விக ளெங்கணுந்
துளங்கி விண்ணுழித் தூமம தேகுறு
நளங்கொள் வாவியி னைமிசக் கானமே. (௨)

விண்ணின் வாழ்நா விழைநதுநன் றுடொறு
மண்ணின வந்தவி வாங்கி யருந்தியே
யெணணி லாசிக ளீநதிடப பெறறது
நணணி யோஙகுறு நைமிசக கானமே. (௩)

மநதி ரம்பொலி மாமறை யாதிய
சிந்தை யிறறினஞ சீத்தியி னோதுறு
மந்த ணக்குல மந்தமி லாருறை
நந்த னஞ்செறி நைமிசக கானமே. (௪)

கற்ப கஞ்செறி காமாநன் றுடையு
மறப மெனன வருவருத் தெணணுறும
பொற்ப கததுப புனிதாதம வாழவுறு
நறபு கழ்பபெறு நைமிசக கானமே. (௫)

விலல மாதுளை வேனமகிழ் பாதிரி
குல்லை மாலதி கொன்றைவண சணபக
நெலலி யாத்திதொன னீபங்க ளாநிழ
னல்கி யோங்குறு நைமிசக கானமே, (௬)

எடுதத சனமத தெழுமின மம வாய்தரத
தொடுத்த பாசந் தொலைந்தற கொழிதர
வடுத்த யோக ரனேகருஞ் சூழ்தருங்
கடுதத விலலது நைமிசக் கானமே. (௭)

நீறு மெய்யினி னீடத் தரிபபவ
ரோறு கண்மணி யோதரப பூண்பவா
வீர வக்கர மைந்தையும் விள்பவா
பேறு பெற்றோ பிறங்குமக் கானமே. (௮)

வேறு.

மனனிய வேள்விச சாலை மறைபல புகலுஞ் சாலை
பன்னரு மியோக சாலை பாங்குயர் பன்ன சாலை
துன்னிய யாகசாலை துதைந்திடும பூசைச சாலை
யுன்னருஞ் சாலை கோடி யோங்குறு மெங்கு மாங்கண். (௯)

வேதிகை தோறு மேவி வியனமறை யோது வாருந்
தாதவிழ் மலர்க ளேவிச் சங்கரற் பூசிப போரு
மாதவன முனனி ருநதே யருஞ்சநதி யாறறு வாரு
மோதரு மாக மஙக ளுணாகுநா பலல கோடி. (௧0)

இத்தகைக் கானத துளளா ரொழிலுறு ஞான முறறு
ரோதுதவா யிரங்கண வேந்த னுயரிய நாட்டு வாழ்வும
வித்தகப் பிரமன வாழ்வும வேலையிற றுயின்றோன் வாழ்வுஞ்
சுத்தமில கான்ற வூணுத் தோன்றிடக் காணப ரன்றே. (௧௧)

இன்பம்வந் துற்ற ஞானறு மெட்டுணை வியபபுங் கொள்ளார
துன்பமவந் தடாநத நாளுந் துயரினிற் சற்றுந் தாழா
ரன்பதே வடிவ மான வரனடி சதமென் றெண்ணி
வன்பகன் றளிய சிநதை வாய்ந்திடு முனிகளு ழாங்கள். (௧௨)

சங்கர னுருவே காணபர் சங்கரன் கதையே கேட்பர்
சங்கான பெயரே சொலவா சஙகா னருளே கொள்வா
சங்கான் றனேயே தேர்வர் சங்கான் றெணடே யேறபர்
சங்கர னடியா ரோடு சதிருற வாழ்தல் செய்வார். (௧௩)

முப்பொரு ளுண்மை யோர்ந்து முதலவனோ டிருநது நாளுந்
துப்பம ரின்பந் துய்க்குந் தூய்மையா முத்திப் பேறதை
யிப்படி யென்று யார்க்கு மினிதுறக் காட்ட வலல
திப்பியர் வாழப் பெற்ற தெய்வமாக் கானந் தன்னில். (௧௪)

கண்ணுதற் கடவு ளுளுங் களித்தவி சேறகும் வண்ணம
புண்ணிய மகங்க ளாற்றிப் பொலிந்திடு ஞான்றங் கோர்நாள்
நண்ணிய பிறவி மாய்தது நமபனு ரடியைக் காண
வெண்ணிய சூழ்ச்சி யாதென் றியமபினர் தம்மு ளாங்கே. (௧௫)

யாகமென் றிசைத்தார் சிலரோ யாணாநல விரத மென்றார்
யோகமென றுரைத்தார் சிலரோ ருணமையாம ஞான மெனறா
மூகமென் றறைந்தார் சிலரோ முனனிய விரதத்தி யென்றார்
பாகமென றதிரத்தார் சிலரோ பற்பல பேசி யாஙகண. (௧௬)

இவ்வண முடிவொன றினறி யெண்ணுறுங் காலைத் தூய்மைச
செவ்விய நீறு பூசிச சிவசிவ வெனறு பேசித
திவ்விய மணிகள் பூணடு தேறுமா ணுக்கா சூழ
வவ்வயின் வந்து சேர்ந்தா னருநதவச சூத மேலோன். (௧௭)

வலிந்துவந தாளப போநத வள்ளலை வருக வென்று
மலிந்தவா னந்தம பொங்க மகிழ்நதெதிரோடிப் பாடிப
பொலிநதவஞ் சலிய ராகிப புகழ்பல வெடுத்துப பேசிக
கலந்தனா முனிவ ரியாருங் கனைநதகம விரைநது வந்தா. (௧௮)

தருபபையா சனததி ருததித தண்ணருக கிபங்கைக் கொணடு
விருப்புட னருச்சித தேத்தி விதிவழா தடியின வீழ
விருப்புவந் திருமி னெனறு விருநதவ முனிவன் சாற்ற
வருப்பமில் லடிக ளியாரு மமாநதன ரறைதலுற்றார். (௧௯)

எண்ணருங் கலைக டோநத விருநதவ முனிவ கேணமோ
வண்ணனம் பரசி வன்ற னடியுறு முபாயந தனனை
நணணிட வாய்ந்து நாளு நலனுறு சூழ்சசி தோா
தெண்ணமுற் றிருககு மேலவை யெமமுனாக காடசி தந்தீா (௨௦)

எந்தவம பலித்த தென்றே யிருமையு மகிழ்வு கொணடோம
கந்தரம் புரையுங் கூநதற் கன்னியைப பாகங் கொணட
வெந்தையா பாதங் காணற கேதுவை யெங்கட் கிறைச
சிந்தையி னுவநது சொறறி திசை யெலாம புகழுநதுயோய (௨௧)

எனறலுஞ் சூத மேலோ னிருடிகண முகங்க ளோக்கி
நன்றுநீா கேடட மாற்ற நாரியெனு ஞான்றும பாகந்
துன்றாற் பதவி கேட்டோ சொல்லுவ முறையிற கேணமின்
பொன்றலில் சிவத லத்துப புகழினைப் புகலல கேட்டல. (௨௨)

அன்றியு மத்தலத்தி லமைவுற வைக லாங்குத்
தூன்றிய தீர்த்த மாடா றாயனற் சிவலிங் கத்தை
நன்றலா கொண்டு ஞான்று நவையறப் பூசை யாற்ற
லென்றயா தானு மொன்று லெய்தலா மென்னச் சொற்றான் (௨௩)

உண்மைய தாகு மென்னு வுறுவாக ணயந்து ஞானத்
திண்மைசேர் முனிவ மூன்றுஞ் சிறந்ததோ தானந் தன்னின்
வண்மையை யெடுத்துக் காட்டி வையக முய்யு மாறு
நுண்மைக ளனைத்து நாடி நுவலுதல் வேண்டு மன்றி. (௨௪)

கண்ணினற காணடுற றாலுங் காதினிற கேட்டுற றாலு
நணணிய திசையை நோக்கி நாடியே பணிவுற் றாலு
மெணணமுற றியமபி னாலு மினைத்தொரீஇ வசித்திட் டாலும
புண்ணிய முதலிப பேறு புரிதலம வேணடு மென்றார். (௨௫)

கேட்டபோ துவகை பொங்கிக் களாமனத் தெணணி யெணணிப்
பாட்டளி முரலுங் குலலைப பணணவன் முதலோர் போற்று
நாட்டமூன் றுடைய வெங்க ளையகற் கினிய தானம்
வாட்டமில வான்மி யூரே மற்றிதற் கிணையே தென்னு. (௨௬)

பிணையறு கணியல ரூடும பெருநதகைப பிளளை யானை
யணைகடந் தருட்பெ ருககூற றறுமுகக் கடவு ளாரைத்
துணைமருந் தீச னாைச் சொககநா யகியாந தாயை
யிணையறு வியாதன் றாளை யேற்றுபு நவிலவான் சூதன. (௨௭)

நைமிசாரணியப்படல முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் ௨௭.

புராணவரலாற்றுப் படலம்.

வேதா கமங்க ளின்றளவும விசாரித் துணர வொண்ணுது
நாதா நாதா வென்றாற்றி நண்ணற கரிய சிவபெருமான்
மாதோ டும்மையாள் பொலிவுறவே மன்னு மடியாக கருள்சுரக்க
மீதா யுறைய வெழுச்சிகொளு மேன்மை யுற்ற துயர்கயிலை. (௧)

உலக மியாவு நனியொருங்கி யுள்ள போது தனியாக
நிலவி வாழு நமமுதல்வ னிலையை நிகரக் காட்டுதலபோற்
சுலவு முவரி யாதிபவாஞ் சுவறிச சாம்பும் கடைநாளி
விலகு நெடிய வுருவாகி யெழுநது வளரு மெழிற்கயிலை. (௨)

தூங்குந் தெய்வந் தனைநம்பிச் சுமநது வாழப் பெற்றதனு
லேங்குஞ் சிசுவின வாயபபுகுந்து மெழிலாமலையின்மதிக்குற்றுந்
தீங்குபெற்றே னினிவாழே னென்னத் திருப்பாற் கடலதுதா
னேங்கு மலையா யானடிக்கீ ழுதித்தாலனன துயாகயிலை (௩)

முன்னம் வேயின் முளைத்தெழுந்த முத்தநதன்னைததாங்குவமேற்
பின்ன மடையோ மினிமாந்தா பிறங்கு காத்தா லெனவுனனி
மன்னு முலகிற பஃறிசையில வதியு முத்த மெலாமொருஙகே
துன்னு முருவாத் தோன்றுவபோற றுலங்கு மந்தச சுடாகயிலை.

வெண்மை யாய பூதிமெயின் விளஙகப பூசு மடியாரி
னுண்மை காட்டி நாணுரு முயரு மவாத மருள்போன்று
வண்மை காட்டி யழியாது வாழு மவாக ணிலைநோ
வுண்மை காட்டிநிலைத்தொளிரநதேயொப்பறறுறையுமொண் கயிலை

வேறு.

இன்ன மாமலை முடியினி லிருங்கதிர் விளஙகு
மன்னு மாவொளி சினகரத தொருபுடை மதிக்குந்
துனனு மாயிரஞ சோதியா துதைந்திடு மாபோற்
பன்னு மெணணில தூண்செறி பளிங்குமண டபத்தே. (௬)

சண்ட பானுவு மதியமுந் தடனனு முறையு
மண்ட லமபுரா மிகுவொளி வயங்கிடு பொலனுற்
கொண்ட மாபுலிப பீடரினிற் குலவிட நிலவு
மண்டு மாமணி பற்பல மருவுமா சனத்தே (௭)

பின்னை பாரதி சுந்தரி பிறவுள மாதா
துன்னி யொவ்வொரு புடையினுந் துதிபல கூறி
மன்னு போருள் பெற்றிட மலாடி வருட
வன்னை யாகம தம்பிகை யமர்தா வொருபால். (௮)

தும்பி மாமுகக் கணபதி சூருயிர் குடித்த
தம்பி வேலவன் றனனொடு தக்கனீள் சிரசு
வெம்பி வீழ்தரச் சாடிய வீரபத் திரனும்
பம்பி யேத்திடு கணங்களும் பயிறர வொருசார். (௯)

கறங்கு வெண்கதிர் வீசிய கலைமதித் திங்கட்
பெறற்றி யொத்ததோர் வெண்குடை பெருநிழல் செய்ய
வுறற தெண்கடற் றிரையென வுழையுழை சார்ந்து
சுற்றி மாமணிச் சாமரை சூழ்ந்துட னிரட்ட. (௧௦)

தேவர் தானவர் சாதரர் சித்தர்கள் கருடர்
மூவர் முப்பத்து மூவர்கள் முறைமுறை வணங்கிப்
பாவ மாகிய தமவினைப் பகுதிகள் பாறத்
தேவ தேவவென் றறைந்தவர் திசைதிசை நிற்க. (௧௧)

ஆரண வாகம மாதிய வருங்கலை யனைத்தும்
பூரண மாவுணர் நந்தியம் புண்ணியன் முன்னாத்
தோரண வாயிலின் வியானையுந் தொகையுற விடுங்கால்
காரண காரியங் கடந்தருங் கண்ணுத லிருந்தான். (௧௨)

அந்த வேலையி லனைவரு மவரவர் கருத்தை
முந்த வோதியே வரம்பல முயங்கிடப் பெற்றுத்
தந்த மாவுல கேகினர் தையல ரோடு
மெந்தை யாகிய சங்கர னிருந்தனன் றமியே. (௧௩)

அன்ன செவ்வயி னான்றிரு வடியிணை யேத்திக்
கன்னி மாமயி னடைந்தகா கன்னியா மன்னை
மன்னு மையம் தகன்றிட மனதிலொன் றுன்னி
யின்ன வாறவன் கேட்குற வின்புகொண் டிசைந்தாள். (௧௪)

வேறு.

தண்ணிய மதியும் பாம்புந் தரித்திடு தலைவ மேனு
ணண்ணிய முருகற் காக நகைவடி வேலொன் றேற்கப்
புண்ணிய தவத்தை நானே புரிதிரு மயிலை தன்னி
னண்ணிய புகழை யெல்லா மினிதுற வறைந்த போழ்து (௧௫)

அப்பெரும பதிக்குப பாங்க ரையநின றனக்கே யொப்பாச்
செப்பிய பெருமை வாய்ந்து திகழ்தரு முதகி தன்னைத்
துப்புற வளிக்கு மங்கைத் தோனறுமா மலக மென்று
வொப்புறச் சொற்ற வநத வுயரிய தலைததின் மேன்மை. (கசு)

அன்புடன் கேட்க வெண்ணி யாவலகொண டிறறே னென்று
வென்பசை மாலே நால வெளியவ ருள்ள மேவி
வன்பமா மனத்தி னாககு வலியனு வாமு மெநதை
யினபுட னமமை யாககவ கிசைததன னுளளங கொண்டே. (கஎ)

இததகைத தூய காதை யிணையறு காநத மென்னு
முததம புராணந் தனனி லுளளகேத திரகாண டததுண்
மத்தியி லுளது கேணமின வானமுறை சொலவே மெனனுப்
பத்தியிற குரவற போற்றிப பகருவன சூதன ருசே. (கஅ)

புராணவரலாறறுப்படல முற்றிற்று
ஆநச்செயயுள உசுச.

வான்மீகர்பூசித்தபடலம்.

புரிமுறுகக முடைநதுறபபாய் புதுமதுவ நறைவாயநத
விரியிதழின் மலாததவிசின வீறறிருக்கும வேதாமுற்
றெரிதாவின் றிடுகாலிற் சிறநதுமறை தெளிந்துறற
வரியபுகழ்த தொனமையவி யாகிருதித தவததனியோன. (க)

தந்தவததுத தருபிரசே தசுழிவனனு முனிவான்றன
முநதவத்தை யிலனுகி முமமலமு முனிந்திறைவ
னந்தரிய விணைமலாத்தா ளனைனு மேயிறைஞ்சிப
பிந்தலிலா மையவானப் பிரததனுச சஞசரிததே. (உ)

வேறு.

பெற்றதோர் புத்தி ரன்றன் பிதாச்சொலைக் கேளா னுகிக்
கற்றிடுஞ் சால்பங் கின்றிக கதிர்நுழை யாத வோதி
யுற்றிடுங் கட்சி வைகி யூறுசெய் மறவா ரேயம
பெற்றன னவரு ளுற்றும் பிழையெலா முற்றுந் தோந்தான். (ங)

சந்திவந் தனைம றந்தான றககமா மறைகளோதப்
புந்தியிற் சற்று முனனான் புணணியஞ் சிறிது மெண்ணா
னந்தியும பகலு மினனா வாறறிடு நியமம பூண்டா
னநதுல காயு தபபேய நசசிட முயஙகி னானல. (௪)

வேடுவா குவவிற சூழநது வேட்டமே வியங்கி னுள்ளென்
றோடுவ னுலலைச சேயமை யுயரிய மான்க ளெஃகி
நாடுவன மிருக வீட்டம் நணணிய போககிற கண்ணி
போடுவ னதனுட் சிககிப பொறியுறும புளளிற் செலவன. (௫)

வழிகொடு கானின மீளு மாந்தாமேல வரிபோற றுவிப்
பழிசிறு வரையு முளகான் பறிதகவ ரியாகக முறறுங்
கழிபெறக கொணடங குறறா களிப்புற வாழ்தல செயவ
னிழிதொழி லிழைக்க வலலா ரிவனறனக கிணையிலாரே. (௬)

இவவணம வாழு மெலலை யிருமட வியினு ளோரானான்
றெவவம தானுறறும பாயமா வொன்றினை யீரததுமீளச
செவவழி விடபி மேறறு சிரஙகாலு முரண தாகக
கவவியே யொருவ னுலகை கணடிறும பூதங் குறறே. (௭)

பாதவ னாங்க ரிநதப படியிவ னிருநத தெனனே
சாதக வாடல போலுந தக்கண மாயபப னெனனைக்
காதகன விசுகம் பறறிக கடுகென வோசசி நிறக
வேதம துறற வேவு மிரணடெனப போழந்த தன்றே. (௮)

பிளந்திடக் கறுவு கொணடு பின்னுமா சுகஙகள் தூண்ட
வளமபெறு மவைய னைததும வலியநுண் பூழ்தி யாக
விளமபுறு தேவன் கொலலோ வியன்முனி வரன்றான் கொலலோ
வுளநதனி லுறுததக காணே னோவோயிஃ தென்னேயென்னே.

என்றுபல வகையான மெசசி யிவனுயா வாகை கொணடோன்
கன்றிய வெனகைக் கோலகள் கடுவள வேனு மின்னா
வின்றிவன் பாலிற காட்டா திரிநதன வின்னான் றன்னைக்
கொனறிட வுன்னி னேனான் கொடுமபாவி யானே யெனறான.

தவத்தினின் மிக்க தாய தன்மையிங் கொனறுங் காணே
னவத்தினிற் கொனனே போதை யழிததியான கெட்டேனந்தோ
பவத்தினில் வந்த விநதப் பழிபடு தோற்ற நீககிச
சிவததினிற் காணப் பேதை செய்வதிங் ஙனமே தென்றான். (௧௧)

விபபிரர் குலீனந் தோன்றி வேடுவ னாகி யேழை
யிப்பெரி யோன்றன் ஞான வெழிறறனு நோக்க நோககச
செப்புசை தன்ய மென்னுட சிறிதிவண் டோன்றிற் றமமா
திப்பிய விலோச னஙக டிறநதெனைக காணடற் செய்யின. (௧௨)

என்னிடப பிறவிக கிற்றை யெலலைவந் தூறுத றிண்ண
மின்னவன் விழிகளுங் காறு மிவவுழிப பேரே னென்னா
மன்னிய காண்ட மாதி மண்மிசைச சேயமை வீசி
யன்னவ னருளை நேடி யமாந்தன னங்கண பன்னாள். (௧௩)

மாததினைப பற்றாக் கொண்டு வளாதவ முனாறறு மன்னோன்
பரத்தினில் வாயநத நோககைப பகிாமுகப படுததித தனபால
வரத்தினைச் சிவண வைகும வயனுறு வேடற கணடு
சிரத்தினை மிசையெ டுததுச சிறிதரு ளாறறிச சொலவான். (௧௪)

முனிபிர சேத செனனு முதிாமறைப பூசு ரன்பாற
கனிவின்கான் முளைய தாகக கவினால கஃதிற றோன்றி
யினிதெனத தாதை யாறறு மிருநதவ வுழபப நின்றிச
சனியென வாழ்நதி யாக்குஞ சழககுகள் கோடி செயதாய். (௧௫)

நல்லவா தமமை ஞானறு நடுககுறக கணடாய தீயப
புல்லர்க ளோடு புலவிப புன்விடக் குயததுத தேககி
யலலவை தாமே யாறறி யடவியி னழுங்கிக் கெட்டாய்
சொல்லரு மபவ ருக்கஞ் சோாநீ யெங்ஙன சேர்வாய். (௧௬)

அறத்தினைப் பயககுஞ சாகை யநதணா குடிவந் தூறறு
மறததினை வலிவிற கறறாய் மாமிச மலைய மாகித
திறததினின் மதுகை வாய்ந்த தீயருட் டலைமை கொண்டா
யிறத்தலைச செயயா தெனனே யிருக்கிறாய் பாவி பாவி. (௧௭)

என்றபற் பலவும பன்ன வெழினூறு சவர ஞேடி
யன்றவன் சாணங் தாழ்ந்தே யையமீ யாள்க வேண்டு
நன்றல முற்று மாற்று நாயினே னவைபொ றுத்திங்
கின்றுநா னுய்வதற்கே யியமபுவாய் சூழ்ச்சியென்றான். (கஅ)

வேதியா விழுப்பத தூற்ற வேடுவ விளமபக் கேணீ
யாதியி னோர்ந்த வூழி னருமையாற் சிறிது போத
நீதியிற பயந்தா யிற்றை நின்மல ஞன ஞானச
சோதியைத தரிசித் தேதததத துணையது யோக மாமே. (கசு)

யோகத்தி லுழக்கு முன்னா யூகிததங் கறியக கேட்டி
யாகததி லுறுவ தாகு மைமபொறி யடைவிற சுறறு
மோகத்த புந்தி தன்னை முனமடக குதலோ டென்றும்
போகததில வேட்கை நூக்கும புலியினை யயாத்தல வேணடும்.

பின்னாதத துவததின் கூறறைப பிரித்திட விகாதங் தமமை
யுன்னிநன் கோாநது நாடி யுறுமிவை துணைக ளென்று
மின்னவற றினுககும வேறு விருப்பதொன் றுளது காண
வன்னதங் கானமா வென்று வரிதா னியதி யாகும. (உக)

அததகை யான்மா தேசி னுமல கத்துப் போன்று
நத்திடு மதனை ஞான்று நண்ணுசாா போத னுகி
மொததிடு மலததைப போகக முன்னுவன் வேறு மொன்றைச்
சுத்தவப பரமான் மாவைச சொறறிடிற் சோதி யாமே. (உஉ)

சோதியா வவிரு மந்தச சுயமபுவைக் கூாசச நோக்கப்
பேதியா மூலம வைகிப் பிறங்கிடு மூரிப பாமபை
வேதியா வனலைக் கொணடு மெலலென வெழுப்பிச சென்னி
யாதியா மதியிற் றுக்கி யவண்சொரி யமுதந் தேக்கி. (உங)

கோடிய யுகங்க ளேனுங் குறுகிய நொடிப்போழ் தாக
நாடிய வோரொண சித்தி நண்ணுகை வல்ய மாகத்
தேடிய யாாக்குங் கிட்டாத் திருவருட் டன்மை பெற்றுக்
கூடிய யோகத் தென்றுங் கொள்ளுவர் பெரிய ரென்றான். (உச)

என்றவன சொற்ற வீத மிசைந்ததா ளாண்மை யாறறி
யொனறிய வகதத ஞால லுயாதிரி பதகை வாரத
தனறொரு வாசீா மதகதை யணியுற வகுதது வேட
னனறெனக் குணக்கு நோககி நாடின னியோகத தன்னை. (௨௫)

ஆயிரம வற்ச ரங்க ளரியயோ கததுக கூடக
காயமவன் மீக மூடிக கனதததங் கூகக மாக
வாயதன ஞாஙக ரால மனேகமா விழுது நாற்றுப
பாயவின் முற்று மொய்ததுப பரவின நியக்கு ரோரதம். (௨௬)

தொனமான மீது சாலத துணையுட னண்ட சங்கள
மன்னின தொகுதி யெனறு மாதகின தடியி னுளுந
துன்னின வயமா பாய்மா துடியடி யூக மாளி
மின்னிய விகாத்த னனவான் வெயிலனு வேனுமின்றே. (௨௭)

இவ்வண மீறி யோக மிவனுஞற றிடுஞான் றொனறிற்
றிவ்விய மாட கதைதத் திரிகிதந திரிகண மீட்டிச
செவவிய யாழை யேந்திச சிலைமர முருகப் பாடு
நவ்வியின் மிக்க நலல நாரத முனிவ ரனறுன. (௨௮)

சத்தியப புவனம போநது சரோருகத தவிசின் ஞாங்கர்
வித்தக வாககாள் வாககின வீறறிருந தருளும வேத
கத்தனங் கிரியிற் றாழ்நது கைகுவித தஞச லிததுச்
சத்தவின னிசையின் கானத் தௌத்தியஞ் செய்து நின்றான்.

பாரதி கொழுந னேககிப் பண்ணிசை மிழறறி நின்ற
நாரத முனிமே லோனை நலனுற வாசி கூறிச
சீரதங் குற்ற விணணின் மண்ணினிற் சிறபப தான
நீரதி ரேகந் தானு நிகழந்திடக் கண்ட துண்டோ. (௩௦)

என்றவே தாவின் முன்ன ரின்னிசை மகதி யாழோ
னென்றிய வியப்ப தென்று முயரிய வுலக வைபபி
லின்றென் றுஙக கணடே னில்லை யினிவரும விமமிதங்க
ணன்றென நிகழ்வ துண்டே னுரறி தாசசெய் கென்றூ. (௩௧)

வேறு.

இசையேழில் வல்லநா ரதவறிந வென்மாற்ற நவில்வல் கேட்டி
வசையில்கோ தாவரியின் கூலத்துக் கௌதமனூர் மன்னி முன்னர்த்
திசைமகிழுஞ் சிவபூசை யேபுரிந்து வீற்றிருக்குமவைக லாங்கு
நசையுடனே நாரணன்வந் தெதிர்போந்து பலவாறு நனகுசாவி.

முனிவரநீமிகவெய்த்தாயெத்தேயத்துழையிருந்துமுடுகிப்போந்தாய்
கனிவுடனேயெங்கெங்குத்தளிகளினைத்தரிசித்தாய்கதுமெனப்பாய்
நனிகுளிர்நீர்த்தீர்த்தங்களெவ்வெவற்றிற்படிந்திட்டாய்நாளுமாங்கே
யினிதுறவேகண்டவிம்மிதங்கடமையென்பாலினிசைக்கென்றனல.

மன்னுமோரதிரேகங்களைக்குன்றிலசகூதனேவழுத்தக்கேண்மோ
துன்னுகூவிளமாதிமுற்பறித்துமேனியெலாந்துலங்கப்பூதி
மின்னவிரச்சண்ணித்துவானரங்களன்கவைதாம்விமலன்றன்னைச்
சென்னியினுற்பரவிவலஞ்சூழ்போந்துவைகிடுமால்சிறக்கநாளும்.

இவ்விதமாக்கடுவன்கள்பஃறினமுஞ்சிவபூசையுஞற்றியார
வவ்வதரிற்போந்தவனசரொருவன்வலையெற்றியவைகடம்மை
யெவ்வமுறவேபிணித்துப்பாசத்தாலேயிறுக்கியேகுங்காலிற்
கவ்வியெழுந்தியவனைநோக்கியொருமந்தியதுகழறுமன்றே.

எங்களினுனினக்குவருமாக்கமதுசிறிதேனுமில்லையில்லை
சங்கரன்றனின்மாலியங்கொண்டேயெம்மில்விற்சார்ந்தபின்ன
ரங்கதனைப்பருகியபின்குழவிகளுமுலையுண்ணுமவற்றையீன்று
தங்குறுமம்மனைமாருமுணவுண்பாசரத்தமிதுதயைசெய்யாயேல்.

வழிபாரப்பாபாணித்துதிங்கிருத்தலினுன்மிகவுயங்கிவல்சியின்றி
யழிந்திடுவொன்செய்வேமளியுறநீயெமைவிடுத்தியையவென்னுப்
பழிதொழில்செய்வனசரனுமனமிரங்கிநீத்தவனிற்பரிந்துபோந்தான்
கழிசெறிதாபரமொன்றிற்கவிநான்குமேயுறைந்துகளையுந்தம்முள்.

இக்கும்பரவியின்வருமுத்தறிங்களாயிலகுமெழினன்னாளிற்
றக்கசிவநிசியென்றுமற்றைநாட்சிவலிங்கந்தனைப்பூசிக்கின்
மிக்கபுண்ணியமென்றுஞ்சின்முனிவரிக்காணிலவிளம்பத்தேர்ந்தேம
புக்கம்பாற்றுயருறுநாமென்செய்வமெனத்தம்முட்புகலக்கேட்டேன்.

என்றுரைத்தகவுதமன்சொல்லழகியநாரணனசெவியேற்றிறும்பூதுறறு
நன்றுநன்றுநாம்வல்லேபோந்நந்தக்காட்சியினைநாடுவோமென்
றனறிருவருஞ்சென்றங்கமபினுலற்றமுறுமவற்றைறநோக்கி
வென்றியுறக்கடைக்கணித்துமாயவனககேதமதைதவிலக்கினுனல.

வலிமுகங்கள்வலியேற்றுவிளங்கிடலுஞ்சிவநிசியுமவந்துநேரப்
பொலிவுடனேயெழிறகோதாவரிககூலநீராடிபபூதிபூசி
மலிவாகக்கூவிளமாதியதளிர்கணமிகப்பறிததுமகிழ்விஞேடு
புலியனைசேர்ந்னமலனைசசநிதியிற்பூசிககபபோந்தவனறே.

முன்னரோசினகரததினுண்ணுழைந்துபொறபுதவைமூடிக்கொண்டு
பன்னரியசிவலிஙகநற்பூசைபுலததியனமுனபண்ணுமேலவை
முன்னதனிற்கிசகஙகணமுசசாமம்பாணிததுமுனிவுவாய்ந்தங்
கன்னகதவம்போத்துப்பூசைசெயசசினகரததுளணைந்தவனறே.

புலத்தியனமமறகடங்கடமைநோக்கிமிகசசினவிப்பூசைநாப்ப
ணலத்தலுறப்புரிந்ததஞளிவிரெலாமவீநதிடுவீராகவென்று
வலத்கசாபமபேசமுனிவரனையவைதெரிநதுமறுமைநீயுங்
குலத்துடனேயெந்தம்மால்மாய்வையெனுககொடுமொழியைககூறிவீந்த

சிவபூசையிடையதனிற்கடுத்திட்டவினனலிஞற்சினமிக்கூறு
மலமுடையவரக்கர்குலவிராவணனுப்புலத்தியன்முனவணிபபோந்து
தவமியற்றிமனிதாகுரங்காதியனைமதிககாமற்றககதேவ
ரெவராலுந்தபுதலுறுவரங்கள்பலபெற்றிலஙகையிருபபானன்றே.

அத்தனையிலவ்வசுரன்வீதற்கேயினையிலியாமரியநந்தி
வித்தகமாவழஙகியதோாசாபத்தாறசீதானுமவிளங்குஞானச்
சுத்தனெனமானிடனுக்கோசலததுத்தசாதறகுசசுதனுதறோன்றி
யெத்தகையவிடுக்கணையுமேகளோநதங்கியாவருககுமினியனுவன்.

அங்நான்குபிலவங்கஞ்சின்னுளென்னுலகதனிலமாந்துவைகிக்
கன்னுடுமவாலிசுக்கிரீபனனுமந்தனங்கதனுத்தோன்றி
முனனுளிற்பெற்றவுபகாரத்தாலிராகவற்குமுற்றுஞேயம்
பண்ணுநுங்கொணடுதசக்கிரீவற்குமீளாதபகைஞராவர். (௬௫

என்னநான்முகன்கூறமிகப்பரவியஞ்சலித்தங்கினிதுநோக்கிப்
பன்னுமேழிசைகுரியநாரதனார்பணிவுடனேபரிந்துவாழ்த்தி
யன்னநாரணன்றனக்கங்கருங்கயிலையோம்புடைகொளண்ணனந்தி
சொன்னவச்சாபவகைதெளிதலோடுரைத்தியெனத்தொகுப்பானவேதன்.

பிருகுமுனிபுவனமனைத்தினும்போந்துதிரிதருநாட்போய்வைகுண்ட
மருகினிலவந்தச்சுதனின்மந்திரத்துடசெலலுதலுமாங்குகாத்த
கருடன்கண்டனனமுனியேயிறைஞான்றெம்மண்ணல்கமலக்கண்ணன
றிருவுடனேசுரதலீலைகலவிவிழைகின்றனசெலலேலென்றான்.

பிரதோடவமையத்துமகளிருடன்முயங்குதறபேதையோரா
யரகரசிவசிவவெனவவயினுங்கேட்டிலலையசசோவசசோ
நாரகளுமிவ்வினனவினைபுரியார்கள்பலதேவாநாடுமிந்த
வரமாயனயாகுவனேலவன்மதியையென்னவெனமதிகசற்பாற்றே.

என்றுமனசசிறறங்கொணடக்கணமேயபபதமவிட்டிரிந்துபோந்து
மன்றலமொழிற்குமரிமஞ்ஞளியுடனம்முதலவன்வதிவதான
தொனறுநீளராசலத்துததுவிதியசமபுனைப்பணிந்துதுணைததாளேத்தி
யினறொருசாரநோந்தவொருவிபரீதமவிளமபுவலயானேறகவெனறே

இநதவுலகடங்கலுமேசஞ்சாரமாச்சூழ்நதேனெவருமபெமமான்
சிநதனையாசசிவலிங்கநறபூசையேபுரியுஞசெலவமுறறா
வநதபிரதோடததிறசுகிதமுறுமமையத்துவைகுணடததே
நந்தனிலக்குமியோடுஞசையோகமேபுரிநதுநலமவிழைநதான்.

இவவாறுபுரியுமவறகென்னகதிவாய்நதிடுமெற்கியமபுகென்ன
வவ்வார்த்தைகேட்டநந்தியமபெருமானருளபுரிவனறிநகேட்டி
தெவ்வோடவாறறுமொருபிரகோடவமையததிற்றெரிவையோடுஞ்
செவ்வேசெய்சிவபூசையுஞற்றுதுமுயங்கியதோர்சீதானறுன.

மன்னியவொர்நாணுருவையேவாய்ந்துவையமதிலவாழ்தல்செய்வா
னன்னவன்றன்மனைவியினையரக்கனொருவனெடுத்தங்கடவிசெல்வா
னின்பாநிலையோடுமஞர்மிகவுற்றங்குழன்றபினரிணையிலவேதம
பன்னரியசிவலிங்கவர்ச்சனையால்வைகுந்தம்படர்வனன்றே. (ருஉ)

அன்றியுமபிரதோடகாலந்திலெவரேனுமரியின்பேரை
வென்றியுறவேயுரைக்கினரகடைவரவ்வமையமவிமலற்கேயா
மென்றனுமேபெரிதுவந்துபிருகுமுனியெழினந்தியிணைபொற்றாளை
நன்றநன்றெனப்பணிந்துமிகவாழ்த்திபபிறவிடங்கணண்ணினுலை

வேறு.

இன்னவிரா மன்காதை யியமபிடலு மான்மகனை
யனனநா ரதனருழ்ந்தங் காசியொடு மீண்டபின
ரொனனசெய்வ விசசரித மெவாகபேனும விளமபேனே
லெனனுடைய சிரமதுதா னிரிநதிடுமா லெனவெருகிழநது. (௫௪)

அடவியினி லோாபுற்றை யாலவிருக கததடியின
றடமதனி லேநோநது தன்வாயை யவணவைதது
மடவானற் கலைவாணி மணவாளன சொறறதனை
யடைவாக வேபகாநதங கவனடைவு பெயாநதனனுல. (௫௫)

புற்றதனு ளேவைகும புளினுன றவ நாரதன் சொல
கற்றறிநதான் வெளிவருமோா காலமெணி வதிநதனனு
லற்றைநா ளவன்யோகத தணலஞுன மூவுலகி
லுற்றசரா சரமாய வொாணபொருளக டநதனவே. (௫௬)

இவன்றவததிற் காறறுமை யெலலோரு மெணககனமுன்
தவவுலக மேநாடித் தாஞுசாற்ற வவவொலலை
யவனவிபுலை தனிலிழிந்தங் கடவியினி லேபோநது
கவமிகுதத மயனறன்ஞ னணனுபுத பொல'றாறி.. (௫௭)

வன்மீகத துள்ளுறைந்த வான்மீக மாதவநீ
யுனமோனத் தியோகதனி லுறறதிது காறமையும
பொன்மாகத் தமரரெலாம புகழ்நதுன்னை யேததிடவே
மன்மேதி னிவயின்வந்து மகிழ்நதினிதிங குறைவாயால். (௫௮)

என்றனுமவ் வேடவுரு வினிதொரீஇ முனிவாஞுக்
குன்றெனநீள் வன்மீகச் குவியலினின றெதிாபோந்து
நின்றுபோ தன்றாளி னோபணிந்தங் கேகியெழுந்து
நன்றுபல தோத்திரங்க ளலமுறவே வழுத்தினனல். (௫௯)

அயன்முனிவன் முகங்குறித்தங் காசிபமா வேகமுறி
யுயர்வுறுநல் வியாழ்க்கிழவ வுன்றனக்கிங் கேயுரைத்த
நயமுடைய சீர்க்காதை ஞாலமுற விரித்துரைத்துச்
சயமடைவா யென்றுசொலிச் சத்தியலோ கம்புக்கான். (௬௦)

அற்றைநாண் முதலாக வரியவான் மிகமுனிவன்
மற்றையோ ரியரோடு மகிழ்வெய்தி யாழிருடி
சொற்றதோர் காதையினைச் சுவையினலங் காரமுடன்
கற்றவர்க ளெலாமகிழக் கட்டுரைத்து வாழ்போழ்து. (௬௧)

அந்தகனை வெரிக்கண்ட வரியமாக கண்டேயன
வந்திடலு மெதிரோடி வந்தித்துப் பஃறரமு
முந்தியடி யுழைவீழ்ந்து முறையாக வேவழுத்தி
யெந்தையிவ ணெழுந்தருளு கெனவெருபீ டிகைநல்கி. (௬௨)

எழுந்தருளச் செய்தபின மெதிரிருந்து சிவஞானக்
கொழுந்தெனவே யுறைகின்ற குணகுன்றே யடியேன்றன்
றொழுந்தெய்வ மாவந்த துரியமே மாயையினி
லழுந்தியவென் றனையெடுத்தங் காதரிக்க வருபெரியோய். (௬௩)

ஆயிரமா மாண்டளவு மாறறியவென் யோகததாற
பாயிருளைச் சீதசெழுஉம பகரெழுநா மூவுலகும
போயினதங் கேயுற்ற பொன்னுலக சேமுதலோா
நாயகமா மலரோறகு நனகுரைகக வவாபோநது. (௬௪)

வயப்புற்றி னினறெழுபபி வன்மீக முனியெனவு
வுயர்நாம மிட்டழைததிட் டொருமகதி கரததேநத
னயமுடனே சொற்றிட்ட நலவிரா கவன்காதை
செயச்சொலவிப் போயினனை றேவரீா காணு கென்றான். (௬௫)

நோகத்தான் வருஞமனை நூறியநன் முனிசொல்வா
னுகத்தோ டுள்ளிருந்தங் கயுதயுக மாயுஞற்றும்
யோகத்தாற் கலவியினு லூகித்த லோஞான
மூகத்தாற் கோடியுக முதிரமலையா தியு முளவால. (௬௬)

கோடியா யிரமாண்டு குறித்தயோ குற்றிடினு
நாடியே மகநூறு நலம்பெறவே யிழைத்திடினுந்
தேடிவா னவர்பூசை செய்திடினு மறைபலவும்
பாடியே புரியுமெமைகள் பரன்பூசைக கொவ்விடுமோ. (சுஎ)

அரியபசுக் கறைதக டமை யாயிரமா யிரமாகத
தெரிவுறவே பருடிடினுந் தேர்ந்தடைவ திலையொன்றுங்
கரியமிடற் றுக்கடவுட் கணணுதலாம் பதிசரிதம
புரிபவருக் கேகற்றவொரு புண்ணியந்தா னுண்டுகொலோ. (சுஅ)

குடங்கையினீ ருறக்கொண்டு கூவிளநற் றழையொன்றற்
றடங்கலந்த சிவலிங்க தனைபபூசை புரிபவரே
மடங்வரகொன்று மறலிபய மகிதலததி லேயொரீஇ
நடைசகுலவு நம்பரம னலடியைச சாருவரால. (சுகூ)

புரவரோனுஞ் சிவபூசை யியற்றுமே யூணயாவார
பவங்கோடிப பிறபபேறறுப் பசியாகநீப பிணியுழன்றங
கவமானத் துடனிறந்தங் கருநரகத துள்ளழுந்தி
யவமேறுந் தீமைகளை யமமமம வனுபவிப்பார.

மன்னுசிவ பூசையிலா மனையனைத்தும புலைச்சேரி
யன்னவாக ளுறைவிருநதங காதரவாச சலபான
மன்னமுத லயின்றவாக ளாழுநர குழைக்கிடந்து
மன்னுபுலை யாகளாக மகிஞாஙகாப பிறநதிடுவார. (எக

பவமாற்றுந் திருநீறு பகரரிய வககமணி
யுவமான மற்றிலகு முயாபஞசாக கரவொண்மனு
தவமீயுஞ் சிவலிங்கத தயாளுவினல லருமபூசை
புவனியினிற் புனையாரும போற்றுரும புலையாகளே (எஉ

கண்ணுதலார் சிவலிஙகங காண்டலொடுங் காதலிபபோ
ரண்ணலசா தனமாதி யன்புமிகப பூண்டிடுவா
ரொணணரிய வடியவரை யெதிர்கொண்டங் குபசரிபபார்
விண்ணவரும போறறிடவே விமலனடி மேவுவாரால. (எந

சங்கரனார் சிவலிங்கந் தன்பாலி லெஞ்ஞான்றும
பொங்குவிழி நீர்சொரியப் பூசைபுரி யடியவரா
மங்களமா மவர்வடிவை வண்மையுறத் தரிசிக்கி
னிங்குலகிற் சென்மவலை யிடைப்புக்கு வாழ்வர்கொலோ. (௭௪)

மறைநான்கும புகல்பூதி மணியக்க மேபூண்டங்
கிறையவனை விலலுவத்தா னிறைஞ்சோ மாயிடுறு
நறையாரு பூந்துடவை நணணுசிவந் தலநாடித்
தறைமீது பூசித்தார் தம்பேறறைச் சாறறரிதே. (௭௫)

மாததிதலை தீர்த்தங்கண முறையாக வேநாடிச
சீர்த்தியுற லாங்காங்கே சிவலிங்கப பெருமானைக
கோதறப்பெறறப பூசித்தார் கேண்மையினைக் கொண்டவருந்
தீர்த்தமொனத் திகழ்வாருந் தெய்வமறைச சொலுமெனறான்.

வேறு.

மாதவமார்க்கண்டேய்னிவவாறங்குரைத்திடலுமகிழ்ந்துபோறறிச
சீதமதிமுடித்த முடிச்சிவபெருமானறிருவருளிற றோககிநாளு
மோதரியசீர்த்தியுறுமொணமுனிவவெனையாளவுவகைகொள்வா
யேதமுளேனென்செயவலெனவிறைஞ்சிவான்மீகியியம்புகின்றான்.

ஐயவெனக்குனக்கடைக்கணருடபாராவைநலகியெனையாதரிப்பாய[னே
வெய்யதுயருறறிண்ணமவெனணீறுங்கணடிகையுமவெறுத்தேனந்தோ
துய்யசிவலிங்கவருச்சனையென்றுமுணரற்றுதுயருழன்றேன்
செய்யவருந்தீர்த்தங்களாடிலனேதிருத்தளியுஞ்சேர்ந்திலேனே.

சிவனுருவாகியபஞ்சாக்கரபனுவலையோருஞான்றுஞ்சிந்தியேனே
தவமாகுநிளமால்யவமுதமதைப்புசியாதுதவிர்வுறறேனே
பவமாற்றுநமமுதலவன்விழாப்பொலிவைததரிசியாப்பாவியானே
னவமானமறவெனைக்காத்தற்கிங்காஞ்சூட்சியினையறிகிலேனே.

யோகமதைசசாதகமென்றெண்ணுதுசாத்தியமாயூகித்தேனே
மூகமதேஞானசோபானமெனவேயுன்னிமூகனானேன்
போகமொருவியநானெபெரியனெனவெவர்முன்னுமபுகழ்ந்திட்டேனே
சோகமெலாமொழிகுறுநற்பதிபோறறேன்பசுகதையேசொல்லுகேனே.

இனியேனுமெளியனாஇருக்கததனிலிருக்குநம்மிறைவறகேற்ற
நனியருட்சீர்சிவலிங்கப்பூசையினையேயியற்றினமையெய்தக்
கனிவுடையநினதுள்ளஞ்சிறிதென்பாலருளுடனேகசிதல்வேண்டு
முனிவரனேயெனமாககணடேயமாதவனடியின்முடிவைததாளுல்.

வான்மீகமாமுனிவநீயடையுமபேறறினுககுவகையைககேட்க
கான்மேவுமலாககூநதற்குழனமடவாளொருஞாங்கர்காணசசீல
வானவெரிநிலவருமெங்களரற்போறறியமரரொலாமாக்சமுறறு
ரூன்வடிவநிலத்தவருஞசிவபூசையேயுஞற்றியுயர்வுற்றுரால (௮௨)

சிவலிங்கபபூசையொனறேயிமமைககுமமமைக்குஞசீாததியாகுஞ
சிவசினனமிலேசசுதலேயாககதெலாஞசிறநதசெலவமாமால
சிவனடியாாதமைச்சிவமாநனியுன்னிப்பணிவதுவேசெமமைஞான்றுஞ்
சிவகதைகடமையெழுதிவாசிததுசசெபபுதலேசெபபாஙகாணே.

ஆவிசொருவடிவனைததுமபாலதுவாநிறைவாகவமைநதிடடாலுந
தாவுமதன்செருத்தலுறுஞ்சுரையிடத்துச்சுரநதுவருநதன்மைமான
மேவுமொருமுதலவன்ருனசருவவியாபகனுகிவிளங்குறறுனுஞ
சீவாபொருட்டொவவொருநறறலஙகளிருநதருளசுரநதுசிறநதுவாழ்வன.

அதததகைய திருததலங்களுடபுககுமுறையாகவரனைநாடிப்
பத்தியுறச்சிவபூசையாதிசெயவொன்ருருபானபலனையீயுஞ
சித்திபெறக்காசினியைசசவவியமாவருவாயேறசேண்வாககஙக
ணிததலததிலிருப்பலெனஙவவணகேட்பையவவுழைவாழிறைவனறன்னை

ஆகமததுசசொறறுஙகுநீயேசிபபூசிததஙகளுககுவாயேற்
றேகததைவாய்நததனுலாயபயன்னைததுமுறசசெவ்வனுற்றுச்
சோகததைத்தவிாககுமொருபரஞானமுற்றிடலாஞசோகலென்றா
கேகத்தையேபணியுமினையின்மாாககண்டேயனிசைததப்போனுன்

வானமீகமுனிவாறுமனமகிழ்ந்திடடஙஙனமேவலலேமேவித்
தான்ஞாலமனைததினையுமபிாதககணஞ்சூழ்ந்ததறுவாயோர்சாா
வானமேவுமசரீரிகேடடலுமானநதமுடன்மகிழ்வுபூததது
நான்பெறறேனபெற்றேனலவிபவமெலாமெனபபாடிநாடினுனே.

அதுதக்கணத்திசையாக்கிரனதியான்வளங்களழகின்மேவக்
கதுமெனவேமணியாதிகொழிக்குமலைசெறிகின்றகடலின்கூலம்[ன்
விதுமுடியோன்றிருமயிலைக கொருகடிகையெல்லையினில்விளங்கும்வைப்பி
மதுர்கரமார்வன்னிமரனடியதனின்வேதபுரிவரனைக்கண்டான்.(அஅ)

கண்டவுடனுடினுடினுன்பாடினுன்கணக்கில்லாது
கண்டமெனவீழ்ந்தெழுந்துதொழுதுபுலனைந்தறுத்ததக்காபோறறு
மண்டர்நாயகவென்றனடியேனைககாவாதிங்களவிலகால
மண்டனிலேயெங்கிருந்தாயிக்கணதசோதிருவருடான்வநதவெனறன.

இவ்வாறங்காராமைமிகப்பெருகவேயேதியிறைஞ்சிப்போறறிச்
செவ்வேசெனறருநீரினுறவாடிபபுலாவெணயேச்சீலைசூடித
துவவானசுடாபபூதியெணணிடததுமாகமங்கள்சொறறுஙகிடடாங்
கவ்வாதிவிழிகளெனுமககமணியாஙகாஙகணனபிறபூண்டு. (௬௦)

செய்யபதுமாசனத்திலேயிருந்தங்கனுட்டானஞசெவவேயாறறித
துயயநாறசுத்திகளைச்செய்திதயபபூசையினைத்துலங்கசசெய்து
மையவெளிபபூசனையைபபுரிதறகுமிருசுத்திபரிவாயுன்னி
யையனைநமமுடையவனையாசனத்திலெழுநதருள்வித்தருக்கியங்கள்.

தூபதீபமபுரிந்துபின்னர்நின்மாலியநற்சுததிகணடு
சோபமறவடடபுட்பஞ்சாததிமணவபிடேகஞ்சுகமாவாடடி
மாபதமாங்கலையுடனேவாதனநறபணிகலனைவயககுவிததுத
தூபதுமமாதியொடுவிரைசோததிநிவேதனமுநதொடாபினூடடி.

பதினுறுமுபசாரமபுரிந்தருகினடசதையுமபரிவினிட்டுப்
பதிசகததிரத்தாயவருச்சனைகட்பீததிமையிற்பகர்நதுபலல
துதிபலவுநன்காற்றிககணணீர்கமபலையுமுறத்தோத்தரித்து
நதியணியெமவேதபுரிநாதனையேதியானித்துநாடும்போது. (௬௩)

மானமழுநற்கறைமிடறுமுமமைவிழிநாற்புயங்கண்மலாசசிகூா
வான்வெரிநிஞெருஞாங்கருமையமமையழகுசெயவைங்கரத்தோன்
வேன்முருகன்பாங்கருறமாகத்தினினறிழிநதுவிபுலஙகாணக
கான்மருவுவேதபுரிக்கேத்திரமுற்றிருந்தானற்கருணைமூர்த்தி.(௬௪)

அரியொருதண்ணுமையேந்தித்தனுதனுவெனத்தாளவமைவுசெய்ய
விரிமலரோன்கஞ்சனத்தாறகணீரகணீரொனவொலியைவிளக்குவிக்க
வரிநிரையுமியாழிசையைநாரதகிம்புருடர்செவிவயின்மடுப்பத்
தெரிதருவிணமேனைசையூரவசியரம்பைதிலோத்தமையுஞ்செய்யநட்டம்.

நந்துதியசமபுமணிவேத்திரத்திண்புடைதாங்கிநாப்பணின்று
பந்திபந்தியாநிலவுதேவாமுனிவராகடமைப்புகுதநல்செய்தா
னிந்தவிதமினாவிப்பெளாணமியிற்றரிசிதகுங்கினபுவாய்ந்து
சந்ததமவான்மீகமுனிமுனநின்றுதோத்திரங்கள்சாற்றினுல.

மங்களநாயகபோற்றிமஙகையொருபாலமருமணுளபோற்றி
கங்கைசெஞ்சடையதனிற்கலைமதியமபூண்டிலகுகபாலபோற்றி
யங்கையொளிமான்மழுமூவிலைபாசமணிந்தருளுமாரனேபோற்றி
பங்கயன்மான்முதலோர்கள்கழல்விழையப்பார்த்தபரம்பரமபோற்றி.

கலியாணசுந்தரநற்கவிதராமநதோளணிமுக்கணனுபோறறி
வலிவாயகொடியவிடமணிமிடற்றிலேயமர்ந்தவரனேபோற்றி
பொலிபலவாங்குணடலிகவாபரணமாயிலகபூண்டாய்போற்றி
மலியுமுனபதத்தன்பரிதயத்திலெஞ்ஞானறுமவாழ்வாய்போற்றி.

எனப்போற்றிமீதுமமலன்றனைகமைநுவன்றிடுவனேழையேன்றன்
மனத்தானும்வாக்கானுநின்பெருமையெடுத்தறைந்துமதிக்கற்பாற்றே
வுனைத்தானுமித்தனைகயனுமெனவேயுவமித்தகுரைப்பாரியாரே
தினைதானுமென்றேயுன்றமஞ்சிறிதுணாதலுஞ்சிறந்ததன்றே.

அறிந்துமறியாதியற்றுநவையனைதநூஞ்பொறுததிஞ்ஞானமுளவேண்டுஞ்
செறிந்தநின்றனடிக்கமலச்செழுமலரினேழைமனசிறுசுரும்பர்
மறிந்திடாநனிவிருபபமுண்ணுமைந்துசுலவுவதானமகிழ்விணேடு
முறிந்துநிதமயர்பாக்குநின்னருளாமபிரசமதிங்குதவலவேண்டும.

இந்தவிதம்வான்மீகமுனியோகிதோத்தரிக்கவிளநற்கூனற்
சந்திரசேகரபெருமான்புன்முறுவலுறப்பூத்துசசார்ந்தவன்பிற்
புந்தியுளநன்முனியேநினதெளத்தியங்கேட்டுப்பூரித்திட்டேம்
விந்தையுறநினகருவேண்டியவரங்களீந்திடுவேம்விளம்பாயென்ன.

உடலுமுயிரும்பொருளுமெனதன்றேயுனதென்பதுண்மையன்றோ
மிடலவிடம்பொருத்தியிமையவரிடுக்கண்களைந்தருளும்விமலனுனை
மடூதருநின்றாளிணைக்கண்மெய்யடியருடன்கூடியன்புமேவக்
கடலுலகிலெஞ்ஞான்றுமுனைப்பூசித்தேவாழக்கருணைகூர்வாய்.

மன்றல்பெறுமிப்பதியென்றுமத்தானெந்நாளுமவழங்கவேண்டுந்
துன்றியவிக்ஷேத்திரத்திற்றோன்றுசராசரமனைத்துந்தூயமோக்கத்
தெனறுமடைந்திடவுமையோடிருந்திடற்குத்தண்ணளிதானிசைதல்வேண்
மொன்றியநின்கபர்த்தீசரிவணுத்தமாயிலகவுதவல்வேண்டும்

என்றுபலவரங்கடமைக்கேட்டுமிகக்குழைந்திட்டவிருடிதன்னைக்
கொன்றைவேணியனோக்கியருள்புரிவன்முனிவரநீகூறுமவ்வண்ண
மின்றுனக்குவழங்கினமிங்கைவகையாந்தீர்த்தங்களினைத்தோன்றி
வென்றியுறக்கோடீரவாநதியினைந்திவலைவீசினேமால. (௧௦௪)

சனமநாசனிகுணகருநகன்மநாசனிதெற்குஞ்சனனந்தோறு
மின்னறாப்பாபநாசனிகுடகருஞானதாயினியுதக்கு
முன்னியசீரமோட்சதாயினிநனந்தலைக்கணுமோங்கத்தீர்த்த
மன்னியவிக்ஷேத்திரவளவிலவிபுதங்களொடுமவையங்காநிற்கும.

பன்குளநன்மீனரவிபௌணமியாந்திதிகளிவைபயன்பெற்றோங்க
விங்கெனதுவிழாபபொலிவைதரிசிக்கவருமடியரெவர்களுமாக்கஞ்
சங்கவளவனிதிடுவேமபுத்திராதியபேறுந்தருவலவீற
யெங்கணுமுற்றவரேதத்தபுவியாளுமரசொனவியற்றுவேமால்,

அன்னவற்றுண்ஞானதாயினியென்னுந்தீர்த்தநீரமர்ந்தகாடிப
பன்னியவேதாகமத்துமுடிபாகவேயிலகுமபானமைத்தான
துன்னுபதிபசுபாசபபொருளுண்மைமுறறறிந்துதுளங்கப்பெற்றே
யிந்நகரின்மேற்றிசையிலெஞ்ஞான்றுமபிருபமைகவின்பமவாய்ந்தே

எனககமலன்வழிவருவான்மீகமுனிக்கருளசுரந்தங்கிமயமபூதத
கனக்குழலையுமையுடனேயருடகுறியாஞ்சிவலிங்கங்கரந்துறறுனல்
வனக்கோவினோங்கர்வருநம்பரமனெனச்சூதன்வகுத்துரைக்கதான்
மனக்கோபமறுத்தநைமிசாரணியமுனிவரனிமகிழ்வுகூர்வான.

வான்மீகர்பூசைபுரிபடலமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள். ௩௭௨.

இரட்சசுசென்மநாசப்படலம்.

அம்புயப பொகுட்டின் மேவி யரசுவீற றிருககுஞ் செய்ய
வமபலா மலரோன் றன்வாய் வந்தகொட் டாவி தன்னி
லும்பரும் பனிபபுக் கொள்வா னுயரிரட் சசுவென் றோது
றுமபெயா பூணடு மந்தி யுருக்கொள வுதிததுத் தந்தை (௧)

சத்திய புவன முற்றுஞ் சஞசரித் துறுவ ளாரிற்
றததிய விலதை மொய்த்த தருபபல கனுலுங் காணி
னித்தியங் கனிவாய் மேடு நிரமபவே யயின்று தேககி
வித்தகச சாமபு வநதன வியனெமபி யெனவாழ்ந திட்டான். (௨)

நாமக டனத்தி னுளு நலலுரப புயம மூததுங்
தாமரைக் கிழவ னோநாட சததிய வுலகத் தோர்சாா
காமாமிக குறற நலல கலியாண தீரதத மொன்று
பூமரம் பொலிவு கூரப புத்தய மகழ்நது நோக்கி. (௩)

இச்சர சுழையி லேவ ரோனுமீ ராடி னோர்கான்
மெசசிடும் வனபபு வாய்நது விபுதரும வேட்ட முற்ற
யிசசைமா னினிய ராகி யியஙகுவ ரொன்னுச ரூளொன்
றச்சம துறவே சொற்றங கவனுல கமர்நதி ருநதான்". (௪)

அததட ஞாங்க ரோங்கு மருங்கனி யகமத துமபர்
சுத்தநற சுகம தொனறு சுகமுட னிருக்கக் கண்டாங்
கித்தைநா னெற்று வேனென் றிரட்சசு தாவி யெக்க
வத்தரு ணததுக் கமபித் ததுபறந் திட்ட தன்றே. (௫)

கிள்ளைவிண் ணோடிப் போகக் கிளைகெழு நுனியி னின்றுங்
தெளளிய தாங்க னேக்கித் தெரிந்ததன னீழல் கண்டே
யெள்ளியிங் கென்னே யென்னே யென்னையே யொருவனெத்திங்
குள்ளமர்ந் துள்ளா னென்செ யுறுதொறு வுஞ்செய் கின்றுன். (௬)

இவனைநான் கொல்ல லில்லா தியங்குறே னென்னத் தாவிச்
சவதமுற் றிலஞ்சி யததுச் சடக்கெனப் பாய்ந்து நேடி
யெவனையுங் காணு தெயததங் கெழிற்கனை மீதி லேறித்
துவரிதழ்த துணைநற் கொஙகைத தோகையிற் றற்காண்டுற்றே.

இனனநீர் நிலையி லுற்றே னெனுனரு மெய்மையைக் கவ்வித்
தன்னிக முருவை யெற்குத தநஞுதன் னுருக்க ளநதா
னென்னயான் செய்வ லென்றங் கேங்கியே பாங்க ருற்ற
வுன்னத நிகேத னத்து ளுறறயா மனையைத தாழ்ந்து. (௮)

பனனினன றுதிக ணீளப பணிநதனன் பகரெண டோளி
யெனனநிற கிங்கு வேட்கை யியம்புக வொலலை யெனனு
வன்னையே சிறுககன வாயந்த வணங்கமை யுருவை மாறறி
யென்னையாட் கொள்ள வேண்டு மிணையடிக கமலம போறறி. (௯)

என்றுகை கூப்பி யேதது மிரட்சகைச சூரி நேராநதே
யினறுனக கேயநத விந்த விளமபிடித தோறற நுநகை
யொனறுநல விரகா லன்றி யொருவுறு தநநாட காறு
நன்றுபெண ணுணி னின்மெய நவமபெறு மயனந தோறும. (௧௦)

கொணடுநீ சரிததல செய்க வெனவீரி கூறிப போக
வண்டுமென் வடிவை மாறறி யறறம துறுதத கைய
னண்டாத நாட்டை நாடி யவன்கரந திருபப னென்று
வெண்டிசை முடிய றேட விரடசசு முனனி னுளால. (௧௧)

பொறபினுக் கிணையே தெனனும பொலனிழை முறறும பூதத
விறபுரு வான மாதர் வியநதபி னயததி னுடக
கறபுடைச் சகிநற் றேவி கவானிடை யமாந்து சாரக
கற்பகத் தடியி னீழற் கவினமணிக காநதி வீசும. (௧௨)

ஏற்றம துற்ற சீய விருமபிடர்த தவிசின் ஞாங்கா
வீற்றிருந் தருளும போகி வியனவை நடுவட் போநதங்
காற்றரு நிருத்த முற்று மமைதியிற கணடு நெஞ்சி
லூற்றென வன்பு வார வுயரிரட சகநின றுளால. (௧௩)

இங்கிவ ணின்று ளியாரென் றெழிற்புரு கூத னோக்கி
மங்குன்மா வளக மென்கோ வளர்மதி வதன மென்கோ
சங்குநீண் மிடற தென்கோ தளவுவெண் ணகைய தென்கோ
பங்கயந் தனங்க ளென்கோ பதமிரு கஞ்ச மென்கோ. (கச)

என்றரு கினனே யோடி யிருகரந் தாவிப பற்றித்
தன்றனி யுறையுட் கொணடு தனிததமஞ் சததிற் சேர்த்தங்
கன்றுதன் கலவை மாபி லணிமுலை ளெழுமுஙகப புல்லக்
குன்றென வுறழும வாலிக குரஙகினைப பெறறுா ளன்றே. (கரு)

சினனுளின் பிற்றை யோநாள் செங்கதிரச செலவ னோக்கி
முன்னுகத தோனறு மிந்த மொயகுழ லாளை மான
வெங்நாளுங் கணடே னில்லை யெவ்வயி னுறைவா ளனனுப்
பின்னுகப பையச சென்று பெயதொடி மலாகனைக பறறி. (கசு)

தறையிருள் காததா லோச்சுந் தக்கவா தபனும வானத
துறைதரு மதியு நோந்தங் கொன்றுறச சந்தித தென்னுக்
கறையறு முகத்தின முததங் கனிவுட னீந்து காநதி
நிறைமணி நிலவு மொறறை நேமியந் தேரிற சோத்து. (கஎ)

விசயமண டலததி லொற்றை விளுடியிற போந்தங குற்ற
வசதியிற றங்கிப் பூண்ட வமபினைப பிறித தோனறுங
குசவினைக் குழையப புலலங குலவுசுக கிரீவற பெற்றுக்
கிசவடி நோக மறறைக கிளாசுரா லோக முறறுள. (கஅ)

இவ்வண மிங்கு மஙகு மிரட்சசு சூாதது லாவி
நவ்வியங் கண்ணி வாணி நாயகன றுனு மோாநாள்
செவவிய தனவா யானமுற செய்தகொட் டாவி மாடடுத்
தெவவற வநதா னியாணடுச சோந்தன னென்னுச சூழ்ந்து. (ககூ)

அறிவினிற கூாநது முனனி யவனிலை நன்னர்த தேர்ந்து
செறிகுாற றிவவு வாயத்த திப்பிய மகதி தாங்கிப்
பொறிபுலன யாவு மந்தப புந்தியின் வயத்த தாக
நெறியொடு மீட்ட வலல நீணமுனி வானைக் கூவி. (உ0)

கொட்டாவி யூடு போந்த குமரனென னிளஞ்சி றுக்கன்
கட்டான வென்சூள் கொண்ட கவியாண தீர்தத மூழ்கி
மட்டாாநத குழலி யாகி வானுல கியங்கி வைவான்
கட்டான மிடறீறைப் பறறிக கடுகெனக் கொண்டி வர்ந்து. (உக)

நான்மகிழ்ந் தேததக் கோடி நலன்பல பெறறங் குய்ந்த
வானமியூா வைபபு நாடி வளாசன்ம நாச னிபபோத்
தேனமலி தீாத்தத் தூடு சேடுற வாட்டு வித்துப
பான்மதிபபரமறபோற்றிபபழையதோருருசசெய்விப்பாய. (உஉ)

எனறனு நார தன்று னெனகனுந துருவி நேடி
யென்றுமண் டலததைச சூழு மிந்துவின் வட்டணைக்கு
ளனறவ ளுறைதனேககுற றலாவன் சொறற வெலலா
நன்றவ னெடுத்துக கூறி நானிலய வநது நண்ணி. (உ௩)

இருவரும வதிவுற றேகி யெழிறறிரு வானமி யூரின
மருவருஞ் சன்ம நாச வாவியிற படிநத வேலவை
யொருவரு மணங்கு ரூப மொழிநதிடக் குதூக லித்தங்
கிருவகைப் பயனு முறறே விரட்சசு மிகபபூ ரிததது. (உ௪)

அதிசய மிஃதா மென்றங் கருங்கனா மீதி லேறி
நிதிநிசர் பாலின் வணண னீடுமா லயமே தோன்றப
பதியிதோ வந்திங் குற்றுன பழவினே பாறற வென்னுக
கதுமென வீழ்நது தாழ்ந்து கைகுவித தஞ்ச லிததே. (உ௫)

உலகநா யகனே போற்றி யும்பர்தம பிரானே போற்றி
யிலகுமான் கணிசசி யேந்து மிகேன்மலர்க கரத்தாய்போறறி
குலவிய வருந்த வததர் குறைதவி ரொந்தாய் போறறி
யலகில்சீ ரைய போற்றி யணணலே போற்றி போறறி. (உ௬)

மங்கைநா யகனே போறறி மறைமுதற் பொருளே போறறி
திங்களும பணியும் வைகுந் திகழ்சடை யாள போற்றி
பொங்குவெண் டலைய ணிந்த புண்ணிய முதலே போற்றி
சங்கரா போற்றி போற்றி சதாசிவ போற்றி போற்றி. (உ௭)

அம்புய மலர்வா ழெந்தை யாதியர் தலைவா போற்றி
வம்பல ரிமய வல்லி வாமபா கத்தாய் போற்றி
நம்பிடு மறிஞ ருள்ள நளினமீ துறைவாய் போற்றி
யெம்பரம் பரனே போற்றி யீசனே போற்றி போற்றி. (உஅ)

எண்ணருந் தோத்தி ரங்க ளிரட்சகன் போற்றிச் செய்து
நண்ணிய முனிபி றக்கு நாதமேற் போந்து வேதப்
பண்ணவன் றிருப்பணிந்து பண்டையின் வாழ்ந்தா னென்று
வண்ணநற் சூதன் சொற்றா னருந்தவர் தமக்கு மாதோ. (உகூ)

இரட்சசுசென்மநாசப்படல முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் - ௪௦௧

பார்த்தசாரதி பாபநாசப் படலம்.

பொங்கரி வண்டினம் புரியுடைத் திணாமது பூரித் துண்ணும்
பங்கய நாண்மல ருந்தியிற் போதனைப் பண்பிற் றந்து
சங்கணி சக்கரம் வாள்சிலை தண்டமுஞ் சார்பி னேந்தி
யங்கத வணைமிசை யலைகட லறிதுயி லார்ந்த வண்ணல். (க)

குழவிவெண் மதியினைப் புறங்கொளும் வாணுதல் குலவு மின்னார்
மழலைமென் கிளவியை மருதமா கிளிசொல மகிழ்வி னூட்டி
முழவுக ளியம்புறத் தாளமொ டுறுநடம் முறையிற் செய்யும்
விழவுள வீதியின் வடமது ரைப்பதி விளங்கு மான்றும். (உ)

எழிலவசு தேவனுக் குயிரன மனையளா யின்பு வாய்ந்த
பழிதபு தேவகி மணிவயி றொளியுறப் பண்பிற் றோன்றிப்
பொழிதரு பாறயிர் நிறையுமாய்ப் பாடியிற் பொற்பு மிக்கத்
தொழிலுடை நந்தன சோதையின் மனைவளா சூனு வானன். (௩

நந்தனன் மனையுழை வதிதரு நறுநுத லுரோணி யின்பொன்
னந்தனை யாலிலை யனவுத ரத்திடை யழகு மேவச
செந்தளி ருருவென வந்தொளிா மேனி திகழத தோன்றி
யுந்திடு மொருபல ராமனொ டனுதின மூவநதங் காடி. (௪)

கிருட்டின னெனவொரு பெயர்கொடு பாடியிற் கீர்த்தி வாய்ந்து
தெருட்டின னனையயன முதலிய யாரையுந திகழ்தன் மாமன
மருட்டியங் குயத்திடு மிகவலி யுறபபெறு மலலா தமமை
யுருட்டின னுடலகள் பற்பல வாற்றின னுமப ராபப. (௫)

கண்டவ ருளமீத தெருமாக கவினுடன கனைநோ நோக்கு
வெண்டள வருமபுறழ மென்னகைப பூதனை விரவ நோககிப்
புண்டரி கம்புரை வாயுற வெமமுலை பொறபின் வைத்தங்
குண்டனன் பாலுமங் கவளுயி ருஞ்செல வுலகமுண்டோன. (௬)

தொட்டிலிலயாவொடுநதுயிலகொளுஉசசெவவி திறறுணைத்தாணீட்டி
யெட்டியங் குதைதரச் சகடம தருந்துக ளெனனப போகக்
கட்டிவிண வளிசுழ லதரொரு வவுணனுங கடிதன் றேகத்
துட்டன திருவிழி பிதிருற நிலமிசைத தொலைததிட் டானல். (௭)

பாடியி லாயர்கள் மகிழ்தரத தவழுதல பணபிற செய்து
நாடிமண ணினையளி யுணடிட வசோதையு நன்கு நோக்கி
யோடிவந் திதுதொழில செயதிட லெனக்குணி லோசசு மேல்வை
பாடியில் வாய்திறந் தழுதனன கணடனள பார்வின முற்றும.

மறந்தன ளெடுத்தனள் மாரபினி லணைததனள் மகிழ்வு மிக்குச்
சிறந்தநல விழிவரு நீரினை நீக்கினள் செப்பி னொக்கும
பறந்தவண முலையினை யூட்டின ளழுகையைப் பண்பின் மாற்றித்
துறந்தன டயினைம திததிடும் வினையினிற றொடுவெண் டாரப்ப.

பாறதி யிழுதினைத தன்னக மயின்றுளி பயந்த வஞ்ஞை
சீறுவ ளென்றெணி யயலவா மனைதொறுஞ சிககென் றோடி
யேறுவன் ஞானிறிடு முறியினைத தாவியங கெடடா தாகி
லூறுசெய திடுவனற் குழிசியைக் கல்லினி னுரன்மீ தெல்கி. (௧௦)

இவ்வணம் புரிபவன் றனையுலூ கலனுட னிறுக்க யாத்துச்
செவ்வணை வாய்சசியும் வாய்மடித் துறுக்கியே சிறிது நீங்கக்
கவ்விய வுரலுடன் மருதிடைத் தவழுறக் கரிசாய்ந் தன்ன
வவ்விடு மரனெமிர்ந் திரிநதுமுன் வடிவினை யடைந்த வன்றே.

வனந்தனிற் கனறுருக் கொண்டொரு நிசிசரன் வற்சலத்தி
னனந்தலை யொருவரு மறியொணு வகையுற நன்கு தூக்கித்
தினந்தின மழகுறப் புகழுடன வளர்தரு மலர்ச்சேய் கண்ண
னிணைநதரு விளங்கனி யுதிர்த்தன னெறிநதன னிரிந்தா னன்றே.

மானவன் களியினனு செறிவுற நிறைதரு மலர்தத டததோர்
தானவன் சுலவுறு குருகென வுருக்கொடு தனித்துப போந்தங்
கானதின் பிறகுறு கணணனைத் துய்த்திட வதனின் வாயை
யூனமுற் றிடமலர்க கரத்தினி லீர்ததவ னுயிர்கொண் டானல்.

மலைசெறி வினிலொரு நிருதன்வெம பணமென மலிநஞ் சேய்ந்து
கொலைநிறை பகுவா யுடனுற முழையெனுக குழக னுனனித்
தலையினூ டுழைந்தத னுடலினை யீர்க்கவுந் தன்னை ஈற்ற
கலைபயி லுருவெனச சாபம தொருவிநற் கதிசேர்ந் திட்டான.

தாதனை யளிகுல மாடல்செய் திசைபுரி தவிச தென்னுப்
போதலர் மேவிடு தமனியன பாடியிற பொலிக துப்பை
மேதகு சிறுவனை விழைவொடு கவர்ந்திட மிடைகுல லைததார்ச்
சீதரன் பண்டைய படிவகுத் திட்டனன றிகைகக வேதன். (௧௫)

யமுனைநற் கரையதி லானிரை காத்திடு மாய ரீட்டக
குமார்க ளொருமடு நீர்குடித் தொழிதரக கோதில வாசங்
கமழ்தரு துளவணி மாயவ னக்கணங் கடைகக ணித்துத்
தமவிட மொருவுற வெவவரையுங் காத்தனன் றபுத றீர்த்தே. (௧௬)

அத்தட நாப்பணிற் கன்னிய ரவங்களொ டடர்ந்து சூழ
நிததமு முறைதரு கடுபெறு காளிய னீண்ப டத்து
வைத்தல ரடியினை நடஞ்செய வயர்வுறு மமமர் நோக்கி
யொத்தபெண் ணரவின மிரங்கிட விடுத்தன னேதந் தன்னில்.

இத்தக வியந்தமை யொற்றரிற் றெரிதர விதைகொ ணா
சுத்தநற் சேயினைப் பரிவுடற கண்ணுறத் துறையினே
தத்தழ லுறுகணஞ் சுற்றிவெய் தியற்றிடச் சலச நாப
னத்தணங் கியாவையு முண்டன னவையிற் றடைக்கும

தினந்தினந் தன்னெடும பற்பல வாடல்செய் சிறும காளை
வனந்தனி லொருபொழு தழலுற வளைதரு மம்மாக் கால
துளவனற் படலிகை துயலவரு மாபுறத் தோன்று கண்
ணுளமகி ழுடனழல் பொருகவென நுகாநதன னும்பா் (௩௩)

விரைகமழ் மலர்செறி குழலசை தொறுவியர் விறலிமார
முருகவிழ் நறுதுணா மனைநிறை மடுவயின மொய்த்து நீ
மருவுதன் கரையிடை மணிக்கலன் மேகலை மகிழ்வின
தருபுனன் மூழ்கினர் விரைதிமிர தாடினர் தண்ணி ரோ (௩௪)

அவ்வம யந்தனிற் கரைதனின மேவிய வாடை யாதி
செவ்விய குருமணி யலகுனற் றேகையா தேறு வண்ண
மவவயி னுயரிய சினைசெறி யெழிறகுருந தகமத் துமபா
கவ்விதன் கேறினன் கருணையங கடனிகா கரிய கண்ணன. (௩௫)

கள்ளவெம் முடைக ளீகென விரந்திடக காந்தை மீர்நீர்
வெள்ளம தலைதரு கரையிடை வநதெனை வேண்டி னுங்கட
குள்ளபொன் னுடையைத் தருகுவ னெனறன னெப்பி ல
தெள்ளியவமைக்குழலவைததுநன்கிசைசெயுஞ்செவ்வாயன. (௩௬)

கரைவயின் போந்துதம படவா வலகுலைக காததாற் பொத்
விரைகமழ் குழைபல கொணடரை மூடி விழைவின் வேல
சிரசினி லஞ்சலி குவிததவர்க் கேகலை சோத்த போழ்து
சாசநற் காமமுஞ் சோத்தன னுயாதங் தைய லோபால. (௩௭)

கலையரை யுடுத்தினர் கணகளுக் கஞ்சனங் காணத்தீட்டி
முலைகளில் விரைகமழ் குங்குமத் தேய்வைமேன் முழுதுமட்
தலைமயிர் புலர்த்தியொற் றகிற்புகை யூட்டிநீண் சடைகள் வ
மலைவுசெய் காமன்விற் போரினிற் சிக்கினர் மையல் கொண் (௩௮)

ழ வியாவுற வியன்மணி நூபுர மெல்லென் றார்ப்பப்
)குலி லமிர்துற வணமுலை பம்பி விமம
। கணணனங் கொவ்வொரு பொதுவிய ரரிவை பாலு
)னுங் கானிடைத் தனிததனிக் கிரீடையி லுவப்புறுத்தான்

।ண் வேந்தனுக் கிந்திடமே பூசையை நணிவி லக்க
விந்திர னெழுமுகி விணைவிடுத தாவி னீட்டஞ்
. கவிகையா யேந்துகோ வாத்தனச் சிகரி யொனருன்
ரயக் காத்தன னெழுதின மாயவன வலாரி வெட்க. (உசு)

வேறு.

ரம வைகு மாய னெழிற்றிறை யமுனைத் தீரஞ்
ய சூழலின் வேயைச செங்கையி னினிதங் கேந்தித
துகிரி னேருஞ் செய்யவாய்க் கமலம் வைத்தே
)ற் குரலாற் சத்த சுரதமொடும பணக ளாற்ற. (உஎ

)னை யோாந்த நலலா ரிருண்மலி கூநதல் சோர
டை நெகிழ்நது விழ நகுமுலைக கசசுப் பிற
)ழைப் பார மாறறு தணியிடை வாடி யலைக
)லி சிலமபங் காரப்ப விணைந்தனா கண்ணற் சூழ்ந்தார்.

ன் வெரிநி லேதோ மறுக்கணடாங் கதனைத தொட்டே
ன் சாணிற் றுழ்ந்தங கவனுடற பரிசங் கொண்டு
ன் மாலை வைகு நீளவரி யோசசிக காமாக்
தயர்ந்து காமக கவலையின் முயங்கி னரால். (உகூ

பிங் கிவற்கு நோா யசலையி லிசைப்ப மென்பர்
பிங் கெடுநதுப பன்னச் சேடனுந் தாமோ வென்பார்
ரநா மோரநத போழ்தே பெரிதுள நாடு மெனபாா
வாாத் திட்டே நமமைத தண்ணளி யினியுண் டென்பார்.

ணலா நந்த மீது கடைக்கணி யாதோன் றன்னைக்
ணனென றழைக்க யாக்குங் கணக்கது முண்டோவென்பா
ரணினை மருட்ட வல்ல பெருஞ்சித்த னிவனு மென்பா
ரணருங் கோடி மாற ரிவற்கிணை யல்ல வெனபாா. (ங

இவ்வகை வெருளு மன்னு ரிணைமுலை மோதிச் சாட
வவ்வயின் றுடனை தோறு மணிமலர்ப் பந்தர் தோறுஞ்
செவ்விய குகைக டோறுஞ் செறிநதன் னகலஞ் சாதகித்
தவ்வலுற றுறுநற கண்ணன றனித்தனிக் கலந்திட் டாளே

மங்குலின வண்ண மேனி மாயவன் மகளி ரோடுங்
கங்குலங் கொருவி மாயக் கதிரொளி காட்டுங காறும
பங்கயக் காததாற் பற்றிப் பூணைமுலை ஞெமுங்கப புல்லி
யங்கயல பாயும பண்ணை யாயாபா டியினிற புககான். (௩௩)

பாடியின் வைகு ஞானறு பகாசரச சுவதி தீர
நாடிய மறையின வல்ல நணணுவிப பிராக ளோடுஞ்
சூடிய விந்து மோலிச சோதிதன் விழவங காறறி
நீடிய வரங்க ளேறறு நிலையகஞ சோநது றைநதான. (௩௪)

நந்தன்கண டுஞசு போழது நடுநிசி வயினங் கோாநாள
வந்துவெம பாநதள் கவவி வாய்விழுங் கிடவக கணணன்
றநதுணைச் சாணுற ருககத தன்னொரு வடிவ நீங்கி
முந்திய வியக்க ளுகி முனபணிந தேததிப் போனான். (௩௫)

திரையலை யமுனைத் தீரஞ சீதா னுலாவு மெலலை
வரையுறழ் சங்க சூடன வநதுபல வின்ன லாற்றத
தரையினின மோதி மாயதகுத தானவன் கரத்தி லுறற
யுரையறு மணியைக கவவி யொருகுழை யோனுக கீந்தான. (௩௬)

சேவினல் லுருவ மாகிச செறிநதிடு நிரையி னுபபண்
மேவிவந் துற்ற தீய விடநிக ரவுணன றனனைக
கோவிய ருடனே கூடிக குலவிடுங் கண்ண னெகக
யாவியைப் போககு விததா னலாகரத் தறையொன் றீங்கே. (௩௭)

கண்ணனற் செயலக ளெல்லாங் கஞசனு மாமன கேளா
வெண்ணரும வெகுளி பொங்க விணைவிழி மிக்குச சேப்பத்
திண்ணிய கேசி யைக்கூய்த திகழுளைப பரியா மேவி
நண்ணிய மாயன றன்னை நாடுதி தொலைக்க வென்றான. (௩௮)

கந்துக வுருவந் தாங்கிக் கன்மலை நடந்தா லன்ன
வந்ததோ ரவுணன் வாயின வன்கர நுழைத்து ருண்ட
பந்தென வெடுத்து வீசிப பாரினி லெறறிக் கொன்றான்
நந்தகோ பால னாகி நணணிடு மையன் மாதோ. (கூசு)

திறன்மய னெச்சன் கொற்றத திண்படை வியோம னெனபார்
விறல்கெழு மாய ரீன்ற வியன்மகா ரோடுங் கூடி
யுறவுட னவரை யாங்க ணோர்கிரி முழையிற் சோகக
மிறனுறுங் கண்ண னோர்ந்து மீட்டன னவனைக் கொன்றே. (சுO)

கஞ்சனும பெருமி தத்தாற் கடைக்கணின் ஞெகிழி யுக்கு
வெஞ்சிலை வேள்வி செய்க விளக்குக மலலர் சாலை
குஞ்சரக் களிற்றை விண்ணைக் குடைந்திடும வாயில் சேர்க்க
மிஞ்சிய வரசர் தம்மை விளிக்கநங் களத்திற் கென்றான. (சுக)

கல்லினும் வலிய தோளான் கஞ்சனங் குறற நோன்மை
மல்லர்த முகத்தை நோக்கி மாவுர மமைந்த நுங்கள்
வல்லபத் தானே மேக வண்ணனை யணணன் றன்னை
யில்லையிங் கினிமே லெனறு விமைப்பினிற் படுத்தி ரென்றான்.

பொறிமுகக் கரடத் தானப பூட்கையோ டியறறு போக்குங்
குறிதிகழ் மல்லற் போக்குங் கூரளி துதைந்து பாடும
வெறிதுள பத்தோன் முனனோன் வியனுற வலிய ரென்று
ரறிகுவ மழைதநி யென்றே வக்குரூரற்குச் சொற்றான். (சுந)

காந்தினி புதல்வ னெல்லைக் கடுகெனத தேரிற் போந்து
பாந்தணமே லாடி னானைப் பணிந்துமன் னவனுங் கொறற
வேந்தனங் கழைத்த சேதி விளமபலும் கேட்டு வல்லை
யேந்துமான் வையத் தேறி யெயில்வளை மதுரை சார்ந்தான்.

அங்கக ரணியா ராமத தருவினி லிறங்கிப் போந்து
மன்னவன் கலைது வைத்து வருமொரு தூசன் றன்னை
மன்னிய வறுவை கேட்க மறுத்தலுங் கணணன் மாய்த்துப்
பன்னரு மாடை யாவும பறித்தியா தவர்க்கங் கீந்தான். (சுரு

ஒன்றினை யரையின் வீக்கி யுயர்களுசற் கணிவோன் வந்து
நன்றுபொற் கலன்க ளேந்த நண்ணுற வலங்க ரித்து
மன்றலர் மாலை தாங்கி மற்றவ னளிக்கச் சூடிக்
குன்றிய கூனின் மெய்யாற் குலவுமோா தெரிவை வந்தே [௪௯)

எண்ணருங் கடிகை வீசு மெழின்விரைச் சாந்தங் கொண்டாங்
கண்ணனுக் களிப்பே னென்று வருங்கரந் தன்னி லேற்றுக்
கண்ணனுக் கீயத தானுங் களிப்புடன் வாங்கி யபபிப்
பெண்ணவள் கூனை மாற்றிப பேரணங் கென்றுச் செய்தான.

சிலைமகம் வளாக்குஞ் சாலை சிகனெப போந்தங் குற்ற
மலையுறழ் தனுவைப் பற்றி மதாப்பொடு முறித்துத் தள்ளி
யலையெனப புரணடு சூழ்ந்த வணிகெழு மலலர் தமமைக்
கொலைசெயு மறலிக் கீந்தான் குளைகழன் மலர்த்தாட் கண்ணன்.

கூன மதி வெரினைத தேய்கருங் குடுமியி னுயாந்து ஞான்றும
வான்படு கஞ்சன் கோயில் வாயிலிற செனறு புக்குற்
றான்மலி கோட்டி னோடு மொருகாஞ் சுழற்றிப் போக்குக்
கோன்விட வந்த வந்தக் குவலயா பீடந் தன்னை. (௪௯)

கைமமலை முன்னர்த் தாக்கக் கனததவா லதினைப் பற்றிப
பொம்மெனச சுழற்றி யார்த்துப் பொறிபுலன கலங்கிச் சோரக்
கொமமைகொள் பூணு லாவுங் கோட்டினை முறித்து வாங்கி
யிம்மெனு முன்னர்மோதி யிரித்தன னெழிற்கோ விந்தன். (௫௦)

மல்லர்க ளோக்கிச் சீறி வலிகெழு கரங்கள் கொட்டிச்
சொல்லரு முட்டி யுத்தந் துணிவுடன் புரிதற் குன்னிக்
கல்லொடு முரணுந் தோணற் கண்ணனைத் தாவித் தாக்க
வல்லவர் சவையின் முன்னர் வளைந்தனர் கஞ்சன் காண. (௫௧)

அருந்திற லோடு வநதங் கார்த்திடு மல்லா தம்மைப்
பொருந்திய காலாற் றூக்கிப் பொள்ளெனத் தூக்கி யெற்றித்
திருந்தல ருயிரா வானிற் றிகழெம புரததில் வைத்தான்
குருந்தினி லிவர்ந்து முன்னங் குலவிய வணண றூனே. (௫௨)

அற்றைவெஞ் சவையி னுப்ப வணிமணி யிழைத்த பீடத்
துற்றிடுங் கஞ்சன் மீதி லும்பலைக் கவ்வித் தாவிப்
பற்றிடும் வயமா வென்னப் பாய்ந்தவன் படிக்கண் வீழ
வெற்றுலா னுயிரைக் கண்ண னேற்றினன் விண்கூற் றற்கே.

காமர்வண் டிசைக்குந் தாரான் கஞ்சனை மாட்சி நோக்கி
நாமகள் கணவ னாதி நாகலோ கதத ரியாருந்
தாமரைத் தாளைப் போற்றித் தருக்கிய களிப்பினோடும்
பூமழை சொரிந்தெஞ் ஞான்றும புகழுடல் பூரித் தார்கள். (௫௪)

இனனபின் னிராம னோடு மிருவருங் காசி போந்து
பன்னரு மோன சாந்தி பனியெனு முனிவன றன்பா
லுன்னரு மெவ்வெட் டாகு முபரிய விஞ்சை முற்று
நன்னர்சூ ழறுபா னோடு நான்கெனு நாளிற் கற்றார். (௫௫)

அங்கவர் குருவின் சேயை யாண்டுபல கழிந்த வோர்நாள்
செங்கராக் கவ்வி யுண்ட செய்தியை யறிந்து காலன்
றங்கிய வூரிற் கண்ணன் றகைந்தந்த மகவை மீட்டுப
புங்கவன முன்னா விட்டுப போநதனன் மதுரைநாடி. (௫௬)

ஊன்றனைப் பிளிற்றும் வேலோ டுருசரா சந்த மன்னன்
றேன்றனைச் சொரியுஞ் சூழற் செறிந்திடு மதுரைக் கண்ணே
மான்றனை மருட்டு மாயா மகளிர்த மணாள னேயென்
பான்றனோ டுயுத்த மாற்றிப் பதினெழு தரந்தோற றானால். (௫௭)

பின்னரோர் கலவ யன்றான் பெருமபடை கொணர்ந்துசார
வன்னவன் றனக்குத தோற்ற வாறுபோற் கண்ணா னோடித்
துன்னிய மலைமு டுக்கிற் றுயில்வுறு முசுகுந் தன்பின்
மன்னனு மம்ம றைத்த மன்னனை யுதைத்தா னற்றை. (௫௮)

எழில்முசு குந்த மன்ன னிணைவிழி விழித்து நோக்க
வழலினிற் பட்ட பஞ்சி னழிந்தன னவுணன றங்கு
மழலிடை யொத்த வேந்தன் வழுத்தனு மவற்குக் கண்ணன்
றொழுகுலம் பிறந்து மேன்மை துலங்குற வரங்க ளீந்தான். (௫௯)

மதுரையைச் செவ்வ ஞேக்கி வருசரா சந்தற் கண்டு
கதுமெனக் குகையி லோடக் கண்டவன் குகைக்குத் தீவை
யிதுளியே மாய்க வென்று விட்டுததன் னகரஞ் சார்ந்தான்
பொதுவரின் குலத்துக காளை போந்தனன் குப்புற் றும்பே.

அன்னவாய்ச் சியர்செவ் வாயி னமுதினை யருந்துங் கண்ணன்
பன்னுயோ சனையீ ராறு பரவிய நியக்கு ரோத
மன்னுமந நீளத் தோதை மணிக்கட லகட்டி லாககந்
துன்னிய நகர மொன்று துவரையென் றியற்று வித்தான். (சுக)

மணிவெயி லெய்பபு நீதது வதிதா நிவக்கு மிஞ்சி
யணிகெழு துவரை யூரி லமர்கையிற் பலரா மற்குத்
துணியெயா னநத நாட்டிற் சுகவிரோ வதன்றுன பெற்ற
பணிநிறை குதலேச செவ்வாய்ப் பாவையை யீந்திட்டானல்.

உறறிரு விதர்ப்ப நாட்டி னுருக்குமன றங்கை தன்னைக்
கொறறவேற் சிசுபா லற்குக் கொடுத்திடக் குறித்த ஞான்று
மறறவ டுவரை யூர்க்கு மறையவற் றூது போககச்
சொறறநற் கணண னேகித்துடுமென வெடுத்துச சென்றான்.

தடுத்திடச் செருவினுற்ற சயசரா சந்த னேடு
மடுததிடு முருககு மன்ற னணிபடை முற்றுஞ் செற்றுத்
தொடுததிடு கழற்காற் கண்ணன்றுவரையி லினருர் முன்னர்
விடுததபி னழலசான் றுக வியனுருக் மணியைச சேர்ந்தான்.

எழிலுறுந் துவரைக் கண்ண னிருந்துவ ரதா முணடு
தழுவுகைக் கடங்கா தோங்குந் தனிமுலை ஞெமுங்கப் புல்லி
விழைவுசை யோகத் தென்றும விருமபிட வேனி லாளி
மழுவென வந்து தித்தான் மன்பிரத் துய்மம னுக. (சுரு)

சத்திரா சித்த னென்றைத் தரணியைத் தரிக்கும் வேந்தன்
பத்தியோ டென்ற சத்ய பாமையை யளிக்க வேட்டு
முததவெண் ணகையா ளோடு முயங்கிடு மோக மாந்தி
வித்தகன் றுவரை யூரில் வீற்றிருந் தருளு மேலவை. (சுசு)

சந்தமார் தருகா ளிந்தி சாம்பவ திப்பெண் வீசு
கொந்தலர் மித்ர விந்தை குழற்செறி சத்தி நெற்றி
யிந்துபத் திரையந் திஞ்சொ லிலக்கணை மாத ரோரை
விந்தையிற் றோய்ந்து வாழ்ந்தான் விஞ்சையின் வல்லி மாயன்.

மனைவியர் தங்கட் கெல்லா மன்மகா ரோங்கி மல்கு
வனைசாம்ப வதிபாற்கானை வந்திலனாகக் கண்ணன்
புனையுப மனியற் போற்றிப் புகழுறு தீக்கை யேற்று
முனைசிவ பூசையாற்றிச் சாம்பனை முதலோர்ப் பெற்றான். (சுஅ)

இலையிழை புனைந்த மாத ரெண்ணிரண் டாயிரததர்
முலையுடன் முலைகள் சாடி மோதுற வடர்ந்து தாக்க
வலையிடை யொசியப் போந்த வவர்தமைக் கண்ணன் மார்பின்
மலையினை மலைசேர்ந் தன்ன வலிபெற முயங்கி னானல். (சுகூ)

பஞ்சவர் நாடு கவ்விப் பஞ்செனப் பறக்க டித்துத்
துஞ்சலில் வீர தீர சுயோதனன் வாழு மேல்வை
மஞ்சினை வெளிறக் காணும வண்ணநன் மேனி மாய
னஞ்சலென் றடுத்துப் போற்று மைவரோ டினிது சேர்ந்தான்.

பாண்டவர் வனவா சம்போய்ப் பறித்ததம் பதிக்காச் சார்ந்தங்
காண்டவற் கண்டன் னோர்க ளமைத்தசுந் தாற்றிப் பின்னர்ப்
பூண்டவற் பினனுப் பாரத்தன் புகழுறுங் கூவி ரத்தேர்
தூண்டிட வலவ னென்னாத துணிந்தனன் கருணை மிக்கான். (எக)

சவ்விய சாசி யோடு தானிர தத்தி லூர்ந்து
வெவ்விய துரிய னாதி வேந்தர்தம் படைமுன் போக
வவ்விய மில்வீ பற்சு வச்சுதன் வதன நோக்கி
யொவ்விய வேத நீத முரைத்திட்டற் கெண்ணி னானல். (எஉ)

படைமுனைப் போந்தார் முற்றும் பரிசனத் தமர்க ளாகி
யடைவின்வந் தவரை வீட்டி யவனியை யாள முன்னு
நடையினை நோக்கின் மிக்க நடுக்கம துறுத லாலே
விடையளித் திடுவாய் போரை விடுத்திடச் சலசக் கண்ணா. (எங)

சயமக வுற்றிட் டாலுந் தரணியிற் கோடி காலம்
பயஞ்சிறி தின்றி யாளும் பயனதங் குண்டு கொலலோ
பெயர்வறப் புரந்த மன்னர் பேசிடக் கேட்டே மில்லை
யயர்வுற வாளா மாய்த்திங் காணடிடேன் மண்ணை யென்றான்.

சாரதிப் பணியை யேற்ற சலசநா பனுஞ்சொல் வானல்
வீரில வீர னுன்னைய விரிநதிடுமே விவகா ரத்திற்
சாரம தென்னுச சாறறுஞ் சதிருறு கரும மியாவும்
பாரமார்த் திகத்தின முற்றும பயனிலை யுண்மை தேர்தி. (எ௫)

குடமுறு வான முற்றுங் குலவிய வானு மாபோன்
றிடமிகு சிவ கோடி செறியுமப் பிரம மாகு
மடமையி னிஃதோ ராதரா மயங்கியே பேதித் தென்றும
புடவியிற் கருமததுள்ளரப் புந்திகெட் டழிவரன்றே. (எசு)

பிரமமே நானு மாவன் பிரமமே நீயு மாவை
பிரமமே நினகை வாளி பிரமமே யொன்ன லாரகள்
பிரமமே சமரதாகும் பிரமமே வெற்றி யாகும்
பிரமமே தோல்வி யாகும பிரமமே யாவுங் காண்டி (எஎ)

ஏகம துற்ற வந்த விணையிலிப பிரமந் தானே
போகம தாக நின்று பொலிந்திடு மதனை யூட்டு
மாகலி னேனே வாளா யடாதரு தட்டிற் சாய்ந்து
மோகம துற்றாய் போரில முனைகுவாய் முன்ன மென்றான். (எஅ)

இவ்வகை மருட்டக் கண்ண னிணையிலகாண டீபம வாய்ந்தான்
றெவ்வர்க ளோடுந் தெவ்வைத் திண்ணிய நிருபா சூழ
வவ்வயி னீரோன் பானு ளாற்றினன் வயத்தைக் கொள்வான்
செவ்விய தருமற் கன்று திகழ்முடி சூட்டி னனல். (எகூ)

பாரத முகித்து மாயன் பஞ்சவர்க் காக்க நலகி
நேரலா முடிக விழ்க்கு நீணகர் துவரை யேக
வாரமிக் கடர்ந்து வாச மகணித மளவு மாறறி
நாரத வகடு முட்டு நணணுமோரா துடவை யண்மம. (அ0)

வேறு.

பூதியினைப்பூதியத்துநனிபூசிக்கண்டிகையைப்பூணின்வேய்ந்து
கோடிவிடுகோடீரமுடியதனைமுடியென்னுக்குலவவிக்கிச்
சோதிகுண்டிகையேந்திச்சீரையினையிடையிறுக்கித்திகழுநாவி
லாதிசிவமனுவுடனேயுபமணியுமுனிவரனங்கடாக்கண்டான். (அக)

கண்டவந்தக்கணமிறைஞ்சிததோதகிரகைகள்பலபோற்றிகரங்குவித்து
முண்டகநின்னடியெளியேன்முடிசாத்தித்தீக்கைதருமுனிவரோறே
பண்டைவினையிற்றையொழிநதேனினிநன்வாழ்க்கையெலாம் பண்பிற்கொ
மண்டனில்யான்பெற்றபேறெவர்பெறுவரெனறிட்டானவனசநாபன[ள்வேன்

ஆயதிருப் பாலளக்க ரயின்றவுப மனியமுனி யறைதல செய்வான்
மாயவனீ மகிதலதது் திமபாகனைத் தீாததிடுவான வநதா யேனு
நேயமுறச்சொற்றருள் மறவியுறப் படைதொட்டு நீதி யாளர்
வாயதனிலவததமன்றுசொலுவித்துவஞ்சகப்போாவனைவித்தாயால

அன்றியுநின் றேழனருச சுனனுககங் கடுகளததி லவலமான
வென்றியுறவக்கணததிலவன்மனதிலவெருவடையவிகிர்தஞ்செய்தா
யென்றுமவன்சிவபூசைக்கருமங்களமுத்தியினுக்கேதுவாக
வன்றெனநீமறுத்ததனைவிவகாரநதனகவென்றேயரற்றினையால்

மறையுண்மையோாநதிருநதுமாதவியினறகொழுநன்மயங்குமாறே
யறைநதனைநீபவவமயமாயிடினும்பைதையாகளவலமபித்துத
தறைமிசையிற்பவமுறுவரப்பைதனினைதடுதாடருந்தகவோயந்தக்,
குறையொழியககழுவாயைநாடுதலேநினறனககுகுணமாமென்றுன

விளையாட்டிற்கேயியறறிககாதவிககுஞ்சிலகருமமவினையாமபோலத்
தளையுற்றேனென்செயலாலென்செயகேனிவ்வின்னற்றடுக்குமாறு
களைகணுவெழுந்திட்டமுனிவரனேயோாகழுவாய்காட்டுகென்று
னளையதனையுறியுழையிலேதிருடிவாய்நிரமபவடைத்தகண்ணன்.

கண்ணதனைக்காங்காலிறறுங்கியநனமுனியருளுங்காதல்சொல்வா
னெண்ணரியபவமனைததுமிம்மையினேயொழிநதிடற்கிருள்சேர்கண்டத்
தண்ணலார்சிவலிங்கத்தரிசனமேயல்லாமலவனிமீது
விண்ணுமைழயும்வேறுவகைவிரகொன்றையெவரேனும்விளம்பக்காணேன

அத்தகையதரிசனமுமதிதவழ்நீர்ச்சடைபபாரத்தண்ணல்வாழு
முத்தமநறறலங்களின்மாட்டுற்றுநேரிடிற்புண்ணியவுயாவுண்டாமால்
பத்தியுறநீபணிநதங்கேத்திவரமபெறறிடற்குபபதிந்ததாய
சித்தியுறசசொலுமுறுதிதனைக்கேட்டிசெங்கமலத்திருக்குணாளனே.

சிறந்ததிருவான்மியூரபவநாசததடபபெருமைசெப்பற்பாற்றோ
திறந்திகழுமருநதீசன்றிருபபெயரைக்கேட்டவருந்தெய்வமாவ
ரறந்திகழுநினறனகசிங்குறைநதிட்டீவெளியேனுமனகமுற்றே
னிறந்ததையுமபுயலவண்ணவொல்லைசிவேணததிசையினேடுகென்றான்.

குரவனுபமனியமாதவமுனிவன்றிருததாளிற்குழைந்துசென்று
வரவனுஞைபபெற்றலுமேபஃறுறையுமோங்கல்களும்வனமுநதாண்டி
யரனகயிலையினிலுலவுதமிழ்மொழிசோதெனுதுதிசையடாந்துநாளுங்
குலலையினமணிகொழிததுககருளகெடுககுநகுணககடலினகூலந்தனனில்.

திருவானமியூரெலலையினையண்ணிபபூரித்துததீரத்தநாடி
மருவுமொருபாபநாசனிநீரினிற்படிநதுமகிழவினேடு
மருமைமிகுபூதிநணியுடலமெலாஞ்சண்ணிததிட்டங்கந்தோறுங்
குருநிறையுமணிவடமபூணடைமபததுச்சரிப்புடனேகோயில்சார்ந்து.

விமானமுனந்தரிசித்துப்பணிந்தெழுநதஙகுட்புக்குவிடைப்பானின்று
சமானமிலிபபாறபணியவனுஞைஞ்கொடுகணபதியைததனிச்செவ்வேளை
யமானமெனவேபுகழ்நதுபிரதககணஞ்செயதஙகருமையாய
கமாலவிலுவமேயுமபெமமானறனசநநிதியிற்சாறறுவானால. (௬௧)

வேறு.

சததே சிததே யானநதந தானு நினற தனிப்பொருளே
வித்தே யுலகம விளங்கு தறகும வேணடு மவற்றையளிப்பதறகுந்
தத்தே வுற்றுத தளாவுறுமித் தமியேன றனனை யாளுகநன
முததே பவள முழுமணியே முதலே போறறி போற்றியே. (௬௨)

என்னைப படைததுப புரந்திடடா யினிநின்மலாத்தாணிழறருவா
யுனனைச சரணென் றடைநதேறகிங் குறற விடுக்கண் பலதீர்ப்பாய்
கன்னற் சுவையைக் கயபபிக்கும் கன்னியிடங்கொள்கருணையனே
யுன்னற கரிய பெரும்பொருளா மொருவ போறறி போற்றியே.

நலத்த வளியா மென்னெஞ்ச நாடு நின்றன் மலரடியைக்
குலதத தேவர் முனிவரருங் கூறு மாந்தர் பற்பலரு
நிலத்தி லுறுமன் பதையுமிக நேடிச் சித்தி பலபெற்றார்
சலத்தி லிளவெண் மதிதவழுஞ் சடையாய் போற்றி போற்றியே.

பால விழியான் மதுசகனைப பற்பு மெனவே முன்பொ டித்தாய்
சால வகையின் னாவுற்றேன் சகிக்க கிலலே னினிக்கணமுங்
கால கால கடைக்கணிக்கக் கருணை வைததிங் கெனையாளா
யேல வடியாக் கினிதருளு மீசா போற்றி போறறியே. (௯௫)

இனன வகையிற் றொழுதிறைஞ்சு மெழிலியனையா னோகாண
வன்னை யுமையா மலைவலலி யழகி னிடபபா கததமரத
தன்னே ரில்லாச சிவலிஙகந் தன்னி னின்றும வெளிவந்து
தன்னந் தனிய னாயொளிருந தநதை திருவாய மலரநதிடுவன்.

கண்ண நினது தோத்திரங்கள் கனிவாக் கேட்டிங் குளமகிழ்ந்தே
மண்ணின் பார மொருவவிவண வநது பிறந்தே தீமபர்தமை
திண்ண வலியா லொழித்தபெருஞ் செய்கை நன்கா மாயிடினு
மெண்ணு நலஞ்சேர் நெறிவழியி னியைநதா யிலலை யன்றியுநீ.

என்னைத் தவிர வேறுபொரு ளில்லை யென்று மறையுண்மை
தன்னைச் செவ்வே யோர்ந்திருந்துந் தணவாச் சமர முடிப்பிப்பான்
பின்னை யன்ன சுபத்திரைநற பிரியன றன்பால வேறுவகை
மன்ன போதித தவ்வமய மயககு வித்தா யாகையினால். (௯௮)

பாவ நின்னைப பற்றியதாற் பாவநாசத் தடம படிந்து
மேவக் குடைந்த வககணமே விட்ட துன்றன் செயிரனைதது
மாவ லுடனே துவரையினி லன்பிற் சின்னாள் வைகியபின்
தேவர் களுறும் வைகுண்டஞ் செறிந்தங் குறைவாய் சுகமென்றே.

தெய்வ லிங்கந் தனிற்காந்தான் செந்தா மரைநா பன்றானு
மைய வுய்ந்தே னுய்ந்தேனென் றாடிப் பாடிப் பலதரமும்
வைய மீது வீழ்ந்தெழுந்து வான்மி யூரை வலம்வந்து
பையப் பைய வேதிரும்பிப் பரம னுருவே சிந்தித்து. (௧௦௦)

வான்மி யூருக் கோர்கடிகை வாய்ந்த வுத்த ரத்திகையிற்
றேன்வண் டினங்க ளணிமுறலுந் தெய்வவல்லித் தடத்தருகிற்
றூன்மிக் குறைந்து கங்குலினிற் றனியே போந்து மருந்தீசன்
பான்மே னியனைத் தரிசித்துப் படர்வான் பார்த்த சாரதியே. (௧௦௧)

பார்த்த சார திப்பெருமாள் பால்வண் ணத்தன் றிருவருளாற்
றீர்த்த னாகி யுறைந்ததலந் திகழு மல்லிக் கேணியென
வார்த்த வன்பி னடியவர்க ளுறைந்தங் கவனைப் பணிந்தேற்றிச்
சீர்த்தி யுற்று வாழ்வரிரு செல்வ மல்கப் பெற்றின்றும். (௧௦௨)

பன்னு கப்பூ டணன்றனக்குப் பகரும வேத புரியதனி
னன்ன ருமபர் நனியேதத நலவி ழாக்கள் பலவாற்றிச்
சொனனார் தமககுஞ் சுகமருளிச் சோர்வி ல பார்த்த சாரதியுஞ்
சின்னா ளல்லிக கேணியுழை செவ்வ னுறைந்து வாழ்ந்தனனால்.

கோட்டு மதியுந் தவழ்மாடக் குடுமி தோறுங் கொடிநிலாக
ணாட்டுந் துவரை நகர்சேர்ந்தா னாரணன்று னென்றுரைத்தே
ட ட்டு மறிவிற் றனையுணரு மெழிலார் முனிவர் தமக்குரைத்தான்
வீட்டுக் குரிய வுயர்ஞானம விளமபுஞ் சூத மாதவனே. (௧௦௪)

பார்த்தசாரதி பாபநாசப்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ௫௦௫.

சந்திரன்காமநாசப்படலம்.

இலல றததுக் கிழமையினுக் கேற்ற சீல மேயுனாற்றி
நல்ல யோகத் தவத்துநிலை நண்ணி யுண்மைச் சிவமறிந்து
வல்ல வபர பரஞான வண்மை யனைத்து மொருங்குணர்ந்து
சொல்ல வலல புனிதனருட் சுலவத் திரிமா முனியென்பான். (௧)

அரிய தவத்தி னீன்றெடுத்த வமுத கிரணச் சந்திரனு
முரிய மகவை விழையுமனத் துவகை யோடும வளர்த்தெடுத்துப்
பெரிய நிபுண னுவனெனுப பிறங்குங் குறியாற் பெரிதுணர்ந்து
தெரியவுண்மைக் கலையனைத்துந் தேற்று விப்பா னனியுன்னி. (உ)

உறையு மியோக முனிவரரு ளூற்ற மாட்சி யோடொளிர
வறையுஞ் சுவர்க்க விபுதாகளுக் கான குருவென றேதோவா
னிறையும்விஞ்சையனைத்தையுமேநிலைகண்டோர்ந்தமறையவன்பால்
முறையிற் கற்க விடுத்தனனன் முகிழ்பைங் குமுத நணபனையே.

தேவ குருவுஞ் சநதிரனறன றிகழ்நுண் ணறிவின் கூர்மைமன
மேவ வாய்தலஃதுணர்ந்து விளங்குங் கலவி யனைததினையு
மாவ லுடனே கற்பித்தங் கரிய புலமை யாளனென
வேவ ருங்கண் டதிசயிகக வெழினமா ணவக னுசசெய்தான். (ச)

வேத மங்க மாகமபு ராணமுதலாம வியனூலக
ளோதி யையந் திரிபின்றி யுணாந்தான் கரவா மலகமென
மாத வத்த முனிவரனு மகிழ்வங் கெயதிக கன்மாருட்
போத மிகுத்த மாணவனைப் புதிரன்போல் வளர்ததுகந்தான். (ரு)

காலுங் கரமும வாரிசமாக் கதித்த முழநது தூணியதாய்
காலுந் துதிககை யேகுறங்காய் நண்ணு மகல மகலமதா
யேலுங் கந்து கநததுவா யெழிலா கன்னங் கஞசனையாக்
கோலும் வாகு வரையதுவாக் குறித்த கண்க ணீலமதாய். (சு)

விலலை யெள்கு நன்னுதலும் விளங்கும பவளச் செவ்வாயு
முல்லை யிணையும் வெண்ணகையு மொய்த்த செங்கைகோகைகளுஞ்
சில்லை முசுங் கடமுளருஞ் சிறுகட் களிற்று நேர்நடையு
மெலலை யளவி னடங்காத வெழிலங் கடைந்தான் சந்திரனும். (எ)

கலைக ளுடனே கவினனைத்துங் கவின வோங்கி வளருகையி
னிலைநல லறத்தின் றொஃறிணையி னின்ற வியாழன் காதலிவெம்
முலையிற் காய்த்து வடிததெடுதத வுயர்வே லொண்க ணுறழ்தாரா
மலைவு வாய்ந்து சோமன்றன் மயக்க முற்று ணுணளும். (அ)

அட்டிற் சமைத்த வெண்ணடிசி லரிய கனிகுய் கருணையுடன்
கிட்டி யமுத கிரணன்முன் கிள்ளை மருளு மொழிமொழிந்து
வட்டித் திடுவ ளாவின்பால் வடித்துக் காய்சசித் திரட்டியநற்
கட்டித் ததியை யேயொழுக்கிக் கனிவி னுகரச் செய்திடுவள். (கூ)

பட்டி னிழையி னிழைத்தநற் பலபொற் றூசங் குடுப்பித்து
மட்டில் மணியா ரமபலவும் வகையாவிலங்க வணிவித்து
மட்டி றுதலிற் பொற்றிலக மன்னமற்றைக கைசெய்து
திட்டி வாங்கிப புன்முறுவல செய்வாள் சந்தி ரனைக்கண்டே. (க0)

தூங்கு மமய முழுமதிக்குத் துணிவின் முத்தம் பலவீந்து
நீங்கி யெழுபபி யவன்முனனர் நிலைவெண் தருப்ப ணங்காட்டி
யாங்கு நகைததுக கன்னத்தி லணிமெனவிரலாற் கிள்ளிடுவ
ளீங்குத தாரை யிஙஙனமா வினிய சரச மோடுறைப. (கக)

சந்தி ரன்றன் குருமனைதன் சரசநடைக்குப் பெரிதுட்கி
யிந்த வினைககிங் கென் செயவ லீசா சிவனே யென்றணுங்கி
யெந்தை யததி ரிபபெரியாக கெட்டி லென்னைச் சிவந்திடுவ
ரந்த வைரா வதபபாக னறியி னவமா னமபுரிவன். (கஉ)

ஆறு விந்தத் தாரையின தழகை நேர மூவுலகின்
மாறூ தம்முட் கண்டதிலை மறறு மிவளைப படைத்தமறைக்
கோறு மலரோன மயங்காமற குறிததங் கிருந்த திறம்பூதே
தாறுப போந்து முயங்கிட்டா றறமியேறுகூழ்மிகனறே. (கங)

என்ன செய்வ லங்கசன்ற னிலங்கைகங் கணையின் மொத்துண்டே
னன்ன மனைய வரிவையிவ ளங்க முற்று மூடிலளால்
முனன நானே யூக்கமுடன் முடுகி வியாது விளைந்திடுமோ
வின்ன வாசை தடுத்திடற்கிங் கெந்த ஞானந் தலையெடுக்கும். (கச)

கூறை யிவட னிலலெனினுங் குபேரன் வதியுங் கோயில்வற்
சீறை யிடுக்கிச செய்தவத்தின் சிறபபிங் கிவடன் றரிசனநற்
பேறைக் கேட்டுச் சிந்தித்தல் பிறங்கு மோன மந்திரமத்
தாறை மெய்யின் சையோகந் தன்னே ரற்ற வத்துவிதம். (கரு)

இந்த வகையி லிமகாஞு மிசைத்து வாழ விருவாக்குஞ்
சந்தற் பங்க ணோாமே தடைகள் பலவந் தேஜுதலுஞ்
சிந்தை மகிழ வவ்விருவா சித்த சன்றன் றெழில்வெருட்ட
முந்தை[illegible]ன்னா வினைவநது மூணடு கொண்ட தோர்வைகல்.(கசு)

கடிப்போ தவிழ்த்துக் கருஞ்சுருமபர் கசிதேனுண்டு களித்திசைக்கத்
தடிப்பாய் நிவக்கும் கற்பகநற் றருவி னிழறக ணினிதமாந்து
நடிப்பாற் செனுத செனுதவென்ன நடன மாதர் விபவமொடு
பிடிப்போ லியங்குஞ் சசிதேவி பிரியா துறையும புருகூதன். (கஎ)

கருதிற் கருதி ஞோகளுமெய் கமபித் தலர வெருவநத
விருத்தி யிம்ப ரமபரினு மிணையி லின்ன லாதியினுற்
செருத்தி யுடனே மூவுலகுந் திரிதல செய்து வதிதநத
விருத்தி ராசு ரன்றன்னை வீய மோதி யொழித்தபினர். (கஅ)

சாந்தி புரிதற் குளத்துனனித தனியா கமங்க ளெண்ணுன்கு
மாந்திக் களிந்த முனிவாரா மறைவ லாள ரொடுசூழ்நது
காந்தி காலும் வெண்ணிறத்த கவினத தோடும் கலலணைமே
லேந்தி யுலவும் பரிமேத மிசைந்த தென்றே மனததுனனி. (கசு)

சுரர்க டமக்கங் காக்கமது சுரக்கும் வண்ண மேவிழையும
பிரகற் பதியை நனிவிளிக்கப் பெரிது முன்னித் தூதுவன்பான்
மரபிற் றிருமு கந்தந்து மகவா னேவி விடுப்பவவன்
விரைவிற் போந்து பணிந்தீந்தான் விறலார் முனிவ னமலர்க்கரத்தே.

திருமுகமங் குடனோக்கித் தெரித்த வெல்லா நனகறிந்து
மருமத் தணையு மனைவிமலா வதன நோக்கி முனிவானுந்
தருமத் தலைவன் சொற்றிடுவென் றைய லாக்குட் டலைமையுறு
மரும லர்த்தார்க் குழற்கொண்டை வரித்த மாதே கேட்டிடுதி.

இந்திரன்கற் பகநாட்டிற் கிறைஞான்றி வியான் போகு
சிந்தை நனிய வெனைநினைத்துச் சிறிதுந் துயரங் கொள்ளற்க
வந்து விடுவ லோர்மதியுண் மகிழ்ந மதா சீர்மத்து
ளெந்த வறமும பிழையாம லியற்றி நலனே டுறைதியரோ. (உஉ)

தலையை நீவிச் சிணுக்கறுத்தல் தகரமிடுதல் பொட்டணிதல்
கலைகள் பலவுமுடுத்திடுதல் கமழும் புட்ப மிலைத்திவர்தல்
விலையின் மணிப்பொற்பணி பூணன மிக்க வடிசி லயின்றிடுதல்
தலைவ னிலலா வமையததிற றகுகற் புடையா ராங்குயிற்றார்.

இந்தத் தருமம் விரதமதை யியற்றி நீநன் குறைவதுட
னெந்தக கருமமுன்றனககிங கெவ்வெவ வமையம வேண்டுறினுஞ்
சந்தி ரன்றன் றுணையதனுற சதிரா முகித்துக் கொள்ளுதியா
லுந்து வயதிற சேயேனு மோங்கு மதியின முதியோனே. (உஉ)

இவனை வேறு நினையற்க வில்ல றத்தை நடாத்துவதி
லுவனைக் காட்டி லுமமுலகி லுறவ னொருவ னுண்டுகொலோ
வவிரும் விழியி னிமைநிகாககு மதுபோலரிய காப்பிழைப்பன்
கவலை கொள்ளேல் விடையெனக்குக் கடுகத் தருவா யென்றனனே.

தலைவ னவின்ற வாய்மையெலாந் தளிமத தாரா கேட்டலுமே
தலையை வணக்கிப் பணிபபுறறுத தரையை விரவி றுற்கிறி
முலையி னெற்றி நீாமுதத மொய்கக விமமி யேயழுங்கிக்
கலைசேர் வளைசூழ் வலககாரத்தைக் கன்னஞ் சேர்ததங் குளாத்திவோள்

நன்று நன்று நின்னனர்தக நலமில கூற்று நிறகழகே
யென்று நின்னை யானறணநதிங் கிருநது தனியே வதிதந்தே
னென்ற னுள்ள மாராய விவ்வா றுரைத்த தென்னைகொலோ
வொன்று மறியா வேழையின்பா லுற்ற சீற்ற மொழிககுகவே.

மனந்தா னினக்குத் துணிவாயு வகையைச சற்று மோரகிலே
னெனவென் றுனைப் போய்வருதற் கியம்பத் துணிவ னென்வாயா
லனுப விக்கு மின்பததிற கவதி தெய்வஞ செய்ததெனோ
கனிவிற் றடுத்தா லியாகத்தைக் கலைத்த பாவ மெய்திடுமால்.

தீாத்த யாத்தி ரைக்கண்ணுஞ் செய்ய தீக்கை வகிப்புளியு
மூர்த்தி தேவ வுபாசனத்து மூண்ட பலவாம் விரதத்து
மார்த்த முனிவா குழுத்தலையு மரிய பூர ணைச்சாரும்
பேர்த்த ருத்தி னத்துமையும பெருமபோ தொழிந்த தழுவாமே.

இன்ன வகையி னெழிதாகா னேய்ந்த தினத்து மிஃதாகி
லென்ன திறத்தி யாஞ்சகிப்ப லெவ்வா றுன்னை நீத்திடுவன்
சொன்ன நெறியி னில்லேனேற் சொற்ற கற்பின் பங்கமுள
தன்ன பாகத் தீர்வதனுக் காகுங் கால மறைகென்றாள். (௬௦)

யாக நிரப்பங் காயினவு மியானோர் விகலை நிலையாது
வேக மாகப் போநதிடுவல் விடுக நின்றன் மனத்திலுறுஞ்
சோக மனைத்து மிக்கணமே தொலைபபாய் முப்பான் சிறுபொழுதும்
போக விடைதா வெனப்பகாநதான புகழூந் தேவ மநதிரியே.

நேய விலல றப்பணிக ணோமைத் தாக நாடோறு
மாய நினமா ணவனுக்கிங கரிய மாறற முறைாத்திடுக
ஞேய வெளளைக் கதிரோனை நின்னைப போலு மாதரிப்ப
னேய வகைசசெ வீஇவருக வென்று ளணஙகாந தாளையுமே.

ஒற்றைச் சகட்டி னுளெசெறியு மோரேழ் மான்பூட டொணடேரிற
கற்றைக் கதிரகளொலிகாலக காணு மாத வனறுனு
மிற்றை யிவாகட கனுகூல மியறற னலமென் றுளத்துனனிச
சற்றுப பசசி மததிகையிற சாயநது விளைவிற காந்தனனே.

குருவின் பின்னர்ச சிறிதளவு கூடபபோநது சந்திரனும்
வருவ தற்கு ளெழிற்றுைா மகிழு முளமுஞ சகியாமே
தருணத் தாறு சுவைபடிசில சமைதது பாததிரத திடடு
மருவுந் தண்ணீா வெநநீாய் வாசப பொடியோ டஙகமைத்தே.

ஆடை கலன்க ளாதியன வனபின் வரிசைப் படநிரப்பி
மேடை மலியு மமளியினை மெனமை மேவப் பொறபுறுத்திப
பேடை யன்ன மெனவேகிப பிறஙகு வாயிற படிநின்று
வாடை நோக்கிப் பாாத்திருந்தாள் வநதா னழகிற கோர்தலைவன்.

சென்று போநத வமபுலியைச் செவ்வ னேகதி றுவன்றிடுவ
ளுன்றன் குருவின் றுணைவியினை யுனபால் வைத்துக காக்கவென
வின்று வகுத்த மாறறமது மெளளேல மிக்கா தாத்தோடு
மென்ற னுளமுங் கோணுமெ விருததனினக்குக் கடமையதாம் (௬௫)

போது போயிற் றெழுந்திடுக புனித நீரி லாடுதற்கென்
றுத னம்வேய்ந் தேபரிவி னதன்மீ தன்னோன் றணையிருத்தி
மோது வளைகல் லெனவொலிக்க முகத்தின் வியர்வு முத்தரும்பக்
கோது கூந்த லவிழ்ந்துவிழக் கோதத வாரஞ் சிக்குண்ண. (கஎ)

துடையி னளவு மாடையினைத் தூக்கி மிகநன் றுச்செருகி
யடைவின் புனித நீராட்டி யரும்பொற் கலையா னேதுடைத்து
மிடையுங் குடுமி புலாதருவான மிககவாசப் புகையூட்டி
யுடைக ளீந்து கலனணிந்தங் குறும ணபபூ மிலைசசினளால். (கஅ)

பொன்ன வள்ளக கல்லையிற றூய்ப புசிபபுக் குரிய பலபடைத்திட்
டன்ன வடிசின் மீபபருப்பு மமைய விழுது மிககொழுக்கி
மன்னுங் கருணை சூழ்வித்து வணணச சிவிறி கொடுவிசிறிக்
கன்ன னிகாத்த மிழற்றலொடுங கனிவி னூச செய்தனளே.

உணட பின்ன ருடுபதியு முறற சுதைசோ முககனியுங்
கண்டு மெள்கிக் கிள்ளைக்குக் கறறுக கொடுககுங கொஞசுமொழி
கொண்ட தாரை தன்னிடததுக் குலவுங் காமம வைத்தனனென்
றணடு வாச மிகவீசு மழகி னுயயா னனஞ்சோர்ந்தான். (உ0)

பின்னர்த தாரை துவர்விரையோ டோமா விகையிற் பெரிதூறு
நன்னீ ராடி யுயாசரிகை நகுமே கலைவெண் டுகிலுடுத்து
மன்னு பீதக் கச்சணிநது வாசத் தகர மேதரித்துப்
பொன்னங் காமாக் கலனருங்கிப புனைநதா ணறுமென் மலாநவிரின்.

இன்ன மங்க லபபொதுவி னித்தி யிலந்தை யெலுமிச்சை
வன்னி வில்வம வெட்பாலை வாகை மருத நாரததை
புன்னை கடமபு பூவரசு புனன்மு ருக்கு மஞ்சாடி
யின்ன கனுறு மாராமத் திருக்கு மதியின் முனர்நடந்தாள். (உஉ)

கச்சைச் சிறிது நனிதளாத்திக் கனத்த கொமமைத் தனம்பிதுங்க
வுச்சி யோதி யிடையிடைததன் னுள்ளங் காத்தான் மிகநீவிப்
பச்சென் றிருக்குங் கோடரத்துப் பைந்தே னிழியு மலாகொய்து
நச்சு நயமபற் பலகாட்டி நாடுஞ் சாலத் தொடுநடந்தே. (உங)

சிறிய நீர்க்கால் பலதத்திச் செறிந்த மரத்தி னிழல்வாய்ந்து
நறிய மஞ்ச ரிசசெறிவே நயக்கு மின்றிற் றுமரலமைந்த
நெறியிற் றுனுஞ் சுரங்களொடு நிலைதின் னிசையைவிளைவித்துக்
குறும்பின் னகையி னடர்ந்திட்டாள கொலைவேற் காமாக் கண்டாளை.

சந்தி ரனுந்த னேக்கொத்துச் சகிக்க வொண்ணு வவசத்தாற்
புந்தி திகைத்துப பேதுற்றுப் புத்தம புதுமின னெனவுன்னி
முந்தைத் தவமே யோருருவின் முனைனர் வநது முளைத்ததுவோ
வெந்த னல்லூழ்ப பெருமையினை யென்னே யெனனே யிஙகிசைப்பல்.

வச்சி ரததா லாயவொரு வண்ண விமப மேயெனகோ
முசச கத்தி லிஃதுறழ முடிநத வுருவ முணடுகொலோ
மெசசுமவாணிகளொமுநன கைவியனகொள் படைப்பி னடங்கிலதோ
நசசுந் தாரைக் கணமனைத்து நாடி லிவண்மு னெனனுமால. (சசு)

அங்கத் தமைந்த வவயவத்தி னழகை யொன்றுக் குவமமெனு
விங்க ணெடுத்துக் கூறிடுவ ரோழை மதியை யுடையவரோ
யெங்கு முளவாம் பொருளனைத்து மிவறறின் கவினை யுறக்கவர்ந்து
பொங்கு முலகிற் சிறபபுற்றுப புனிதம வாய்ந்து வாழ்வனவால்.

இன்ன கோலக் கட்டழகி யிங்குத தனிததுத் தோன்றுவளே
லனன மதனுஞ சரணடைநதிங் கடிமை யாக வாழானே
வன்ன நடைய ளிங்குற்று மவடன் றேசு புடைசுடர
வுன்னு மிந்ந தனவனமு மொபபில் வனப்பி னேங்குறுமால.

இந்த வகையி னுமோத மியைநத மனத்துப பலவுன்னுஞ்
சந்தி ரன்றன் புடையணைந்து சாசத தாளை முறுவலித்து
வந்து நயம்பற பலபடித்து வாடை யொருங்குக் கமகமெனக்
குநதி யொருபாங் கரினமாந்து கொணட விதயக குறிபபுறுத்தாள்.

கண்டு மதியம் பரவசமாக் காம ருடலஞ சில்லென்ன
வண்டு காத லுறவடககி வகித்த வாண்மை பிழையாமே
தண்ட லைக்க ணுன்வதியத் தனியா யிவளே னிங்குற்று
ளண்ட மருட்டுங் கொடியமத னநதோ வினியென் புரிவானே.

என்றன் றவங்கள் பலித்தனவா லிவளுந் தனிமை யாயினளா
லென்றும் வஞ்சி யனைவிழைந்தங் கேமாப் புறனூன் மாபன்றே
யின்றுந் தகைதல் புரிந்திடுவெ லிலேயேற் குறிப்பின்வகை நடப்ப
னென்றுதானா மலர்முகங்கண் டிசைப்பான் வெண்டண் கூவோனே.

அந்த ரங்கத் திவணமைந்த வருந்தண் டலையி லுற்றதெனே
விந்தை மணிமா டந்தனைந்து வேண்டிவவாற் றிலேகொலலோ
வந்த மிலகு பொற்பணிக ளாள னிலலா வமையத்துச்
சிந்தை யுவக்க மிலேந்திடுதல தேரு மடவார்க் கறமாமோ. (ருஉ)

தனிமை யாக யான்வைகுஞ் சாரபி னீதுன்னிடலாமோ
புனித சிந்தை யானாமும பொருந்தி யுறைதல புரிந்தாலு
முனிவு மிகுந்து நொதுமலாகண முந்தி நிற்ப ரலரிசைபப
கனிவி னெழுந்து போந்திடுக கடுக வென்று னிசிக்கோவும.

சொற்ற சோமன முகநோக்கித் துணுக்கென் றறைவடாளாயிவ
ணுற்ற நின்சார் யான்வரினிவ் வுலக வைவிங் கென்செய்யுங்
கற்ற நினைக்காண பொருட்டிலங்கு கலன்க ளேசும புனைந்திட்டேன்
மற்ற கரும மகத்தியற்ற மறறைப போழ்து சாலுமரோ. (ருச)

உன்னைக் காட்டி னுஞ்சிறுமிக் குயர்வுப் புரிவு முணடுகொலோ
பொன்னைப் போலு மிதுகாறு மேங்கிச சகித்தா ரொருவரிலே
முன்னை நோற்ற நல்வினையே முயக்கு வித்ததாதலினு
னின்னை யிங்குத் தனிமையுற நேர்த லமைந்தேன் முனியற்க.

முந்து நினது கட்டழகை முன்னி முனனி மூாச்சித்தேன்
சந்த முலேக ணின்னகலஞ் சார்ந்து குழைய விமமுதலு
மந்த முறுமென் கரங்களினு லதுக்கி யதுக்கி யடக்குறுத்தே
னுந்தும் வேளாற் பட்டவரு ருனாக்க வெளியட் டிறமாமோ.

வஞ்ச மின்றி வருப்பவிவண வளாநின் மனைக் கியமென்னைத்
துஞ்சலொருவித் தழற்படுததத் துணையே யின்றுன் சரணடைந்தே
னஞ்ச லென்றிங் காதரிக்க வாவிங்கனமே புரிகென்றாள்
மஞ்சி னெழிலே மருட்டிடுநன் மலர்மென் கூந்தற் கவின்றுனா.

கேட்டுத திகைததுக் கலேநிதியுங் கேசப் புளகாங் கிதம்வாய்ந்து
மூட்டு மாகூ மிங்ஙனமோ முடிந்த தெனபா லெனவுன்னிக
கூட்டுந் தெய்வந் தனைநெஞ்சிற் குறித்து நன்கு வாழ்தமெடுத்து
மீட்டு மூரைப்பான் ருரைகளு மேலோர சொற்ற நீதிபல. (௫௮)

சுத்த வினகன் மாபுடையாய சுராதங் குருவை மணந்தனைசொன
முத்த லத்து வனிதையருண் முற்று மிறைமை யினிதுற்று
யுததமசுந்த ரீயெனவே யோஙகும பெருஞான றிதுகாறும
வைதத நீயிங் ஙனதமொழுகல வைய கததி னேசசனறே. (௫௯)

சுராகட கெலலா நாயகமாத தோனருத துணையா நற்குருவாய்
வரங்க ளேற்று நனிவிளங்கி வண்ண யாகம பலபுரிந்த
வானே வஞ்சித திடுவாயேல வானோர் நாளு நகையாரோ
நாரு மிவ்வா றியற்றுவரோ நாடு மெற்கும் பவமன்றே. (௬0)

தீரா வெவ்வ முளனேனுந் தீமைத் திராளுற றவனேனுந்
தேரா மிடிய னேயெனுந் தேரு முறுப்பங் கிலனேனு
நோராத் தலேவ னுனபினர் நோமை யுடனே காணுளுஞ்
சீரா யவனோ டேயுறைந்து திகழ்வ ணல்ல வுததமியே. (௬க)

பெற்ற வஞ்ஞை யய்யனுமே பேசா தெள்ளிப பகைத்திடுவ
ருற்ற மாமன் மாமிநனி யொறுத்து நீக்க முயல்வாாகள்
சுற்றத் தார்கள் கொலேக்கேதாஞ் சூழ்ச்சி நாளு மெண்ணுவரோ
லெற்றுக் கிந்த வபவாத விழைப்பு நமக்கு ளொழிகென்றான்.

சந்தி ரன்பாற் றளர்தாரை தவள முறுவல பூததுரைப்பா
ளிந்த நீதங் கணககிலவா வெனக்குந் தெரியு மோர்ந்துள்ளே
னுந்து வகுலி நீச்சரிய வுஞற்றல் போலு நீகுயிற்ற
லந்தக் காதையனைத்து மென்மு ளைப்பாற்கட்டி வைததிடுதி. (௬௩)

மாதர் சையோ கத்துற்ற மறவி யொன்றே யானந்த
மீது மான விம்மைவயி னின்ப நல்குந் தவமுளதோ
பூத ரம்போன் முலேத்துணைகள் புல்லிப் பழகி யறியாநீ
யேதங் கூறிக் காலமெலா மேனோ பாணித் திடுகின்றாய். (௬௪)

போது நினக்கு விகடமதாப் புகலு மாற்ற மிவ்வமய
மோது காம முள்ளொளித்து முழங்கு கின்ற யொல்லாய்போல்
காதன் மதனன் மொத்துண்டு கலங்கிப் போந்து நின்சாணி
லாத ரிப்பா யெனவடைந்தே னவமா விடுதல்பவமாமே. (சுரு)

இந்த வுடல நினககடிமை யினித்தாள்கிலனே ரிறைவனாயு
மெந்த மான மிரிந்திடினு மெனக்கிங் கின்ன லினியிலலே
யந்த மிளமை யாசைபல வடைவி னிலவா யொருவினரல்
வந்து நின்ற னதரதனை வழங்கி னினக்கே புண்ணியமாம். (சுசு)

சின்ன வாயு ஞணமுதலாச் சீரின் வளர்த்தேன் கௌமார
னென்ன வமைந்திங் கெனனுரைக்கு மேறு மாறிற்றுணிந்தனைகொ
லுன்னை யணையு முரிமையெனக குளதென பதுவு மறந்தனையோ
வின்னுங் கற்ற விஞ்சையினை யீங்குக் காட்டா திசைந்திடுக. (சுஎ)

நாய கனர்சொற் றகைந்திடுதே னலமே யாகா வென்றுரைத்தை
நாய கன்ற னீயெனவே நாடு பின்னர்த் தவறுளதோ
நாய கன்றன் பான் மனைவி நாடும வெஃக லுறமறுத்த
ளுய கன்றன செயலாமோ நடுவி னீயே பிழைத்திட்டாய். (சுஅ)

தாரு காவ னத்துழையுந் தனிதத வாயர் பாடியினுஞ்
சீரு லாவு கோதையர்க டிறமு நாமு மறியேங்கொ
றேரும் பிரமன் ருனளித்த திகழுங் கலைவா ணியைமணந்தா
ஞரும் கண்ணன் ராதையெனு மத்தைக குயங்க ளணைந்திட்டான்.

கவுத மன்றன் பன்னியின்சீர் கண்ட வாச வன்புணர்ந்தான்
யுவதி யாய பிருந்தைதனை யூக மோடு மரிவிழைந்தா
னிவர்க டேவர் முனிவரென வின்று மாப முன்னவரி
னவதி யற்ற தீமையெலா மளக்கற் பால வேயாமோ. (எ0)

மனைவிக் கின்பந் தக்கவகை வழங்க வலியின் மெலிமுனிவ
ரனைய ரயலார் தலைமகாடி யனுப விப்பர் சுகமென்னுப்
பனையி லோ லையிலெழுதிப் பயமு முறுவித் தனர்கப்பு
முனைப்போன் றவர்கள் பலனிழந்தா ருண்மை யீது தேர்ந்திடுதி.

அழகி னோர்ந்த நல்லார்க ளல்குற் றடத்தி னேமூழ்கிப்
பழகுங் கொங்கைத் துணைப்பற்றிப் பவள வாயி னமுதருந்தி
விழுமி தாய வின்பத்தின் விதத்தை யுணரா தவமுழுற்றி
யுழலவீ ரனத்திற் சுகமிழந்தே யுடலைச் சுமையாத் தாங்கிநிதம.

புதும ணப்பெண் டீர்கடமைப் புல்லி யணைத்து வாழ்வதினுங்
கதுமென் றெழுமபு முலைஞெ முங்கக் கலவிக் கலையி னனிதேர்ந்த
விதுமென் முகத்தி யாருடனே விரும்புஞ் சையோ கத்தினல
மதுவே மிக்கப பேரின்ப மாராய்ந் தறிதி யென்மாட்டே.

வந்த பாவந் தனைநானே வகித்துக் கொள்வே னெனியேற்குத்
தந்த வான்மப் பிசசையினுற் றழைக்கும புண்ய நீயேற்பா
யிந்த வுரையை மாற்றுவையே லினிமேற் கணமுந தாளேனு
னந்த முலவு வடிவமைந்த வாசை நேச நாயகனே. (௭௪)

துரையே யடடா பயனின்மை சொல்லிக் காலம் பாணித்தல
புரையே யாகு மிதுவரையும போதுஞ் சல்லா பம்மனைதனும்
வரையே நிகர்த்த நின்றோளை வழங்கா யெனறே தாரையதி
விரைவின் சென்று சந்திரனை விரகத் தோடு மணைந்தனளால்.

வேறு.

மூர்ச்சித்துப்பரவசமாய்நனிசொககிச்சிறிதளவுமுணங்கிநின்று
பேச்சின்றியிருவர்களுந்தவத்தெளி ◌துருதுசலிததுப்பெருமூச்சிட்டே
யோச்சிடுமென்மலர்க்கரத்தாலுடலமதுமற்கட்டாயொருங்கணைத்துக்
காய்ச்சியகன்னலின்சுதையின்மிக்கினிக்குஞ்சுவையதரங்களித்திட்டாரால்.

பலதாரமு முத்தங்க ளீந்திட்டே பணைமுலைத்தும் பாரஞ் செய்யக்
கலகலவென் றணியாரஞ் சிக்குண்ண மேகலைநற் கலைகிழ் சோர
மலரடி மென் னூபுரங்க ளார்த்திசைக்கக் குறுவியர்வை வதனங்காண
வலமிடமா வரவொப்ப நனிபுரண்டார் வாரிநிகர் வாஞ்சைமிக்கார்.

பின்னர்தாரகையெழுந்தங்கோர்சுற்றுக்கலைசெருகிப்பிறதோளிட்டு
மன்னிருட்கூந்தலையிட்டுகரத்தேந்திவலக்கரத்தான்மகிழுங்கொண்க
னன்னசந்திரன்கரத்தைமெலப்பற்றிப்பொருக்கெனத்தன்னகத்திற்சார்ந்தா
டன்னிகாற்றிறுமார்துவிம்மியெழுமிருதனமுந்தத்தளிப்பான். 78

சொன்னத்திறற்குயிற்கிளவமணிகளவேய்ந்திட்டசொலிப்புமிக்கு
மின்னமலிப்பூவணைட...யதுற்றொழிறகலையுள்விளங்குமல்குற்
பன்னியினைத்துணைககாத்தாலுடபெதியுமபற்றிதன்பக்கஞ்சேர்த்தான்
புன்னகையதருமபிடாற்பொற்கலைகளின்றுளசுகம்புறமபுனிச.

துப்பனையமென்செவ்வாய்துடிதுடிக்கப்பொறிச்சுணங்கினறுதைத்துவிம்மி
செப்பனையவிருதனங்கணிவந்தோங்கக்கசசவிழசசேணைகாணடற
கொப்புடையநடுநடுஙகப்பற்பலசலல்ாபங்களொருமைகாட்ட
மைப்படிந்துமதாததிடுசெவவரிபடர்ந்தகருவிழிகண்மருட்சிகொள்ள

துணைபபயோதசமவருடியாடையினைஞெகிழ்ந்தெரிந்துதுதைநதக " ற
பிணைநிதமபத்தினைததடவிபபசியசைவலக்கூந்தலபிடாலைபப
விணைகமொடியினிற்சுறறன்மாமெக்கலெளளரிசியெனககலதத
லணையாலபாலெனசசிவணமெறுடைநெருககலகுறிநோமணுககமாக்கல்

கொங்கையழுத்திடுதனுதற்பொருததிடுதலெண்வகையாககொள்கலப்பே
டங்குறுதலினைநீவிமுத்தமிடனுசசிமுலையண்ணுமத்தி
தங்குசகுனமமுதுகுபிடாகதுபபுநெற்றிதொடைததாணமெட்டிற்
செங்கைவிரலினைக்குவிததுத்தட்டிடுதலகுட்டிடுதல்செவ்வையாக.

அங்கையினற்புடைத்திடுதென்மெலக்குததற்றாசசனியாலழகினூன்றல்
தங்குதாச்சனிமததியானெருக்கலவைகளினையடக்கப்பற்றி
யங்குறடுப்போற்பிடிததிடுதந்தாசசனிகொணடங்கதிற்றுளைததல்
பொங்குமுறையேதாடனங்களெண்வகையாகபபுரிந்துபின்னர்.

கண்கன்னங்கொங்கைநுதலகைமமுலைநடுநிசம்பங்கனிமென்செவ்வாய்
நண்ணுமூந்தியெண்ணிடத்துச்சுமபித்துங்களநதனத்தினற்கூறுயு
மெண்ணுகடிதடததிடையிலெதிரெதிராகச்சேர்ததுமியம்பியோநதை
கண்ணுமிடறுனிவளவாத்தனத்தடியிலொருவனையுமதன்மீககண்ணே.

நாலவாயரேகைகளுநுனியதனிலோனாந்துநண்ணுங்கொங்கை
யாலநல்லவல்குலினுமூங்கிவிலையைப்புனையவணிநகததாற்
கோலமுறக்குறிபதித்துமதாத்திற்சேப்புறவுநகூறுமக்க
போலத்திலிதழதனில்வடுவுறவுந்தசைசுந்திட்டபொலங்கன்னத்தே.

பல்லுமிதழ்பொருந்திடவுமுதடுமிழையேபல லொன்றுபதியவைத்து
நல்லகைம்மூலநுதன் மார்புதொடையிடங்களினேநன்குகாணச்
சொல்லுபலமிகப்பதித்துமபெரியவிரலபினபுறத்தா
ளல்குனமுழந்தாளுபிமாரபுமுலைகைமமூலமணிக்கழுத்தில. 86

கன்னம்வாய்கண்ணெற்றியுச்சியெனுந்தானஙகள்கதிததிட்டோங்கு
மன்னவமுதத்தினிலையாராய்ந்துபரவசமாய்மகிழ்சையோகந்
துன்னிடவுமொய்யாரவெழிற்றூணைபுளகிககத்துணைவன்றூளி
லன்னதனமிகவழுத்திமனமுருகியெயபபொழியவதரமீந்தே 87

சங்குவண்வளைநெறியப்பாதசாலங்கலிக்கச்சக்குசசேப்பத்
துங்கவிதழ்வெளிறடையவியர்வருமபக்கண்டததிற்றூகையன்னந்
தங்குபுறாக்காடைவண்டுகுயிலகோழிசெம்போததின்றகையவோவொண்
பொங்கொலியிறகற்பகத்தைப்பினனியவோகாமவல்லிபோற்பிணைந்தே

சந்திரனைய நுகனைத்துசசுரதநீருற்றெறடுக்கச்சலிப்பிலதாரைச்
சுந்தரிசெய்லீலையினைமிகவியந்துதைநவருடிச்சுதாகரன்றான்
குந்திடுதன்மலலாத்தலொருககணித்தலகுனிதனிறறல்கூறுமைந்தாம்
விந்தையபல்காணத்துசசிறிதளவும்பிழையாதுவிளக்கிபபின்னும்.

கந்துகம்பன்னகம்வெருகுகுக்கிடமவியாக்கிரமக்கதிகளாற்றிச்
சிநதையுடன்சிந்தையுமாயாவினுடனுவியுமாசசெவ்விதாக
வுந்துமானந்தசாகரததனிலேயழுநதியுதிததயார்க்கு
மெந்தவுலகந்தனிலுங்கிடைக்கரியபேரினபமேய்ந்திட்டாரால்

அருந்தவச்சந்திரன்றூமிக்கோலாகலமுற்றான்புதேங்க
வருந்தியகாமக்கலவிதனினமொய்த்துண்டினைத்தனர்களம்மவின்று
மிருந்திடுதற்றகுதியலவெனவுனனியிருடகுழாமிரிந்துபோகப்
பொருந்தியபல்கிரணசமூகத்துடனேயாதிததன்போந்தானன்றே.

இருவர்களுமமளியைவிட்டினிதிறங்கிவெளிவந்தங்கெழுநீராடி
யருமுடையாதிகள்பலவுமேபுனைந்துகுய்யாதியடிசிலுண்டு
பெருமையுறநாளுளுஞ்சுகபோகமேநுகர்ந்துபிறங்குபோழ்து
மருவுமவர்க்கட்டமத்துச்சனியென்னச்சுரகுருவுமவந்திட்டானல். 92

மறையவனைத்தரிசித்தவெழிற்றாயோடோடிவணங்கிநின்று
கறையுறுநற்சரணங்கடமையலம்பியந்நீரைக்கண்ணிலொற்றி
நிறைமணியாசனத்திருத்தியருகிருக்கமனைவிமுகநீத்தோனோக்கிக்
குறையுளதோவேதேனுமென்னவவடாமில்லாக்குறையொன்றென்றான்

சந்திரன்போந்தடிபணியவாசிசொலிவிபூதியினைச்சாத்தித்தன்முன்
குந்திடசசெய்தெவவிதமாப்போழ்தகழித்தாயெனவககுருவைநோக்கி
யெந்தையேநின்வரவையெதிர்பார்த்திஙகிருந்ததுடனெழினற்றா
சிநதைமகிழ்வெய்திடவேநினபணிபோற்செய்திட்டேன்சிறுவனென்றான்.

கேட்டுமிகக்களிகூர்ந்தங்கெழுமபிததன்னித்தியசற்கிருத்தியங்க
ளூட்டமுடனினிதுஞற்றிவருஞான்றுதாரைக்குநன்மதிக்குங்
கூட்டுமனுதாபமொடுசரசசல்லாபங்கள்குறிபபிறறோர்ந்து
வாட்டமுறவச்சுறுத்தமனையவளுந்தன்னுண்மைவகுத்திட்டாளால்

இவர்கடமைச்சபிததிடறகுமாதவனுமனந்தனனிலெண்ணுமெல்லை
துவரிதழ்நறறாரைபணிந்துரைததிடுவடொல்வேதச்சூழ்ச்சியாவு
நவநவமாததேர்நதிட்டநாயகநீநடுநிலையினாடுங்காலைத்
தவறதனையாற்றமேவதிநதிட்டார்தேவாதபோதனரிலுண்டோ.

ஊழ்வினையினபடியல்லாவிடையுதிப்பதேதேனுமுளதாங்கொல்லோ
தாழ்வடைநதபோககன்றேயாகமத்திற்கழுவாயுஞ்சாற்றிவைத்தார்
பாழ்மதனனாற்பிரமனாதியருமனங்கலங்கிபபழியேறறோற்
கீழ்மையுற்றவென்போல்வாரநிலைமையினையென்னவெனககிளப்பதைய.

கடமுறுநீர்கனல்கொளுத்தகொதிததிடினவேறுளதணணீர்ககலப்புகொள்
கடலெழுந்துபொங்கிடுமேலென்செய்வரோவர்பாலுங்கருணையாள [வார்
மடமையுருவாயவிப்பெண்பேதையுமிச்சிறுவனுமேமயங்கினோமால்
கடமையுனக்கேயன்றோகாததளிததலெனவுரைத்துக்கண்ணீாவிட்டாள்

வியாழமுனியம்மாற்றங்கேட்டலுமேமனமிரங்கிவிகிர்தமற்ற
தயாவுடனேதன்றுணைவிநவைபொறுத்துச்சந்திரனைச்சமீபங்கூவிக்
கியாதியினிலிழுக்குற்றாய்நன்மரபிற்கோர்மாசுகிளைக்கச்செய்தாய்
வியாதியினிற்சயரோகமேயுற்றுநாளுநீமெலிகவென்றான். (௯௯)

சந்திரனுமவிடைகொண்டுபதநடக்கக்கணடிருமபத்தாளைதனனைச்
சிந்தையினிற்சிந்தையொடுஞ்சிந்தித்துததந்தையுழைசசெலலுஙகா
விந்தையுறுமகதியாழினையேந்திவெணணீறுவிளஙகபபூசி [லை
மந்திரஐம்பதமோதிவருநாரதபபடிவன்வழியினேர. (௧௦௦)

கண்டவுடனெதிர்நாடியகமகிழ்ந்துசிரமீதுக்கைகுவிததுத்
தண்டமெனவீழ்நதெழுநதுநனியேததவிருவாகளுஞசமீபததுறற
தண்டலையினோர்ஞாங்கரிற்றனியேவீற்றிருககசசியைக்கணணுற்
றண்டமுழுவதுநொடியினிறசூழுநாரதனறானறைகுவானால.

அத்திரியாகன்முனிவன்பனனாளுஞ்செயததவததருமையானே
புத்திரனுச்சனித்தெவருமதிதன்னின்மதிததிடவேபோநதநீதா
னத்தலையிலுறுநாருநனிவெறுக்குமாந்தையினையநதோவாறறிக்
கத்துசயரோகத்துனனாளுநலிவுறவேகலசககமுறறாய. (௧௦௨)

காமமேபொய்யதனைச்சொற்றிடறகுநிமித்தமெனககருதலாகுங்
காமமேகொலையதனைப்புரிநதிடறகுவாயிலெனககளைதலாகுங்
காமமேகளவதனையாடிடறகுவாயிலெனககழறலாகுங்
காமமேதீமையனைத்தினுககுமொருதாரகமாக்காணலாமே. (௧௦௩)

காமத்தாற்சதக்கிருதனுடலமெலாமாயிரமாங்கணகளுற்றான்
காமத்தானிதிக்கிழவனிருவிழியிலொருவிழியைககடிதுநீத்தான்
காமத்தாற்கடன்வண்ணன்பெற்றபெருஞ்சாபஙகள்கணககினணடோ
காமத்தால்விளையிடும்பையெணணிலவாமெனமுனிவன்கழறினால்

கேட்டலுமேமிகவெருவிக்கமபலையுற்றடிவீழ்ந்துகெட்டேனசசோ
வாட்டமறப்பலவிஞ்சையறிவுறுத்துமிறைவனையேவஞசிததேனால்
மீட்டுதலாற்சராசரங்களனைத்தினுககுஞ்சுகவிளைக்குமேன்மையாள
தீட்டினரோயாரேனுமததகையதீதினுக்குந்தீர்விங்கென்றான்.

சுத்தவத்திரியின்குமரன்முகநோக்கியாழ்க்கிழவன்சொல்லலுற்றான்
முத்தனையமூரலுமைநாயகன்றனெழிற்கபர்த்தமுடியினின்றுந்
தத்துகடலலையினிற்சங்ககில்கொழிக்கும்வான்மியூர்த்தலததினுப்புண்
வைத்திட்டசுத்தமுறுதீர்த்தங்களைவகையாவளப்பம்பெற்ற.

காமநாசனிப்பெயர்கொடீர்த்தமொன்றப்பதியூடுகொணுமந்த
நீமநீர்த்தடமூழ்கிநீறணிந்துகண்டிகையைநிரம்பப்பூண்டு
நேமமுடனைநதெழுத்தையுச்சரித்துவான்மியூர்நிமலற்போற்றின்
விம்மவினைமுழுவதுமக்கினிமுன்னாப்பஞ்செனலாவீயுமன்றே.

தங்கையக்காளன்னைமுன்னவன்மனைவியயலாகடாரஞ்சுத்த
புங்கருருதுணைவிதானீனறிட்டபுத்திரியையபுணர்ந்திட்டார்க
ளங்காமநாசனியிலேபடியிலககணமேயனகாாவர்
மங்களவத்தீர்தததின்மகிமையுரைததிடவெவருமவலலாரல்லர்.

அக்காமநாசனிநீர்நீநாடியதிலாடியருகிலுறற
தக்கதிருவானமியூாநாதனிருதாடொழுது,தாழ்வையாயின்
மிககநினவினைமுழுதுமிரவிமுன்னிமமென்னவீயுமாமாற்
சிகமெனவேசெய்திடுகவெனநாரதப்பனவனசெப்பிசசென்றான்.

விரைவாகசசநதிரனுந்,நாமநியாததுசெய்வானவிருப்பமுற்று
வரைஞாஙகாபடுமகிலுமுயாகளபசசந்தனமும்வாசப்பூவு [தாங்கி
நிரைதயிாபாலிழுதுடனேபலகனிகளலையெனுமென்னீள்கைத்
வரைமகணுயகனபூசைபுரிதரபபோவதுபோலும்வருநற்பாலி.

உத்தரநற்கூலத்திலொருமூனறுயோசனையங்குற்றவெல்லைச்
சுத்தமுறுகாமநாசனித்தடததினினமூழ்கிசசுகமதாகப்
பத்தியுடனீறுசுண்மணியணிந்துமந்திரமுமபண்பிற்பன்னிச்
சத்தவியசினகாததுட்சங்காசநதிநின்றுசாற்றுவானல்.

வேறு.

நறைமலர்க கொன்றை வேயந்த நாதனே சரண நீலக்
கறையணி கண்ட முற்ற கடவுளே சரண நானகு
மறையினுந் தேடிக காணு மகிபனே சரண நாயே
னறையுனிற சரணந தன்னி லணடினேனுள வேண்டும். (ககஉ)

பத்தியா யடிய ரோததும பணபனே சரணம ஞானச்
சத்திய சத்தா னந்த சங்கரா சரண மெங்கு
நித்திய மாகி நின்ற நின்மலா சரண நின்பா
லித்தினஞ் சரணஞ் சார்ந்தே னெளியனை யாள வேண்டும.

முனிவரர் மூவர் போற்று முன்னவா சரண மேழைக்
கினிவரும வினையை மாற்றற் கேறறவா சரண மென்றுங்
கனிவருஞ் சிந்தை யாரிற் கலந்தவா சரண மோன
நனிதருஞ் சரணஞ் சார்ந்து நண்ணினே ளுள வேண்டும்.

இவ்வணந் துதித்துப் பின்ன ரெழிலுறு குமுத நண்பன்
செவ்வணம் வாய்ந்த சொக்க நாயகி சோநிற்கு
மவ்வண மீசன் முன்ன ரணுகியா னந்த மேவ
நவ்வண முற்றுந் தோந்து நணணுநோய் நீங்கப் பெற்றே.

இகலரு வான்மி யூரி னெலலையோாந ததனைச சூழ்ந்து
புகலரு மாங்காங் குற்ற புண்ணிய தலங்க ளேததிப
புகழுறு தந்தை வைகும புனிதநன் வைபபுச் சார்ந்து
மிகுதிரு மகிழ்ச்சி தேகக மேவிவாழந திருநதா னன்றே.

கிளர்தரு வான்மி யூரின கேததிரத தெல்லையுள்ளா
லுளபல தீாதத மின்னு முன்முயுழை யோங்காநிற்குந்
தளர்வற வமையம வாய்ககச சாற்றுவ றேரி ரெனறுன்
களமது கறுத்த வீசன் கழலடி பணியுஞ் சூதன். (கசள)

சநதிரனகாமநாசப்படல முறறிறறு

ஆகசசெயயுள - கூஉஉ.

சூரியன் பூசைபுரிந்த படலம்.

அருந்தவ முனிவா கோடி யடாபுகொண் முறைக டோறுந்
திருந்திய யோக முற்றுத தினகர மண்ட லத்துட்
பொருந்திய பரமற் போற்றிப் பொருந்துதற் கேற்ற தான
பெருந்தட நியக்கு ரோதம பிறங்கிடு முதய வோங்கல். (க)

அருகினி லலையாற் கோணு மரியமா தேக மென்று
வொருபெருந் தீவங் குண்டா லுயர்தரு விருககந் துன்ன
மிருகா சும்பல் பாய்மா மிண்டிய கநத ரங்க
டருமலை யெழலின் மொய்ததுத தங்கிய சால்பு வாய்ந்தே. (உ)

அத்தகு தீவக தன்னி லாயிர மயுத மாக
நித்தமு மொய்ப்பர் மேனி நிசிநிற நிகர்தத நீரார்
குத்திர மாயங் கற்றார் கூறிய வெயிறு வாய்ந்தார்
சுத்தமி லசுரர் நாளுஞ சூரியற் கிகித மானா. (ங)

மாலைபல் கிரண மோசமி மங்குலை வெருட்ட விணணிற்
காலையிற் கதிர வன்றான் கவரியைக கடவுந தோறும
வேலையிற சூழ்ந்தங் கெணணில் விசிகங்கள வீசிப போசைச
சாலவு மாற்றி வந்தார் தைத்திய ரானா தாமே· (ச)

இவ்வகைக் கரிய வாகத திராக்கந ரோடு நாளுஞ்
செவ்விய வொறறை நேமிந தோவரு தின க ரன்றான்
வெவ்விய விதற்பங காற்றி மேனியின் மெலிவை யுற்றுத்
தெவ்வர்முன னிலலா தோடத தேவர்க ணடுங்கி யாரத்தார். (ரு)

விண்ணச ரீரி யொன்று விணமணி வதன நோக்கி
யண்ணலே யசுர ரார்ப்ப வமரினை யாறறு தோடே
லெணணலா தமமை யெற்றி யீரதகிடற் கேற்ற தாய
நண்ணிய சூழ்ச்சி சொலவே னுடுமென் றொலிதத தன்றே (சு)

சொல்லிய வகையே செய்யிற் றுன்னலா பாறி மாய
வெலலுவ துடனே ஞான விபவமு மடைவை கணடாய்
தொலலுல கதனிற தென்பாற் றோனறிடுஞ சம்புத் தீவி
னல்லபுத தேளிர மோனா நண்ணுகந் தருவா போற்ற. (எ)

பந்தியின் குடுமி யோங்கிப பகாவெளிக் கங்கை மூழ்கி
நநதியெம பெருமான் குன்ற நடுவினிற் றிரிநது வலலைத்
தந்தியின் கோடு சந்து தனியகில மணிபொன் னுதி
யுந்திய கரையின் மோதி யோட்டுறும் பாலி ஞாங்கர். (அ)

தேன்வழி கற்ப கத்தார தேயரி பிரம னாதி
வான்மலி யமர ரியாரும் வந்தடி பணிந்து போற்ற
கான்குழல மனைய் ராக்கங் ககனவைப் பீந்த செலவ
வான்மியூர்க் கேததி ரத்தை வணங்கிடி லிரிவ ரன்னார். (கூ)

என்றவா காய வாக்கை யிரவியுங் கேட்ட போழ்து
கொன்றையங் கடவு ளெற்குக குறித்ததோ ராணை யேற்று
நன்றெனப் புலரி சாய நான்செயும பணியி னீஙகி
யின்றவண் சேர்வ தெவவா றெனறவ ணிருந்த ஞானறு. (க0)

கலலதுங் கசிய மீட்டுங் கனதியாழ்க் கிழவன போந்தே
யெல்லைமார்த் தண்ட நிற்கங் கெமபியா மசனி தன்னை
யொல்லையின் விளிநதங் கேவியுஞற்றுவிய பாயென் றேத
நல்லதென் றவனை நெஞசி னயந்துபி னினைநதிட்டானல். (கக)

எண்டிசை யண்ட ரண்ட பேழ்கட லேழு தீரத்த
மண்டல மேழ்பா தாள மாதிர மறறை மன்றம
விண்டிட வார்ப்பரிநது விதிரப்புறச சத்த மிட்டே
யண்டபோ னியின்முன் வந்தா னவனெமபி யசனிதானே. (கஉ)

வசியெனக் கிரண சாலம வரிசையிற் கொண்ட சோதி
யசனியின் வரவு நோககி யாசிகள் பலவுமாற்றி
யசலையை யசைக்க வல்ல வரியவென் பினரா னுய்க்கு
வசனமொன் றுரைக்கக் கேட்டி மகிழ்வுட னென்றிட்டானல்.

உன்னைநா னெமபி யாக வுறறதோர செல்வந் தன்னைப்
பன்னிட வென்வா யொனறு பற்றுமோ பாரி னீதா
னுன்னருங் கரும மொனறை யுஞற்றியெற் குதவி யாற்றி
மன்னிய புகழை நாட்டி வாழ்குவை யாரு மேத்த (கச)

தீவெனு மந்தே கத்திற் றிணணிய வசுரா கோடி
யாவரும் போந்திங கென்னே டியாணடுநதெவ் வியற்று நின்றார்
தாவுமென் றேரி னின்றுந் தனியனாய் மலைய கில்லே
னுவதற் குளதோர் சூழ்சசி யவாதமை வெருட்டு தற்கே. (கரு)

நாடொறும் படரு மென்ற னடையினிற் பிழைத்தே னாகில்
வீடுவ ரகிலத் துற்ற விப்பிர ராதி மாந்தா
கோடுவெண் கயிலை மேவுங் கொன்றையங் கடவுள் சீறு
நாடிவாய் கரும மொன்று நண்ணிய வென்பொ ருட்டே. (கசு)

வேறு.

கோசதிக கூசியினிற் கிளாமூன்று யோசனையில
வாரமுறுங் கீழ்க்கடற்கு வருணநற் றிசையதனின்
மூரலினி னோலை முனிநெரித்த மருந்தீசன்
சேரவிசை வாயந்திட்டு திருவான்மி யூர்நேடி. (கஎ)

அங்குற்ற பெருமான்ற னடியிணைக டரிசித்துச்
சங்கத்த னுபசாரத் தனியியிடே கம்புரிந்து
துங்கநறு மலர்சாத்தித் தொழுதெழுந்தங் கென்பேராற்
பொங்குநீர்த் தீர்த்தமது புரிவிப்பா யத்தலத்தே. (கஅ)

என்றலுமவ் வெழிலருணி யேற்றமுற விறைநதோடித்
துனறுபுகழ் வான்மியூர்த் தொலகேத்தி ரத்தடைந்தே
யென்றுதனக் கிசைத்தவகை யிரவொன்றிலே முகித்து
நன்றுபல வரமேற்று நபோமணிக்குச் சொற்றிட்டான. (கக)

அன்றுமுத லழலவன்று னமாக்குவரு மரகதத்தமை
வென்றுதின நனிவெருட்டி வியனீர்த்தி வாய்ந்திட்டான்
துன்றியநீ ரலைகொழிக்குஞ் சூரியநற் றீர்த்தத்தி
லென்றுமபோந் தாடிடுவா ரிணையிலாச் சுகமடைவார். (உ0)

உலகமுவந் தினிதேத்து மொருசகட்டின் மிசையூர்ந்து
நலமருவ வுதித்துலவு நற்பகலோ னிரவினிலித்
தலத்தினிடைப் பூசித்த தன்மையினு லறைமுதல
குலவவரு மருந்தீசன் குடகுமுக மாவதிவன். (உக)

அறுபதினு யிரங்கோடி யாககர்ளை வெலத்தகக
வுறுதியினை யுதயறகே யுதவியதோ ரத்தீர்த்தங்
குறுகியவண் படிந்தார்கள் கூறுமுழுக் கொன்றினுக்கு
நறுமலர்கற் பகநாட்டி னுலுயுகம் வைகுவரால். (உஉ)

அத்தடத்தி னெருகுடநீ ரதுமுகுந்து வாகேற்றி
வித்தகர்கள் சூழ்ந்தடரும் விமானத்தி னுட்புக்கங்
கத்தன்செஞ் சடைமுடியி லபிடேக மாட்டிடுவா
ரித்தரையி லவர்பேற்றை யெம்போல்வா ரியம்புவதோ (உங)

முறையாக வேமூழ்கி மூலமருந் தீர்த்தமை
யிறைவியளா மவாமனையை யெஞ்ஞான்றுந் தொழுதேத்தி
யுறையுமன்பி னுலுருகி யுற்றதக் கணம்வருவார்
தறைமிசையி லவர்தெய்வந் தாமெனபா தேவரெலாம் (உச)

ஓதுமக்க ணனமனைவி யுறவிடீகள சுற்றத்தார
தீதறுநற் பெருங்கலவி திரவியமபல விளைவாதி
யேதுதமக கேய்கவென வெண்ணிடினு மத்தடத்துப
போதொன்றி னின்மூழ்கிற் பொலிந்திடுவர் புண்ணியரே. (உரு)

தானமந்தி ரஞ்செபங்க டனிப்பிதுர்க்க ளினகடன்கண்
மானதர்ப்ப ணமவிரத மகேச்சுரன்பூ சைகளாதி
யேனைதடத் தின்ஞாங்க ரியற்றுமொன்றிற் காயிரமா
மானபல னீந்திடுமோ லரியவிந்தத் தீரத்தமதே (உசு)

இத்தடத்துக் கூலமதி லிருந்தோங்குந் தருக்களின
முத்தொளிர்நீர் படுதலினுன் மோககத்தை யுற்றிடுமே
னித்தமுமங் கதின் மூழ்கி நிலைவானமி யூநறைவார்
சுத்தநல மாட்சியராச் சோதிசொரூ பரோயாவா. (உஎ)

ஆகையினி லிதர்த்த மனைத்தினுக்கு மிக்கதெனச
சாகைபல வாராய்ந்து சங்கரநற் றெய்வமெனு
வோகையுட னேயுரைக்கு மொருசூத மாமுனிவன்
வாகையுட னிமிசத்து மௌனியாகருச சொற்றனனல். (உஅ)

சூரியன்பூசைபுரிந்தபடல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-கூருo.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடலம்.

அசுரரிற் றலைமை பூண்ட வசிதவுட் டிரானு மின்னுன்
கசிவுடன் றவம தாற்றிக் கடிமலர்த் தவசி னேன்பா
லுசிதநல் வரங்க ளேற்ற வுறுபராக் கிரமந் தன்னுற்
றிசையனைத் தினிலும் வெற்றத் திறமுறச் சேணிற் சென்று. (க)

கற்பகத் தருவி னீழற் கனைகுழற் சசியி னோடும்
பொற்புடன் வீற்றிருந்து புகழ்புரு கூதன் முன்னர்
விற்படு விசிக மேந்தி வியன்சமர்க் கழைத்த லோடும்
வெற்பெனும் வெள்ளை யுமபல் விண்முழு தாளி யேறி. (௨)

கோலமுற் றசுரர்நேரிற குறுகலுங் களிநல் லியானை
வாலினிற் சிலரை மோதி மருப்பினாற் சிலரைக் குத்திக்
காலினாற் சிலரைத் தேய்த்துக் காத்தினாற் சிலரைவீசிச்
சாலவே கோற லாற்றச் சாரத ரோடி னாரால். (௩)

கண்டபோ தமரா தெவ்வன் கணைகளா யிரங்களவ்வே
தண்டமீ தழுநத நொந்து தளாவுறநூறு கோல்கள்
டுணடமே லோச்சி நிறபத் துணுக்கென நிலனின் வீழக்
கொண்டது சோரி வெள்ளங் குலைகுலைந் தண்ட ரேங்க. (௪)

உதிரமே பெருகி யோங்க வொருவயின் காப்ப வைத்திட்
டெதிர்நிற செறுநன் மீதி லிந்திர னூறு கோடி
கதிர்நெடுங் கணைக டூவிக் கடுகடுத் தமர மாறறி
விதிர்வுறக கண்டான விண்ணோர் வேலைபோற் குதுகலிக்க. (௫)

அப்பொழு தமரா வேந்த னும்பலங் கெழுந்து போந்து
துப்பையுட் டயன் றேரைத் துதிக்கையாற் றருவிப் பற்றிச்
செப்புநாற் கோட்டாற் றுக்கிச் சிதைத்து நுண் டூளி யாக்கிக்
குப்புற வலவன் றன்னைக் கூற்றெனச் செகுத்த தன்றே. (௬)

அகிதவுட் டிரானும வேறங் கணிரத மொன்றி லேறித்
துகிரென விழிகள் சேப்பத் தும்பியின் றுதிக்கை பற்றி
மகிமிசைக் கரக ரென்று மலிவுறச் சுற்றி மோத
முகிலென வீழ்ந்து சாய்ந்து மூர்ச்சையிற் கிடந்த தன்றே. (௭)

அந்தவே லையினிற் தேவ ரசுராக டேசி முன்ன
ருந்துபோ ராற்றி யெண்ணி லுயர்சாங் தூண்டக் கண்ட
முந்திய வவுண ரியாரு முடுகிப்பல் படைக ளேந்திச்
சிந்தினர் கைகள் கால்கள் சிரமுர மொய்மபு தம்மை (௮)

ஆயிரங் கண்ணன் கண்டங் காயிரம வாளி யேந்தித்
தீயவர் தம்மேன் மேகத் திவலையென் றடாத் தூவி
நோயுழந் தேங்கிப் பாற நூறினன் பின்ன ரங்கே
யாயவில் லேந்தி நிற்கு மகிதவுட் டிரனை நோக்கி. (௯)

முருகலர் கற்ப கத்தார் முயங்குறு மகனி றைத்தன்
பெருகுமத் திரங்கள் கோடி பெருமழை யெனத்தூண்ட
வருகினி லுள்ள வந்த வகிதவுட் டிரனுங் கணனாற்
றொருகரந் தன்னை முற்று மொதுங்கிட விலக்கிக் கொணடே.

கள்ளன்வெங் கோலகண் முனபின கணகில தொடாபிற் றாண்டி
யெள்ளருஞ் சீாத்தி யேயந்த விந்திரன் காமா மேனி
தொள்ளைக ளென்னச செய்து தூணியை யறுததுத தள்ளி
வெள்ளததின் மிகுந்த தேவா வெருள்வுற நகைததுநின்றான்.

கற்றூணைப் புயசு ரேசன் கணவயின் கனலி காலப
பறறலன் மீதோா வைரப புடையொன் றை யோச்ச லோடு
மற்றவ னஃதை நோக்கி வணகரந் தன்னாற பற்றி
நிற்றியென றொருதண் டேந்தி நேர்வர மகவா னுட்கி. (௧௨)

தவந்தனில வலல னுகித தமனியன் வாங்க ளேற்ற
விவன்றனை ஞாட்பில் வெல்ல விகலபுரிந் திடுதல ஞான்று
மவமென வுன்னி யாதா மரியவோர் சூழ்சசி தூக்கப
புவனியி லடைவே னென்னுப பொானனக ரத்தி னீங்கி. (௧௩)

அமலன திடபபா கத்தை யாணடுகொாண டருளு மன்னை
விமலைவந் தவதரித்த மேவரு மேமபா டோர்ந்து
தமனியக் குனற மாதி தாம்பணிந் தேத்திச் சூழு
மிமயவண் வரையி னோர்சா ரிறங்கிவாழ்ந் திட்டா னன்றே. (௧௪)

வேறு.

இம்மலையி னோர்ஞாங்க ரெழில்வன்னி மந்தார மினியபுன்னை
செம்மயிலை மாலதிமா தவிதளவ நறும்பிண்டி செறிந்த வில்வ
மம்மல்லி வண்கொன்றை கருந்துணர்ப்பா டலமுல்லை யரிய வாட
பைம்மலர்க டமையுழக்கு மளியிசையார் துடவைசெறி பன்னசாலை. (௧௫)

தனில்வானப் பிரத்தனெனுத் தானிருந்து முக்குற்றந் தமைக்க டிந்து
தனிஞானத் திறப்புாய நாற்பாதங் களுமுணூற்றிச் சார்ந்தவன்ன
மினிதமரு மான்மகோ விலினுறையும் பரவான்ம வின்பைத் தேக்கு
முனிபிருகு வைகையினி லொருவைக லவண்போந்தான் முனம்பலாரி.

இந்திரனைத தெரிசலுமே யெழிற்பிருகு முனிவரனு மெதிர்கொண் டேகி
வந்தனைக்ண் மிகவாற்றித் தனதாசிர் மதநிலன்பின் வரவழைத்துக்
குந்திடுவா ஞசனமொன் றுறவளித்து முன்னிருந்து குசல மாக
வந்தவகை யனைததினையு முசாவியிரு வருமங்கண் வதியு ஞான்று. (கஎ)

மெச்சிநெற பிருகுமுனி வரப்பெருக்காற பெறறிட்ட மெல்ல ணங்காங்
கச்சதனைப் பிரியதன முகமாகக கரியநுனிக் கணனு னேக்கும்
பொச்சைமுலைத துணைதாஙகாதொசியிடையோடனமெனப் போநதுலாவு
மிச்சையிளம்பிடியதனைககண்டொருஞான்றிமையவாகோனேங்கிச்சொலவான

விண்ணிடையே விளங்குபெரு மாககமெலா நனியிழந்த விழல னேனு
மண்ணதனி லிற்றையுனைத தரிசிக்க முற்றமைந்து மகிழ்வ தானேன்
பெண்ணமுதே கணமணியே கற்கண்டே கனிரசமே பிறஙகுமுததே[னுல்.
யெண்ணருஞ்சீ ருயிரதுணையே யெனசசொலியோர் முததமதங்கீந்திட்டா

பிருகுமுனி யஃதோராந்து சதமகனறன முகநோக்கிப் பேயா நாளுந
திருகுமனத தசுராகளே தெரிவையனை வலிதீர்த்துச் சேர நேர்வா
ரருகவத னேர்நீயு நிகழ்ததினையிங் கறிவின்றி யாத லானே
கருகியதொ ருடலரகக ளுததிரிவை யெனச்சாபங கழறினுல். (உ௦)

வெண்ணகைப்பூங் கறபகநன னீழலுறு வாழ்விழநதும விளஙகுமிநத
மண்மிடைந்த கொடியவிராக கதனுக வுழலுறுவான் வாய்நதேனநதோ [ல்
நண்ணியவெனனூழ்வினையின் வலியதனைததகைததிடற்குநானெனசெய்வ
விண்ணவர்க ணகைககவுடல் வாயநதனனென்றிநதிரனும்வெய்துற்றானுல்.

பொனனுலகிற்போகியினையிழநதவிண்ணோதாஙகுழுமிப் போந்து மண்ணி
மன்னவாசெம்மணியுமுடிதீண்டலினுனனிசிவக்குமலர்ததாள்வாய்ந்த [ன்
வனனமுசு குந்தனவை யுழைச்சென்றங காசிபல வறைந்து தங்கண்
மன்னியபன் னிலைகூறி விண்காக்க வருகவென வகுத்திட்டாரால். (உக)

தேவரிடுக் கண்களைத லேகடனு மெனவுன்னித் திறத்தை வாயநதே
யாவலுட னேபோநதங் ககிதவுட் டிரன்சடத்தை யடலிற் சாடித
தாவருநற் கற்பகததண் ணீழலுழி யேயமாந்து தனிச்செங் கோலான
யாவரையும புரந்தருளி யினிதமாநதான முசுகுநத னியாண்டு நூறே. (௨௩)

வேறு.

இந்திர னுனமனத் தின்னன் மிருந்தே
சுந்தர் மென்முலைச சுரிகுழற பெணசசி
கந்தமிக் குயாமனைக் கடவுளை நணணியே
வந்தனை யுடனவன் மலரவற ருழ்நதனள். (௨௪)

பிரமனெண் சசிமுகம பெரிது நோககியிச
சிரமமேன் மானனை செவ்விழி நீருகப
பிரமைகொண் மனதமொடும் பெயர்நதிவண் வநததென்
கிரமக் கிரமமோ கிட்டிய தென்றனன் (௨௫)

அகிதவுட் டிரனவ னடாதர விண்ணுள
சுகிர்தமி கழ்நதுமண சூழ்தரப் பிருகுவா
லகிதமுற் றாக்கனி னுயின னுயகன்
சகிவிவ ணெவவணஞ் சாறறு கென்றனள். (௨

அன்னங்கண டலமர வறைதரும பாவையே
யின்னலை யகற்றுவா யினிச்சின் னுளேளே
மனனவ னித்திணை வாழ்வுறச செயகுவன்
மன்னிய வுறையுளில வைகுக வென்றபின். (௨௭)

நானமுக னக்கண நாரதற் போக்கிநீள்
வான்முக மாயனை விளிததலும வந்தனன்
றேனமுகத் தார்செறி தேவேந் திரனறனைக்
கான்முகங் கணடுநீ கறையுரு மாற்றுவாய். (௨௮)

என்றலு மியாழ்முனி யிமமலை தொடர்ந்துசென்
றொன்றிய வடவியி னேர்புறந திரிதரு
குன்றுறழ் புயவலிக் கோமகற் காண்டலுஞ்
சென்றுவந தருகினிற் சிற்றமோ டேசினன். (௨௯)

அக்கணங் கமண்டலத் தரியநன் னீர்தெளித்
தொக்கபஞ் சாக்கர வுயர்மனு புகன்றிடச்
சிகெகன வடங்கினன் சீற்றம தொருவினன்
மிககவந் தடியிணை மீதிற் பணிந்தனன். (௩௦)

மனனிசை மாடக மகதிநா ரதமுனி
யன்னதொ ராக்கத னுமபுரு கூதனைத்
தன்னுடன வருகெனத் தான்மழைத தேகியே
மன்னிய வானமியூர வரையிடைச சேர்ந்தனன். (௩க)

இந்திர னாககத னெலலையின் மிதிததிலன்
பிந்தின னவனெடும பிடரியி னாத
னுந்திடக் காததினு லுரமொடு நூககியே
சந்தடர் சென்மநா சனியுழை யழுததினன். (௩௨)

அககணந் தைததிய னுமவடி வொழிந்தது
மிக்கநன் மேனியும வியனழ குற்றது
தொககதொல லறிவுமீத துலங்கப பெற்றபின்
புககதிங் கென்னெனப புகன்றனன வாசவன். (௩௩)

மகதிநல வீணையன் மகிழவொடு கூறுவ
னகிதவுட டிரானுனை யலைபபச் செய்தலும
புகலிட மாகிநீ போந்தனை பனிமலை
திகழ்தரு மவவயிற றேரிடும பிருகுவின். (௩௪)

மகளினைக் காண்டலும வழங்கினை முததமே
தகுவனுப் போகெனச சபிததனன் முனிவரன
புகழ்தரு மானமகன் புகன்றதோர வண்ணமே
திகழருள் வான்மியூரச் சோத்தன னின்னையே. (௩௫)

சென்மநா சனியுழைச செறிததவைப போக்கினன்
புன்மைகொ ணிசிசரன் புணர்வினிப போயது
தொன்மைநல் லறிவெலாந் தோன்றிட வந்தது
நன்மையி னிங்கினி நண்ணு கென்றனன். (௩௬)

வாசவன் கேட்டனு மாதவற் போற்றியே
நேசமோ டென்னுழை நீயிவண் செய்ததோர்
வீசிடு நனனருமை விளம்பற் பாலதோ
தேசனே யென்றுபின் றிருமபினன் விடைகொடு. (கஎ)

வேறு.

அள்ளிலைவேற் பொற்குலிச மாளுமா யிரங்கண்ணன்
கள்ளகத்தி னினறுளிக்குங் கழ்னறும்பூ வனனியின்கீழ்த்
துள்ளியமான் மழுசத்தி துணைககரத்தி லினிதேந்து
மௌளருஞ்சீர்மருந்தீச னிணையடிக ளேத்திடுவான். (கஅ)

வேறு.

சுந்தர முகங்க ளோந்துந் தூயவன் புயங்க ளெட்டு
நந்தமா செவியி ரணடு நண்ணிய விழிகண மூன்றுஞ்
சந்திரன் றவழுங் கங்கைச் சடைமுடி யழகுங் காட்டி
யந்தியின் மேனியோடு மமர்ந்திடு மமல போற்றி. (கசு)

அஞ்செழுத் தோதா தோதி யளிதிரு நீறு பூசி
மிஞ்சிய மணிகள் பூண்ட மெய்யடி யாாக டங்கள்
சஞ்சித வினையை மாற்றித் தனிபபெருங் கருணை காட்டி
யஞ்சலென் றருளு மெங்க ளண்ணலே போற்றி போற்றி. (ச

ஆதியே போற்றி முக்க ணமலனே போற்றி ஞானச்
சோதியே போற்றி நித்த சுததனே போற்றி வேத
நீதியே போற்றி செலவ நிமலனே போற்றி மங்கைப்
பாதியே போற்றி யென்றன் பரமனே போறறி போற்றி. (சக)

இன்னவா றன்பி னேத்தி யிணையடி பணிந்து வாழ்த்தி
மன்னிய வுவணே சாரந்து வயமுசு குந்தற் கண்டு
தன்னர சாட்சி யேற்றுத் தருநிழ லமர்ந்தா னென்னுப
பன்னருஞ் சூத முன்னோன் பண்ணவர்க் குரைத்திட் டானல்.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-சுசுஉ.

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படலம்.

முந்திய கற்ப மொன்று முகிந்துபின் றோன்று மேல்லை
கந்தம தடருங் கண்ணிக் கருந்துழா யலங்கன மாய
னுந்தியம் பொருட்டு மென்மை யுயரிய மறையி னுபபண்
வந்தனன் முதல்வ னோக்கான் மறையவ னொருவன் றானே. (க)

வேதியன் வந்து தோன்றி விணமுகி லனைய மேனி
யாதியி னடியிற் றாழ்ந்தங் கன்புட னேத்திப் போற்றி
நீதியி னியறற வேண்டு நீள்பணி பணிகக வெற்குத்
தாதையே யென்னுத் தாழ்ந்து தலைமிசைக் கரங்கு வித்தான். (உ)

மைந்தனே நினக்கு மெற்கு மன்னுபல லுயிர்த மக்குந்
தந்தையாத தாயாய் மற்றைத் தமரொனப் போந்த வெம்மான
சிந்தனை யாகி நின்று செவ்விய தவமு ஞற்றி
யிந்தநல லண்ட மாக்கு மேறறம தடைதி யென்றான். (௩)

என்னலும பின்னு மேம வெழிலுறுங் கமல யோனி
பின்னைதன் கேள்வன றாளை பெரிதுவந் தேத்தி யைய
மன்னிய கேததிரததுள் வாயபல விளைவி னலகு
முன்னருந் தான மொனறிங் குவகையி னுரைத்தி யென்றான். (௪)

கேட்டபோ தன்பின் மூழ்கிக கேசவன் புளக முற்று
நாட்டமோ ரெட்டு வாய்ந்த நான்மறை யோய்நி னக்குப்
பாட்டளி முரலுஞ் சோலை பரவிய தான மொன்று
காட்டுவ லதனினூங்கு கனவினுங் காணே னுனே. (௫)

இப்பொழு தந்தத் தான மென்னுளத் தெழுந்த தன்சீர்
செப்பிடற் குரிய•தாய சீர்த்தியிங் கினிது வாய்ந்தேன்
மைப்படிந் தலருங் கண்ணாள் மலைமகள் பாகத் தெங்க
ளப்பனே சொல்வ தல்லா வியாரதிந் தருமை தேர்வார். (௬)

சிவபுர மண்ணிற் போர்ந்து திருத்தல மாயிற் றென்கோ
நவமிகு கயிலைக் குன்ற நன்னில மாய தென்கோ
வவனியி லதன்பே ரோனு மஞ்செவி கேட்கி லாரே
தவமுடைத் தேவ ரோனுஞ் சவமெனச் சாற்ற லாமே. (எ)

வேதமோர் நான்குங் கூடி வியன்கிரி யான வந்த
வோதருந் தலம வாகி யுயரிய மூயிலதாகக்
காதலோ டன்னை யேற்றுங் கபாலியந் தலமு தக்கு
மாதொரு பாகன் வைகும வான்மியூர நடுவுண்டாமால். (அ)

எனறுதன் னததன் சொற்ற விசையெலாஞ் செவிம டுத்து
நனறென விடைபெற் றேகி நண்ணிய யாம நாடி
யொன்றிய தருமம பூத்த வுவமயி லத்த லத்து
மன்றல ரிதழ்ம ணகுைம வான்மியூர மருவி ஞனல. (கூ)

எல்லைகண் டஞச வித்தங் கிருநிலம படிய வீழ்ந்து
மெலலென வெழுநது போநது மேனமைகொ டர்த்த மாடி
நலலவெண் ணீறு பூசி நாடுகண மணிகள் பூணடே
டொலலையி னோர்சா ருற்ற வுயரிய வாரா மததே. (க0)

ஒருபதி னாயி ரந்தா னுற்றிடுமெ வற்ச ரங்கள்
வருமறை யாளன் மிக்கு வருந்திய தவமு ஞற்றப
பருவரை பயந்த வெங்கள் பரசிவை பாங்கா மேவத
திருமுடிக கங்கை யுமபா திகழ்தரு மதியு லாவ. (கக)

வெள்ளியங் கிரியின் ஞாங்கர் பொன்மலை விளங்கு மாபோற்
றுள்ளிட விடைமேற காணச சூழ்தரு தேவர் மோன
ரெள்ளரும் பூத நாத ரியக்காகின் னாாகள் மற்றோர்
தெள்ளிய கீதம் பாடிச் செப்புதல் கடவி னேங்க. (கஉ)

சததிர மால வட்டங் தனிக்கொடி கோண்கொள் தண்டஞ்
சுத்தசா மராசாங் தாற்றி சுடர்தடி யொலியன் முற்றும
பத்தியிற பாரி டங்கள் பண்புட னங்கை கொள்ள
வெத்திசை முற்றுஞ் சூழ வியமொடு சூதர் பாட. (கங)

வாசனை கவர்ந்து தென்றல் வந்துமேன் மோத லாலே
தேசுறு மலைசு ருட்டுந் திகழ்தரு கங்கை நன்னீர்
வீசிமென் மதியி னுற்ற வீறிய மாசை நீக்கும்
பேசரு மவுலிப் பெம்மான் பிறங்குநற் காட்சி தந்தான். (கச)

எண்ணருங் கருணை வாய்ந்தே யென்முனா வநகா னீச
னண்ணிய ஞான மெய்தி நலனுறப் பெற்றே னென்னுக்
கண்ணனன் மகன்விரைந்து காங்களைச் சிரமேற் கூப்பி
யண்ணலி னடிபணிந்தே யன்புட னேத்தி நின்றான். (கரு)

பிரமனை நோக்கிப் பெம்மான் பெரிதுநீ தவமு ஞற்றி
யுரமது நைந்தா யென்று வோரிரு காங்க டம்மாற்
சிரமம தொருவ நீவிச் செமமையின் விருமபி வந்த
வரமது கேட்டி யென்றான் வள்ளலை வணங்கி நின்றே. (கசு)

அரியதொா காட்சி யென்பா லருளுறக கருணை கூர்ந்து
பிரியமொ டளிதத பின்னும பிறிதுவேண டுவது முண்டோ
வுரியநின கழலகள்பேண வுயர்தவ முற்ற வெற்கு
விரியுமெவ வுலகு மாக்கும வியனறொழி லருள்கவென்றான். (கஎ)

எனறலு மிறைவன் முன்ன ரிறைஞ்சுவே தாவை நோககி
நன்றுநீ புவன முற்று நமதரு ளாணை செய்ய
வின்றுயாங் தநதோம வன்மை யிசசெயன் முகிந்த பின்னா
நின்றவிவ் வான்மியூரி னீடிய விலிங்கங் கண்டு. (கஅ)

அன்னதாங் தெயவ லிஙகத தருகினிற் றடநின பேரான்
மன்னிடக் கண்டங் கீரான் வயமுற வபிடேகத்தைச்
சொன்னதொா மூர்த்திக காட்டித துலஙகுநன விழாவி ழைக்கி
னன்னாநி னெண்ண முற்று நாடுதி யெனம றைநதான். (ககூ)

எழுந்துமுன் கற்பம போன்றஙு கெவற்றையு மயன்மு கிததுக
கொழுந்தடா் காணி வந்து குலவிய வான்மி யூரி
னழுந்திய வற்புமேவ வருந்தட மொன்று கணடு
தொழுந்திரு வருடகு றிக்குச் சுததவாஙு நீரா லாட்டி. (உ0)

கந்தமென் மலர்க ளோடுங் கவினுற வில்வஞ் சூட்டி
யுந்திய வேறு வேறு யோதனம பலவு மூட்டிச
சிந்தையிற் களிப்பு மிகக்குச சீரெலா மெடுத்துப பன்னி
வந்தனம வகையிற செய்து வரமபல வேய்ந்த பினனர். (௨௧)

வேறு.

ஒருவாதசினகரத்தைவலமவந்துவெளிபோநதற்கும்பாமெசசுந்
திருவான்மியூரவைபபினெழுந்தருணமபெமமாறகுத திருவிழாவைப
பெருமாகததுறறவரும்பூவலயத்துள்ளாருமபெட்பினுட
வருகாகவோரனாங்கமொழிலுறுநனமணடபததுளமாநதுவைகி.

கும்பமுனியாதியசௌமியாவருகைகநனிகூவிக்குறித்துநோக்கி
நம்பெரியசொக்கநாயகிபாகததினிதமருநககணாக்கிங
கம்புவியிலரியவிழாவாற்றியெவருங்காணவாாவுங்கொண்டேன
பம்பியவாகமமுன்னூலசொற்றிட்டமுறையததனைப்பனனுகெனறுன

கேட்டனுமேகுதுகலித்துமறையவனைவாழ்த்தெடுத்திக்கிளக்குஞானக
கோட்டமமாமருந்தீசனடிமனததுசசிந்தித்துககுலவுநீதிக
கூட்டமுறுமாகமத்துட்குறித்தவகையனைத்தினையுஙகுறிததுநோக்கித்
தேட்டமுறத்திருவிழாததிறப்பொலிவுநடததும்விதிதெரித்திட்டாரால்

காமிகாகமமுதலாநூலனைத்துந்திகழுறுநற்கருததங்கோர்ந்து
பூமியப்பொன்னுலகமற்றைநிலத்துள்ளாரேவாகளுமபுகழிணேடுங
காமுறவேவந்தணையககருத்தகததுசசிந்தித்துககடுகக்கூவிச
சாமிதன்க்குயர்விழாநடததிடறகுமறையவனுஞ்சாந்திட்டானல

பாயிருளைநனிசீககுமபலமணிநற்குவியலினைப்பதிப்பித்திட்ட
வாயிரத்தெட்டுறுமாற்றுபபசுமபொலனுலமைத்தநயவணிகடம்மை
யாயபொருளனைத்திற்குமபோழகையளித்தருளுமரியனெங்க
ணாயகன்செம்மேனியுழைபுனைந்துதரிசித்தாகளுகலோகர். (௨௬)

அழகுறுமென்மலருடுமணமாகியமார்நதெழூஉமமலனுர்க்குப்
புழுகுகுங்குமஞ்சந்துநிறைகதம்பநானங்கற்பூரமப்பி
முழுவிசும்பினையிடையிற்கலையென்னப்புனைந்தருளுமூர்த்திபாலிற்
றழுவியபொற்சரிகைசெறிபீதாம்பரத்தினையுஞ்சாத்தினாரால்.

கோயிலின்வாயுள்நிவேசனமனைத்துமலங்கரித்துக்குலவுஞ்சில
மாயனான்மாடநியமங்கள்பெருஞ்சிங்கார மலகுவித்துத
தூயுவருந்திருத்தேரமமேருவெனுத்தோன்றிடவேதுலங்குவிததுப்
பாயகொடிபடாதர மாத்தோரணங்கள்பததியினிற்பரப்பிஞரால.

அம்பொன்வசிரமபச்சைபவளமணிமாணிககமமைமயசெய்த
தமபங்கடனிலவாழைகமுகிளநீாக்குலைகளொலாஞசதூராததூககி
வமபலருமபலமலரின்மஞ்சரியோடணிதொங்கலவரிசைநாலப்
பமபியநலவிதானமுறபபூபபநதாவீதிகளிற்பணணுவித்தார்.

அரிசிவெண்மாவொடுசுத்தநீாகலவிப்பொன்வள்ளததடைடததுபபின்னர்
பரிசனாகளேநதிவாபபயோதரங்களகசசதனிற்பமபிவிம்மக்
கிரிசமுறவிடையதனுற்கூனியபோற்பூவையாகள்கிளாந்துவந்து
வரிசையெனக்குனிநதுவீதிகடோறுமவணணமுறக்கோலஞ்செயதார்

பஙகுனிநன்மதியதனிறகொடிதூககிபபலிவிழாபணபிஞற்றித
தஙகுமுதனுளாதிபஃதுதினமவாகனஙகடமமினேறறி
யைங்கானசேவற்கொடியோன்றணடீசனமமையுடனாரூருககுப்
பொங்குவிழாவியறறிடாக்கங்கெததிககுமுள்ளாரும்போநதாரன்றே

காலையினிலலங்காரங்கவினுறவேவீதிவலஙகணடபின்னர்
மாலையதுவந்துறவுமருந்தீசனணிவிழாமருவவுன்னி
வேலையெனவடாநதுவிண்டாணவருமன்னிாகளவிரவிபபோநது
மேலைசிவபுரமெனவேவிளங்குதிருவான்மியூர்வீதிவந்தார்.

மறையவர்சொலவேதபாராயணத்தோடடாபுகொளவந்துசூழ்ந்தார்
முறைமையினிஞரதகிம்புருடரியாழ்மீட்டிவாமுனனஞ்சூழ்ந்தார்
நறைசெறிகுங்கிலியதூபககலயமேந்தினருநன்குசூழ்நதார்
கறைமிடற்றன்பன்னுமாவளிகூறியடியவர்கள்கலநதுசூழ்ந்தார்.

வெள்ளியபட்டாடையினிற்சித்திரித்தவெகுண்டைகள்வீசவோங்கித்
துள்ளிடுபன் மயிர்க்கவ ரியாலவட்டஞ் சாநதாற்றி துதைந்து நீரு
மொள்ளியசீர் மணிக்கொடிக ளெண்ணரியதாஙகினர்களுலகமியாவும்
வெள்ளமெனவுந்தணர்தாரெள்விழுதற்கிடமின்றிவிளங்கிஞரால்.

சூரியன்சந்திரனக்கத் திரமாளி கரிசிங்கந் தொடர்தீ வர்த்தி
பாரிசத்து முனபின்னுங் கோடிசூ ரியரென்னப் பரிவினேந்த
பேரிகையாழ் கைப்படகம் பறைமுரசு குடமுழவுபெரியசின்னம்
பூரியெக்கா ளஞ்சங்கமினந்தாளந்தண்ணுமை ம் பொலிவினார்த்தார்.

வீதிகளின் வேதிகைக டோறுநற் கும்பங்கள் விளக்கஞ்செய்ய
வேதியர்க ளாதியர்நல்லட் டமங்க லத்துடனே விளங்கு தட்டி
லோதருமபல் கனிதேஙகாய் தாம்பூலம பொற்காசோ டுறுகற்பூரச்
சோதியினைச்சோதி முனங் காட்டிததம்வேட்கையினைச்சொல்லிநின்றார்.

ஆடுவாக டமைமறந்து சிலவடிய ரவ்வாடன முறறுநோகக
நாடுவர்கள் கூட்டமெனச சிலவடியர் நயமனைததுநன்குமேவப்
பாடுவாகள் பலபாடல சிலவடிய ரபபாடற பயனைக் கேடகக
கூடுவர்களொலலையினிற்சிலவடியாருதுகலிததங்குவகைகொண்டே.

மறைமுடிவின்விளையாடுகமபெருமானிவண்வந்தான்மழுமுன்னேந்திக்
கறைவிடமுமமுதாகவுணடபரனிவணவந்தான்கயிலைநீங்கித
துறைகெழுநன்வான்மியூாமருநதீசனிவண்வநதான்சோதிஞான
விறையவன்வந்தான்வநதானெனசசின்னமெமமருஙகுமெடுததஙகாததார்.

பசிலையொன்றிட்டார்க்குபபலநிதியநதந்தாளுமபரமன்வந்தான்
பசசைமாலயனமுதலோாக்குரியசெயல்வகுத்தருளும்பண்பனவநதா
னிச்சைவளாசிவனடியரெஞ்ஞான்றுமேததிடாதகிஙகெளியன்வந்தா
னிசசைமிகுஞ்சொககநாயகிகணவனெனாவந்தானிலஙகவெபார.

எளியர்களையாளுதறகேயிருங்கருணைசுரந்திடுகவென்றார்சில்லோர்
களியுறுநற்செலவமுறக்கடைககணிப்புக்கூட்டுகெனக்கரைவார்சில்லோ
ரளியமருமபலவிஞ்சையடைந்திடவேயருடருமெனறறைந்தார்சில்லோர்
வெளிறிலகைநனிமறககும்போதமததருதியெனவிண்டார்சில்லோர்.

நங்கடவுடிருவீதிபோந்தருணல்லமயமிதுநாடுகென்று
வங்கொருவருக்கொருவரோடோடிநனிவிளித்தங்கணைந்தேவல்லைச்
செங்கரங்கடமைச்சிரசின்மேற்குவித்துப்பலபாடிச்செவ்விதாகச்
சங்கரனார்விழாப்பொலிவைக்கண்ணாரப்பததரிசித்துத்தஞ்சமென்பார்.

வருந்திரளினடுவிவிருளாங்கருமின்கொடிநேரவரிவைசமேவி
யுருத்திரப்பேர்க்கணிகையர்கள்பரதநாட்டியம்பலவுமுஞற்றிச்செல்லக்
கருத்ததனிற்குதுகலித்துக்காளையர்கள்பலகுழுமிக்கலவப்பன்னீர் [டாரால்
தெருக்கடனில்வருவார்மேல்மழைத்தூவலெனத்தெளித்துத்திறங்கொண்

இத்தகையதுப்புரவினுடன்சொக்கநாயகிநல்லிமையச்செல்விப்
பத்தினியினுடன்வீதிவலம்போந்துவிண்விபுதர்பரவிப்போற்றக்
கத்தனமவான்மியூர்க்கண்ணுதலோன்யாவர்க்குங்கருணைநல்கிச்
சுத்தகோபுரவாயிலணித்தாகமணடபத்துத்தொக்காமாதோ.

வந்திடலும்பலவரிசைவிப்பிரர்கள்வணக்கமொடுமவழங்கிப்பின்னர்க்
கந்தநனிவேதனங்கள்வாய்பொத்திமுனகொணர்ந்துகனிவிறகாட்டி
யெநதைசிவசிவசிவசங்கரதேவமாதேவவீசாவென்று
வநதரர்களுயாதிபாராதனைமுனனன்பினொடுமடைவிற்செய்தார்.

பாடகமெல்லடியரம்பையாதியர்களனநடையிற்பையவந்து
நாடகநட்டுவர்தாளவிசைமலியநயநடனநன்கினாடி
யாடகத்தட்டினைத்தமதுகரமேந்தியாலத்தியழகிற்சுற்றிப்
பாடினர்பலவெச்சரிக்கைசுபசோபனங்கணிபரிவுகூர்ந்தே.

வேததிரதநிணபடைதாங்கிநந்திமுனமேசெலலவிமலாபின்னர்க
காத்திரகோபுரவாயிலுட்புககுவிமானமதைககணிவிற்சூழ்ந்து
தோததிரங்கள்கரதாளமுழங்கவாகனமிழிந்துதுதைமாணிக்கம
பூததொளிருமணியரியாசனமமர்ந்தான்புண்ணியநற்பொருளாமன்னே

இவ்வகையாப்பலவைபவத்துடனேயெவ்வுலகுமினிதுபோற்ற
வொவ்வியபஃதல்கலினுமவெவ்வேறுவாகனங்களுயர்விமானஞ் [த்
செவ்வியநற்றிருத்தேர்களிவைமேல்விழாக்கொண்டுசிறந்தபின்னர்
திவ்வியபுண்ணியரூபப்பெரும்பாவைவேலையினிற்றீர்த்தமாடி.

அழகியசெமபொற்கோயிலினையணுகியவ்வணையிலரிதின்மேவிக்
குழகனுஞ்சொக்கநாயகிவாமத்தினிதமரக்குலவிவந்து
கழல்பணியுமடியவருககரியபொருண்முற்றுறவேகனிவினீந்தங்
கெழுதருபீடத்திருநதானிலங்குதிருவான்மியூரீசன்றானே.

அடுத்தநாடனின் மவுனபலி தூவிப்பிறபூசையாற்றிப்பின்னர்த்
தொடுத்தநாளந்தணர்நான்மறைவழுத்தமுனிவார்கடொழுதுநிற்க
வெடுத்தகொடியினையிறக்கிமற்றொருநாடிருக்குளத்திலேற்றமேவு
விடுத்ததெப்பவிழாவணியுமேகண்டியாவர்களும்விழைந்திட்டாரால்.

அருந்திருவிழாவகுத்தவோர்பஃதுவைகலினுமன்னதானம
விரிந்தபூதானஞ்சுவணதானமவரவாககுவேண்டுந்தானம
பரிந்தளித்துபபண்ணவருமண்ணவருமுனமவந்துபரிந்துவேணட
வரயபலவுமேயளித்துநான்முகன்றனவீற்றிருந்துமகிழுமெல்லை.

காராரு மேனியன்ற னுந்திதனின் முளைத்தவெழிற் கமல வேத
னீராடுஞ் சடைப்பெமமான் வான்மியூ மருந்தீச நிமல னாக்கங்
கோரா று மதியங்க ளினுமிக்க விழாக்களெலா மினிது செய்து
சீராருந திருவடியைப் போற்றிச்சந் நிதிமுன்னர்த்திகழ நின்றான்.

அத்தருவந்தணன்முனனர்ச்சிவபெருமானசிவையுடனேயழகதாகச்
சுத்தசிவ லிங்கத்து முனமுருவ மாவெழுந்து தோன்றி யன்ப
நித்தியநை மித்திகவி ழாக்களெலாம புரிவித்தாய் நிரமப வாாவம்
வைத்தனைநின் றனக்குரித்தாய்வேணடுவரங்கேளென்னவகுத்திட்டானல்.

கேட்டலுமேதமனியன்றனறும்பூஞ்செவ்வடிபணிந்துகிளம்பிநின்று
நாட்டமுட னெவரேனும வானமியூர்த தலமதனை நாடி நன்கு
வேட்டமுற விழாவணியை நடத்துபவர் செய்விபபர் விளக்கமான
மேட்டிமையுற்றுன்னடிக்கீழ்வாழ்நதருளும்புண்ணியத்தைவிரவச்செய்வாய்

இத்தலத்துவிழாப்பொலிவைத்தரிசித்தாரேதேனுமியன்றமட்டும்
பத்தியுடனவ்விபவநடத்துதற்கங்குபகரித்தார்பண்பினொ
மொத்தபணிபுரிந்திட்டாரியாவர்களுந்தக்கவகையுறுதிமேவு
முத்திநிலையுறுமாறுநன்னெறியையளித்திடுகமுதல்வவென்றான்.

பலவர்ங்களின்னவகையாசித்தபங்கயனைப்பாமனோக்கி
நலமுடனேதந்தனநாநின்னுலகமேயடைந்துநாடுதென்று
வலமதனிலேயெழிருஞ்சொக்கநாயகியோடும்வண்மையான
தலமகிழுஞ்சிவலிங்கந்தனிற்கலந்துமிக்கொளிர்ந்தான்றற்பரன்றான்

சிவபெருமான்கரந்தருளிப்போயிணயின்பிரமனுஞ்செவ்வேயேத்தித்
தவமிருந்தன்னுலகடைந்தான்பினொருகாலந்தனில்வெண்சங்கமேந்தி
குவவுகற்பகதேோன்றலாதியர்கடிருவிழாககுலவசசெய்து
நவநவமாம்வரங்களிவேயேற்றுவதிநதனவென்னவேநவின்றானசூதன். (ருக)

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் எசஅ.

வேதம்பூசைபுரிபடலம்.

அசுரரிற் சோமு கனமு னகிலமே யுருவ மாகு
னிசையுடன் றவம தாற்றி யிமையநதபல வரஙக ளேற்றுத்
திசையனைத தினிலு முளளாா திடுகவென நடுசககு கொளவா
னுசிதம துறறு வாழ்நதா னொருவரும பொருவா ரினறே. (க)

பவமெலாந் திரண்டு வநதோன் பகாநிசி வடிவ மானே
னவனியிற றிரிநது யாரு மலரிடக் கொடுமை யாற்றித்
தவவுல கதனிற் போந்து தானவா வெருவ வாட்டி
யெவருமவங்கெதிரக்ககாணுனெமனெனச்செருக்குவாய்நதான். (உ)

சததிய லோகஞ சார்ந்து தமனியன் றன்னை நோக்கிக்
குத்திர மொதத தனநோக் குவவுதிண் புயததைநத தட்டச்
சித்தம தடங்கி நொநதான் றிசைமுக னெனறங் கெற்றி
யத்தடத் துறற வேத மனைததையும வாரிக கொணடான். (ங)

மறையனைத் தினையு மள்ளல வயனுற வழுநதி வைத்துத
திறைசெறி கடலிற் புககுச சோநதன னவுணன் றனே
மறையவன றிகைறிகைத்து வயங்குபா லளக்கா நாடி
நறைகெழு துளவம வேயந்த நாரணற் குறைததிட் டானல. (ச)

ஆனதோர் கமல நாப னருஞ்சின மிக்கு வாய்ந்து
கானரு நீள மென்னுக் கதித்ததோ ருடல மேவு
மீனம தாகி யாழ்ந்த வீரியிற் பாய்ந்து ழககிப்
போனவோர் தகுவன் றன்னைப் புனலினி னேடுங் காலை. (ரு)

வாலினால் வீச லாலே வாரியுங் கதுவிச் சிந்தி
நாலிரு சாரவு நீத்த நண்ணிட நீரெ ழும்பி
யாலமென் றெங்குந் தூவ வருணனுங் கண்க ரிப்பக்
கோலிய வண்ட பித்திக் குவட்டினுங் குறுகிற றன்றே. (௬)

சோமுகற் பார்த்த லோடுந் துணுக்கெனப் பாய்ந்து தீய
னுமவன குருதி கக்கி யலமர வுயிரை யுண்ணத்
தாமரைப பொகுட்டுத் தேவன் றான்கரங் குவித்து நேர்ந்தா
னேமமோ டளித்த தந்த வெழினமறை யனைத்து மீனம. (௭)

வாலெயிற் றரகசுற் கொன்ற வன்மையி னெனனே நேர
மேலுல கதினுமுண்டோ விறலிய ரென தத ருகக
மாலவன் பண்டை மேனி வாய்ந்திடற் கரிய னாகிக்
கோலவண் சகுலி யென்னாக குறைகட லூடே தங்கி. (௮)

கடலுழை யுலவுந் தோறுங் கரைவயி னலைபி றழ்ந்து
புடவியிற் பாய வோதம புடைநக ரங்கண் மூழ்க
விடைவெளி யெங்கு மின்றி யெழுகட லொடுங்க லந்து
நடலைய தெவர்க்குஞ் செய்ய நான்முகன் முதலோர் நோக்கி. (௯)

அருளதே வடிவ மாய வரியதோர் கயிலை வெள்ளிப்
பெருவரை நாடித் தெய்வப் பிரானறிரு முன்னர்ச் சென்று
வெருவரப் புடையொ துங்கி விரைக்கழன மலரை யேத்தித்
திருமகள் கணவன் மீனாத் திரிந்திடா செய்தல சொற்றார். (௧0)

கண்ணுதற் கடவு ளீசன் கருணையாற் கடைக்க ணித்துக்
கண்ணனமிக் ககங்கா ரத்தாற் களித்தன னதனுன் மீனின
வண்ணமே வாய்ந்து முன்னா வண்ணநன் மேனி கொள்ளான்
றண்ணின மணிகொ ழிக்குந் தகுங்கடற் புடையி லென்றான். (௧௧)

கறைகெழு நீலகண்டக் கடவுளே கருணை வாய்ப்ப
நறையெழுந் துளபத் தேவ னவையினை மன்னித் திங்கண்
முறைமையிற் காத்தல் வேண்டு முற்றுமென் றடைவிற் கூறி
மறையவ னாதி யோர்செம் மலரடி வாழ்த்தி நின்றார். (௧௨)

தேவாத மாற்ற மன்பின் றிருச்செவி யுறமடுத்தே
யாவலிற சாத்தன் றன்னை யகககண மாங்குக கூவி
மேவரு முவரிற் போந்து மீனமா யியங்கு மாயன்
பாவகச செருக்கை மாற்றிப் படுருக வெனரு ளாதி. (க௩)

அடுபடை சாதத னேகி யரியதோர் வலைய னாகித்
தொடுவலை யோசசி நேடத் துடக்கியுங் காணா னாக
நடுகடற் றுவி மீன நடுநடுங கிடககாச சித்துப
படுகவென விழியி ரண்டும் பறித்தனன் செருக்கொ ழித்தான்.

கணணினைக கொணாநது சாததன் கணணுதற பாதம வைத்து
நணணினன றேவ தேவ னகுமுதத முறுவற பூத்தா
னெண்ணரு மண்ட ரியாரு மிறையடி பணிநது வீழ்நது
பணணுறத் துதித்துத ததததம பதங்களி னேகி னாரால. (க௫)

மீனவிர் வடிவ முறற விணடுவு மதாவு நீஙகி
யானதன் னுருவ மாற்றற் கருங்கட லதரி னேகிக்
கூனலங் கரையின் முததங் கொழித்ததண் ணலைசோ வாரித்
தானமெங் கணுமே வீசத் தண்ணொளி பாவி யோங்கும. (க௬)

கோணமா மலையிற் போந்து குறிததநற றவநன் காற்றிக
கீணம துற்ற மீனாக் கிளைததகொ ருருவம போக்கி
யாணமுற் றுலவும் பண்டை யாக்கைய னாகிச் சேர்ந்தா
னேணநாட் குரிய னானே னேங்குவை குணடாந தன்னில. (க௭)

ஓதிம முயர்த்தோன் பாலி லுறறநால் வேத மநத
வேதனை நோககி யைய விடலுறு மசுர வீனப
பாதகன் கரத்தி னாங்கள் பட்டதாற் பாபுமேற் றேஞ்
சாதக முளதே னீங்கச சாற்றுக வெங்கட் கெனன. (க௮)

உண்மைநீ ருரைத்த மாற்ற முறழ்ந்திரு தன்கைப் படட
புன்மையை யொருவ வுன்னிற் புகழ்நிறை புறமொன் றுண்டா
னன்மையே யளிக்கு மந்த நண்ணுகேத் திரக்கு நேரொன்
றின்மையென் றெழுதி நும்பா லிருப்பதை யோரீர் போலும.

"படைத்தலை யுஞற்றற் கெண்ணி பதுமநா பன்சொற கூற
வடுத்தநற் பூசை யாற்றி யளவில வரங்க ளேற்றுத்
தொடுத்தனன சினக ரஙக டிதிவிழா பலவுங் கணடே
னெடுத்தவென் ஞயு டனனி விதற்கிணை க்ாணே ஞனே. (உ0)

எனறுசொற் றிடலும் போதனிணையிலசீர் வேத நான்கு
நன்றுநன் றெமக்கு முளளி னிலைததது ஞான மோனந்
துனறிய யோகர் துன்னுந் தொனமையாந் தானங காண
வின்றுநீர் விடையிங் கீவா யெனறுனா கூறிய பின்னா, (உக)

மனிதநல லுருவ மேறறு மண்மிசைப் போந்து தெற்கி
லினிதுறும பஃற லங்க ளெய்திபபஃ றடமு மாடிக
கனிவினி லிறைஞ்சி யேத்திக் கலிகடற் கூலந் தனனிற்
பனிதனை நெய்தல ஞாங்கா படரிய ஞாழற் சூழ. (உஉ)

முபபுரி நூலை யேயநதார் முன்கையிற காண்டங் கொணடா
வைப்பெனப பூதி பூசி வயங்குகண டிகையைப பூணடா
துப்புட னைந்தெ ழுத்தே சொறறிட மன்னு வாய
ரிப்புவ னத்தி லுற்ற வெழிற்றவர் மிடைந்து கோல. (உங)

சிந்தையிற் றியானங் கூடிச் செறிதவ முஞற்று வோாகள்
பந்தியி லிருந்து தெய்வப பாசிவ பூசை செய்வோ
ரந்தியும் பகலு மாக வருஞ்செப மாறறு வோர்கள்
விந்தைநல வியாகஞ் செய்வோா மேவிடுந தவத்தர் சோ. (உச)

இந்தவற் புதமா யெங்கு மெழிற்சைவ மணமே வீசு
மந்தநல வான்மி யூரி னணித்தென வழகி னேங்கு
விந்தையுற் றிலகுஞ் சோலை விருப்பமுற் றதனுட் டங்கிச்
சிந்தைகொண் மகிழ்ச்சி நீடச் செய்யநற் றவம தாற்றி. (உரு)

பங்குனிப் பருவ ஞான்று பண்புட னெழுந்து போந்து
கங்கையஞ் சடைவ ளைத்த கண்ணுதல் மருந்தீ சன்றன்
றங்கிய சினக ரத்துட் டனிமிசை வீழ்ந்தெ ழுந்து
சங்கத மாக வேதஞ் சாற்றின தோத்தி ரங்கள். (உசு)

சங்கரா போற்றி சாம்ப சதாசிவ போற்றி வேதன்
கங்கரா போற்றி நீல கண்டனே போற்றி நீண்ட
பொங்கரா வணிந்தாய் போற்றி புண்ணியா போற்றி யன்பிற்
றங்கரா போற்றி போற்றி சயசய போற்றி போற்றி. (உஎ)

எந்தையே போற்றி தேவ ரிறைவனே போற்றி மூவர்
தந்தையே போற்றி மேலாந் தருமமே போற்றி யார்க்கு
முந்தையோய் போற்றி சோதி முக்கணா போற்றி யோங்கு
மந்தழ லுருவா போற்றி யரகர போற்றி போற்றி. (உஅ)

செய்யனே போற்றி சுத்த சீலனே போற்றி ஞான
மெய்யனே போற்றி விண்ணோர் விமலனே போற்றி சூலக
கையனே போற்றி வான கங்கையாய் போற்றி யெங்க
ளையனே போற்றி போற்றி யரகர போற்றி போற்றி. (உகூ)

என்பன பலவாப் பன்னி யிவ்வகை யேத்திக் கூறி
யன்புகொண் டுருகி மிக்க வாசைகொண் டெழுத லாலே
யென்புறம் பொடிப்ப நின்றங் கெழின்மருந் தீச னாத
மென்பதம் வீழ்ந்து தாழ்ந்து வேண்டின வேத மியாவும். (௩0)

அத்தகை யவகா சத்தி லருமருந் தீசன் றோன்றி
மெத்திய வரங்க ளீவேன் வேண்டுவ நவில்கென் றோத
சுத்தனே நாங்க ளுய்ய சோமுகன் கரத்தி லுற்றுத்
தத்தினிற் பிழைத்தேம் பாவத் தடிப்பினை யொழித்தல் வேண்டும்.

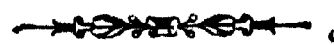
வேதநற் புரியென் றிந்த வியன்காக் கொருபே ரொன்று
மோதுதல் வேண்டு மியாரு முற்றவிப் பதியி னெல்லை
நீதியோ டிருந்து நாங்க ணிலைத்தவம் புரிந்த வைப்பே
வேதசி ரோணி யென்று விளங்குதல் வேண்டு மென்ன. (௩உ)

ஆதரத் துடனே கேட்ட வங்கணந் தந்தே நீவிர்
வேதன துலகம் போந்து விளங்குவீர் நாளு மென்றே
சோதியுங் கரந்து றைந்தான் றுணைவியோ டென்றுச் சூதன்
மாதவர்க் குரைத்து மற்று மகிழ்வுட னுரைப்ப தானான். (௩௩)

வேதம்பூசைபுரிபடல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-எஅக.

காமதேனுவருள்பெறுபடலம்.

எள்ளரு மணியும பொன்னு மெடுததலை கொ ர்ந்து வீசுந்
தெள்ளிய கஙகைக் கூலந் திகழ்தரு காசி வைபபிற்
கள்ளவிழ் கொன்றை வேணிக் கணணுதல சரண மேத்தி
யுள்ளொளித் தவங்க ளாற்றி யுறைந்திடு முனிவ சிட்டன் (க)

கற்பக நீழ றனனிற கடவுள ரனேகர் சூழப
பொற்பமர் மணிதியஙகப பொலனரி யாசனததி
லற்புடன் வீற்றி ருககு மாயிரங் கண்ண னேரு
நற்சபை நாடிப போநது நவிலுவன மாறற மொன்று. (உ)

எண்டிசை யோடு மேத்து மிமையவர் வேந்த கேண்மோ
வணடரும் வேட்குங காசி யறபுத வமல னாரை
மண்டல மபிடே கித்து மகிழ்வொடு பூசை யாற்றக
கொணடதோர் தணவா வெஃகல குறைவற நிறைவே றறகே.

உன்னுழை போநதிட் டேனு லுவணுறை சுரபி தன்னை
யென்னுளி வைகு விக்கி னெழிலுறு மதன்திம பாலாற்
பனனரு முதலவற் காடடிப பணிகுவ னெனனுக கூற
வன்னவ னியைந்து விடடா னவனபினாத தேனுவைததான. (ச)

தேனுவோ டருய்வ சிடடன் றிகழுமவா ரணாசி யண்ணி
நானமா வமுதங கொண்டு நலலபி டேக மாற்றித்
தானமர்ந திருக்கு மேலவை தனித்தவான் சுரபி காசிக
கானமே போநது லாவிக் கயிலைஞாங கரினி லோர்நாள். (ரு)

அவ்வயின் ஞெமிர்த லுற்ற வருவியின் பாங்கா நற்பூச்
செவ்விய சுகந்த மோச்சிச் செறிதரு சந்த னக்காக்
கவ்விட வுட்பு குந்து களிப்பினி லமல நோக்கி
யொவ்விய மனத்தி னோடு முற்றதங் கோர்நாண முற்றும். (சு)

பிற்றைய ஞான்று போந்த பிறங்குதே னுவினை நோக்கிக்
கற்றையங் கபர்தத ஞர்க்குக் கவினபி டேக மாட்ட
வுற்றவுன கீா மீயா தொருவைகல பாணித் திட்டா
யிற்றைநீ யாமா வாக வென்றனன் வசிட்டன சாபம். (எ)

வான்பசு சாப மேற்று வயநகாக் கர்சி நீங்கிக
கான்படு மாறு மாறுங கடநதுபி னீதது நீத்துத்
தேனபடா துடவை துன்னுந திருவானமி யூரின் கொததங்
தானபடிந் திட்ட போழ்து தன்னறி வுற்ற தனறே. (அ)

எலலையு ளிறுமபூ தெஃதோ விருப்பதென் றோர்ந்து நேடி
யொலலையி னஙகு மிஙகு மோடியே யுற்று நோக்கத்
தொலலையி னிவந்து மிகதத் துதைபுத ஞப்பண் கண்ட
தெலலையிற் சீர்த்தி யேய்ந்த வெழிற்சிவ லிங்க மொன்று. (கூ)

தெய்வங விலிங்க மூர்ததி தெரிதர வாாவ மிக்குற்
றையவின் றுய்ந்தே னெனஞ வரியதன் சுரையி னின்றும்
பெய்தது பெருக்கிப் பாலை பிரான்றிரு முடியின ஞாங்கா
செய்தது வைக றோறுந் திரிநததவ வெல்லைத தனனுள். (க0)

வெணணிலாக் குடைக விக்க வியன்புவி தாட்ப டுத்தி
யெணணிலா மகுட மனன ரிருஙகழற் பணிநதங கேத்த
நண்ணிலர் கனவி லேனு நாடிடக் காணு ஞகி
யண்ணிய விரவ லோாபா லருமறை நிகாக ரததான். (கக)

கோடாத செங்கோ லோச்சுங் குறைகழற் சதயூ வென்பான்
வாடாத வூறற மிககான வறையள வாக்க முறறு
ளோடாத நான்கு கூறு யுபரிய தானை வாயந்தான்
வீடாத போக மார்ந்து வியனகர்ச சைதை வாழ்ந்தான. (கஉ)

நாட்டினி னிசியிற் போந்து நற்பைங்கூ ழழித்து ழக்கிக்
காட்டினிற் றுதைந்து வைகுங் கனத்தினைக் கோறற் குன்னி
வேட்டமேற் செல்வான் வீா வேடுவக் குவவு கூட்டி
வாட்டமில் பரியி லெஃகி வந்தன னெஃகு தாங்கி. (கங)

படுபறை யியங்கக் கொட்டிப் பகர்விசைக் கயிறு கட்டிக்
கொடும்புலி யெண்கு பூட்கை குஞ்சர மோழ லேன
மடுங்குல மனைத்தும வீட்டி யணிவரை யெனக்கு வித்துக்
கடுகிப்போர் திடட போக்கில கண்டனன் மடங்க லொன்றே.

காண்டலும் விசிகம் வீசிக் கடுகியே தொடர்ந்து போக
வாண்டது வானமி யூருக் கணித்தென வண்மி நோ
நீண்டவவ் வெல்லை வைகு நிகரில்வான் சுரபி நோககித்
தாண்டித்தன் மருப்பாற் குத்திச் சாய்த்தது சியந் தன்னை. (கரு)

பரிமிசை விதப்ப தாகப படர்தருஞ் சதயூக் கோமா
னரியவிக் காட்சி கண்டங் கவணிறும் பூதுற் றென்னே
யரியினைப் பசுவென் றிட்ட வருங்கதை கேட்டி லேமாற்
றெரிகுவ லுண்மை யென்னுச் சீக்கிர மணுகி யாங்கு (கசு)

தேனுவைப பறறற் கெண்ணித் திறமையிற சாலஞ் செய்ட
வானணும புதலுக் குள்ளா லடைந்தது வழக்கம் போலுங்
கோனவன் மாழ்க லுற்றுக் குறுகிமுட் செறிவைச் சார்ந்து
தானைசூழ் போத வாற்றத் தானசிறு வாளி விட்டான். (கஎ)

ஒலியினைச் செவிம டுத்தங் குயர்பசு நணிகுப புற்று
வலியதன் காற்கு ளமலை வள்ளலின் முடிமேல வைத்துப்
பொலிவுற வெளிவந் து பப புரவலன் றனை யாதி
நலிதர விறையில் வீழ்ததி நண்ணிய தருங்கா சைக்கண். (க௮)

வேணியிற றழுமபு மேவி விமலர்பா லிருக்கக் கண்டு
நானினி யயர்த லென்னே நண்ணுமென் குளம்பு தன்னு
லினமாா வினைவி ளைததே னெய்நதன னென மந்தோ
கானவா வடிவை மாற்றக் கதியது முண்டாங் கொல்லோ. (ககூ)

என்றுமுன் னழுங்க ஞான வெழிலுரு விலிங்கந் தன்பாற்
குன்றென வயங்குஞ் செங்கண் குவலிய குண்டை யும்பர்
மன்றலங் கூந்த லம்மை மருவிட னாங்கர் வாசக்
கொன்றையங் கடவுளைக் கோவது பாலிக் கூறும். (உ0)

வேறு.

புண்ணிய வண்ணமாப் பொலிதரு மேனியி
னண்ணிட வாற்றின னொருதழும்பினைப்
பண்ணுவ தீதெனப் பாவியேன் றெருளுறே
னெண்ணிய நின்னடி யெய்திடப் பெறுவலோ. (உக)

கருணையே படிவமாக் காணுமோர் மேனியி
லொருவடு வதிதர வுஞற்றின னிற்றைநான்
பருவர லொருவியே பணபினை யுறறிட
மருவரு நினனடி வழங்கிடப் பெறுவலோ. (உஉ)

ஞானமே பிழம்பெனு நண்ணிய மேனியி
லூனமே வாய்ந்திட வொருகுளம் பமைதகவி
னீனமே தணந்திட வின்பமுற றுயாதரு
வானமே னின்னடி வழுத்திடப் பெறுவலோ. (உங)

அருவுரு வாகியிங் கமாகொளு மேனியின்
மருவிட வடியினை வைத்தனன் வன்மையின்
வெருவிய வினையற விண்ணுல கமாதாத
திருவளா நின்னடி தீண்டிடப் பெறுவலோ. (உச)

அடியர்க டவமெனு வார்தரு மேனியிற்
கொடியதொர் தீமையாற் குளம்பினைப பதித்தனன்
மிடியனிங் குற்றபுன வியனினை மாற்றிமுன
வடிவுற நின்னடி மருவிடப் பெறுவலோ. (உரு)

இன்னண மிசைத்திடு மெழிலுறு தேனுவைப
பின்னிய சடைமுடிப பிஞ்ஞகன் றேற்றுவா
னின்னலை யொழிதிநீ யெதற்கு மஞ்சலை
யுன்னில னெஞ்சினி லுன்னவை தன்னையே. (உசு)

அடியவ ருஞற்றிடு வரிசினை யுன்னிடே
மடியெனுங் குளம்பினை யுதிர்த்துநீ மவைத்திலை
கடிகமழ் கடம்பணி கந்தன தடியெனக்
கடியுற வென்னினைங் கலங்கலை காமியே. (உஎ)

முன்னநற் காஞ்சியின் முருந்தடி வெண்ணகை
கன்னலின் சொற்சுவைக் காதலி தந்தருண்
மினனிய சைவலை மென்முலைத் தழுமபுகண்
மன்னிய போலுநீ வைத்ததொர் குளம்பதே (௨௮)

நினசுனைப பாலினு னித்தமு மாட்டினை
யன்னதொர் தன்மையி னருட்சிவ லிங்கம
துன்னருமம வெண்மையி னொண்ணிற மேவினம்
பனனுவ ரியாவரும பாலவண னெனனவே. (௨௯)

பண்டைய சட்டகம பாங்குற வாய்ந்துநீ
யண்டரு முனிவரு மன்பொடு வாழ்த்துற
விணடனிற் கௌசிகன் விளங்குமச சார்பினி
லணடிநீ வாழுதி யனேக மாயுளே. (௩0)

என றபின் றேனுவா விறந்திடு மேந்தலைத்
துன்றிய ஞாட்பினை தோன்றிட வருள்புரிந்
தொன்றிய வன்னையோ டுயாவிடை தன்னொடு
நன்றவண் கரந்தன னம்மருந் தீசனே. (௩௧)

வேறு

வான்சுரபியக்கணமேபழையபடிவம்வாய்ந்துவள்ளற்போற்றிக்
கான்மலியுங்கற்பகநாட்டினையண்மிககோபதிபாற்களித்ததனறே
தேன்வழியுய்யானனத்துசசைசசைதநகர்திகழ்சதயூத்திறலாமேவந்த
ஞான்வான்மியூர்தணந்தேயினியென்றனகாதலைநாடேனென்று.

தன்னமைச்சர்தானையர்களாதியரையுறவிளித்துச்சாற்றுகிற்பா
னெங்கிலத துங்காணுதவிறும்பூதிங்கிற்றைஞான்றியங்கக்கண்டே
னுன்னுறுஞ்சீர்ப்பால்வண்ணரிணையடிகடமையேத்தியுறுதியாக
மன்னிடுவனினியரியாசனததிருந்துநாடாளமதிக்ககில்லேன். (௩௩)

மனமகிழவின்றிட்டவெனதுகாதலனுக்குமகுடமேற்றித்
தினமவன்றன்சார்புறைந்துநீவிரொலாஞ்சூழ்ச்சிசொலித்திறமதாகக்
கனந்தவழ்ஞாயிற்சூழுஞ்சைசதபுரியினைப்புரந்துகளித்துவாழ்க
வெனக்கூறியவ்வவர்கடமைமேவியதன்பின்னரொழுநீராடி. (௩௪

திமணிவடந்தாங்கிப்பால்வண்ணன்சந்நிதியிற்பூசித்தேத்தி
யதிலர்கடமைக்கூலிப்பொருளீந்துபுநசனைத்திமெடுத்துவீசிச்
சோதியாலயமண்டபங்கோபுரங்கள்பலதுளங்கக்கண்டு
வீதிபலவகுத்தவற்றிற்சைவரெலாங்குடிமல்கும்விழுப்பஞ்செய்தான்.

நன்னகரமேயெடுத்துத்திருவிழாபயலநாளுநடாததியாரும
பன்னரியபால்வண்ணப்பெருமாற்குமமமையாம்பார்வதிக்குந்
துன்னரியபொன்னணிகடுசுடைகளெண்ணிலவாத்துளங்கச்செய்தங
கெங்நாளுமடியர்தமையரனெனவேகண்டவுடனிறைஞ்சியேத்தி.

பன்னருஞ்சீர்மோட்சதாயனிதீாத்ததினின்மூழ்கிபரமனுளு
மன்னியதோர்கற்கயிலைதனின்மேவிச்சிவகணத்துவதிந்தானென்றே
யுன்னரியவியாசமாணுக்கனுபாருதமுனியுவகைவாய்ப்பப
பன்னினன்முனிவராகள்கேட்டுநனியானநதம்பயந்தாரன்றே.

காமதேனுவருள்பெறுபடல முற்றிற்று

ஆகசசெயயுள அகஅ.

இயமன்பழிதீர்படலம்.

மறைமுழு தனைததுந தோந்து மாணபுற வங்கமோதி
நிறைதரு மாக மங்க ணீள்கட னீந்திச சைவ
முறைநெறி யொழுகி யார்க்கு முதனமையென் றறைய நின்ற
கறைகெழு வினைக டிந்த கவின்மிரு கண்டு யோகி. (க)

கற்பினுக கரசி யென்னுக காணமருத துவதி யென்னும
பொற்புடை மனைவி யோடும் புகழ்தரு காசி வைப்பிற்
றற்பரன் விசுவ நாதன் ருள்பணிந் தேத்திப் போற்றி
வற்புடன் தவமி ழைத்தே மகிழவோர் மகவைப் பெற்றான். (உ)

ஈன்றதோர் காதற் காயு ளீரெட்டென் றிறைவ னோதத்
தோன்றிய தொன்றே சாலுந் துயரெலாந் நீங்கிற் றென்னாத்
தோன்றலா யுதித்தீ தங்கள் சொல்லருங் குழவி தன்னை
யான்றவின் வளர்த்தெ டுத்தங் கார்வமுற் றிருந்தா னன்றே. (ங)

பாலமு துறற வாரி பயந்தமேகா மதியம போன்று
சாலவு மரிய வேதஞ் சாததிர மாக மங்கண,
ஞாலமீ துணாநது ஞான நறறிணை தலைப்பா. டோஙகப
பாலனமாக கண்டற் கனறு பதிந்ததங் கிரொட்டாண்டியே. (ச)

கணடதாய தந்தை யாருங் கவலையின மிக்கு மூழகிப
பண்டைய வினையின வாறே பாலனமாக கண்டன றன்னைக
கொண்டிட வீரொட டாணடிற்கூறறுவன் கூடு வானேன்
மணடனி லெது செயவே யாறறிட வெனறு நொந்தார். (ரு)

தநதைதாய் தம்மை நோககிச சாறறுவன மாககண் டேபன்
சிநதைநொந தாவ தென்னே தீவினை முழுது மாறறி
வந்திடு ஞமனை நூறும வகையது கேடு தறகு
முநதிய வாக மதது முன்னரோ கண்ணுற றேனல. (சு)

இரவிசந் திரன்விண மீனக ளெழிலவெளி யுறறுலாவ
லரவமிக் குறற வோந மணைகட வாது தேறல
பரவிய விபுலை யாவும பயனுறல போத லாத
லரவணி பெமமா னீச னுணையென பதுவே ளாணமை. (எ)

தேவாக ளெறறை ஞானறுஞ செயகரு மஙக ளியாவு
மேவரு முதலவ றுய விமலனற பாத தூளி
தாவிடச சிரமே லேறறுத தாமியற் றிடுவ ரலலாற
சாலவும பசுக்கட் குண்டோ தனிததனிச செயல்க டாமே. (அ)

தங்கரங குவிபபாாக் கெலலாந தான்சுகஞ் கொடுதத லானே
சஙகா னென்று வேதஞ் சாற்றுவ தானுன ஞானறு
மஙகவ ரடிய ரானாக கரநதைதவந தடருங கொல்லோ
பங்கயன் படைபபுக் கூறறன் பயமிவ ணென்னே செய்யும். (கூ)

பசசிலை நீரு மேநதிப பான்முடி யொருஞான் றிடடா
முச்சக மாளப் பெறறு முன்னரு மருளிற் சாரவா
ரிச்சையிற படிநது ஞான்று மேதநுவார தமபா லேம
ளசசிட போந்து கணனு னடுதற கெண்ணுங் கொல்லோ. (கய)

பரசிவப் பொருளை யுன்னிப் பங்கய மலர்த்தா ளேத்தி
வருசம னச்சு நீக்கி யுருகுவ னுமபா லென்னுப்
பெருமுடிச் சடைநற் றந்தை பிறங்கடி முடியின் வைத்துப்
பரசினன் விடையை யேற்றுப் படர்ந்தன னவாசி நோக்கி. (கக)

மலைகளுங் காடு நாடு மன்னிய நதியு னீந்தாக
கலைசெறி யெனுநன் றேயங் கிண்டலு மாங்காங் கேயந்த
தலைமைகொ டலங்க ளோக்கித் தவவுற வாழ்த்தி யேத்தி
யலைபிறழ் பொன்னி யாற்றி னரியகூ லத்தே சார்ந்து. (கஉ)

தேவரு முனிவ ரியாருந் திகழ்தரப் பூசித் தென்று
மேவரும் வரங்கள் வாய்ந்து வியனுற வாழ்ந்தற் கேற்ற
மாவருங் கொன்றை வேணி வள்ளல்வீற் றிருந்து வைகும்
பூவரு மாரா மத்துப் புண்ணியக் கடவூ ரணமி. (கங)

சாலையின் படிந்தெ ழும்பி யெழிலுறு தடநீ ராடி
யொல்லையி னூரைச் சூழ்ந்தங் குயரிய துடவை போந்து
மல்லிகை நரந்தை நாவன மந்தார ஞாழல் சந்து
முல்லைமா லூரங் கன்னி முள்ளிதேங் கொன்றை காஞ்சி (கச)

செருந்திபுன் னாகம் வேங்கை செய்யமந் தாரை தான்றி
குருந்துநா யுருவி வன்னி குசைநாணல் காயா கொக்குத்
திருந்துவெட் பாலை வெள்ளி திகழுமாற் பலாசு பட்டி
பிருந்தமா விலிங்கம் பன்னீர் பெருவிலா மிச்சை யாதி. (கரு)

பற்பல மிதப்பக் கொய்து பண்புடன் கோயிற் புக்குக்
கற்பனை கடந்த சோதிக் கடவுளைக் கண்டு தாழ்ந்து
தற்பர தேவ சம்போ சங்கர சிவனே யென்னுப்
பொற்புடன் பூசை யாற்றிப் புகழுற வமரு ஞான்றில், (கசா)

வேறு.

கரியமலை யெனவருமோர் கடாமீதங் கிளிர்தேறி
யரியவிரு விழியூடங் கனலொழுகிழி யொளிசெய்யப்
பெரியவொரு கணிச்சியினைப் பிறங்கியதன் கரத்தேந்தித்
தெரியமுனம் வந்தருகிற் றிகழ்ந்திட்டான் றென்றிசைக்கோன்

கூற்றுவனைக் காண்டலுந்தன் கொள்கையினிற் றினையளவு
மாற்றுதலு மில்லாமன் மலர்கொடருச் சனையுடனே
யேற்றுவா கனன்சரணை யிதயத்து ளேயிருத்தித்
தேற்றமுற விருந்தனனச் சிறுமுனியா மார்க்கண்டன். (௧௮)

கறுவியகோ பத்தோடுங் கருமறலி சொற்றிடுவா
னிறுதியுனக் கீரெட்டி லெய்ந்ததனை யறியாயகொன்
முறுவலுறப் பூசையினை முகிக்கவெணு வதுபோதுஞ்
சிறுபால வெனப்பிறகே சிக்கெனநீ போந்திடுதி (௧௯)

அயனரியே முதலாய வமரர்பல ரொஞ்ஞான்று மம
வயமுடைய வெனதாணை வயமாக வேவதிவ
ரியமுடனீ செய்யும்பூசைக் கேயஞ்சி யோகுவலோ
நயமொழியிற் புகன்றனனியா ளுடுதியென் பிறகுகென்றான. (௨0)

எந்தையான திருவடியி லியற்றுசிவ பூசையொரீஇ
சிந்தையினை வேறொன்றிற் சிறிதேனுஞ் செலுத்துகிலேன்
மந்தரம்போல வந்திடுநின வடிவதனைக் கண்டஞ்சேனா
வந்தவழி யேகென்றான் மழமுனிமார்க் கண்டேயன் (௨௧)

பாலனீ யானமையின பயமறியாயச் சற்றேனுங்
காலமுனக் காயினமை கருத்ததனி லோாகிலலா
யாலமுண்ட வானபூசை யபமையினுக் கேதுபபுச
சாலஞ்செய் யாதொலலைச சாறொன்றான் கொடுங்காலன (௨௨)

சிவபூசை யுழைக்காடி சோர்ந்துழக்கு மாபோல
விவணோந்து வாளாக வெஃதெஃதோ பிதற்றுவைநீ
கவலையிலா துறுவேறகுக் காலமதிங் கெனசெய்யு
மவலமற நடவென்று னழகியநன மார்க்கண்டன (௨௩)

அண்டமெலா மோரொடியி லுலைப்புறவே வங்கையினிற்
றண்டமதைக் கொண்கிலைகொல் சாற்றுதியென் றுன்கூற்றன
றண்டமதைக் கொண்டுனைத் தண்டித்தற் கடவூட
வண்டாபிரான் றுனிலையோ வறியென்றான் மார்க்கண்டன். (௨௪)

நாசமுறு மேலவையினி னார்களினை யாத்திடற்குப்
பாசமது நோக்கிலையோ பாரொன்றான கடுஞ்சண்டன்
பாசத்தாற் கட்டுண்டு கிளைப்போதும பசுககளினை
நாசஞ்செய் யானிலையோ நடவென்றான் மாரககண்டன்? (௨௫)

இனியமொழிச சிறுமகவென ரிதுகாறுஞ சமிதகனனியா
னினியிறைபபோ தினுமபொறுக்கே னெழுகெனறா னுடன்சௌரி
சனியெனவே சாரந்தனைநீ சங்கரனார் பூசையுழை
நனிநிலலா தேகென்று னகையொளிர மாாககணடன். (௨௬)

நினைகொளுத லேசாத நினனுடைய வலிமாறறந
தனைககாண்ப விமமெனுமுன் றுனெனறான் பாசகர
னுனைநேரு மறலியாக ளொருகோடி யோருயிரைத
தினையளவி லுணுமானைத தேரென்றான் மாாககண்டன. (௨௭)

சுழலவிழியிற் புலிங்கமுடன் சுருட்டுமே மேயெழும்ப
வழலெனவே சினமூள வடாமுகரோ மந்துடிகக
மழவெருமைப போததனை விட்டிறங்கி மதாப்புறவே
முழவொலியி னுரைகூறி முனனணிகி னனியமன். (௨௮)

வேறு.

அந்தகனமுன்னடர்தலுமேயழகியநன்மாாக்கணடனயர்வுவாய்ந்து
சிந்தையுறப்பதைபதைததுததாரையிறகணணீரவாரதேவதேவே
யெந்தைசிவசஙகரசமபோசமபோவெனையாள்கவென்றுவோதி
யந்தமுறுஞ்சிவலிஙகப்பெருமானைத்துணைகரததாலணைதுக்கொணடான.

ஆலமணிமிடறறிடையிலமர்த்திவானவாபபுரந்தவையவோலங்
கோலவுபமனியனமிழ்தபபாவையுணச்செய்தகுழகவோலந்
தாலமழியாவகைவிணகஙகையொருசடைநுதியிறறரிததாயோலஞ்
சீலசிதர[illegible]ன்றுசங்காழியீந்தபெருந்திறலாயோலம. (௩௦)

ஆயிரமாயிரமுகததாயாயிரமாயிரங்கணணுவையாவோல
மாயிரமாயிரஞ்செவியாயாயிரமாயிரம்வாயாவரசேயோல
மாயிரமாயிரமுடிலாயாயிரமாயிரமபுயததாயப்பாவோல
மாயிரமாயிரமபடையாயாயிரமாயிரமபததாயணணாவோலம் (௩௧)

பிறைமுடியாய்நினக்கபயம்பிஞ்ஞகனேநினக்கபயமபிறங்குகோடி
மறைமுதலேநினக்கபயமழுவுடையாய்நினககபயம்வயங்குவேணிப்
பொறைமுடியாய்நினக்கபயம்புண்ணியனேநினககபயம்புலவாபோற்றுங்
கறைதபுாற்கடவூரிற்கண்ணுதனின்கழலடி சுகேயபயமென்றான்.

எனமுறையிட்டடைக்கலமெனறேயேஙகிக்கம் பலகொளிளைஞனமீது
சினமுறவெமபாசமதையங்கடுவன்வீசுதலுங்தெய்வலிங்கத்
தனகனவனவெளிதோன் றித்திருவடியாலுதைத்தருளவந்தகனமுன்
கனமலைசாய்ந்தாலனனப்புவிமிசையின்வீழ்ந்துநனிகலங்கிமாயந்தான.

திருககடவூரமுதகண்டநற்பெருமானமார்க்கண்டன்றிகழ்முகத்தை
யுருக்கமுறததவரோககியினியஞ்சேனித்தியமாயுறைதியென்றும்
செருககுடனேவீந்திட்டதென்றிசைககோன்றனையெழுப்பிச்சீர்தநிமிகக
தருகமொழிந்துவாழுதியாலென்றருளிச்சிவலிங்கநதனில்வதிந்தான்.

அந்தகனுமடிக்கடிபூமியின்வீழ்ந்துபணிந்தேததியனபினேடுஞ்
சிநதையினினமழமுனிவனறனைததுதிததுநனிவாழ்ததிச்செல்வமேற்ற
விநதைதிகழ்திருககடவூர்தணந்தேகததிசையுதக்கில்விளககமான
சந்தகேததிரங்கள்பலதரிசிததுப்பாலிகூலத்தைநேர (௩௫)

மநதியாழ்முனிவரனைமுன்னனுகிக்குதுகுலிததுமகிழ்விநேடுங்
தகுதியுறப்பணிந்தெழுநது தக்கவாசிகள்பலவாநதகவினேறறு
மிகுதிசெருக்குளுற்றவினேனோந்ததிருவடியுதையைவிளககிநன்கு
புகழ்தருகேததிரமொன்றிற்கழுவாயங்காறறிடறகுப்புகறியென்றான. (௩௬)

முணடககானற்செறியுங்குளாகடலின்வாரததுமுன்னரோடக்
கணடவிந்நற்பாலிநீாவளஞ்செறியுமவைப்பொனறுகாணுமாமா
லணடாகளுமறிந்துசொலறகரிதானசீர்த்திபெறவாய்நதுநீல
கணடமினிாமருநதீசன்வானமியூரொன்றெவருங்கருதுவாரால (௩௭)

தலங்களினிற்றுயகமாவிளங்கலினுற்பயனுடைந்தக்காரியாரு
நலமருவவவண்போந்துதரிசித்துசசித்தியெலாநண்ணுமாறு
பொலன்மருவுதீர்த்தங்களிற்படிந்துபுண்ணியராப்பூரித்திடடா
ரலமருநின்புவமனைததுமனன்முன்னர்த்துலவமெனவாகுமாமால்.

என்றுநாரதன்கூறவிடையேற்றுவானமியூரொல்லையண்மி
யன்றொருஞான்றருமறைகடனிததிருந்துதவமியைந்தவரியவைப்ப
மன்றலமரெழின்வேதசிரோணியிணையேயடைந்துமறலியாங்கே
யொன்றியபல்விம்மிதங்கடமைநோக்கிமனமகிழ்வோடுறைந்துவாழ்ந்தே

தனதுகரமலரிலுறுமோர்தண்டமதைநிறுவித்தகக்கோரத்து
மனகமுறுஞசிவலிஙகமாமுனனிபபூசித்திட்டருகினீடப்
புனனிறையுநதடமொன்றுதனதுபெயராறகண்டுபொழுதுசாயத
தினந்தினமுமாலயததுமருந்தீசனைபபணிந்துதிருமபுவானால் (உ0)

இவ்வகையினபலஞானறுபூசிததவெருயனமுனனரிணையிலசீர்தத
செவவியநல்லருடகுறிவைபபினினறுமருநதீசனறேவியோடு
மெவவமறவெளிவநது மாநினகருவேண்டுதியேவியமபுகென்ன
வவவியநவிட்டமபடியபபஃறாமுமவீழநதெழுந்தஙகுனைகநலுறறான

உன்னடியிறபூசிததிங்கேததுமடியாகடமகொருநாலத்து
மின்னலகளெனனுலவினவதென்றுமிலையெனவறிநதேனேழையேன்றன்
சின்னறிவானமழமுனிவனபாலனுகியுறறவிடாசெனமநதோறு
முன்னிடுவலுயாகாலகாலனெனவோஙகிவளருணமையோனே.

ஒ

வானமியூரொலலையுறுமெழிலவேதசிரோணிவயின்வயததிறோடு
நானமிகவற்புடனேததுஞசிவலிங்கபபெமமாறகுஞான்றுமெனறன
வானபெயரையேவாயநதுபோநதுபணிநதிடுமெவர்சள்வறுமைதீரநது
மேன்மையுறுபெருஞசெலவமனைமககளுடனவதிநதுவிளஙகலவேணடும

நானகழந்த தடமதனுளோராஞானறுயிறுமூழ்கினனரோசகஙக
கானலருஙகொன்றையநதாததணடபாணிக்கடவுள்கழறபூசிக்கின
கானலனமநதாரகாசனுஞூன்வயிறறுளேவுகரியமேக
மானமறுங்குட்டநோயவாதஙகாமாலைபன்னோய்வழிததலவேணடும்

என்றலுமேமருநதீசனவ்வணமேயளிததனமியாமெனககரந்தான்
பின்றருமன்வியன்வேதசிரோணியுழைததன்பெயரிறபிறங்குஞானக
குன்றெனநீடண்டபாணிபபெருமான்குளைகழலைக்குமபிட்டேத்தி
யொன்றியநல்லார்வமுடனவனுறைநதானிவ்வண்ணமுஞற்றுவானால்.

இடபநிறைநிறைவாகத்திகையனைத்திலுங்கோலவெழில்வசோபனாசசி
மடவணிகணிர்ற்றூணநிறுவுமணியொலிகாலுமண்டபங்கள்
குடமுடிகள்விண்ணிடமாநிவந்துயர்மேருவின்கோபுரங்கள்
தடமலியும்பொற்கோயிலாயபலமாணபுறவேசமைத்திட்டானால்.

விண்ணவர்களாதியரைவேதசிரேணித்தலத்துமேவக்கூட்டி
மண்ணவரின்மன்னவர்கள்பலர்களுமுதலவனூலவகுத்தவண்ண
நண்ணியவெண்மழவிடைநற்கொடியேற்றிவிழாவனைத்துநன்குநற்றி
யண்ணியவேழாநானறுதேரோட்டிப்பத்துவைகலானபின்னர்.

உம்பராதியர்நேரமணைவர்விரோட்டியோங்குஞ்சீர்த்திக
கம்பமுறுமாளபட்டத்தையவரோகணஞ்செய்தங்கனபினயாகருங்
தம்பிரானுளவருட்குறியதாஞ்சிவலிங்கந்தனனோனின்று
க்கம்பலையினருவிரோகணவாரத்தோத்திரங்களகழறுவானால். (சஅ)

நெடியமாலயனபோகிக்கரதலியாமங்கலநூனிலைக்கவன்று
மடியலைபாற்சலதியினிலெழுகாலந்தனைமிடற்றுவைத்தாயபோற்றி
யடியவர்செயலாபமதையிலாபமதாக்கொண்டருளுமமலபோற்றி
படிவேதசிரேணியினில்லனபொருட்டாவெழுந்தருளும்பரமபோற்றி.

காலகாலன்றனையிவ்வகையினிதேத்திக்காலன்றன..ர்
சீலமுறப்போந்துதனகணங்கட்குச்சிவனடியார்சிறப்பைக்கூறிக்
கோலமுடனடுநிலையிலினிதுறைந்தானெனசசூதன்குழைந்தவனபிற்
சாலமிகுமகிமைகளைநைமிசாரணியமுறைதவர்க்கிசைத்தான.(ருo)

இயமனபழிதீர்படலமுற்றிற்று

ஆகசசெய்யுள்-அசுஅ

இராமன்வரம்பெறுபடலம்.

திருவினுக் கரங்க மாகத் திகழயோத் தியினை யான்றுங்
தருநிகா கொடையின் மிக்க தயரத னொரு மேல்வை
மருவிய வெச்ச மின்றி மமமாங் குறுதல் கண்டு
குருமகா முனிவா கூறக் குயிற்றினன் வேள்வி யொன்றே (க)

சந்ததி தன்பால வேட்டுத் தயரதன் புரியாகத்து
வந்தவோர பாரி டந்தான வழங்கிய வோத னத்தைச்
சிந்தையி லன்பு வாய்ந்து திகழ்மனை மூவாக் கீந்தான்
வந்துதோன் றினர்க ளுன்கு மககளங் கருமை யாக (ட)

அவதரித தருளு மைந்த ரவாதமின் முனனா வநதோ
னவனியைப புரககுந தெய்வ வண்ணலாம பின்னை கேள்வன
துவாதரு மசுரா தமமைத தொலைத்திட வநது திததோ
னிவனரு நெய்தை யோரநதே யிசைததன ரிராம நாமம. (ங)

தயரதன் காத லனறுன றமபிய ருடனகு லாவிக
கயமயந தோமீ தேறறந கனபடைக கலப பயறசி
சயமிகு மலலு யுத்தந தககநன விஞ்சை முறறும
வியனுறக கற்று வலல வீரரில வீர னுனன். (ச)

காதியின் மைநதன பினனாக கடுகென நாடிக கானின
மாதிர நேர வோங்கி வந்ததா டகையை வீழ்த்தி
யாதிவேள வியினை யாறறி யகலிகை சாப நீககி
நீதியின் ஞானச செங்கோ னீடுறு மிதிலை சாரந்தான். (ரு)

சனகனங் கேவ ரேனுஞ சானகங குனித்திட டாக்கே
தனதுநற் சிறுமி யீயச சாற்றிய சூளின வாறே
கனமுறுங் தவனா வாஙகிக் கடுகெனெ வணககிச சீதை
மனமதின் மாதர் பொங்க மணமது முகித்திட டானுல. (சா)

சீதையுந் தானு மலலற றிகழயோத தியினுக் கேகப்
பாதையிற் பரசு ராமன் பகருமவில லொன்று காட்டி
யேதமே யறக்கு னிப்பி னிறமைறநீ வீர னெனனு
வோதிடு முன்னாத் துண்ட முற்றிடச செய்து போந்தான. (எ)

அராவுடல் சுளிககத் தாஙகு மவனியின் பார முறறு
மிராமனன் மொய்மபி லேற்ற வெண்ணிய தயா தனசொ
னிராகரித் தயோத்தி மாட்டு நிலையுறப பாதன் கானத
தாதல மிராம னேகச் சாற்றின ளெழிறகை கேசி. (அ)

அன்னையி னினிய மாற்ற மனமினிற் சிரம்வ கித்துப
பின்னவ னுடனே சீதை பின்னுறத் தெழுது,திக்கை
யுன்னிநன் னெறிகொண் டேகி யுயாதிரி பதகை யாடி
மன்னிய விரா ஞசி வள்ளலை வணங்கிப போற்றி. (௯)

அண்டரு மடிக ளியாரு மரியநன் வரங்க ளேற்க
மண்டனிற் ருபித் திட்ட மன்னுபற் சிவ லிங்கங்
கண்டுகண் டன்பிற் ருழ்ந்து களிவொடு வாழ்த்தி யேதத்த
தணடகா ரணிய நாடிச சாரந்தனன் சீதா ராமன. (க0)

அந்தநற கவனஞ் சார வங்குதா பதர்கள கூடி
வநதுபல லாசி கூற வாழ்நதனன் சிலஞான றோநாள
சிநதுசூ ழிலஙகை யாளுந தீரா வணன்மா ரீசன
முநதுமவ வதரினேக மூவனாக கணணுற ருரால. (கக)

மாயமா ரீசன் பொன்மான் வடிவமாப போநது சீதை
யேயமுன் னரினு லாவ வெழின்மலாத் திருவி னனளு
ளாயதைப பற்றித தாவென் றருங்கண வனபாற கொஞசப
போயினன றொடாநது தம்பி புகழ்மனை காககவென றே. (க௨)

மானது துன்னு மாபோன் மாயஞ்செய் தங்கு மங்கு
கானதிற் பாற வோதுக கணைவிலிற் றொடுதது விடடான்
தானது சீதா வெனஞைச சதிருறு மிராம வேனைத
யானது நேரக கூவி யாண்டுவீழ்ந திடட தன்றே. (கங)

குரலினைச செவிமடுதது குலைகுலைந தயாநது சீதை
யுரனிலக குமனனை யுயத்தே யோடிப்பார்த திடுகென றேூத
விரங்கலை யென்ற னண்ணற கேதம திலலை யென்று
னாறறின ளலாப மாற்ற மக்கண மவனுஞ் சென்றான். (கச)

கண்டிரா வணனு மங்குக் கபடசந நியாசி கோலங்
கொணடுமுன் போந்து பைக்கங் கொடுவெனு வேற்புற் றண்ணிக்
கணடகன் சீதை யூருட் காங்கொடுத் தெடுத்துச் சென்றான்
பெணடுகட கென்றும் புததி பெரிதல சிறிதே யமமா. (கரு)

அண்ணனே டிளவல போந்தா் காவக லலகுற சீதை
நண்ணிடக காணு தேங்கி நாடினா நாறபு றதது
மெணணுவ தியாவு முனனி யேமுற லெய்தி னூரால்
பெண்களின பேசசுக கேட்டாா பெரிதுள மாழ்குவாளே. (கசு)

சீதையை யுன்னி யுன்னிச சிநதைநொந திராமன் கானின்
பாதையி னோநதாா தமமைப் பாாததிரோ மனையை யென்று
வாதையுற றலா நோககி வணககமாத தமபி யூங்குப்
போதநன் னீதி கூறப போககினன் சிறிது பைதல (கஎ)

ஊழ்வலி முனனி மொயமபி லுறறகோ தண்டம வாங்கிப
பாழ்தயித தியாக டமமைப படுத்திடச் செய்வ லெனறுத
தாழ்வனை யாறு கானந தணநதுநீ ளுதயச சாரற
கீழ்க்கடற கூல மாகக கேநதிரம பலல போற்றி. (கஅ)

தென்கயி லாய மென்றுத திகழ்தரு சீகா ளததி
மினனிய வேலோன் வைகும் வேஙகடந தணிகை கூவ
முனனருட பாசூ ரூற லொறறியூா முல்லை தாய
மனனிய மயிலை யேததி வானமியூாப போந்திட டானுவ. (க௯)

உளமகிழந தாாவ மோஙக வுரைதடு மாறறங கொளள
வளவறு புனித தீாதத மமைவுறு மயததி லாடிப
புளகமுற றிடுவெண பூதி பூசிககண டிகைமா போஙக
வளமிகு கோபு ரதது வணஙகிவா யிலினுட புககு (உ0)

சநதிர சாநதக கறக டதைபிர காரஞ சூழநது
முநதிய நநதி முனனேனை முருகனை யஞ்ச விததே
யநதியின் குணதத வெங்க ளணணலின முனன நின்று
வந்தனை பலவு ளுறறி மகிழ்நதனன பூசை செய்வான். (உக)

நலவமபு தயில மான்பா னணணிய ததிபல வாசக
கலவைகுங குமஙகத தூரி கனிதேன்செங கனனற சாறே
டிலகுசாக கரைநெய் வெநநீ ரினனணஞ் சேக ரிததுத
துலங்கிய மருநதீ சறகுச சொரிநதன னூசி தோய. (உஉ)

ஒற்றுடை கொண்டரை கொற்றி யெ்ளிய நீற ணிந்து
பொறகலே பூணூல சாதநிப புகழ்மணிக கலன்களை பூட்டி
நற்றழை விலவ மாதி நறுநதொடைப பொற்பு றுத்தி
விற்படு தூப தீப மிகுசுவை நிவேத னங்கள். (உ௩)

பறபல பரிவி ஞேடும பரிநதமைத தெடுத்துக் காட்டி
யுறறிடு முபசா ரஙக ளூரிமையி னுளுறறி முற்ற
விற்பிரு குடிநன கேய்ந்த வியன்சொகக நாய கிப்பாற்
பொற்புற வமருந தெயவப புண்ணியற் போற்று வாளுல. (உ௪)

சீறிய நரசிய க்நதைசச சிதைத்தசம பரனே போறறி
வீறுமுக குடுமி ஞாஙகா விணடுவைத திரித்தாய போறறி
தேறுவா மனன்கங் காளரு செருக்கறக கொண்டாய போற்றி
நீறணி யத்தா போற்றி நிமலனே போறறி போறறி. (உ௫)

மனனுதீ விலோச னத்தான் மஞேசனைக காய்நதாய போறறி
புனனகை குயிறறிப புலலார் புரதநிஙபொடிததாய் போறறி
பன்னகம பணிக ளென்றுப பழகிய மொய்மபா போறறி
கன்னிநன கணவா போறறி கண்ணுத லோயே போற்றி. (உ௬)

கரமலேக கிருதநி மதநுக கடவுளே போறறி போறறி
யரியுரி யனையின் வீகரு மணணலே போறறி போறறி
பரவுகா ளதநுக் கண்டப பணணவ போற்றி போறறி
வரமளித தெனனை யாள மனமுவந திடுவா யென்றுன. (உ௭)

அக்கண மமப ரததே யரியவாக கொனறு பூத்து
மிககநன் மதுகை யீந்தே மேன்மைய ராம வஞ்ச
றக்கண திகையை நேடித் தசகணட வசுரற கோறிந
தக்கநின சீதை யோடுந தனிததகோ சலேயிற சாரே. (உ௮)

என்றசு ரீரி யாட விருங்களிப புடனே தாழ்நது
தெனறிசை நாடி மிககத தீரமாத் தமபி யோடுஞ்
சென்றன னெனனுசு சூதல றிகழ்மறை யனநத மாய்ந்த
மினறிகழ் சடைக ளுலும வேதியா தமபாற் சொற்றுன். (உ௯)

இராமன்வரம்பெறுபடலமுற்றிறறு.

ஆககசெயயுள அகூஎ

மருந்தீசப்படலம்.

இமய வசலத் தம்மைப்பினுக கேய்ந்த தெய்வத் திருமணநே
ரமய முகககட் சிவபெருமா னருளு மாற்றனு சிரமேற்றுக்
சமம தாகி மகியனைதனுஞ் சாதற குன்னிக் குறுமுனிவன்
சிமய மோளி நிறைபொதிகை சோநது வைகச சிவேதையினே.

நாடி யிவாபோ தரியதமிழ் நாளு மணகருஞ் செவ்வாயன்
கூடித தன்னோ டடாதரூஉங் கோதின மாண வகாபாலிற
கோடி மறைகள் ளெடுத திசைதரூங் குனிகக வொண்ணுப் பாலவண்ணற்
றேடி வதியும வானமியூாத திருதத லததுப பெருமை சொலீஇ.

அநதக் கேததி ரஙகணடங் கணைநது தரிசித் தகமகிழ்நது
முநதிச சவவி யனுசூழ்நது முனன ருறற வயனறீாதத
முநதும பகல வனறீாதத் முறறப பலவறறினு மாடிச
சிநதை மகிழ நீறணிநது செய்ய கண்டி கைகளபூணடு. (௩)

அன்பு கொழிககும பிருஙகிமுனி யரியசணடன ருபிதக
வின்பு வழஙகு மருட்குறியா மிலிஙக வடிவந தொழுதேத்திப
பினபு வானமியூாககோயிற பிறஙகும பெமமான றனையுணனி
முனபு நினறு விணணகல முட்டுங கோபுரமபணிந்து. (௪)

கோயிற புககு மனஙகுளிரக குவிததகரஙகள சிரமேறக
வாய விழிநீாருவியென வரிய மேனி பாவசமா
யேய கேச மேசிலிாபப விரங்கி யெண்ணி றமபணிநது
தோய வுவகை பாஞசோதிததுணைததா டமமைத தரிசிததான்.

கண்டான் சிவபோ தத்துணையாற காணடற் கரிய வருடகுறியைக்
கொண்டான மதுகை பெருமிதமாக கூத்து கநதான் முனனரினி
லண்டா வேட்பு நணிபெருக வரிய வானந தககடலி
னுண்டான் ஞன வமுதமதை யுரைததான் மறைக்கண் வந்தனவே.

வேறு.

சஙகர சதாசிவ நமோநம சாமபவ மனோகர நமோநம
கங்கா மாாய நமோநம கயிலைநற் கிரியோய் நமோநம
பொங்கா மாாப நமோநம புணணிய ரூப நமோநம
விஙகுணை யடைந்தே னமோநம வெளியனை யாள்க நமோநம. (௭)

சூலப் படையோய் செயசெய சுருட்பூஞ் சடையோய் செயசெய
வால மிடற்றோய் செயசெய வரைத்தோ ளுடையோய்செயசெய
கால காலனே செயசெய கருணைத் தலைவா செயசெய
வேலற் றந்தோய் செயசெய விரையார் கழலோய் செயசெய. (அ)

கண்ணுத லோயே விசயீபவ கபாத்தநன் முடியோய் விசயீபவ
பெண்ணொரு பாக விசயீபவ பிறைமுடிப் பெரும விசயீபவ
வெண்ணுதற் கரியோய் விசயீபவ வெழில்விடைத் தேவே விசயீபவ
சுண்ணவெண் பொடியோய விசயீபவ சுடாமழு வுடையோய் விசயீபவ.

வேறு

இன்ன வகையின் வழுத்துதலு மிணையி னற்சீர் தமிழ்முனிவன்
முன்னா பெருமா னெழுந்தருளி முகிழ்த்த புன்மு றுவலுடனே
யென்ன வேட்கை கேட்டிடுதி யென்ன வன்னிக கீழமர
வன்ன முனிவன பணிநதெழுநதங் கறைவான பொம்மறபணிவுடனே.

இன்ன விபுலத தினிதெழூஉ மெணணி லசர வோடதிகள்
மனனு மற்றை நறபொருளகள வயஙகும பெறறி யிணையோர
வினன பிணிககிங் கினனமருந தீயி னநநோய் பாறுமெனு
வனன ஞான மெறகிஞ்ஞான றருளல வேணடு மென்றனனால.

நாட்ட மூன்றங கியைந்திடுநன னஙகை பாகத் தெழிற்சோதி
கேடட முன்ன மலாசசியுறக கிளாசசி யோடு நனிநோககி
வேட்ட வரங்க ளாஙஙனமே விளங்க நினககுத தந்திட்டேந
தேடட மாகச் சிலவாய்மை தெரிபபே மிவவா னியமென்றான்.

வேறு

அகததியநீ கேட்டிடுக வனுதி யெலவை
யாவார கததாண வத்தி னின்றுஞ்
சகத்தினுழை யுருததிடட வனுவ ருக்கந்
தாஙகிடுமாற றனுகரண புவன போகம
வகுததவுடற் றன்மாாதத காம மோக்கம
வாயத்திடற்குச சாதனமா நண்ணு மேனு
மகததடைவே கன்மததா லுணடா நோய்பா
லாயிரத்து நானூறறு நாற்பத தெட்டே. (கரு)

அக்கொடிய பையுளினைப் போக்கற் காக
வரியவோ டாதிகளிங் கயுதங் கோடி
தக்கவகை கெழுதலுற் றெங்கு மோங்குந
தடித்தமாஞ் செடிகொடிபு ஞன்க வற்றின்
பகருவமீப் பட்டைவே ரிலைமென் புட்பம
பழமவித்துக் கட்டைரச மெனப்பே தங்கள்
ககருமவ வொவவொன்றுந் துவாபபுக காாபபுக
கசபபுத திததிபபுப புளிப்புததாமே. (கச)

இவைதமமு ளொன றுடனொன் றுற்ற போழ்தங்
கெழுலுறுநல வுடதமுப பானி ணடா
நவையறுமவ் வுறைபலவு மான வாகரு
நணணரிய நயமவிளகக வேது வாமால
சிவைரசபா டாண கநதகளு சிநதா தாமே
சிகிசசையினுக கெடுததாளவர் சிறறுன் மாகக
ளவையறியா தாளுவரே லகலி டத்தி
லவலாகளாச சாபமுடன் பாப மேற்பர். (கரு)

சி-தசுததி காருணய நலலொ ழுககந
தேவவுபா சனைதீர முதல வான
சததமைதி யுடையனுத தனைசசாாந தானறன
றசநாடி தானமறிந தெணப ரீக்கை
புத்தியுட னேயோாநது தேகந் தேயம
புகாசடாக் கினிகாலம வயது தூக்க
மொததவலி யடிசிலபே தங்க டமமை
யுள்ளவகை நனியாயந்தங் குணாதல வேண்டும (கசு)

தனிவாத பித்தசிலேட் டுமத்தா னேருந்
தன்னிலையின பிறநிலைமேற பிறழற் றெருந்த
நனிநிதா னத்துடனே நாடி நோக்கி
நவையருப்ப முற்றுனுக கினிய மாற்றங்
கனிவுடனே மிகவழங்கி யாம யததைக்
கனைபவனே பண்டிதனு மிநத நாமந்
தனிபபாம னுமேறகும பெயருண டாமின்
றமிழ்முனியே பரிகாா நாளு நனறே. (கள)

கும்பமுனி யின்முன்கேள் செய்யுஞ்சி கிச்சை
குயிற்றுமணி மந்திரம விடதம தாக
வம்புவியின் மூவகையா மவற்றின் சூழ்ச்சி
யாய்ந்தபிட கனைக்காணிற் பிணிக ளியாவுங்
கும்பிடுசெய் தக்கணமே விடைகொண் டேகுங்
குறித்தவிவற் றினமகிமை விரிவி னுகப
பம்பியவா யுள்வேதந் தன்னு ணனகு
பகாநதுள்ளே மாயிடினுஞ் சிறிது கேண்மோ. (கஅ)

மணி

ஆதியினிற் ருருகா வனத்து றைந்த
வருந்தவத்தா மதாப்பனைத்து மழுங்க வாங்கு
நீதியினும வாய்ந்தவொப் பனைக்கவ கேறப
நீலமான் மோகினியா நிலவி நிற்கப்
பேதியா விரதத்தர் முனனாப போநது
பிறங்கியபெண டீருடனே மருளக கணடு
சோதிநா முண்டென்னும் போத மூடடிந
தொண்டடிய ராகக்கொண்டு பின்ன ரெந்தன். (ககூ)

பரிக்கிரக சத்தியெனும விண்டு வான
பகாமோகி னிப்பெண்ணோ டரிய ஞானம
பரித்திடுநற் சையோக முயங்கு போழ்து
பகரைய ஞருதித்தா னற்றை ஞான்று
தெரித்திடட விந்ததுவே றிசைக டோறுந்
திகழ்சத்த கிரிகளுநழைத் தாவிச் சிநதி
விரித்தபன்னற் கேணிகளி னிறைந்து காளும்
வியனிரச மென்றுலகில விளங்கிற் றன்றே. (உ0)

சுதத்முறு முனிவரனே நீபோந் தாருந
தொலபொதிகை வரையுமுள வாண்டு காண்பா
யிதத்தைய சூதமது வாய்க்கப பெற்று
ரினியகம னக்குளிகை நனகு ஞுறறிப்
பத்தெனுநற் றிசைகளெலா நொடிக்குள் ளாகப
படர்ந்திடுவர் மலைநிகர்மா ழைக்கு விபபா
சித்தியெட்டு மடைந்திடுவ ரிவாகட் கேலர்ச்
செயலதுதா னெனறுமிலை யுலக மூன்றும். (உக)

மற்றையவாம பாதரச முதல வாய
வகைகளறு பத்துநா லுபர சங்க
ளெற்றைக்கு மருந்துக்காய குளிகைக் காகா
வெழின்மணியா வியறறிடினு மிலேசதாய
வெறறிசில வேபெறலாம வியபபே யின்று
விருப்பமறுந் தவசிகடகே யிஃது மாகும
பெற்றியுற விதனவகையுட சிறிதுன னூலிற்
பெடபுறவைத் திடுதலுமோா பெருமை யாமால. (உஉ)

மந்திரம்

மநதிரமே நமமரிய மேனி யாகு
மநதிரமே சிவசததி வடிவ தாகு
மநதிரமே வெணகயிலைப படிவ மாகு
மநதிரமே சிறசபையி னடன மாகு
மநதிரமே யைந்தொழிருத தியம தாகு
மநதிரமே திருவருளா கார மாகு
மநதிரமே சருவவியா பகம தாகு
மந்திரமே மோககததிற கேது வாமால. (உங)

ஐந்தெழுததா னிலவுநன மனுநான கெனறு
வருமறைக ணனந்தலையேய்ந் தமலை செய்யு
மைநதெழுத்தா னிறைநநதனை யாயநது போகஙி
னடஙகுமப பதிபசுபா சங்கண மூன்று
மைநதெழுததி லேவநத சத்த கோடி
யாகியெங கணுறுவலு மநதிரங்க
ளைநதெழுததிற பாஞானப் படிய தாய
வபாகலை யாமுறறு மடங்கி நிறகும (உச)

நகாமது நஞ்சரண மகர முந்தி
நறசிகர முயாமொயமபு வகாங் துணட
மகாமது முடியாகு மவறறோ டாகு
மணியுறுஞா னக்கூததுச சிவமெவன றுரு
நகரமுடன மகரமதே யூன நடட
நடுயகாம சீவனென நண்ணி நீடு
நிகாறுதி ரோதான மலமு மோாபா
னீடுமரு ளோடுசிவ மற்றோா பாலாம. (உரு)

இத்தகைய வைம்பதத்தி னுண்மை தேரி
னெண்ணரிய வுருவதனை செபித்திட் டோதா
தத்தமிரு விழிகளினு னோக்கி னானு
னைதவராலுற் றானுமனத் துன்னி னானுஞ்
சித்திரபா னுவினமுன்ன ரிமம தென்னாத
சிதறிப்போம பன்னோய்கள தவத்தின் மிகக
வுத்தமநற் சைவர்களுக கனறி வேறே
யொருவற்கும் பலியாது முனிவ கேட்டி. (௨௬)

அவுடதம்.

ஓட்டிக ளெண்ணரிய வோங்கி னாரு
முற்றபாற் கடலைமுன்னாளிற தேவா
கூடிமதித திட்டஞான றமுதரு சிந்திக
குலவியமா மூலிகைகள பதினான் காகு
நாடரிய காராலநு சிதறத் தோன்றி
நணணியவெம மூலிகைக ளோரொன் பானும
பூடவைக ளாயமருந் தினுககுக் கூடாப
புகலுஞ்சா ரணைக்காகும புகல வற்றுள். (௨௭)

சத்தூக மிருவகையா விளங்கு மாக்கரு
சாற்றுஙகா லையிலவையே மொழியொணாத
நித்தியகற் பத்தினுக்கு நோவ தாகு
நீணிலத்தி லிவைக்கிணைய வொன்று மிலலை
யுததமமா மறமைய கோடானு கோடி
யுறறமூ லிகைதமமின் பெற்றி யுன்றன்
புததியினிற் றேன்றிடவே யிற்றை ஞானம்
பொருததினே மெவ்வயினும பரப்பு வாயால. (௨௮)

வேறு.

என்றலுநற் பரசி வன்று லிணைமலரிற பணிந்தெ மூந்து
நன்றுநா னிராசி யங்க ளனியோர்ந்தே னிறைவ நின்னை
யின்றுமருந் தீச னென்று வேவருமே யேதல வேண்டு
முன்றன றரி சனஙகிடைததாக கொருநோயு மடரலாகா. (௨௯)

எனமுனிவன் கூறக கேட்டங் கிறைவனங் ஙனமா கெனறு
தனதரிவை யோடு விஙகந் தனினமறைநது போயி னாலல
பினாவானமி யூரிற் சின்னாள் பிறங்குமா ணவர்க ளோடு
மனமகிழ்வி னோடு றைந்தான் மறிகட லுட்கொண் டோனே.

மருநதீசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௩௨௭.

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலம்.

அமபு யிக கேத்தி ரத்து ளங்கங்கு முன்னுங் தோறும
வமபவிழ் மணக்கோ லித்தை வழங்குவ நிற்கங் கெனறு
வமபிகை யவத ரித்த வமலவெண் ணிமய வெற்பி
லெமபரன் சொறற மாறற மெண்ணினன குமப யோனி. (க)

உன்னிய வக்க ணத்தி லுடலபுள கிககப பெற்று
னன்னதோா வான்மி யூரி னணணிய சினக ரததே
வனணியி னிழலிற காட்சி வழங்கினன் விபுத ரியாரும
பன்னுதற கரிய வெள்ளிப பாதவத் தெழுநத மூர்ததி. (உ)

ஆனகம படக மாாத்த வழகிய தாள மாாத்த
வானதுங் துமிக ளாாத்த வலிகெழு தடாரி யார்த்த
மானமல லாரி யாாதத மாடக வீணை யாாத்த
கானநன முரச மாாதத கனத்தபே ரிகைக ளாாத்த. (ந)

சித்தர்கங் திருவா விணனோா திகழுகின் னராகள் போக
விததியா தார்கள் யோகர் வேதபன் னகாக ணீத்தோர்
வித்தக கருடர் தூய வீணைநா ரதர்தும பூர்வ
ரித்தகை யமுதர் மீதுாங் திறைவனை யேததி நிறப. (ச)

திகழுமே னகைய ரமபை திலோர்த்தமை யூர்வ சிபபெ
ணகழ்கடன மாத ரார்க ளணிவனா வனிதை யோாகள்
புகழ்திசைப பாவை மார்கள் புரிகுழற் சசிம டந்தை
யகமகிழ்ந் தடா யாரு மரும்பணி பலவு ஞற்ற (ரு)

பூதர்க ளருகி னின்று பொறகுடை தாங்கி யேந்த
மாதவர் கவரி பறறி வயமுற வெடுத்து வீசச்
சாதக வடியர் சிவ்லோர் தருவால வட்டங் கால
வேதமி வியோகி யோர்க ளெரியந்த மேந்தி நிறக. (சு)

கற்பக விடபி யுறற கானமென் வீட் றிததுப
பொறபமர் புல்வ ரியாரும பூஙகாந தமபி லேந்தி
நிறபதற் கிடமே யின்றி நீள்விசும பிடைநெருஙக
விறபடு மழைததா ரைபபோல வீசின ரெங்கு மெஙகும. (எ)

தனனிக ரின்றி யாாக்குந தணணருள் பொழியுழ வள்ளல
சநநிதிப போந்து சூழ்நத தவத்தின ருமப ரிமபா
துன்னிநன் னிரையா னோநது துதிககவேத திரத்தை யோசசி
மன்னிடு நநதி யெமமான மகிழ்வுடன் முனன நிறப. (அ)

அனநடை பாசிந கூந்த லல்கிய துடிம ருங்குல
வனமுலை நுதல்வெண் மூரல வளைகழுத தொணக ணீலந்
தனமலை குமுதச செவ்வாய் தனிததுடை யரமபை யென்று
வனமுடைத தோகை யம்மை மதாவொடு ஞாஙகா மேவ. (கூ)

கங்கைபொற றுது கொன்றை காமாகூ விளநல மதநந்
தங்கிய கபர்த்த ஞாலுந தனித்திரு முடியு ஞானம
பொங்கிமிக கருளகொ ழிககும புனிதவா னனமு மெஙகுந
துங்கமுற றொளித யஙகுந தூயநல விழிகண மூன்றும. (கo)

குண்டல மூச ஞைலுங குலவிய செவியு மெண்ணில
பணடைமா மறைகள் சொற்ற பவளசசெவ வாயு மும்பா
பெணடுகள் கந்த ரததுப பிறஙகுமங் கலநா ணிறகக்
கொண்டநஞ் சத்து நீலக கோலமா மிடற்றின் பொற்பும (கக)

மான்மழு துடிமுச சூலம் வாதமோ டபயம வாயந்த
மேன்மைகொள் கரங்க ளுனகும விளங்குபூ ணூலின் மாாபுந
தேனமலி தாரிறேடு திகழுபாம பணியி ஞாபபுங்
கான்வளர் வரியின றொக்குக் கட்டிய விடையி னோ்பும. (கஉ)

மதியினைத் துலக்கி ஞான மலரடி நீழற கூட்டுங்
கதியரு ணீறறுப பூச்சுங கண்மணி யசையு மொய்மபும
விதியினற் றந்தை நீல விணடுவின் விழிய தொன்றை
வதிதர விலங்கி மோககம வழங்கிடுந் துணைபொற் றுளும. (கந)

பலவிமை யோர்கள காணப பல்விமுன னேதகி நிற்பப
பலவியம பலமுழககப பதவியா வாழ்த்தெடுப்ப
வல்லியா பலலாண் டோத மறையொரு பாங்கா கூற
நலவிசை வீணை மீட்ட நன்னரி யாச னததே. (கச)

இன்னவா றெநதை யீச னெழிற்றிரு மணககோ லததை
யன்னநீ ரகணி துன்னு மரியதொன் வான்மி யூரிற்
பனனரு நியகசு ரோதம பாவிய வன்னி யினகீழ்
மனனிடத தரிசித் தேததி வாழ்ததுவன றமிழதோ குமபன்.(கரு)

வேறு.

ஏகமா யனேகமா யியங்குகின்ற சிவமே
யெலலாமா யலலதுமா யியைநதிட்ட தவமே
போகமாப் பாகமாப பொருந்துநற் றேவி
புகழ்கின்ற மகிழ்கின்ற புணணியவென தேவே
சோகமாய மோகமாய் முன்போநத வென்னைச
சோதியாய பேதியாய சுதநதரா னலலன
பூகமா யீகமாப் பொலிகின்ற பண்ணை
புனைவானமி யூரினினின் பொன்னடியிற் சாணம. (கசு)

மடக்கு.

முப்புரங் குப்புற முறறிய விலலனே
முன்னுவாா முன்னம ளாவிய வில்லனே
யப்பினி லெழுதரு மாலமா களத்தனே
யன்பில ரகமதி லயாதரு களத்தனே
செப்பரு நீறுடற செவ்விய வேடனே
சீதான் றேழனே டமாடா வேடனே
வைபபென வரியயா வாழ்ததிடு தலைவனே
வளாவயல செறிந்திடு வான்மியூர்த் தலைவனே. (கஎ)

வேறு.

மதியொரு கலையாய் சூல மழுதுடி கலையாய திககுப
பதியவை கலையாய் பாய்மா பருவுரி கலையாய ஞானறுங்
துதிமறைக கலையாய் மார்பிற் றுவன்றிடு கலையாய் வேகக
கதிவிடைக் கலையாய் வெண்மைக் கதிருமிழ் கலையாய் போற்றி.

மறைசா னரியாய் போற்றி மகிழ்ட மரியாய் போற்றி
தறையொரு வரியாய் போற்றி தாமரீ ளரியாய் போற்றி
யறைகல னரியாய் போற்றி யருமுட லரியாய் போற்றி
நிறைசிர மரியாய் போற்றி நெறறியி லரியாய் போற்றி. (கக)

யமகம்.

சங்கர சஙகரத தானய ஞதியர் சாற்றுகுழைச்
சங்கர சங்கரத் தாலடர்த தாண்டவன் றுதைதமிழ்ச்
சங்கர சங்கரத் தந்திகழ் வான்மியூர்த் தாண்டவனற்
சங்கர சங்கர வெனபார்க் கருளுவன் றண்சரணே. (உ0)

பதுமபந்தம்.

மானகன மானமன மோனரின ஞானதன
மானமருந் தீசநின்றன் வார்கழலை—யீனன்
றனிதரிச னஞ்செய்தேன் றக்கரலம பெற்றே
னினியுலகில் வேணடுவ தென். (உக)

அஷ்டநாகபந்தம்.

பருவாணி செல்வி பணியுமா மங்கை
மருவு மலைபயந்த மாது—பரவு
மனகமா பூணிமிசை யல்கந் தணனே
பனிய தொழிய பரி. (உஉ)

இரதபந்தம்.

நயவாய்மை வாணியன்ப ஞாணன்சொல ஞான
மயமான வான்மியூா வாச—நயமேவு
மாமரு தீதற வான்தந் திடுமரு
மாமருந் தீச மணி. (உங)

கோமூத்திரி

திருவான்மி யூரனைத்தினமு மேற்றுவேன்
வருபான்மை யூழினை வதியமு ஞற்றுவேன்
கருவேத னையேகக் கணத்தி லேற்றுவேன்
கருதாத ரையேதக் கணத்தி லேற்றுவேன். (உச)

கழிநெடில்.

சிவசிவ வாளுதிபே
வளை மகளுா மாபதி
சிமயங் கரமாளு
வகீங் கணிகளுவா. (உரு)

திரிபங்கி.

தீதற வேவெனைக் காததிட வுன்றனைச சேர்ந்தனனியான்
போதமி லேனினை வாழ்ததினே னென்றும் புகழுகிற்பே
ஞதர நீயெனைத் தாழ்ததிடாய் நன்றென்னை யாளுவையா
ஞத சிவாவனை யததனே மன்றி னடிப்பவனே. (உசா)

தீதறவே	எனைக்காத்திட	உன்றனைச்சேர்ந்தனனியான்
போதமிலேன்	நினைவாழ்ததினேன்	என்றுமபுகழுகிற்பேன்
ஆதாநீ	எனைத்தாழ்ததிடாய்	நன்றெனைனயாளுவையால்
நாதசிவா.(உஎ)	யனையத்தனே. (உஅ)	மன்றினடிபபவனே. (உகூ)

காதைகரப்பு.

விதுவ யன்மேன் மலரு பாத
முதுவ னலமா சுவளரு நேச
பதுமை யணிமே னிமதரு வாம
பொதும யதயா யெனையருளாக. (௩0)

காதை கரப்பிற் கரந்தது.

கருணையாயது மருமமேயது
சருவமானது தருமமேயது. (௩க)

மாத்திரைச் சுருக்கம்.

ஒனறு மாத்திரை யொல்குநின் ஞனியை
யொனறு சிஙகுமெ ஞெண்மா வுரிகொளி
ஞென்று தேய்வுறு முானற வங்கெடு
மொன்று குன்றிய வூமன்பா கத்தனே. (௩உ)

மாத்திரை வருத்தனை

நீண்டு மாத்திரை நிலவிய நின்றலந்
தூண்டு மொன்றுறழ் சூலிநான் சேரவலோ
தாணடு மொன்றுறு தயைநிதி நோக்கியான்
காண்டு மொன்றிவா கயஙகொடு வந்தனன். (௩௩)

பிறிதுபடுபாட்டு.

சாலாக ஞாலுந தழைநத்வொண் செஞ்சடையின்
மேலாக கஙகை விரவிநிதம போலாகப
பாலாய கிரொரா பனனி பாகுறநீ
மாலோடு மாலாகி வாழ்நததிறும் பூது (௩௪)

இது.

சாலாக ஞாலுந் தழைந்த வொண செஞ்சடையின
மேலாகக் கஙகை விரவிநிதம—போலாகப்
பாலாய கிரொராபன்னி பாகுறநீ மாலோடு
மாலாகி வாழ்நததிறும பூது (௩௫)

வேறு.

இன்னவா றிறைஞ்சி யேத்தி யெழினமருந் தீசன் மாட்டு
நன்னரின் விடையேற றேகி நடையினகேத திரங்கள சூழ்ந்து
முன்னருந் தென்றி முநது முறைநிறை மலயத் துமபா
தனனினன் புகழ்பல் லேய்நது தொலகட லுண்டோனோயின்.

என்றுமா சூதன் கூற வெணணரு முனிவ ரியாரு
நன்றெனக குரவற் றூழ்ந்து நளினபா தங்கள் போற்றி
யின்றுயா மருநதி சனற னிணையிலவான் மியூரையணமி
வென்றியுற் றருளி லாட விடைதால வேண்டு மென்றார். (௩௭)

முனிவர ரிணைய மாற்ற மொழிதர சூதன் சொல்வான்
னனியது நீவிர் வாயந்த நாடுரும வாஞசை யிற்றை
யினியது பழுது றுமே யேகியங் கெழிற்பி ருங்கி
நனியுமை நண்ணு நாளு நற்றவம் புரிகவென்றான். (௩௮)

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௩௩௫.

பிருங்கிதரிசனஞ்செய்படலம்.

உருத்திர வமல ஞான வுயாதிரு மேனி போனறு
மருத்தியி னமருஞ் சைவ வடியவ ருள்ள நோநதுரு
சருத்தியி னிவநது மேவுஞ சததுவ குணமிக கொத்தும
விருத்தியின் வெளிறு வீசும வெள்ளியங் தரணி யோாசாா. (க)

மறைகளா கமவே ளாணமை மதியுழை கூாநது தூககி
முறையினைம பூத மாய்ந்து முனனிய தவமு ஞறறி
யறையுநல வியோகத் தெனறு மாதியை யுளங்கி வைகிப
பொறைமிகு மௌனா சூழப பொலிதரு முனிபி ருங்கி. (உ)

அஞசெழுத தசைபபி ஞேதி யருமணி மொய்மபின ஞால
விஞசிய நீறு யாணா மேனியில விளஙகப பூசித
தஞசமுற றாகண் மாடடுச சைவநன் னிலையைச சேர்தது
நெஞசினிற சிவம தலலா னோநதிடான வேறு மொனறை. (ங)

சிவமனு வுருவேற் றற்குச செபமணி கரதகி னேற்றுத்
தவமுந லடிய ரோடு சாாதலுற றினிதி ருபபன்
பவவினை தணததற கேறற பரமனற் பணியே செய்வ
னவததுழை யமையம போகக னன்புரு வாயி னானே. (ச)

இனனணம வைகு மெலலை யெண்ணின னுனைத தோாநாண்
மனனிய பசுககு ழாததைப பாசகா ரியமாட டாழ்த்தித
துனனிய போக மூட்டத் துலைபரி பாக நோககித
தனனடி நீழ லாரச சமைததிடுங் தாணு வொனறே. (ரு)

குணமது குணித ணந்து குலவுஞான் றெனறு மிலலை
குணியது குணம றுத்துக் குறிததிடக் கணடே னிலலை
குணமதே குணிய தெனனக குயிறறிடி லினன லிலலை
குணியதே குணம தாகக கொணடிடி னவையொன் றிலலை. (சு)

குணகுணி யென்று யாருங் குறிப்பது கரும நோககிக்
குணகுணி வகைசெய் தோதல் குற்றமே யாத லானே
குணகுணி யேகமென்னக் கொள்ளுதன் முறைமை யாமக
குணகுணி யாக நிறபன் குணமிலாச சிவமே யென்றும. (எ)

ஆகையிற் சிவம தல்லா லன்னிய மாவொன் றென்று
மோகையிற் றெரித லூறெனா றுன்னியவை நறைசாய்ப் போழ்து
வாகைகொண் டோங்குஞ் சைவ மாதிரந் தும்பர் போந்து
தோகைகண் டழுங்குஞ் சாயற் றூநடைப் பிராட்டி யாரை. (அ)

போற்றிடா ருகி ஞான்றும் பொலன்சடைப் பெம்மான் முன்ன
ரேதியங் கினிதி றைஞ்சி யிறைவனைத் தனியே சூழ்ந்து
வீற்றினி திருந்து நைந்தான் விறல்கெழு பிருங்கி யென்பா
னாற்றிய வவனு முப்பை யம்மையு மவணகண் ணுற்றே. (௯)

இவ்வகை யிவனு ஞற்ற லேதெனத் தெரிவே னென்று
நவ்வியு மருண்டு நோக்கு நலவிழி மலைம டந்தை
புவ்விய முற்ற தேவி தன்னருந் தலைவன் மாட்டுக்
கோவ்வைமென் வாய்ம லர்ந்து கூறுவள் கும்பிட் டேத்தி. (௧௦)

என்னருங் கொழுந கேண்மோ யிவ்வுழை வருபி ருங்கி
யுன்னையே யிறைஞ்சி யேத்தி யுன்னையே வலமு ஞற்றி
யென்னையே நூலு நாறு மெண்ணிடா திருமாப் புற்று
ளன்னவ னுள்ளத் தாழ மறிகில னெனவி சைத்தாள். (௧௧)

திங்களங் கண்ணி வேணிச் சிவபிரான் சிலையை நோக்கித்
துங்கநல் லுலக முற்றுந் துதைமடிக் கிழத்தி மாதே
யிங்கிவண் போந்து தாழு மினையிலர் முனிபி ருங்கி
தங்குபே ரறிவின் மிக்கான் சழக்கிலை யுஞற்றான் ஞான்றும். (௧௨)

என்னினு முன்னை வேறு வெண்ணிடா னாகை யானே
யென்னையே யஞ்ச லிப்ப னிவனீ யெள்க லென்று
ளன்னதங் குணர்ந்த வம்மை யங்ஙன மாயி னிந்த
வுன்னருங் கயிலை யும்ப ரொருவனீ வைத்த லின்றி. (௧௩)

என்னையுன் ஞாங்கர் சோதத்திங் கேய்த்தர லழகி தாமோ
வுன்னினு மென்னை மாறு வுள்கிடா னாகி விற்றை
யென்னையே வழிபட் டேத்தி யியங்குத லேன்றே செய்யா
னன்னவன் மதாவு முற்று மறிகுவ லடியா டன்னை. (௧௪)

உனக்கவ யவியி லத்த வுருவென வுனூற்று வாயேல்
பினரிவண போந்து தாழும பெறறியைத தெரிவ லெனறு
ளனமவள் சொற்ற வாறே யமலனு முறுவல பூத்துத்
தனதுடன் மனைவி யாவத் தனிததுவீற் றிருந்தா னன்றே. (கரு)

மற்றைஞான றவண்பி ருங்கி வள்ளலகோ லங்காண் குறறுக
கற்றையங கபாதத வண்ணல் கண்ணுதன் ஞாங்கா நேரே
பெறறியி னடிவ ணங்கிப் பிறங்குநே சன ஞிமிற தாகி
மற்றவா நடுது லைதது வான்றனைச சூழ்ந்து போனான். (கசு)

அததனு முனிவ னனபை யாயநதுள மகிழ்நதி ருந்தான
விததகி யிமய வலலி வெகுணடுடன் வீறறி ருபபப்
பததியின மறறை ஞானறும பணிதரப் பிருங்கி போந்தான்
சததியு மவனற் சததி சருவமுங் கோடற செய்தாள. (க...

என்புரு வாய்ந்து சற்று மியங்கிடச சததி யின்றி
யன்புற முனிபி ருஙகி யபயமெனறு றானை நாட
முனபொரு காலை யேறறு மூனறுகால கொணடு நின்று
தனபெருங் கொளகை யாகத தறபயற் றுழந்தங் குற்றான். (கஅ)

வேறு

சஙகரனுமருநதவனையேவிளிததுபபஃறிறனுசசாறறுகிறபா
ளிஙகுநீமறைறயொருஙகுதெளிந்திருந்துமந்தணதனதயோநதாயில்லை
பங்கிலவாழசததியினைபபணியாதுபாவமதுபரிததிட்டிநநா
ளஙகமவெணணஙகமதாயழகொருவியவலனுயாகினுயால. (கசூ)

காரணகாரியமென்னுகககதிரொளிபோறசழவாயஙகதிக்குமியாவுங்
காரணஙகள்சூககுமமாககாரியமேதூலமெனககளுனறுநிற்குங்
காரணத்திறகாரியம்வநதிலதெனனிலெவவினையுங்கணித்தலகூடா
காரணததினைக்கருதிக்காரியத்தைக்கைவிடுதலகனமநன்றே.

காரியந்தனைக்கொண்டேகாரணததினைததேருங்கடபபாடுறறுங்
காரியத்தைததணந்திட்டாற்காரணத்தாற்சிறிதளவுங்கடததலேலா
காரியமேகாரணததினும்வலிதாமெவற்றினையுங்காட்டலாலே
காரியமேஙலமனைத்துமடைந்திடறகுககாரணமாக்கழறலாமால.

ஏனைறுபலநன்னெறிகளிருங்கயிலையங்கடவுளெடுத்துக்கூற
நன்றிதுநன்றிஃதெதனையறியாமேவாணாளினவுமிழந்தே
னின்றுநானுய்ந்திடற்கிங்கெவ்வகையிற்கழுவாயையியற்றுகிற்பே
மொன்றியம்புறசென்னத்தாழிவலவையிலெனமயக்கியுளுற்றிற்றனரே.

அண்டசராசரமனைத்தும்பெருந்துபெற்றருளுகின்றவம்மையாளாக்
கண்டிரிக்கனருசெய்யபங்கருதாமறகரியெனனுக்கணாந்துதினறே
னண்டிசெய்றனககெனனவிலலாதவமலனையேயறிநதுபோற்றிய
பண்டைமறையினையறியாதேயசமேசாவாணாளைப்பறிதிதட்டேனுல்

இவ்விதமாய்முனிவரன்றுனெஞ்சுருகச்சிவஞ்சத்தியிருவர்முனனாச்
செவ்வையுறப்பஃறரமுமவீழ்நதெழுந்துகரமுகிழ்ப்பசெப்புவானுல்
நவ்வமதுவாயந்தவெனதாகமதைககழுவாயாற்பரிகரிக்கக
நற்யயபுண்ணியமவழியுமோசேதிருஞ்சாரககருதுவேனுல். (உச)

மூன்றுமொருகற்பததேயரியயர்கள்பூசையிழைத்தன்பின்னொன்றும
விநதையுறவிழாவணிகளெடுப்பித்துபயேறுபலவிளங்கமேவிப
புந்தியுடனளித்தலிதேடாககலினைவாய்நதநறபுகழுறறோங்க
வந்தவொருநற்றலமென்னறிவினுமைழயினஞ்ஞான்றிலமைநததனரே.

விடையருளிற்செல்கிற்பேனெனவிறைஞ்சிதொழுதேத்திவிரும்பிநிற்பச்
சடைமவுலிபெம்மானுமபருப்பதியுமங்ஙனமேசாகவென்ன
வடைவாகமுபபாதமவாய்ந்துநாற்பாதங்களமைகநவுனனி
யிடையதனிறசிறாபுனைமுனிபிருங்கியாசலமவிட்டிறங்கினுனுல்.

சிவபெருமான்றிருவருளிற்றிளைத்தனமுனிவரனேசிறுபேதத்தாற்
றவமிகுவெண்மாசயிலையினையொருவித்தவுபரிசசாநதிட்டானேற்
பவவுலகந்தனிலமருமபுனமக்கடகெனனுகுமபாரின்முன்ன
ளவபேதத்தாலிருவாகமுகுகளாயமர்வேதமலையுஞ்சாட்சி (உஎ)

வேறு

துங்க வெணபொற் கிரிபொருவித தூய விருடி சிவேதையினிற்
கங்கை யாதி துறைகளுநைழக் காலந் தோறு நீராடி
யங்கங் கேய்ந்த வருட்குறிக ளமர்ந்த தலங்க டரிசித்தே
யெங்கள் வான்மி மாநகரி னெல்லைக் கணித்தாக் குடதிசையில்.

வந்த யாண்டங் கோர்சயில வெண்மை முடிய ரெனிநோக்கி
யிந்த வடுக்க லினைமான வெங்குங் கண்ட நிலையத்தின்
சுந்த ரத்தி னைத்தோச் சுகமா மனமுங குவிதலினுன்
முநதூங் குடுமிச் சோவலென முனிவன ஞாங்க ரொல்கினுல.

கருக்கு வாளி கருங்காலி களளி காயா குங்குமமால
முருகத்த தேக்கு நாரத்தை மூஙகில வன்னி வெட்பாலை
குருந்து கோஙகு புனமுருககுக் கொனறை சந்து பூவாசு
முருஙகைக வாகை புனமுருஙகை முகிழமஞ் சாடி சீவநதி. (௯௦)

இனன சாலம பலகெுற வேய்நத கறக ளின்னுப்பண்
மனனுஞ அனைக ணிறைநீரி லோதாண் மகாக ணெகிழ்கரவே
மினனு முவகைதத திரளொளிகண் மெலலென் றவரோ கணமாகத்
துனனு மெழிலி யொரு ஞாஙகாத தூங்கி யாரோ கணமுஞறற.

அன்ன மனறி லூாககுருவி யாக்கை யுள்ளான் கவுதாரி
சின்ன காடை குயிலகுருகு சிவந்த கோழி செமபோத்துக்
துனனு நாகா சிவலகிளளை தோகை புறவு மீனகொததி
யின்ன பலதண டலையதனி லிருநது சிலமபி லிறசிலமப. (௯௨)

எநதவிபுலக் கருப்பொருளு மேய்ந்து கழும லியபபுற்றுச்
சிந்தை மகிழ வொருபுடையிற் செவவி தான வளையுமபாக்
குநதி யிருநது பிருங்கிமுனி குதுகு லிதது வதிதரவு
முநது முழைக டமினிறு முனைவ ரொணணி லர்கள்வந்தார்.

முனிவர் போந்து பிருங்கிமுனா முகமன் கூறி மேதகவாக்
கனியினை மொயததங் கினிதிருக்கக கணடு கான்மூன் றுடையமுனி
புனித மேறற மிகப்பெரியீா பொலிவு வாயிச் சிலைமாட்டு
நனிவை கிடுநீ ரியாரொன்ன நவில வேண்டு மென்றனனுல். (௯௪)

வே று.

நய்மிசக் காணடங் தன்னி னண்ணிடு மெளன ரோயா
மெய்துதற் கரிய வீச னெழிலுறுந் தளிக ளினசீா
வைதிகச சூதன் பாங்கு மகிழ்வுடன் கேட்ட வோர்ஞான்
றுய்வதற கேறற தான மூயாவன்மி யூரொன் ரோந்து. (௯௫)

இதகல மேழுதற் குழானி யிணையில்சீ ருதன் முன்னர்ப
பததியின் விடைக ளுடைப பணணப னிசைந்து நீவி
யுத்திடு மூன்று காலக டாஙகிய முனிவன போநதங
கத்தலஞ் சாரு மெலவை யமருவீா தலதகி லென்றான். (௩௬)

வநதுவண் வான்மி யூரில வளரனா யோச னைகரு
ளுந்துமிக கிரியின பொறறை யோாந்திதன் னுங்கா வைகி
யநதியிற் றினமும போநதே யருமருந் தீசன் பாதம
வநதனை செயது வநது வாழ்குவ மீஙகென் றால (௩௭)

கேட்டலுங் கிளாசசி பொஙகக கேணமைகொ ளருட்பி ருங்கி
நாட்டமூன் றுடைய வள்ள னற்சிவக குறிய தொன்றை
நீட்டமுற றிட்ட வநத நீணமலை தனிறறு பிதது
வாட்டமில பூசை யாறறி வணஙகினன முனிவ ரோடும். (௩௮)

திருங்குவ லயகது மாநதி ரற்றைதொட டிறறை காறும
பிருஙகிமா மலையென் றோதிப பெருமபுகழ் பேசு வாரா
னெருஙகிய நகததி னுசசி நிலைத்ததோா சிவலிங கத்தை
யொருஙகிய மனததா லேதத வுயாகதி யடைத றிண்ணம். (௩௯)

கடியுயர் மலைம டந்தை கணவனம பிருங்கி யீச
னடிகளை யுன்னத் துனனி யக்கிரி வலவந திட்டா
படியினின் மணைவி மககள பாககியம் பலவு மெய்தி
முடிவினிற் சிவபு ரத்தே முந்திவீற் றிருபப ரனறே. (௪௦)

நாயகன் முனிபி ருங்கி நலலரா சலத்தி னேர்ந்த
வாயதன் சரித முற்று மற்றவர்க் கெடுத துரைதது
நேயமோ டவாகள சூழ நீண்மலை விட்டி றங்கித்
தாயகம் வாயநத தெயவ வானமியூாத தலததி லுற்றான. (௪௧)

அணிதெனப போந்த போழ்தங கராமிய வளங்க ளோக்கிக
கணிததிடற் கரிய வெமமான் கழலடிச சினை யுனனி
மணித்தட மலகு மாட மாளிகை மறுகு நீததுக்
குணித்திட வானைத் தாங்கும் கோபுர வாயிற போறறி. (௪௨)

சோதிநற் றீாத்தங் கண்டு சுகமுட னுடிப் பின்றைப்
பூதியிற பொருந்த மூழ்கிப புகழுகண் டிகைதோ டாங்கி
நீதியி னைமப ததைதை நேர்மையி னுச்சரித் தங்
காதிமுன வாயிற் றுன்னி யடியுற வீழ்ந்தெ ழுந்து. (௪௩)

நலமரு ளொற்றைக் கோட்டு நாட னருளை யேத்தி
மலாககா மஞ்ச விக்க மகிழ்வுடன் சிரமே லேற்று
வலமென சூழ்ந்து ஞான வள்ளலாய் வீற்றி ருக்குங்
குலவிடும வானமி யூரின் கொழுந்தினைத் தரிசித் தானால. (சச)

மறைபல முறைக ளிட்டு மதித்திட றகரிய னாகி
நிறைவுற நின்ற தெய்வ நீண்மருந் தீச னெங்கள
பிறையணி சடிலப் பெம்மாற் காண்டலும பெரிது வந்து
தறைமிசை வீழ்ந்து கண்ணீா ததும்பிட வேத்தினானால (ச௫)

வேறு

திருந்தலாகண மூவெயிலெச சிரிவிழியி னுடவிழுங்கி
யருந்தவாமுத தருவருளை யருளுகக்கந் தானருளி
வருந்தியவிண் ணவாவிம்ம வலவியுற வாழ்வளித்த
மருந்தீசன் றனையுன்னு மனமென்ன மனமே
மகதேவன றனையுன்னு மனமென்ன மனமே (சசா)

திங்களுரா கம்பயிலுஞ் செங்குடிலைத் தைந்துதியிற
கங்கைதீர்த் திகையிறுத்திக் காரிபா தியவிபுதா
மங்கியகம பலவிலக வண்கறபத கேயமாததனு
சங்கரனைத் தாழாத தலையென்ன தலையே
சதாசிவனைத் தாழாத தலையென்ன தலையே. (சஎ)

நறைவழியு மலாததுளப னனமுகன்வா சவனமுதலோர்
குறையொருவ வந்திறைஞ்சிக் கூக்குரலிட டோலமுறக
கறைமணிகண் டத்தனெனுக் காட்சியினை யேயளித்த
மறைமுதலவ னைச்சாற்று வாயென்ன வாயே
வானமியூ ரனைச்சாற்று வாயென்ன வாயே. (சஅ)

நண்ணுசரா சரமுய்ய நலவியோகத் தமாபோழ்து
தண்ணருநாண மலாப்பகழி தாங்கியைங் கணைக்கிழவன்
புண்ணியனமே னியிலோட்டப் பொறியழலுட குழைவித்த
கண்ணுதலோன றனைநோக்காக் கண்ணென்ன கண்ணே
காமநா சனைநோக்காக் கண்ணென்ன கண்ணே. (சகூ)

பொங்காழிக் கூபுரந்து போந்தயா வலிமுன்னாச
சங்காழி மாலண்மிழ தாலமே வடியிரந்தே
பங்காய்ந்து லகளர்ச்சோ னவன்வெரிநென பிணிக்கவர்ந்த
கங்காளன சீர்கேளாக் காதென்ன காதே
கயிலையோன சீர்கேளாக் காதென்ன காதே. (ருo)

மடலவிழ்வீ யினமாங் வளளைருட குறிமுடியி
லடாவருச சந்தமாந்த வரியமழ முனிவரன்முன
டெவிடென வருளுமலி வியந்திடவே நணியுதைதத
கடவுளினற் பணிபுரியாக கையெனன கைய்ய
கடாவியின பணிபுரியாக கையெனன கையே. (ருக)

இமமையினு மமமையினு மெமமையினு மேபுணாநது
செமமையுறச சேதனாககுத திருவருளைத் துயபபிகளுரு
செமமலென வெளுஞான றுளுசீாத்தியுற வேயெழூஉ
மைமமுகளு லயளுசூழா வடியெனன வடியே
யனநதளு லயளுசூழா வடியெனன வடியே. (ருஉ)

வேறு

இஙகிவ னிவவா றேததி வெழினமலப போநது வைகிச்
சஙகரன றனது சேவை சாாதருமநதி தோறும
பொஙகிய முனிவ ரோடுமே புரிநதபின விடைபபெற றேகித
தஙகரன கயிலை சாாநது சாமபவக கிரேச ராளுன். (ருங)

வேறு

திருவானமியூாபபுராணததைததடிபபடிததிடுவாாசெவியிற்கேட்பார்
மருவுமஃதெழுதிடுவாாமொழுதுவிப்பாாபிறாமாட்டுவகுததுசசொலவாா
பொருளுணாபபாாதமைபபணிநதுபொனனுதியீநதிடுவாாபூரிததுள்ள
மருமலாகொணடெளுஞான்றுமருசசிததுபபூசித்துவணஙகுவாாகள.

இமமையினிற்பதிளுறுபெருமபேறுமனைத்தினையுமெளிதிளுளுரு
செமமையுறவனுபவிததுபபறபலவாமபதமுநதிதேவரோடு
மமமையினினமிகததுப்ததுசசொக்கநாயகியமமையமருமபாகத
தெமமருநதீசனறுணைததாண்மலாநீழலெலநாளுமிருநதுவாழ்வாா.

போற்றிடுநற்றிருவான்மியூருறையுமருந்தீசப்புனிதனவாழ்க
சாற்றரியகருணையுருவானசொககநாயகியாநதனனைவாழக
வாற்றுபெருமபூதிமணியைமபததிலன்புகொளுமடியாாவாழ்க
வேறறிடுவேதாகமபுராணமிதிகாசமுதலெலவையுமவாழ்க. (ருசா)

நீலமாமணிமிடறுமுக்கண்ணுஞ்செளுசடையுநிறைவெண்ணீற்றுக
கோலமாருமைபாகுமணிவாதாபயமுழவுங்குலவுமானுங்
தாலமகிழ்திருவானமியூாதனிலேயொளிரததனிததமனறத்
தேலவேதிருநடனநவிலவெடுததிடுபாதமிறைஞசிவாழ்வாம். (ருஎ)

பிருங்கிதரிசனஞ்செயபடல முற்றிற்று

ஆகசசெயயுள-க0உஉ.

திருவான்மியூர்ப்புராண முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

ம்.	பாட்டு	பிழை.	திருத்தம்.
௮	௧௯	சேப்பா	சோப்பா
௨௦	௧௩௧	பாததியா	பாதகையர்
௨௧	௭	தானே	தெனறு
௨௭	௪௪	வானமியூ	வானமியூா
௨௮	௫௦	பாததியா	பாதகையா
௩௦	௯௭	ஒழிககினி	ஒழுககினி
௩௯	௧௦	சாநது	சாாநது
௫௪	௬௬	தமை	தமைப்
,,	௧௦௦	அனேததரு	அனேதறும
௫௫	௧௦௫	கேததிர	சேததிரதி
,,	௧௦௯	பனகு	பஙகு
௭௭	௧௭	இநதை	இநத
௮௪	௯௦	ரியறறு	றியற்று
௮௫	௭௧	ரீளோ	ணீளோ
௮௬	௭௮	நாரகை	தாரை
௮௭	௮௩	திருதன	திடுதன்
,,	,,	தறறாசனி	தாச்சனி
,,	,,	தறதாச்சனி	தல்தாச்சனி
௯௯	௧௮	ணேஙகி	னேஙகி
௧௦௭	௩௧	இயற்றிடர்ககங்	இயற்றிடற்கங
௧௦௮	௩௪	இடாககிங	இடற்கிங
௧௧௨	௭	கெனம்	செனப்
௧௧௭	௭	நோககி	நோககிக
,,	௧௦	ஐய	றைய
௧௨௫	௭௭	அணிகி	அணுகி
௧௨௪	௨௪	யலைப்பு	லலைபபு
௧௩௩	௬	ஞன	ஞான
௧௩௬	௨௦	றிசைக	திசைக
௧௪௧	௧௮	துவன்றிடு	றுவனறிடு
௧௪௩	௩௧	கருணே	கருனே
௧௪௪	௩௮	மொழிதா	மொழிதரச
௧௫௦	௪௩	வீழ்தெ	வீழ்நதெ
௧௫௧	௪௪	மௌன	மௌனச